

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Råd

76/756/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om montering af lygter og lyssignaler på motordrevne køretøjer og påhængsvogne dertil 1

76/757/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende refleksanordninger på motordrevne køretøjer og på påhængskøretøjer dertil 32

76/758/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter på motordrevne køretøjer og på påhængskøretøjer dertil 54

76/759/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om retningsviserblinklys på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil 71

76/760/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om belysningsanordninger til bagnarummerplade på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil 85

Pris: Dkr 33,-

(Fortsættes på omslagets næste side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

76/761/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende motordrevne køretøjers lygter til nærlys og/eller fjernlys samt vedrørende elektriske glødelamper til disse lygter 96

76/762/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tågeforlygter på motordrevne køretøjer samt om lamper til disse lygter .. 122

76/763/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om passagersæder for landbrugs- eller skovbrugshjultraktorer 135

76/764/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om lægetermometre med kviksølv og med maksimumsanordning, fremstillet af glas 139

76/765/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om alkoholometre og areometre til alkohol 143

76/766/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om alkoholometriske tabeller 149

76/767/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for trykbeholdere og kontrolmetoder for disse 153

76/768/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler 169

76/769/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater 201

76/770/EØF:

Rådets Direktiv af 27. juli 1976 om ændring af direktiv 71/354/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt 204

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om montering af lygter og lyssignaler på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(76/756/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovbestemmelser, omhandler blandt andet monteringen af lygter og lyssignaler;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-typegodkendelse, i henhold til Rådets

direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer hertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjstyper;

de fælles bestemmelser vedrørende udførelsen af lygter og lyssignaler vil blive behandlet i andre særdirrektiver;

tilnærmelse af de nationale retsfor skrifter om motordrevne køretøjer medfører en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem udøver på grundlag af de fælles forskrifter; forudsætningen for, at en sådan ordning fungerer godt, er, at disse forskrifter anvendes af alle medlemsstaterne fra samme dato —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst fire hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t, samt som påhængskøretøjer dertil, med undtagelse af skinnekøretøjer landbrugs-

⁽¹⁾ EFT nr. C 55 af 13. 5. 1974, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

eller skovbrugstraktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører montering af de i punkt 1.5.7 til 1.5.20 i bilag I anførte påbudte eller tilladte lygter og lyssignaler, nægte EØF-typegodkendelse eller national godkendelse, når disse anordninger er monteret i overensstemmelse med de i bilag I anførte forskrifter.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører montering af de i punkt 1.5.7 til 1.5.20 i bilag I anførte påbudte eller tilladte lygter og lyssignaler, afslå registrering eller forbyde salg, ibrugtagning eller brug af køretøjer, når de nævnte anordninger er monteret i overensstemmelse med de i bilag I anførte forskrifter.

Artikel 4

Den medlemsstat, som har udstedt EØF-typegodkendelsen, træffer alle nødvendige foranstaltninger for at holde sig underrettet om enhver ændring af en af de i bilag I, punkt 1.1 omhandlede dele eller kendetegn. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat afgør, om der på den ændrede køretøjstype skal udføres nye afprøvninger med udarbejdelse af en ny afprøvningsrapport. Såfremt afprøvningsrapporten viser, at forskrifterne i dette direktiv ikke er opfyldt, godkendes ændringen ikke.

Artikel 5

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, ved-

tages i overensstemmelse med den i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne bringer disse bestemmelser i anvendelse senest fra den 1. oktober 1977. Indtil den 1. oktober 1979 kan medlemsstaterne dog ikke af grunde, der vedrører montering af lygter og lyssignaler, nægte EØF-typegodkendelse eller national godkendelse, såfremt det udelukkende er de i punkt 4.2.6 i bilag I anførte bestemmelser, der ikke er overholdt. Såfremt de i punkt 4.2.6 omhandlede anordninger er monterede, skal de opfylde forskrifterne i dette punkt.

2. Straks efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for, at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte bemærkninger til ethvert udkast til administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne har til hensigt at træffe på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

BILAG I

MONTERING AF LYGTER OG LYSSIGNALER

1. DEFINITIONER

1.1. »Køretøjstype med hensyn til montering af lygter og lyssignaler«

ved »køretøjstype med hensyn til montering af lygter og lyssignaler« forstås køretøjer, der indbyrdes ikke frembyder væsentlige forskelle; sådanne forskelle kan især vedrøre:

1.1.1. køretøjets ydre dimensioner og form,

1.1.2. antal lygter/lyssignaler og deres placering;

som andre køretøjstyper betragtes ikke køretøjer, der frembyder forskelle anført under 1.1.1 og 1.1.2, men som ikke medfører ændringer i art, antal, placering og geometrisk synlighed af de for den pågældende køretøjstype påbudte lygter eller lyssignaler; køretøjer med eller uden tilladte ekstra lygter eller lyssignaler.

1.2. »Tværplan«

ved »tværplan« forstås et lodret plan vinkelret på køretøjets midterplan i længderetningen.

1.3. »Ubelastet køretøj«

ved »ubelastet køretøj« forstås køretøjet i køreklar stand i henhold til definitionen i pkt. 2.6, bilag I (eksempel på beskrivelse) til direktiv 70/156/EØF.

1.4. »Belastet køretøj«

ved »belastet køretøj« forstås køretøjet belastet til den af fabrikanten angivne teknisk tilladte totalvægt; fabrikanten fastsætter også fordelingen af vægten på akslerne i henhold til den i tillæg 1 beskrevne fremgangsmåde.

1.5. »Lygte eller lyssignal«

ved »lygte eller lyssignal« forstås en anordning, der har til formål at belyse vejbanen (projektør) eller at afgive et lyssignal. Som lygter eller lyssignaler anses endvidere belysningsanordninger for den bageste nummerplade samt refleksanordninger.

1.5.1. »Tilsvarende lygter eller lyssignaler«

ved »tilsvarende lygter eller lyssignaler« forstås lygter eller lyssignaler, der har samme funktion og er tilladt i det land, hvor køretøjet er registreret; disse lygter eller lyssignaler kan have andre egenskaber end de ved godkendelsen monterede lygter/lyssignaler under forudsætning af, at de opfylder kravene i dette bilag.

1.5.2. »Uafhængige lygter eller lyssignaler«

ved »uafhængige lygter eller lyssignaler« forstås lygter eller lyssignaler med særskilte lygteglas, særskilte lyskilder og særskilte lygtehuse.

1.5.3. »Sammenbyggede lygter eller lyssignaler«

ved »sammenbyggede lygter eller lyssignaler« forstås anordninger med særskilte lygteglas, særskilte lyskilder, men med fælles lygtehus.

1.5.4. »Kombinerede lygter eller lyssignaler«

ved »kombinerede lygter eller lyssignaler« forstås anordninger med særskilte lygteglas, men med samme lyskilde og samme lygtehus.

1.5.5. »I hinanden indbyggede lygter eller lyssignaler«

ved »i hinanden indbyggede lygter eller lyssignaler« forstås anordninger med særskilte lyskilder (eller en enkelt lyskilde, der fungerer under forskellige vilkår), med delvis eller fuldstændig fælles lygteglas og med samme lygtehus.

- 1.5.6. »Tildækkelig lygte«
ved »tildækkelig lygte« forstås en lygte, der helt eller delvis kan skjules, når den ikke bruges. Det kan opnås ved hjælp af et bevægeligt dæksel, ved ændring af lygtens stilling eller andre passende midler. Som »indtrækkelig lygte« betegnes specielt en tildækkelig lygte, der kan trækkes ind i karosseriet.
- 1.5.7. »Lygte til fjernlys«
ved »lygte til fjernlys« forstås en lygte, der har til formål at belyse vejen på en stor strækning foran køretøjet.
- 1.5.8. »Lygte til nærllys«
ved »lygte til nærllys« forstås en lygte, der har til formål at belyse vejen foran køretøjet uden at blænde eller volde unødige gene for førerne af modgående køretøjer eller andre trafikanter.
- 1.5.9. »Tågeforlygte«
ved »tågeforlygte« forstås en lygte, der har til formål at forbedre belysningen af vejen ved tåge, snefald, uvejr eller støvskyer.
- 1.5.10. »Baklygte«
ved »baklygte« forstås en lygte, der har til formål at oplyse vejen bag køretøjet og at advare andre trafikanter om, at køretøjet bakker eller skal til at bakke.
- 1.5.11. »Retningsviserblinklys«
ved »retningsviserblinklys« forstås et lyssignal, der har til formål at advare andre trafikanter om, at føreren har til hensigt at ændre kørselsretning mod højre eller venstre.
- 1.5.12. »Havariblink«
ved »havariblink« forstås samtidig funktion af alle blinklys; det har til formål at advare andre trafikanter om en særlig fare, som køretøjet midlertidigt udgør for disse.
- 1.5.13. »Stoplygte«
ved »stoplygte« forstås en lygte, der har til formål at advare andre trafikanter bag køretøjet om, at dets fører betjener driftsbremsen.
- 1.5.14. »Bagnummerpladebelysning«
ved »bagnummerpladebelysning« forstås en anordning, der har til formål at belyse bageste nummerplade; den kan være sammensat af forskellige optiske dele.
- 1.5.15. »Positionslygter (fortil)«
ved »positionslygter (fortil)« forstås lygter, der tjener til at angive køretøjets tilstedeværelse samt dets bredde set forfra.
- 1.5.16. »Baglygter«
ved »baglygter« forstås lygter, der tjener til at angive køretøjets tilstedeværelse og bredde set bagfra.
- 1.5.17. »Tågebaglygte«
ved »tågebaglygte« forstås en lygte, der har til formål at gøre køretøjet mere synligt bagfra i tæt tåge;
- 1.5.18. »Parkeringslygte«
ved »parkeringslygte« forstås en lygte, der har til formål at angive tilstedeværelsen af et parkeret køretøj i et bebygget område; den erstatter i dette tilfælde positions- og baglys;
- 1.5.19. »markeringslygte«
ved »markeringslygte« forstås en lygte, der anbringes så tæt som muligt ved afgrænsningen af køretøjets største bredde og så højt som muligt på køretøjet, og som har til formål at angive køretøjets største bredde. Den skal for visse motordrevne køretøjer og påhængskøretøjers vedkommende supplere positions- og baglygterne og særlig henlede opmærksomheden på køretøjets omfang;

1.5.20. »Refleksanordning«

ved »refleksanordning« forstås en anordning, der har til formål at angive et køretøjs tilstedeværelse ved tilbagekastning af lys fra en lyskilde, som ikke er monteret på det pågældende køretøj, idet iagttageren befinder sig i nærheden af denne lyskilde.

I henhold til dette direktiv anses følgende ikke for at være refleksanordninger:

- refleksnummerplader;
- de reflekskilte, der er nævnt i ADR;
- andre refleksplader og -skilte, som skal anvendes i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats brugerbestemmelser for så vidt angår visse kategorier af køretøjer eller visse anvendelsesformer;

1.6. »En lygtes/lyssignals lysende flade«

1.6.1. Ved »en lygtes/lyssignals lysende flade« (pkt. 1.5.7 til 1.5.10) forstås den retvinklede projektion af den fulde åbning af lygtens reflektor på et tværplan. Dækker lytteglasset (lytteglassene) kun en del af reflektorens fulde åbning, anses kun en projektion af denne del som lysende flade. Ved lygter til nærlys er den lysende flade ved lys/mørkegrænsen begrænset af lys/mørkegrænsens linje på lytteglasset. Kan reflektor og lytてglas indstilles i forhold til hinanden, benyttes midterindstillingen;

1.6.2. »Et lyssignals lysende flade, bortset fra refleksanordninger«

ved »et lyssignals lysende flade, bortset fra refleksanordninger« (pkt. 1.5.11 til 1.5.19) forstås den retvinklede projektion af lyssignalet på et plan vinkelret på referenceaksen, og som berører lyssignalet glas udvendigt; denne projektion begrænses af de i dette plan liggende lygterande, hvorved hver rand for sig nedsætter lyssignalet totale lysstyrke i referenceaksens retning til 98 %. Til bestemmelse af signallysets under-, over- og siderande tages kun lodrette eller vandrette planer i betragtning.

1.6.3. »En refleksanordnings reflekterende flade«

ved »en refleksanordnings reflekterende flade« (pkt. 1.5.20) forstås den reflekterende flade i et på referenceaksen vinkelret plan begrænset af de planer, der berører reflektoroptikens ydre kanter og som er parallelle med denne akse. Til fastlæggelse af reflektorens under-, over- og sidekanter tages kun lodrette eller vandrette planer i betragtning.

1.6.4. »Synlig overflade«

ved »synlig overflade« i en bestemt iagttagelsesretning forstås den retvinklede projektion af den ydre flade af en lygtes eller et lyssignals lysåbning på et på iagttagelsesretningen vinkelret plan (se tegning i tillæg 2).

1.7. »Referenceakse«

Ved »referenceakse« forstås lyssignalet karakteristiske akse, der fastlægges af fabrikanten og tjener som udgangsretning ($H = 0^\circ$, $V = 0^\circ$) for synsfelterne ved de fotometriske målinger og ved monteringen på køretøjet.

1.8. »Referencecentrum«

Ved »referencecentrum« forstås det af lygtefabrikanten angivne skæringspunkt mellem referenceaksen og lysåbningens flade.

1.9. »Vinkler for den geometriske synlighed«

Ved »vinkler for den geometriske synlighed« forstås de vinkler, der afgrænser den mindste rumvinkels område, indén for hvilken den synlige overflade skal kunne ses. Dette rumvinkelområde afgrænses af kuglefladens snit, hvis centrum falder sammen med lygtens referencecentrum, og hvis ækvator er parallel med vejbanen. Disse afsnit bestemmes ud fra referenceaksen. De vandrette vinkler, β , modsvarende længden,

de lodrette, α , bredden. Inden for vinklerne for den geometriske synlighed må der ikke være nogen hindring for lysets udstråling fra nogen del af den synlige overflade.

Hindringer, der forefindes ved lygtens/lyssignalet godkendelse, for så vidt en sådan er foreskrevet, tages ikke i betragtning.

1.10. »Afgrænsning af største bredde«

Ved »afgrænsning af største bredde« på hver side af køretøjet forstås det plan, der er parallelt med køretøjets midterplan i længderetningen, og som går gennem det yderste punkt på køretøjets bredeste sted, idet følgende fremspring lades ude af betragtning:

1.10.1. dæk i nærheden af deres berøringspunkt med vejbanen samt forbindelser til trykmålere for dækkene,

1.10.2. eventuelle anordninger mod udskridning monteret på hjulene,

1.10.3. førerspejle,

1.10.4. retningsviserblinklys på siden, markeringslygter, positions- og baglygter samt parkeringslygter,

1.10.5. toldplomber på køretøjet samt befæstigelses- og beskyttelsesanordninger for sådanne plomber.

1.11. »Største bredde«

Ved »største bredde« forstås afstanden mellem de to under pkt. 1.10 definerede lodrette planer.

1.12. »Lygteenhed«

Ved »en lygteenhed« forstås en samling af to eller flere ens eller uens lygter eller lyssignaler, der har samme funktion og samme farve, og som består af anordninger, hvor projektionen af de lysende flader på samme tværplan udgør mindst 60 % af arealet af det mindst mulige om lygteenhedens lysende flader omskrivelige rektangel under forudsætning af, at en sådan samling er godkendt som en lygteenhed, såfremt godkendelse kræves. Denne kombinationsmulighed gælder ikke for lygter til fjernlys, lygter til nærlys og for tågeforlygter.

1.13. »Lygtepar« eller »et lige antal lygter/lyssignaler«

Ved »lygtepar« eller ved »et lige antal lygter/lyssignaler« forstås en enkelt lysende flade i form af et lysbånd, såfremt dette bånd er anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen, og såfremt det mindst strækker sig til 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde på hver side og er mindst 800 mm langt. Der skal være mindst to lyskilder til oplysning af denne flade, og disse skal være anbragt så yderligt i denne som muligt. Lygtens/lyssignalet lysende flade kan bestå af særskilte komponenter, der er anbragt ved siden af hinanden, såfremt projektionen af disse komponenters lysende flader på samme tværplan udgør mindst 60 % af arealet af det mindst mulige om komponenternes lysende flade omskrivelige rektangel.

1.14. »Afstanden mellem to lygter«

Ved »afstanden mellem to lygter« der vender i samme retning, forstås afstanden mellem de retvinklede projektioner af omridsene af de to ifølge pkt. 1.6 bestemte lysende flader på et plan, der er vinkelret på de pågældende referenceakser.

1.15. »Tilladt«

Ved »tilladt« forstås en lygte/lyssignal, som fabrikanten kan montere efter eget valg.

1.16. »Funktionskontrol«

Ved »funktionskontrol« forstås kontrollampe eller lyssignal, der angiver om en anordning, der tilsluttes, fungerer korrekt eller ikke.

1.17. »Tilslutningskontrol«

Ved »tilslutningskontrol« forstås kontrollampe eller lydssignal, der angiver, at en anordning er tilsluttet, men ikke viser, om den fungerer korrekt eller ikke.

2. ANMODNING OM EØF-TYPEGODKENDELSE

2.1. Anmodning om EØF-typegodkendelse for en køretøjstype for så vidt angår montering af lygter og lyssignaler skal indgives af køretøjets fabrikant eller af dennes repræsentant.

2.2. Anmodningen skal være vedføjet følgende bilag i tre eksemplarer samt nedenstående angivelser:

2.2.1. beskrivelse af køretøjet i henhold til pkt. 1.1, dog med angivelse af begrænsninger for belastningen, navnlig for den tilladte maksimalbelastning i bagagerummet;

2.2.2. fortegnelse over anordninger, der er bestemt fra fabrikantens side som lygte/lyssignaludstyr. Fortegnelsen kan for hver art omfatte flere typer; hver enkelt type skal være behørigt identificeret (især godkendelsesmærke, angivelse af fabrikanten osv.). Desuden kan fortegnelsen for hver enkelt art indeholde følgende tilføjelse: »eller tilsvarende anordninger«;

2.2.3. diagram over samtlige lygter og lyssignaler med angivelse af de forskellige anordningers placering på køretøjet;

2.2.4. skitser, der for hver anordning viser den lysende flade som defineret i pkt. 1.6.

2.3. Et ubelastet køretøj med påmonterede lygter og lyssignaler, som angivet under pkt. 2.2.2, repræsentativt for den pågældende køretøjstype, fremstilles for den tekniske myndighed, der skal foretage afprøvningerne.

2.4. Det i bilag II anførte oplysningsskema vedlægges EØF-typegodkendesskemaet.

3. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

3.1. Lygter og lyssignaler skal monteres således, at de i dette bilag foreskrevne egenskaber bevares under normale brugsvilkår trods de eventuelle rystelser, de kan blive udsat for, og således at køretøjet kan opfylde bestemmelserne i dette bilag. Især må det være udelukket, at lygterne utilsigtet bringes ud af indstilling.

3.2. Lygter som beskrevet under pkt. 1.5.7, 1.5.8 og 1.5.9 skal monteres således, at det er let at foretage en korrekt indstilling.

3.3. For alle lyssignaler gælder det — også for dem, der er anbragt på siderne — at referenceaksen efter montering af lyssignalet på køretøjet skal ligge parallelt med køretøjets standflade på vejbanen; for siderefleksanordningers vedkommende skal denne akse være vinkelret på køretøjets midterplan i længderetningen, og for alle andre lyssignalers vedkommende skal den være parallel med dette plan. En tolerance på $\pm 3^\circ$ er tilladt i enhver retning. Har fabrikanten angivet særlige monteringsforskrifter, skal disse tillige iagttages.

3.4. Såfremt der ikke foreligger særlige forskrifter, skal lygternes/lyssignalernes højde og indstilling kontrolleres, medens køretøjet ubelastet er anbragt på en plan og vandret flade.

3.5. Foreligger der ikke særlige forskrifter, skal lygterne i samme lygtepar:

3.5.1. være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen;

3.5.2. være indbyrdes symmetriske i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen;

3.5.3. opfylde samme kolorimetrisk forskrifter;

3.5.4. have tilnærmelsesvis samme fotometriske egenskaber.

- 3.6. I tilfælde af køretøjer med asymmetrisk ydre form skal ovenstående krav opfyldes i videst mulig udstrækning.
- 3.7. Lygter/lyssignaler med forskellige funktioner kan være uafhængige eller sammenbyggede, kombinerede eller indbygget i samme anordning under forudsætning af, at enhver af disse lygter/lyssignaler opfylder de for denne gældende forskrifter.
- 3.8. Største højde over vejbanen skal måles ud fra det højeste punkt på den lysende eller reflekterende flade, mindste højde over vejbanen ud fra laveste punkt på den lysende eller reflekterende flade.
- 3.9. Foreligger der ikke særlige forskrifter, må ingen lygte/lyssignal udsende blinkende lys bortset fra retningsviserblinklys og havariblink.
- 3.10. Intet rødt lys må være synligt fremad og intet hvidt lys bagud, bortset fra baklygte(r).
Opfyldelsen af dette krav kontrolleres på følgende måde:
- 3.10.1 synlighed af rød lygte/rødt lyssignal fremad: intet rødt lys må være direkte synligt, når køretøjet iagttages, medens man bevæger sig inden for zone 1 i et tværplan 25 m foran køretøjets forreste ende (se tegning i tillæg 3, fig. 1).
- 3.10.2 synlighed af hvid lygte/hvidt lyssignal bagud: intet hvidt lys må være direkte synligt når køretøjet iagttages, medens man bevæger sig inden for zone 2 i et tværplan 25 m bag køretøjets bageste ende (se tegning i tillæg 3, fig. 2);
- 3.10.3. Zone 1 og 2 er i deres respektive planer og som set af iagttageren begrænset på følgende måde:
- 3.10.3.1. i højden: af to vandrette planer, der ligger hhv. 1 m og 2,20 m over vejbanen
- 3.10.3.2. i bredden: af to lodrette planer, der hhv. fremad og bagud danner en vinkel på 15° udad med køretøjets midterplan i længderetningen, og som går igennem berøringspunktet eller berøringspunkterne med de lodrette planer, parallelle med midterplanet, og som afgrænser køretøjets største bredde.
Forefindes der flere punkter, skal det forreste anvendes til det forreste plan, det bageste til det bageste plan.
- 3.11. De elektriske forbindelser skal være udført på en sådan måde, at positionslygter, baglygter, markeringslygter (hvis sådanne forefindes) samt bagnummerpladebelysningen kun kan tændes og slukkes samtidig.
- 3.12. De elektriske forbindelser skal være udført på en sådan måde, at lygterne til fjernlys, lygterne til nærlys og tågelygterne for og bag kun kan tændes, når de under 3.11 nævnte lygter og lyssignaler er tændt.
Dette krav er imidlertid ikke foreskrevet for lygter til fjernlys og lygter til nærlys, når de anvendes som advarselssignal i form af intermitterende afgivelse af lysblink med korte mellemrum med nærlyset, fjernlyset eller skiftevis med fjernlys og nærlys.
- 3.13. Det af lygter/lyssignaler afgivne lys har følgende farver:
— lygter til fjernlys:	hvid eller selektiv gul
— lygter til nærlys:	hvid eller selektiv gul
— tågeforlygter:	hvid eller gul
— baklygter:	hvid
— retningsviserblinklys:	gul
— havariblink:	gul
— stoplygter:	rød
— bagnummerpladebelysning:	hvid
— positionslygter (fortil):	hvid, selektiv gul er tilladt, såfremt positionslygten er indbygget i en lygte med selektivt gult lys
— baglygter:	rød
— tågebaglygter:	rød

— parkeringslygter:	foran hvid, bagtil rød, evt. gul, hvis de er indbygget sammen med sideretningsviserblinklysene.
— markeringslygter:	foran hvid, bagtil rød
— bageste, ikke trekantede refleksanordning:	rød
— bageste, trekantede refleksanordning:	rød
— forreste, ikke trekantede refleksanordning ⁽¹⁾ :	samme farve som det modtagne lys
— ikke trekantede siderefleksanordning:	gul

Så længe alle forskrifter, som er nødvendige for EØF-typegodkendelse, ikke finder anvendelse, kan medlemsstaterne frit vælge farven af det af forlygter til fjernlys, forlygter til nærlys og tågeforlygter afgivne lys.

- 3.14. En tilslutningskontrols opgave kan overtages af en funktionskontrol.
- 3.15. **Tildækkelige lygter og lyssignaler**
- 3.15.1. Tildækning af lygter/lyssignaler er forbudt, bortset fra lygter til fjernlys, lygter til nærlys og tågeforlygter, der kan tildækkes, når de ikke er i brug.
- 3.15.2. Lygter i driftsstilling skal forblive i denne, når den under pkt. 3.15.2.1 omtalte fejl optræder alene eller i forbindelse med en af de under pkt. 3.15.2.2 omtalte fejl,
- 3.15.2.1. ved svigt af den kraft, der betjener lygten eller lyssignalet,
- 3.15.2.2. ved brud (utilsigtet), forstyrrelse, kortslutning ved stelforbindelse i strømkredsen, fejl i den hydrauliske eller pneumatiske forbindelse bowdenkabler, solenoider eller andre dele, der styrer eller overfører kraften, der aktiverer tildækningsanordningerne.
- 3.15.3. Ved svigt af betjeningsorganerne til tildækningsanordningen skal en tildækket lygte kunne bringes i driftsstilling uden brug af værktøj.
- 3.15.4. Det skal være muligt at bringe lygterne i driftsstilling og at tænde dem med et og samme betjeningsorgan, men dette udelukker ikke muligheden for at bringe dem i driftsstilling uden at tænde dem. I tilfælde af sammenbyggede lygter til fjernlys og nærlys kræves det dog kun, at betjeningsorganet kan tænde lygterne til nærlys.
- 3.15.5. Det må ikke fra førersædet være muligt forsætligt at standse de tændte lygters bevægelse, før driftsstillingen er nået. Såfremt der er risiko for, at andre trafikanter kan blændes under lygternes bevægelse, må disse først kunne tændes, når de har nået den endelige stilling.
- 3.15.6. Lygten skal ved temperaturer mellem -30° C og $+50^{\circ}$ C kunne nå sin åbne slutstilling inden for 3 sekunder efter betjening af betjeningsorganet.
4. **SÆRLIGE FORSKRIFTER**
- 4.1. **Lygter til fjernlys**
- 4.1.1. *Montering*
Påbudt på motordrevne køretøjer.
Forbudt på påhængskøretøjer.
- 4.1.2. *Antal*
2 eller 4.
- 4.1.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.

⁽¹⁾ også kaldet hvid eller farveløs refleksanordning.

- 4.1.4. *Placering*
- 4.1.4.1. I bredden
Den lysende flades ydre kanter må i intet tilfælde ligge nærmere ved afgrænsningen af køretøjets største bredde end nærlysets lysende flades ydre kanter.
- 4.1.4.2. I højden
Ingen særlige forskrifter.
- 4.1.4.3. I længden
Foran køretøjets foraksel og monteret således, at lyset ikke generer føreren, hverken direkte eller indirekte via førerspejl og/eller andre reflekterende flader på køretøjet.
- 4.1.5. *Geometrisk synlighed*
Den lysende/reflekterende flades synlighed, også i områder, der ikke fremtræder oplyst i den pågældende iagttagelsesretning, skal være sikret inden for et kegleformet rum, som begrænses af frembringere, der udgår fra den lysende flades omrids og danner en vinkel på mindst 5° med lygtens referenceakse.
- 4.1.6. *Retning*
Fremad.
Foruden de nødvendige anordninger til sikring af korrekt indstilling, og såfremt der forefindes to par lygter til fjernlys, kan det ene par, forudsat at det kun kan udsende fjernlys, være drejeligt afhængigt af styreapparatets drejningsvinkel; omdrejningsaksen skal være tilnærmelsesvis lodret.
- 4.1.7. *Kan være »sammenbygget«*
med lygten til nærlys og de andre forlygter.
- 4.1.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med nogen anden lygte/lyssignal.
- 4.1.9. *Kan være »indbygget«*
- 4.1.9.1. sammen med lygte til nærlys, undtagen når lygten til fjernlys er drejelig afhængigt af styreapparatets drejningsvinkel;
- 4.1.9.2. sammen med positionslygte (fortil);
- 4.1.9.3. sammen med tågeforlygte;
- 4.1.9.4. sammen med parkeringslygte.
- 4.1.10. *Elektriske forbindelser*
- 4.1.10.1. Lygterne til fjernlys må kun kunne tændes samtidigt eller parvis. Ved skift fra nærlys til fjernlys skal mindst et par lygter til fjernlys tændes. Ved nedblænding skal alle lygter til fjernlys slukke samtidig.
- 4.1.10.2. Nærlygterne kan forblive tændt samtidig med fjernlygterne.
- 4.1.11. *Tilslutningskontrol*
Påbudt.
- 4.1.12. *Andre forskrifter*
- 4.1.12.1. Den maksimale lysstyrke for samtlige lygter til fjernlys, der kan lyse samtidigt, må ikke overskride 225 000 cd.
- 4.1.12.2. Denne maksimale lysstyrke er summen af de enkelte maksimale lysstyrker, der målt ved de enkelte lygters godkendelse, og som er anført på det pågældende godkendelseskema.
- 4.2. *Lygte til nærlys*
- 4.2.1. *Montering*
Påbudt på motordrevne køretøjer.
Forbudt på påhængskøretøjer.

- 4.2.2. *Antal*
2.
- 4.2.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.2.4. *Placering*
- 4.2.4.1. *I bredden*
Den i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste kant af den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.
Lysende fladers indre kanter skal være mindst 600 mm fra hinanden.
- 4.2.4.2. *I højden*
Over vejbanen: mindst 500 mm, højst 1 200 mm.
- 4.2.4.3. *I længden*
Foran på køretøjet; dette krav anses for opfyldt, når lyset ikke generer føreren, hverken direkte eller indirekte via førerspejl og/eller andre reflekterende flader på køretøjet.
- 4.2.5. *Geometrisk synlighed*
Denne er bestemt ved vinklerne α og β , som anført under pkt. 1.9
 $\alpha = 15^\circ$ opad og 10° nedad
 $\beta = 45^\circ$ udad og 10° indad.
Inden for dette synsfelt skal praktisk taget hele lygtens synlige overflade kunne ses.
Karosseridele eller andet udstyr i nærheden af lygten må ikke forårsage generende bivirkninger for andre trafikanter.
- 4.2.6. *Retning*
- 4.2.6.1. *Nærlystrålebundtets fald måles under statiske forhold ved samtlige belastninger i henhold til tillæg 1.*
Strålebundtets fald skal forblive mellem 0,5 % og 2,5 % inkl. uden manuelle indgreb, når det er indstillet til fald på mellem 1 % og 1,5 % ved ubelastet køretøj med en person på førersædet.
Fabrikanten skal udtrykkelig specificere indstillingsværdien for hver køretøjstype, og den skal anføres på et skilt i hvert køretøj.
- 4.2.6.2. *Forannævnte krav kan også opfyldes ved hjælp af en anordning, der indvirker på lygtens stilling i forhold til køretøjet. Strålebundtet må ved svigt af denne anordning ikke føres tilbage til en stilling, der er rettet mindre nedad end i det øjeblik, hvor anordningen svigtede.*
- 4.2.6.2.1. *Den under punkt 4.2.6.2 nævnte anordning skal være automatisk.*
- 4.2.6.2.2. *Manuelle indstillingsanordninger af såvel kontinuerlig som trininddelt type tillades dog, såfremt der forefindes en neutral stilling, ud for hvilken lygterne under anvendelse af de sædvanlige indstillingsskruer kan indstilles i den i punkt 4.2.6.1 anførte udgangsstilling. Disse manuelle indstillingsanordninger skal kunne betjenes fra førersædet. På betjeningsanordningen til indstilling af den kontinuerlige type skal de mest karakteristiske belastninger markeres.
Antallet af trin på indstillingsanordninger af trininddelt type skal ud fra udgangsstillingens vinkel på mellem -1% og $-1,5\%$ give sikkerhed for, at en strålebundtafvigelse på mellem $-0,5\%$ og $-2,5\%$ overholdes for belastningerne anført i tillæg 1. For anordninger med trininddeling skal belastningerne være klart angivet nær ved betjeningsanordningen.*
- 4.2.7. *Kan være »sammenbygget«*
med lygten til fjernlys og de andre forlygter.

- 4.2.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med nogen anden lygte.
- 4.2.9. *Kan være »indbygget«*
- 4.2.9.1. sammen med lygter til fjernlys, undtagen i tilfælde af, at disse drejes afhængigt af styreapparatets drejningsvinkel;
- 4.2.9.2. sammen med de andre forlygter.
- 4.2.10. *Elektriske forbindelser*
Ved nedblænding skal alle lygter til fjernlys samtidig slukke.
Lygter til nærlys kan være tændt samtidig med lygter til fjernlys.
- 4.2.11. *Tilslutningskontrol*
Tilladt.
- 4.2.12. *Andre forskrifter*
Forskrifterne i pkt. 3.5.2 gælder ikke for nærlysgyter.
- 4.3. *Tågeforlygter*
- 4.3.1. *Montering*
Tilladt på motordrevne køretøjer.
Forbudt på påhængskøretøjer.
- 4.3.2. *Antal*
2.
- 4.3.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.3.4. *Placering*
- 4.3.4.1. I bredden
Den i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste kant af den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.
- 4.3.4.2. I højden
Mindst 250 mm over vejbanen.
Intet punkt af den lysende flade må befinde sig over det højeste punkt af nærlysgytens lysende flade.
- 4.3.4.3. I længden
Foran på køretøjet: dette krav anses for opfyldt, når lyset ikke generer føreren, hverken direkte eller indirekte via bakspejl og/eller andre reflekterende flader på køretøjet.
- 4.3.5. *Geometrisk synlighed*
Denne er bestemt ved vinklerne α og β , som anført under pkt. 1.9
 $\alpha = 5^\circ$ opad og nedad,
 $\beta = 45^\circ$ udad og 10° indad.
- 4.3.6. *Retning*
Tågeforlygterne må ikke kunne forandre retning afhængigt af styreapparatets drejningsvinkel.
De skal være rettet fremad uden at blænde eller volde unødige gene for førerne af modkørende motorkøretøjer eller andre trafikanter.
- 4.3.7. *Kan være »sammenbygget«*
med andre forlygter.
- 4.3.8. *Må ikke være »kombineret«*
med andre forlygter.
- 4.3.9. *Kan være »indbygget«*
- 4.3.9.1. sammen med lygte til fjernlys, der ikke drejes afhængigt af styreapparatets drejningsvinkel, såfremt der findes fire lygter til fjernlys;
- 4.3.9.2. sammen med positionslygte (fortil);
- 4.3.9.3. sammen med parkeringslygte.

- 4.3.10. *Elektriske forbindelser*
Tågelysterne skal kunne tændes og slukkes uafhængigt af fjern- eller nærlygter og omvendt.
- 4.3.11. *Tilslutningskontrol*
Tilladt.
- 4.4. **Baklygte**
- 4.4.1. *Montering*
Påbudt for motorkøretøjer.
- 4.4.2. *Antal*
1 eller 2.
- 4.4.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.4.4. *Placering*
- 4.4.4.1. I bredden
Ingen særlige forskrifter.
- 4.4.4.2. I højden
Mindst 250 mm, højst 1 200 mm over vejbanen.
- 4.4.4.3. I længden
Bag på køretøjet.
- 4.4.5. *Geometrisk synlighed*
Denne er bestemt ved vinklerne α og β som anført under pkt. 1.9,
 α 15° opad og 5° nedad
 β 45° til højre og venstre, hvis der kun er en baklygte
 β 45° udad og 30° indad, hvis der er to lygter.
- 4.4.6. *Retning*
Bagud.
- 4.4.7. *Kan være »sammenbygget«*
med alle andre lygter/lyssignaler bagtil.
- 4.4.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med andre lygter/lyssignaler.
- 4.4.9. *Kan ikke være »indbygget«*
sammen med andre lygter/lyssignaler.
- 4.4.10. *Elektriske forbindelser*
Den må kun kunne tændes, når køretøjet er i bagegear, og når betjeningsorganet for start og standsning af motoren befinder sig i den stilling, der muliggør, at motoren går.
Er et af disse to krav ikke opfyldt, må lygten ikke kunne tændes eller forblive tændt.
- 4.4.11. *Kontrolanordning*
Tilladt.
- 4.5. **Retningsviserblinklys**
- 4.5.1. *Montering (jf. tillæg 4)*
Påbudt. Retningsviserblinklysene inddeles i kategorier efter type (1, 2 og 5), hvis anbringelse på det samme køretøj vises på et monteringsdiagram (A og B).
Diagram A gælder for alle motorkøretøjer.
Diagram B gælder kun for påhængskøretøjer.
- 4.5.2. *Antal*
Antallet af retningsviserblinklys skal muliggøre afgivelse af signaler i overensstemmelse med et af de i pkt. 4.5.3 nævnte monteringsdiagrammer.

4.5.3. *Monteringsdiagrammer*

- A $\left\{ \begin{array}{l} 2 \text{ retningsviserblinklys, foran (kategori 1)} \\ 2 \text{ retningsviserblinklys, bagtil (kategori 2)} \\ 2 \text{ retningsviserblinklys, på siden (kategori 5)} \end{array} \right.$
- B – 2 retningsviserblinklys, bagtil (kategori 2)

4.5.4. *Placering*4.5.4.1. *I bredden*

Den i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste kant af den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.

Mindste afstand mellem de indvendige kanter af de to lysende flader skal være 600 mm.

Såfremt den lodrette afstand mellem det bageste retningsviserblinklys og baglygten i samme side er 300 mm eller derunder, må afstanden mellem afgrænsningen af køretøjets største bredde og den yderste kant af det bageste retningsviserblinklys højst være 50 mm større end afstanden mellem afgrænsningen af køretøjets største bredde og baglygten i samme side.

Den lysende flade på et retningsviserblinklys fortil skal være mindst 40 mm fra den lysende flade på lygten til nærlys samt tågeforlygten, såfremt en sådan er monteret. En mindre afstand kan tillades, såfremt lysstyrken er mindst 400 cd i retningsviserblinklysets referenceakse.

4.5.4.2. *I højden*

Over vejbanen: mindst 500 mm for retningsviserblinklys i kategori 5,
mindst 350 mm for retningsviserblinklys i kategori 1 og 2,
højst 1 500 mm for alle kategorier.

Tillader køretøjets karosseritype ikke overholdelse af denne maksimalhøjde, kan den lysende flades højeste punkt befinde sig 2 300 mm over vejbanen for så vidt angår retningsviserblinklys i kategori 5, og 2 100 mm for kategori 1 og 2.

4.5.4.3. *I længden*

Afstanden mellem referencecentret for den lysende flade af sideretningsviserblinklys (diagram A) og det lodrette plan, der afgrænser køretøjets totale længde fortil, må ikke være større end 1 800 mm. Tillader karosseritypen ikke overholdelse af minimalværdierne for den geometriske synligheds vinkler, kan afstanden forøges til 2 500 mm, såfremt køretøjet er udstyret efter diagram A.

4.5.5. *Geometrisk synlighed*

Vandrette vinkler: jf. tillæg 4.

Lodrette vinkler: 15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan for sideretningsviserblinklys efter diagram A nedsættes til 5°, såfremt monteringshøjden over vejbanen er mindre end 750 mm.

4.5.6. *Retning*

Såfremt fabrikanten angiver særlige monteringsforskrifter, skal de overholdes.

4.5.7. *Kan være »sammenbygget«*

med en eller flere lygter/lyssignaler.

4.5.8. *Kan ikke være »kombineret«*

med anden lygte/lyssignal.

4.5.9. *Kan kun være »indbygget«*

sammen med parkeringslygte.

4.5.10. *Elektriske forbindelser*

Retningsviserblinklysene skal fungere uafhængigt af de andre lygter/lyssignaler. Alle retningsviserblinklys på samme side af køretøjet skal tændes og slukkes af samme betjeningsanordning og skal blinke synkront.

4.5.11. *Funktionskontrol*

Påbudt for alle retningsviserblinklys, der ikke direkte kan ses af motorføreren. Den kan bestå af et kontrolllys eller et lydsignal eller begge dele.

Er det kontrollys, skal det blinke, og i tilfælde af fejlfunktion ved et af retningsviserblinklysene bortset fra sideblinklys, skal det slukkes eller lyse konstant eller ændre frekvensen væsentligt. Er der kun et lydsignal, skal det kunne høres tydeligt og under tilsvarende omstændigheder ændre frekvensen væsentligt.

Når et motordrevet køretøj er udstyret til at trække et påhængskøretøj, skal det være udstyret med et særligt kontrollys for påhængskøretøjets retningsviserblinklys, medmindre det trækkende køretøjs kontrolanordning gør det muligt at opdage fejlen ved et hvilket som helst retningsviserblinklys på det således sammensatte vogntog.

4.5.12. *Andre forskrifter*

Blinkfrekvensen skal være 90 ± 30 pr. minut.

Første blink skal indtræffe højst et sekund efter, at blinksignalet er slået til, og første slukning inden for højst halvandet sekund.

Når et motordrevet køretøj er udstyret til at trække et påhængskøretøj, skal betjeningsanordningen for det trækkende køretøjs retningsviserblinklys også kunne aktivere påhængskøretøjets retningsviserblinklys.

I tilfælde af svigt, bortset fra kortslutning, af et retningsviserblinklys skal de øvrige lys fortsat blinke, men under disse omstændigheder kan blinkfrekvensen afvige fra den foreskrevne.

4.6. *Havariblink*4.6.1. *Montering*

Påbudt

4.6.2. *Antal*4.6.3. *Monteringsdiagram*4.6.4. *Placering*4.6.4.1. *I bredden*4.6.4.2. *I højden*4.6.4.3. *I længden*4.6.5. *Geometrisk synlighed*4.6.6. *Retning*4.6.7. *»Sammenbygget«/ikke »sammenbygget«*4.6.8. *»Kombineret«/ikke »kombineret«*4.6.9. *Indbygget«/ikke »indbygget« sammen med*

i overensstemmelse med forskrifterne under de tilsvarende rubrikker under pkt. 4.5.

4.6.10. *Elektriske forbindelser*

Havariblinket skal sættes i funktion ved hjælp af en særskilt betjeningsanordning, således at samtlige retningsviserblinklys fungerer synkront.

4.6.11. *Tilslutningskontrol*

Påbudt. Blinkende kontrollys, der kan fungere sammen med den (de) under pkt. 4.5.11 foreskrevne kontrolanordning(er).

- 4.6.12. *Andre forskrifter*
I overensstemmelse med forskrifterne i pkt. 4.5.12. Når et motordrevet køretøj er udstyret til at trække et påhængskøretøj, skal tænding af havariblinket samtidig sætte påhængskøretøjets retningsviserblinklys i funktion. Havariblinket skal også kunne fungere, såfremt motorens start- og stopanordning befinder sig i en stilling, hvor motoren ikke kan være i gang.
- 4.7. **Stoplygte**
- 4.7.1. *Montering*
Påbudt.
- 4.7.2. *Antal*
2.
- 4.7.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.7.4. *Placering*
- 4.7.4.1. I bredden
Mindst 600 mm's afstand mellem de to lygter. Denne afstand kan nedsættes til 400 mm, hvis køretøjets største bredde er mindre end 1 300 mm.
- 4.7.4.2. I højden
Over vejbanen: mindst 350 mm, højest 1 500 mm eller 2 100 mm, hvis karrosseriets form ikke tillader overholdelse af 1 500 mm.
- 4.7.4.3. I længden
Bag på køretøjet.
- 4.7.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 45° udad og indad.
Lodret vinkel: 15° over og under vandret.
Den lodrette vinkel under vandret kan begrænses til 5°, såfremt lygten befinder sig mindre end 750 mm over vejbanen
- 4.7.6. *Retning*
Bagud.
- 4.7.7. *Kan være »sammenbygget«*
med en eller flere andre lygter/lyssignaler bagtil.
- 4.7.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med anden lygte/lyssignal.
- 4.7.9. *Kan være »indbygget«*
sammen med baglygten eller parkeringslygten.
- 4.7.10. *Elektriske forbindelser*
Skal tændes, når driftsbremserne betjenes.
- 4.7.11. *Funktionskontrol*
Tilladt. Hvis den er monteret, skal den bestå af et ikke-blinkende kontrollys, der tændes i tilfælde af mangelfuld funktion af stoplygterne.
- 4.7.12. *Andre forskrifter*
Stoplygtens lysstyrke skal være væsentlig større end baglygternes lysstyrke.

- 4.8. **Bagnummerpladebelysning**
- 4.8.1. *Montering*
Påbudt.
- 4.8.2. *Antal*
- 4.8.3. *Monteringsdiagram*
- 4.8.4. *Placering*
- 4.8.4.1. I bredden
- 4.8.4.2. I højden
- 4.8.4.3. I længden
- 4.8.5. *Geometrisk synlighed*
- 4.8.6. *Retning*
- 4.8.7. *Kan være »sammenbygget«*
med en eller flere lygter/lyssignaler bagtil.
- 4.8.8. *Kan være »kombineret«*
med baglygter.
- 4.8.9. *Kan ikke være »indbygget«*
sammen med anden lygte/lyssignal.
- 4.8.10. *Elektriske forbindelser*
Anordningen må kun kunne tændes samtidig med baglygterne.
- 4.8.11. *Tilslutningskontrol*
Tilladt. Hvis den er monteret, skal dens funktion sikres gennem den kontrol-anordning, der er foreskrevet for positionslygter (fortil) og baglygter.
- 4.9. **Positionslygter (fortil)**
- 4.9.1. *Montering*
Påbudt for alle motordrevne køretøjer.
Påbudt for påhængskøretøjer af mere end 1 600 mm's bredde. Tilladt for påhængskøretøjer med en bredde indtil 1 600 mm.
- 4.9.2. *Antal*
2.
- 4.9.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.9.4. *Placering*
- 4.9.4.1. I bredden
Det i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste punkt på den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.
Ved påhængskøretøjer må det i forhold til midterplanet i længderetningen fjerneste punkt på den lysende flade ikke være længere end 150 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.
Den mindste afstand mellem de to lysende fladers indre kanter skal være 600 mm.
- 4.9.4.2. I højden
Højde over vejbanen: mindst 350 mm, højst 1 500 mm eller 2 100 mm, hvis karosseriets form ikke tillader overholdelse af 1 500 mm.
- 4.9.4.3. I længden
Fortil på køretøjet.

således, at det sikres, at nummerpladen belyses af anordningen

- 4.9.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel for begge positionslygter (fortil): enten 45° indad og 80° udad eller 80° indad og 45° udad.
Lodret vinkel 15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan nedsættes til 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 750 mm.
- 4.9.6. *Retning*
Fremad.
- 4.9.7. *Kan være »sammenbygget«*
med enhver anden lygte/lyssignal fortil.
- 4.9.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med andre lygter/lyssignaler.
- 4.9.9. *Kan være »indbygget«*
sammen med enhver anden lygte/lyssignal fortil.
- 4.9.10. *Elektriske forbindelser*
ingen særlige forskrifter.
- 4.9.11. *Kontrolanordning*
Påbudt. Kontrolanordningen må ikke blinke. Den kræves ikke, når instrumentpanelets belysningsanordninger kun kan tændes i forbindelse med positionslygterne (fortil).
- 4.10. **Baglygter**
- 4.10.1. *Montering*
Påbudt.
- 4.10.2. *Antal*
2
- 4.10.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.10.4. *Placering*
- 4.10.4.1. *I bredden*
Det fra køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste punkt på den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.
Mindste afstand mellem de to lysende fladers inderste kanter skal være 600 mm. Denne afstand kan nedsættes til 400 mm, hvis køretøjets største bredde er mindre end 1 300 mm.
- 4.10.4.2. *I højden*
Over vejbanen: mindst 350 mm, højst 1 500 mm eller 2 100 mm, hvis karosseriets form ikke tillader overholdelse af højden 1 500 mm.
- 4.10.4.3. *I længden*
Bagtil på køretøjet.
- 4.10.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel for begge baglygter: enten 45° indad og 80° udad eller 80° indad og 45° udad.
Lodret vinkel
15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan nedsættes til 5°, hvis lygternes højde over vejbanen er mindre end 750 mm.
- 4.10.6. *Retning*
Bagud
- 4.10.7. *Kan være »sammenbygget«*
med enhver lygte/lyssignal bagtil.

- 4.10.8. *Kan være »kombineret«*
med bagnarpladebelysningen.
- 4.10.9. *Kan være »indbygget«*
sammen med stoplygten, tågebaglygten eller parkeringslygten.
- 4.10.10. *Elektriske forbindelser*
Ingen særlige forskrifter
- 4.10.11. *Tilslutningskontrol*
Påbudt.
Skal kombineres med kontrolanordningen for positionslygterne (fortil)
- 4.11. *Tågebaglygter*
- 4.11.1. *Montering*
Påbudt.
- 4.11.2. *Antal*
1; 2 er tilladt.
- 4.11.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter
- 4.11.4. *Placering*
- 4.11.4.1. *I bredden*
Forefindes kun én tågebaglygte, skal den anbringes på den side af køretøjets midterplan i længderetningen, der er modsat den i indregistreringslandet påbudte trafikretning.
I alle tilfælde skal afstanden mellem tågebaglygte og stoplygte være større end 100 mm.
- 4.11.4.2. *I højden*
Mellem 250 og 1 000 mm over vejbanen.
- 4.11.4.3. *I længden*
Bagtil på køretøjet.
- 4.11.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 25° indad og udad
Lodret vinkel: 5° over og under vandret.
- 4.11.6. *Retning*
Bagud.
- 4.11.7. *Kan være »sammenbygget«*
med enhver anden lygte/lyssignal bagtil.
- 4.11.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med andre lygter/lyssignaler.
- 4.11.9. *Kan være »indbygget«*
sammen med baglygterne eller parkeringslygterne.
- 4.11.10. *Elektriske forbindelser*
Må kun kunne tændes, hvis nærlygter eller tågeforlygter er tændt.
Hvis der er monteret tågeforlygter, skal det være muligt at slukke tågebaglygterne uafhængigt af tågeforlygterne.
- 4.11.11. *Tilslutningskontrol*
Påbudt. Uafhængig kontrollampe med konstant lysstyrke.
- 4.12. *Parkeringslygte*
- 4.12.1. *Montering*
På motordrevne køretøjer, hvis længde ikke overstiger 6 m, og hvis bredde ikke overstiger 2 m: tilladt, på ethvert andet køretøj: forbudt.

- 4.12.2. *Antal*
Afhængigt af monteringsdiagrammet.
- 4.12.3. *Monteringsdiagram*
— enten 2 lygter foran og 2 lygter bagtil
— eller en lygte i hver side.
- 4.12.4. *Placering*
- 4.12.4.1. *I bredden*
Det i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste punkt af den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde. Hvis der kun er monteret 2 lygter, skal de forefindes på køretøjets sider.
- 4.12.4.2. *I højden*
Over vejbanen: mindst 350 mm, højst 1 500 mm eller 2 100 mm, hvis karosseriets form ikke tillader overholdelse af højden på 1 500 mm.
- 4.12.4.3. *I længden*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.12.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 45° udad, fremad og bagud.
Lodret vinkel: 15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan nedsættes til 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 750 mm.
- 4.12.6. *Retning*
Således at lygterne opfylder forskrifterne for synlighed fremad og bagud.
- 4.12.7. *Kan være »sammenbygget«*
med enhver anden lygte/lyssignal.
- 4.12.8. *Kan ikke være »kombineret«*
med andre lygter/lyssignaler.
- 4.12.9. *Kan være »indbygget«*
— foran: sammen med positionslygte fortil, lygte til nærlys, lygte til fjernlys og tågeforlygte,
— bagpå: sammen med baglygte, stoplygte og tågebaglygte.
— sammen med retningsviserblinklys i kategori 5.
- 4.12.10. *Elektriske forbindelser*
De elektriske forbindelser skal være udført således, at parkeringslygten kan lyse i køretøjets ene side, uden at nogen af de andre lygter tændes.
- 4.12.11. *Kontrolanordning*
Tilladt. Forefindes en kontrolanordning, må den ikke kunne forveksles med kontrolanordningen for positionslygter fortil og for baglygte.
- 4.12.12. *Andre forskrifter*
Disse lygters funktion kan også sikres ved samtidig tænding af positionslygte (fortil) og baglygte i samme side af køretøjet.
- 4.13. *Markeringslygter*
- 4.13.1. *Montering*
Påbudt på køretøjer med en bredde på over 2,10 m.
- 4.13.2. *Antal*
2 synlige forfra, 2 synlige bagfra.

- 4.13.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.13.4. *Placering*
- 4.13.4.1. I bredden
Så tæt som muligt ved afgrænsningen af køretøjets største bredde.
- 4.13.4.2. I højden
Så højt som det er foreneligt med kravene om placering i forhold til bredden og om lygternes symmetri.
- 4.13.4.3. I længden
Ingen særlige forskrifter.
- 4.13.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 80° udad
Lodret vinkel: 5° over og 20° under vandret.
- 4.13.6. *Retning*
Således at lygterne opfylder forskrifterne for synlighed fremad og bagud.
- 4.13.7. *Kan ikke være »sammenbygget«*
- 4.13.8. *Kan ikke være »kombineret«*
- 4.13.9. *Kan ikke være »indbygget« sammen* } med andre lygter/lyssignaler
- 4.13.10. *Elektriske forbindelser*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.13.11. *Kontrolanordning*
Tilladt.
- 4.13.12. *Andre forskrifter*
Med forbehold af, at alle andre krav er opfyldt, kan de bagfra og forfra synlige lygter i samme side af køretøjet udgøre en enkelt anordning. Placeringen af en markeringslygte i forhold til positionslygten (fortil) hhv. baglygten i samme side skal være således, at afstanden mellem projektionerne af de lysende fladers indbyrdes nærmest liggende punkter for de pågældende lygter på et lodret tværplan ikke er mindre end 200 mm.
- 4.14. **Bageste, ikke trekantede refleksanordninger**
- 4.14.1. *Montering*
Påbudt på motordrevne køretøjer.
Forbudt på påhængskøretøjer.
- 4.14.2. *Antal*
2.
- 4.14.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.14.4. *Placering*
- 4.14.4.1. I bredden
Det i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste punkt på den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde.
Afstanden mellem refleksanordningernes indre kanter: mindst 600 mm. Denne afstand kan nedsættes til 400 mm, hvis køretøjets største bredde er mindre end 1 300 mm.
- 4.14.4.2. I højden
Over vejbanen: mindst 350 mm, højst 900 mm.

- 4.14.4.3. I længden
Ingen særlige forskrifter.
- 4.14.5. Geometrisk synlighed
Vandret vinkel: 30° indad og udad
Lodret vinkel: 15° over og under vandret.
Den lodrette vinkel under vandret kan nedsættes til 5°, hvis
højden over vejbanen er mindre end 750 mm.
- 4.14.6. *Retning*
Bagud.
- 4.14.7. *Kan være »sammenbygget«*
med andre lygter/lyssignaler.
- 4.14.8. *Særlige forskrifter*
Refleksanordningens lysende flade kan have dele til fælles med hvilke som helst
andre lygter/lyssignaler bagtil.
- 4.15. **Bageste, trekantede refleksanordning**
- 4.15.1. *Montering*
Påbudt på påhængskøretøjer.
Forbudt på motordrevne køretøjer.
- 4.15.2. *Antal*
2.
- 4.15.3. *Monteringsdiagram*
Trekantens spids skal vende opad.
- 4.15.4. *Placering*
- 4.15.4.1. I bredden
Det i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste punkt på den
lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets
største bredde.
Afstand mellem refleksanordningernes indre kanter: mindst 600 mm. Denne
afstand kan nedsættes til 400 mm, hvis køretøjets største bredde er mindre end
1 300 mm.
- 4.15.4.2. I højden
Over vejbanen: mindst 350 mm, højst 900 mm.
- 4.15.4.3. I længden
Ingen særlige forskrifter.
- 4.15.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 30° indad og udad
Lodret vinkel: 15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan
nedsættes til 5°, hvis højden over vejbanen er mindre end 750 mm.
- 4.15.6. *Retning*
Bagud.
- 4.15.7. *Kan ikke være »sammenbygget«*
med andre lygter/lyssignaler.
- 4.15.8. *Andre forskrifter*
Ingen lygte/lyssignal må være anbragt inden i trekanten.
- 4.16. **Forreste, ikke trekantede refleksanordning**
- 4.16.1. *Montering*
Påbudt på påhængskøretøjer.

- 4.16.2. *Antal*
2.
- 4.16.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.16.4. *Placering*
- 4.16.4.1. *I bredden*
Det i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen fjerneste punkt på den lysende flade må ikke være længere end 400 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde. Ved påhængskøretøjer må det i forhold til midterplanet i længderetningen fjerneste punkt på den lysende flade ikke være længere end 150 mm fra afgrænsningen af køretøjets største bredde. Afstand mellem refleksanordningernes indre kanter: mindst 600 mm. Denne afstand kan nedsættes til 400 mm, hvis køretøjets største bredde er mindre end 1 300 mm.
- 4.16.4.2. *I højden*
Over vejbanen: mindst 350 mm, højst 900 mm eller 1 500 mm, såfremt køretøjets opbygning ikke tillader overholdelse af 900 mm.
- 4.16.4.3. *I længden*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.16.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 30° indad og udad
Lodret vinkel: 15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan nedsættes til 5°, såfremt højden over vejbanen er mindre end 750 mm.
- 4.16.6. *Retning*
Fremad.
- 4.16.7. *Kan være »sammenbygget«*
med positionslygte (fortil).
- 4.16.8. *Andre forskrifter*
Refleksanordningens lysende flade kan have dele til fælles med positionslygten (fortil).
- 4.17. *Ikke trekantet refleksanordning på siden af køretøjet*
- 4.17.1. *Montering*
Påbudt
— på alle motordrevne køretøjer med en længde på over 6 m, med undtagelse af køretøjer i klasse M₁
— på alle påhængskøretøjer.
Tilladt
— på motordrevne køretøjer i klasse M₁
— på motordrevne køretøjer med en længde på indtil 6 m, med undtagelse af klasse M₁.
- 4.17.2. *Mindste antal i hver side*
Således, at forskrifterne for placering i længden overholdes.
- 4.17.3. *Monteringsdiagram*
Ingen særlige forskrifter.
- 4.17.4. *Placering*
- 4.17.4.1. *I bredden*
Ingen særlige forskrifter.

- 4.17.4.2. I højden
Over vejbanen: mindst 350 mm, højst 900 mm eller 1 500 mm, såfremt køretøjets opbygning ikke tillader overholdelse af 900 mm.
- 4.17.4.3. I længden
Mindst en refleksanordning skal forefindes inden for midterste tredjedel af køretøjets længde; den refleksanordning, der er placeret længst fremme på køretøjet, må ikke være længere fra køretøjets forreste begrænsning end 3 m; for påhængskøretøjer skal vognstangens længde inkluderes.
Mellem to på hinanden følgende refleksanordninger må der ikke være større afstand end 3 m.
Den refleksanordning, der er anbragt længst bagtil på køretøjet, må ikke være længere end 1 m fra køretøjets bageste begrænsning.
- 4.17.5. *Geometrisk synlighed*
Vandret vinkel: 45° fremad og bagud.
Lodret vinkel: 15° over og under vandret. Den lodrette vinkel under vandret kan nedsættes til 5°, såfremt højden over vejbanen er under 750 mm.
- 4.17.6. *Retning*
Refleksanordningens referenceakse skal være vandret, vinkelret på køretøjets midterplan i længderetningen og rettet udad.
- 4.17.7. *Kan være »sammenbygget«*
med andre lygter/lyssignaler.
5. OVERENSSTEMMELSE I PRODUKTIONEN
- 5.1. Ethvert køretøj inden for en serie skal, for så vidt angår montering af lygter og lyssignaler og disses egenskaber, som omhandlet i dette direktiv, svare til den godkendte køretøjstype.

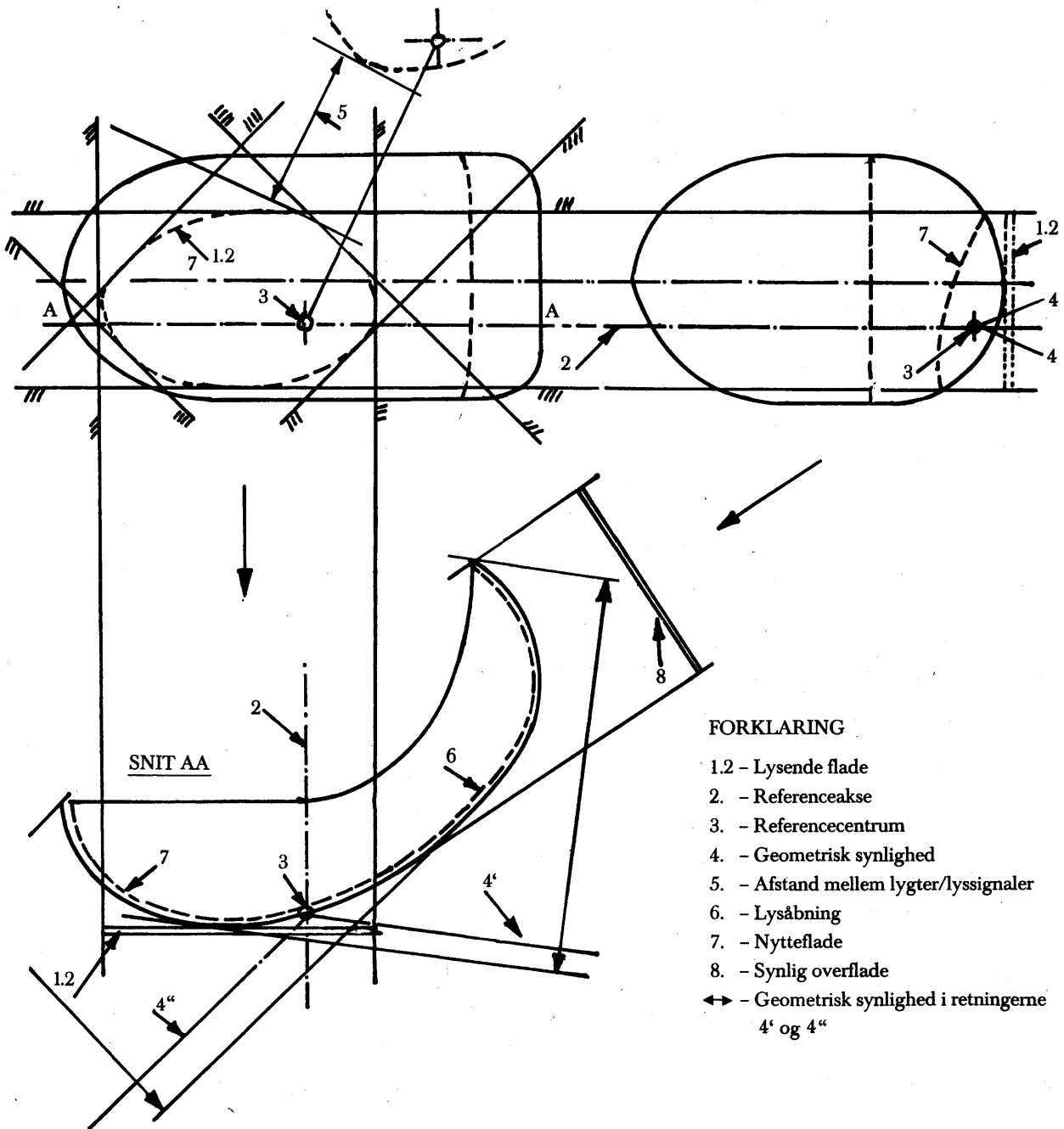
Tillæg 1

Akselbelastninger i henhold til punkt 4.2.6.1

1. Med henblik på nedenstående afprøvninger beregnes passagerernes masse ud fra 75 kg pr. person.
2. Belastninger for de enkelte køretøjstyper:
  - 2.1. Køretøjer i klasse M₁
    - 2.1.1. Nærlystrålebundtets fald bestemmes ved følgende belastninger:
      - 2.1.1.1. En person på førersædet;
      - 2.1.1.2. Fører samt en passager på det fra førersædet fjerneste forsæde;
      - 2.1.1.3. Fører, en passager på det fra førersædet fjerneste forsæde og alle sæder i bageste bagsæde besat;
      - 2.1.1.4. Alle sæder besat;
      - 2.1.1.5. Alle sæder besat, samt ensartet belastning af bagagerummet indtil den tilladte bagakselbelastning, hhv. forakselbelastning ved foranliggende bagagerum, er nået. Forefindes der bagagerum både for og bag, skal den ekstra belastning fordeles ensartet, således at de tilladte akselbelastninger nås; når den tilladte totalvægt imidlertid inden de tilladte akselbelastninger, skal bagagerummets (-rummenes) belastning begrænses således, at kun denne vægt nås.
      - 2.1.1.6. Fører samt ensartet belastning i bagagerummet, indtil den pågældende aksels tilladte belastning nås;
Når den tilladte totalvægt imidlertid inden en af de tilladte akselbelastninger, skal bagagerummets (-rummenes) belastning begrænses således, at kun denne vægt nås;
    - 2.1.2. Ved fastlæggelse af de ovenfor nævnte belastninger skal der tages hensyn til de begrænsninger for belastningen, der eventuelt kan være foreskrevet af fabrikanten.
  - 2.2. Køretøjer i klasse M₂ og M₃
    - 2.2.1. Ubekymret køretøj
    - 2.2.2. Køretøjet belastet på en sådan måde, at hver aksel bærer sin teknisk tilladte maksimalbelastning.
  - 2.3. Køretøjer i klasse N med lad
    - 2.3.1. Nærlystrålebundtets fald bestemmes ved følgende belastninger:
      - 2.3.1.1. Ubekymret køretøj;
      - 2.3.1.2. En person på førersædet og belastningen fordelt således, at der nås den teknisk tilladte maksimale bagakselbelastning og samtidig forakselbelastning som ved ubekymret køretøj. Såfremt ladet ligger fortil, foretages det modsatte.
  - 2.4. Køretøjer i klasse N uden lad
    - 2.4.1. Sættevognstraktorer
      - 2.4.1.1. Ubekymret køretøj uden belastning på sættevognskoblingen;

-
- 2.4.1.2. En person på førersædet; teknisk tilladte maksimalbelastning på sættevognskoblingen i den koblingsstilling, der svarer til størst belastning af bagakslen
  - 2.4.2. Trækkende køretøjer foran påhængsvogne
  - 2.4.2.1. Ubelastet køretøj
  - 2.4.2.2. En person på førersædet, alle andre sæder i førerhuset besat.
-

Tillæg 2

FORKLARING

- 1.2 - Lysende flade
- 2. - Referenceakse
- 3. - Referencecentrum
- 4. - Geometrisk synlighed
- 5. - Afstand mellem lygter/lyssignaler
- 6. - Lysåbning
- 7. - Nytteflade
- 8. - Synlig overflade
- ↔ - Geometrisk synlighed i retningerne 4' og 4''

Tillæg 3

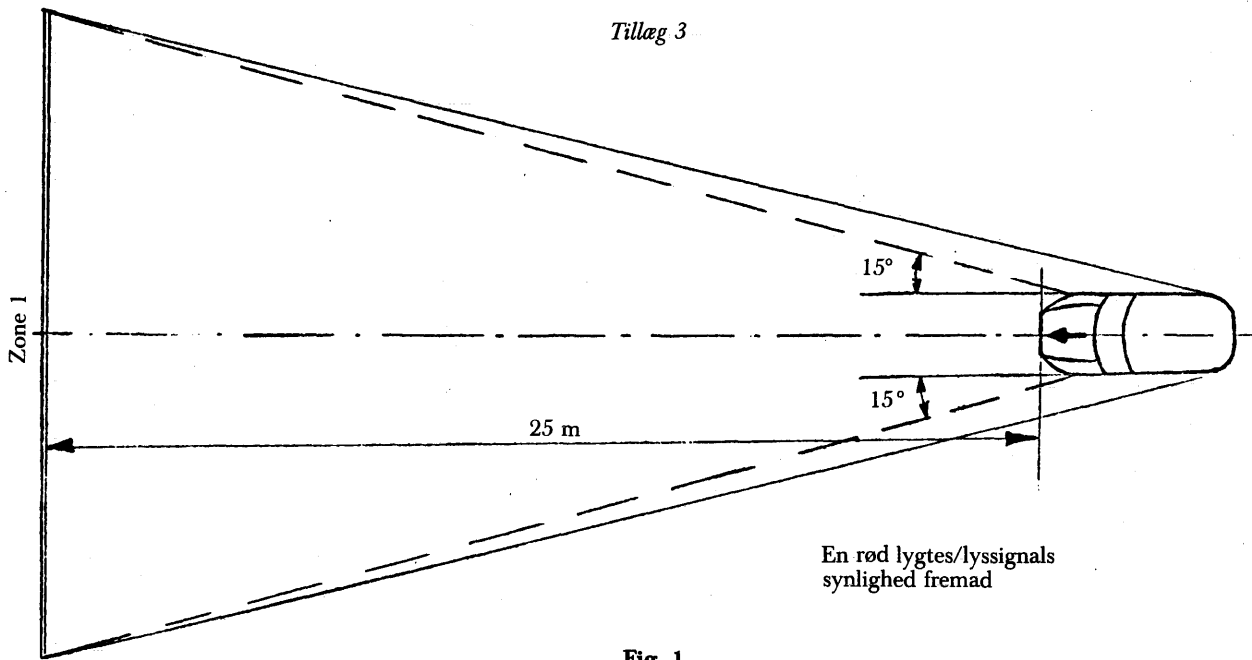

Fig. 1

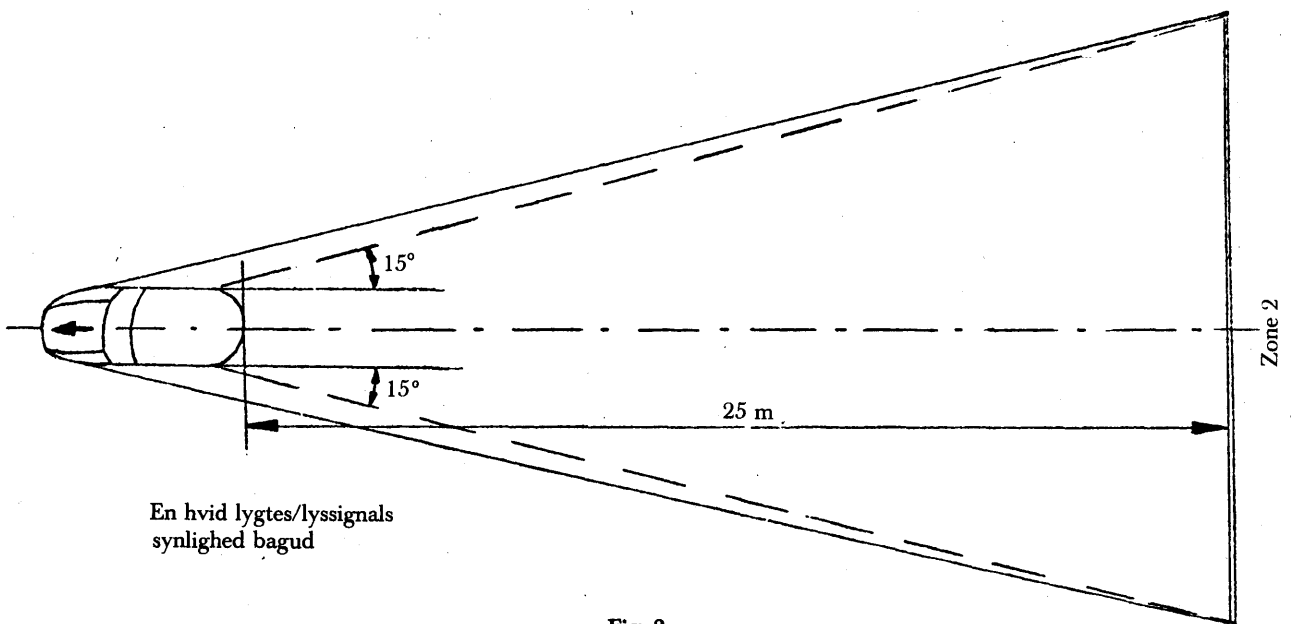

Fig. 2

Tillæg 4

RETNINGSVISERBLINKLYS
GEOMETRISK SYNLIGHED

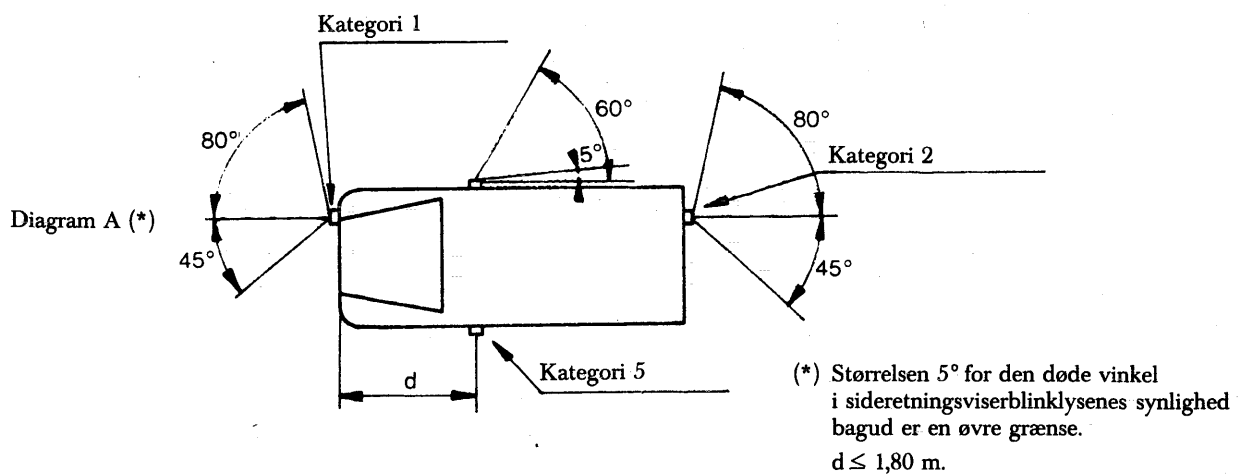
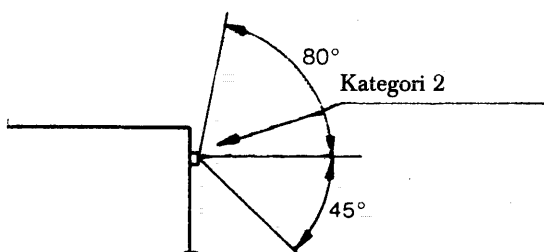

Diagram B

BILAG II

MODEL

Myndighedens navn

**BILAG TIL EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA FOR EN KØRETØJSTYPE MED HENSYN
TIL MONTERINGEN AF LYGTER OG LYSSIGNALER**

(artikel 4, stk. 2, og artikel 10 i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer hertil)

EØF-typegodkendelser nr. ....

1. Fabrikat (firmabetegnelse) .....
2. Type og handelsbetegnelse .....
3. Fabrikantens navn og adresse .....
4. Navn og adresse for fabrikantens befuldmægtigede (eventuelt) .....
5. På det for godkendelse fremstillede køretøj forefindes følgende lygter og lyssignaler ⁽¹⁾ .....
- 5.1. Lygter til fjernlys: ja/nej (*)
- 5.2. Lygter til nærlys: ja/nej (*)
- 5.3. Tågeforlygter: ja/nej (*)
- 5.4. Baklygter: ja/nej (*)
- 5.5. Retningsviserblinklys (fortil): ja/nej (*)
- 5.6. Retningsviserblinklys (bagtil): ja/nej (*)
- 5.7. Sideretningsviserblinklys: ja/nej (*)
- 5.8. Havariblink: ja/nej (*)
- 5.9. Stoplygte: ja/nej (*)
- 5.10. Bagnummerpladebelysning: ja/nej (*)
- 5.11. Positionslygter (fortil): ja/nej (*)
- 5.12. Baglygter: ja/nej (*)
- 5.13. Tågebaglygter: ja/nej (*)
- 5.14. Parkeringslygter: ja/nej (*)
- 5.15. Markeringslygter: ja/nej (*)
- 5.16. Bageste, ikke trekantede refleksordninger: ja/nej (*)
- 5.17. Bageste, trekantede refleksanordninger: ja/nej (*)

⁽¹⁾ Der vedlægges skitser over køretøjet i henhold til pkt. 2.2.3 i ovennævnte bilag I til Rådets direktiv 76/756/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om montering af lygter og lyssignaler på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer hertil.

(*) Ikke gældende angivelser overstreges.

- 5.18. Forreste, ikke trekantede refleksanordninger: ja/nej (*)
- 5.19. Ikke trekantede siderefleksanordninger: ja/nej (*)
- 5.20. Begrænsninger med hensyn til belastning
6. Tilsvarende lygter/lyssignaler: ja/nej (*) (jf. pkt. 15) .....
7. Køretøj fremstillet til godkendelse den .....
8. Kontrolmyndighed.....
9. Prøverapportens dato .....
10. Prøverapportens nummer .....
11. EØF-typegodkendelse med hensyn til montering af lygter og lyssignaler meddeles/nægtes (*)
12. Sted .....
13. Dato .....
14. Underskrift .....
15. Der vedlægges følgende dokument(er), som påføres ovennævnte typegodkendelsesnummer:
.....fortegnelse(r) over anordninger, der er bestemt fra fabrikantens side som lygte/lyssignaludstyr; for hver anordning anføres fabrikat og godkendelsesmærke.
Denne (disse) fortegnelse(r) omfatter en liste over »tilsvarende lygter/lyssignaler« (*)
16. Eventuelle bemærkninger .....
- .....
- .....
- .....

(*) Ikke gældende angivelse overstreges.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende refleksanordninger på motordrevne køretøjer og på påhængskøretøjer dertil

(76/757/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet refleksanordninger;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ⁽⁴⁾;

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for refleksanordninger kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelsesskema, der udstede

des for hver type refleksanordning; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle refleksanordninger, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødiggør en teknisk kontrol med disse refleksanordninger i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til visse tekniske forskrifter, der er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ nr. 3 (Uniform provisions for the approval of reflex reflecting devices for motor vehicles) ⁽⁵⁾, der er knyttet som bilag til agreement of March 20, 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval for motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af de fælles forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver type refleksanordning, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag O, I, III, V, VI, VII, VIII, IX, X XI og XII.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-typegodkendelsesmærke som

⁽¹⁾ EFT nr. C 55 af 13. 5. 1974, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa
E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Add. 2.

vist i bilag III for hver type refleksanordning, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, der kan medføre, at refleksanordninger, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører refleksanordningers udførelse eller funktion forbyde salg af disse, når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af refleksanordninger, som er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrundet samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopier af godkendelseskemaer, hvoraf en model er vist i bilag II, for hver type refleksanordning, for hvilke de meddeler eller nægter typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme EØF-typegodkendelsesmærke forsynede refleksanordninger ikke svarer til den type, som den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre overensstemmelse mellem produktionen og den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der, hvis uoverensstemmelser er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivninger foreliggende retsmidler og om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse for køretøj af grunde, som vedrører refleksanordninger, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 75/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører refleksanordninger, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karosseri, som er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på over 25 km/t samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer med undtagelse af skinneskøretøjer, landbrugs-traktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, gennemføres i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og underretter straks

Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til bestemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter, som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne
M. van der STOEL
Formand

Bilagsfortegnelse

- Bilag 0 (*) — Definitioner, produktionens overensstemmelse, almindelige forskrifter, særlige forskrifter
- Bilag I — Definitioner af teknisk terminologi
— Tillæg 1: Symboler og enheder
— Tillæg 2: Symboler
- Bilag II — Model for EØF-typegodkendelseskema
- Bilag III — Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning
— Tillæg: Eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke
- (Bilag IV)
- Bilag V (*) — Fremgangsmåder ved afprøvning
- Bilag VI (*) — Forskrifter for form og dimensioner
— Tillæg: Refleksanordninger for påhængskøretøjer — Klasse III
- Bilag VII (*) — Kolorimetriske forskrifter
- Bilag VIII (*) — Fotometriske forskrifter
- Bilag IX (*) — Modstandsdygtighed over for ydre påvirkninger
- Bilag X (*) — Tidsmæssig bestandighed af optiske egenskaber
- Bilag XI (*) — Varmebestandighed
- Bilag XII (*) — Farvebestandighed

Tillæg til bilagene: Afprøvningsernes tidsmæssige rækkefølge

(*) De tekniske krav i dette bilag, er de samme som kravene i regulativ nr. 3, fra Den økonomiske kommission for Europa; især er opdelingen i punkter den samme. Dette er grunden til, at hvis et punkt i regulativ nr. 3, ikke er medtaget i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

BILAG 0

DEFINITIONER, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, SÆRLIGE FORSKRIFTER

(1.)

2. DEFINITIONER

2.1. Definitioner svarende til de tekniske udtryk, der anvendes i dette direktiv, er anført i bilag I.

2.2. En type »refleksanordning« kendetegnes ved de prøver og beskrivelser, der indsendes sammen med begæringen om EØF-typegodkendelse. Refleksanordninger kan anses som værende af samme type, når de har samme »refleksionsoptik« som standardtypen, og når de dele, der indgår i dem, kun udviser sådanne afvigelser fra standardtypen, som ikke har nogen indflydelse på de egenskaber, der omhandles i dette bilag.

2.3. Refleksanordningerne opdeles efter deres fotometriske kendetegn i to kategorier, som benævnes »klasse I« og »klasse III«, se punkt 4.3 i bilag III.

(3.)

(4.)

5. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

5.1. Enhver refleksanordning, som er forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke, skal svare til den type, som er godkendt under dette mærke. Den kompetente myndighed, som har udstedt EØF-typegodkendelsesmærket, opbevarer to prøveeksemplarer, som sammen med typegodkendelseskemaet tjener til konstatering af, om de refleksanordninger med EØF-typegodkendelsesmærke, som bringes på markedet, opfylder dette krav.

(5.2.)

(5.3.)

6. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

6.1. Refleksanordningerne skal være udført således, at de ved normal brug forbliver funktionssikre. Desuden må de ikke udvise nogen fejl i konstruktion eller udførelse, som er skadelig for deres tilfredsstillende funktion eller for deres holdbarhed.

6.2. De forskellige dele, af hvilke de består, må ikke kunne demonteres med simple hjælpemidler.

6.3. Refleksoptikken må ikke være udskiftelig.

6.4. Refleksanordningens udvendige overflade skal være let at rengøre. Den må følgelig ikke være ru; eventuelle fremspringende dele må ikke hindre en nem rengøring.

7. SÆRLIGE FORSKRIFTER (AFPRØVNINGER)

7.1. Refleksanordningerne skal yderligere opfylde kravene med hensyn til dimensioner og form, såvel som kolorimetriske, fotometriske, fysiske og mekaniske krav, således som disse er beskrevet i bilag VI til XII.

7.2. Efter arten af de materialer, som refleksanordningerne og specielt refleksoptikken er fremstillet af, kan de kompetente myndigheder bemyndige laboratorierne til at undlade at udføre visse unødvendige afprøvninger, med det udtrykkelige forbehold, at der gøres bemærkning herom på typegodkendelseskemaet i rubriken »Bemærkninger«.

BILAG I

DEFINITIONER AF TEKNISK TERMINOLOGI

- I.1. REFLEKS-REFLEKSION
Ved »refleks-refleksion« forstås en refleksion, som kendetegnes ved tilbagekastning af lyset i retninger, som ligger nær dem, det kommer fra. Denne egenskab bevares ved betydelige ændringer af indfaldsvinklen.
- I.2. REFLEKSOPTIK
Ved »refleksoptik« forstås en kombination af optiske komponenter, som gør det muligt at opnå refleks.
- I.3. REFLEKSANORDNING
Ved »refleksanordning« forstås en anordning, der har til formål at angive et køretøjs tilstedeværelse ved tilbagekastning af lys, der udgår fra en lyskilde, som ikke er monteret på det pågældende køretøj, når en iagttager befinder sig i nærheden af denne lyskilde.
I henhold til dette direktiv anses følgende ikke for at være refleksanordninger:
— refleksnummerplader;
— de reflekskilte, der er nævnt i ADR;
— andre refleksplader og -kilte, som skal anvendes i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats brugsformer for så vidt angår visse kategorier af køretøjer eller visse anvendelsesformer;
- I.4. EN REFLEKSANORDNINGS REFLEKTERENDE FLADE
Ved en »refleksanordnings reflekterende flade« forstås den reflekterende flade i et på referenceaksen vinkelret plan begrænset af de planer, der berører reflektoroptikens ydre kanter og som er parallelle med denne akse; til fastlæggelse af reflektorens under-, over- og sidekanter tages kun lodrette eller vandrette planer i betragtning.
- I.5. REFERENCEAKSE
Ved »referenceakse« forstås et lyssignals karakteristiske akse, der fastlægges af fabrikanten for at tjene som udgangsretning ($H = 0^\circ$, $V = 0^\circ$) for synsfelterne ved fotometriske målinger og ved montering på køretøjet.
- I.6. REFERENCECENTRUM
Ved »referencecentrum« forstås det af fabrikanten af refleksanordningen angivne skæringspunkt mellem referenceaksen og lysåbningens flade.
- I.7. OBSERVATIONSVINKEL
Ved »observationsvinkel« forstås vinklen imellem de rette linjer, som forbinder referencecentret med modtagerens centrum og lyskildens centrum.
- I.8. INDFALDSVINKEL
Ved »indfaldsvinkel« forstås vinklen imellem referenceaksen og den rette linje, som forbinder referencecentret med lyskildens centrum.

I.9. DREJNINGSVINKEL

Ved »drejningsvinkel« forstås den vinkel refleksanordningen er drejet omkring referenceaksen, ud fra en bestemt stilling.

I.10. REFLEKSANORDNINGENS ÅBNINGSVINKEL

Ved »refleksanordningens åbningsvinkel« forstås den vinkel, hvorunder den største dimension af den synlige overflade af den reflekterende flade ses, hvad enten det er ud fra lyskilden eller ud fra modtagerens centrum.

I.11. BELYSNING AF REFLEKSANORDNINGEN

Ved »belysning af refleksanordningen« forstås den lysstyrke, som måles på et plan, der er vinkelret på de indfaldende stråler, og som går gennem referencecentret.

I.12. REFLEKSIONSKOEFFICIENT (CIL) (Coefficient d'intensité lumineuse)

Ved »refleksionskoefficient« forstås kvotienten af lysstyrken af tilbagekastet lys i den fastsatte retning og belysningen af refleksanordningen ved givne indfalds-, observations- og drejningsvinkler.

Tillæg 1

Symboler og enheder

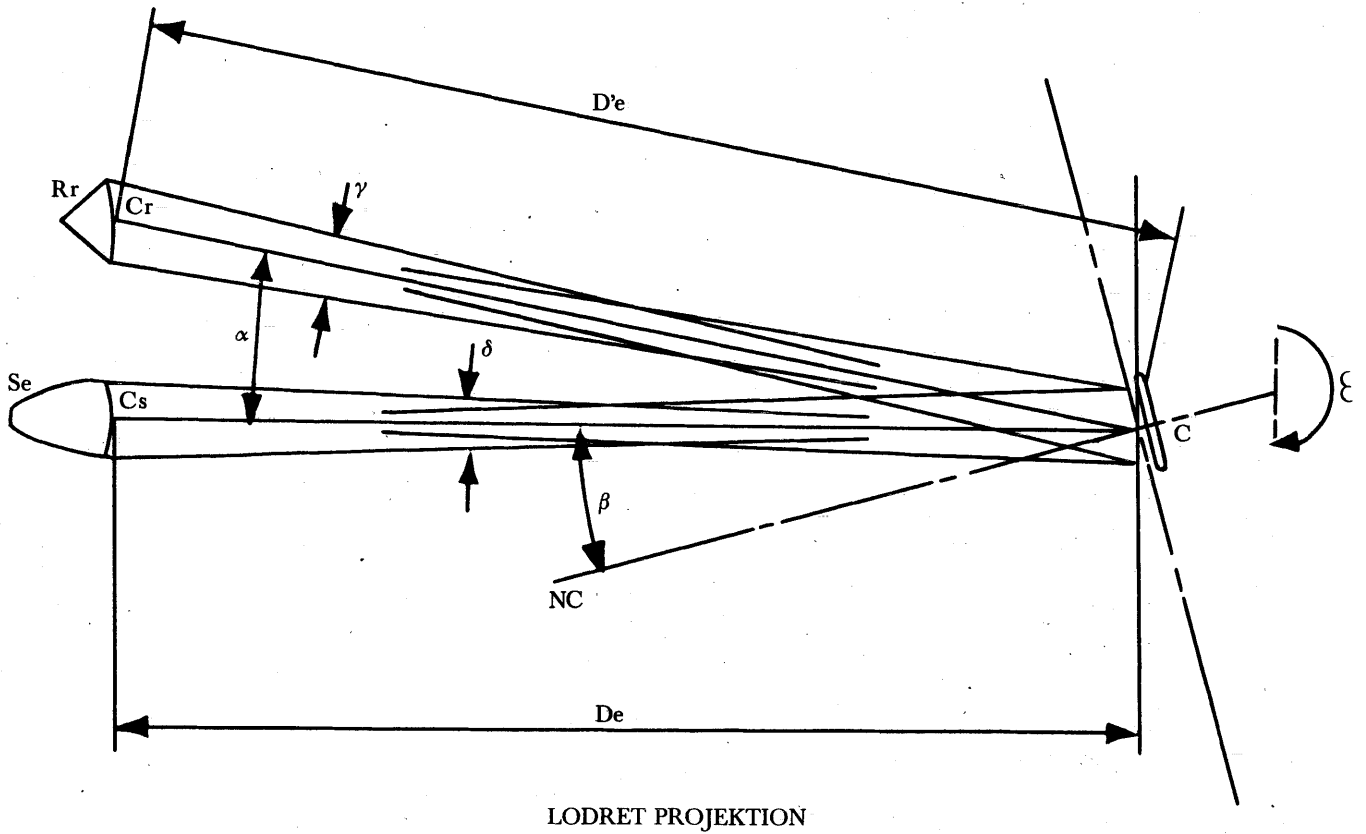
- A = Overflade af den reflekterende flade på refleksanordningen (i cm^2)
C = Referencecentrum
NC = Referenceakse
Rr = Modtager, observatør eller måleinstrument
Cr = Modtagerens centrum
Ør = Diameter af modtageren Rr, hvis denne er cirkulær (i cm)
Se = Lyskilde
Cs = Lyskildens centrum
Øs = Lyskildens diameter (i cm)
De = Afstand fra centrum Cs til centrum C (i m)
D'e = Afstand fra centrum Cr til centrum C (i m)

Anmærkning: I almindelighed afviger De meget lidt fra D'e, og under normale observationsforhold kan De sættes lig D'e.

- D = Den observationsafstand til den reflekterende flade, i hvilken denne ser kontinuerlig ud.
 α = Observationsvinkel
 β = Indfaldsvinkel, Denne vinkel angives med — (venstre), + (højre), — (ned) eller + (op), i forhold til linjen CsC, som altid forudsættes vandret, afhængig af placeringen af lyskilden Se i forhold til akse NC, når refleksanordningen betragtes. For enhver retning, der defineres ved to vinkler, lodret og vandret, nævnes den lodrette vinkel altid først.
 γ = Måleinstrumentets åbningsvinkel Rr set fra punkt C.
 δ = Åbningsvinkel for lyskilden Se set fra punkt C.
 ϵ = Drejningsvinkel. Denne vinkel er positiv i omdrejningsretningen for viserne på et ur, når den reflekterende flade betragtes. Hvis refleksanordningen er forsynet med påskriften »TOP«, tages den dertil svarende stilling som udgangsstilling.
E = Belysning af refleksanordningen (i lux)
CIL = Reflekskoefficient (i millicandelas/lux.) Vinkler udtrykkes i grader og minutter.

Tilæg 2

SYMBOLER

BILAG II

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA

(Maksimalt: format A 4 (210×297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger vedrørende meddelelse, nægtelse eller inddragelse af EØF-typegodkendelse, eller meddelelse, nægtelse eller inddragelse af udvidelse af EØF-typegodkendelse for en refleksanordningstype

- Typegodkendelsesnummer .....
- 1. Fabriks- eller firmamærke .....
- 2. Fabrikantens navn og adresse .....
- 3. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
- 4. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
- 5. Teknisk tjeneste som varetager afprøvningen .....
- 6. Afprøvningsrapportens dato .....
- 7. Afprøvningsrapportens nummer .....
- 8. Udvidelse af typegodkendelsen: gult/farveløst (*)
- 9. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
- 10. Dato for udvidelse af EØF-typegodkendelse/nægtelse/inddragelse af udvidelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
- 11. Fælles EØF-typegodkendelse, meddelt på grundlag af punkt 3.3 i bilag III, for en lygte- og lyssignalehed, der omfatter flere lygter og/eller lyssignaler og særlig: .....
- 12. Dato for nægtelse/inddragelse af fælles EØF-typegodkendelse (*).....
- 13. Sted: .....
- 14. Dato: .....
- 15. Underskrift: .....
- 16. Dette skema ledsages af følgende dokumenter, der alle er forsynet med det ovenanførte EØF-typegodkendelsesnummer: .....
- 17. Eventuelle bemærkninger: .....

(*) Det ikke gældende overstreges.

BILAG III

FORSKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG MÆRKNING

1. BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE

- 1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriksmærket eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.
- 1.2. For hver type refleksanordning skal begæringen ledsages af:
  - 1.2.1. en kortfattet beskrivelse med tekniske specifikationer over de materialer, som refleksoptikken består af;
  - 1.2.2. tegninger i 3 eksemplarer, tilstrækkeligt detaljerede til at typen kan identificeres og med angivelse af montageforskrifter for refleksanordningens montering på køretøjet; tegningerne skal vise den påtænkte placering af godkendelsesnummeret og af ekstrasymbolet i forhold til rektanglet med EØF-typegodkendelsesmærket;
  - 1.2.3. prøveeksemplarer af refleksanordningstypen i rød farve. Det antal eksemplarer, der skal indgives, fremgår af bilag V;
  - 1.2.4. eventuelt to prøveeksemplarer i gul farve og/eller to farveløse prøveeksemplarer for det tilfælde, at typegodkendelsen samtidig eller senere udvides til at omfatte gule og/eller farveløse refleksanordninger.

2. PASKRIFTER

- 2.1. Anordninger for hvilke der begæres EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med:
  - ansøgerens fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslettes;
  - en eller flere angivelser af ordet »TOP«, anbragt vandret øverst på den reflekterende flade, når sådanne angivelser er nødvendige for entydigt at bestemme den eller de drejningsvinkler, som er foreskrevet af fabrikanten.
- 2.2. På hver refleksanordning skal der findes en plads af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket; denne plads skal være angivet på de under punkt 1.2.2 nævnte tegninger.

3. EØF-TYPEGODKENDELSE

- 3.1. Såfremt alle prøveeksemplarerne, som er indgivet i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 1, opfylder de i punkterne 6 og 7 i bilag 0 indeholdte bestemmelser, meddeles EØF-typegodkendelse, og der tildeles et typegodkendelsesnummer.
- 3.2. Dette nummer tildeles ikke nogen anden refleksanordningstype, medmindre EØF-typegodkendelsen udvides til at gælde for en anden refleksanordningstype, der kun afviger fra den godkendte type for så vidt angår farven.
- 3.3. Når EØF-typegodkendelse begæres for en lygte og lyssignalenhed, som omfatter en refleksanordning og andre lygter eller lyssignaler, kan et fælles EØF-godkendelsesmærke tildeles under den forudsætning, at refleksanordningen svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver enkel af de andre lygter eller lyssignaler, som indgår i den lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-typegodkendelse er begæret, svarer til det særdirektiv, der gælder for dem.

4. MÆRKNING

- 4.1. Enhver refleksanordning, der er i overensstemmelse med en i medfør af nærværende direktiv godkendt type, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.

- 4.2. Dette mærke består:
af et rektangel inden i hvilket der er anbragt et »e«, efterfulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt godkendelsen:
1 for Tyskland,
2 for Frankrig,
3 for Italien,
4 for Nederlandene,
6 for Belgien,
11 for Det forenede Kongerige,
13 for Luxembourg,
DK for Danmark,
IRL for Irland,
samt et EØF-godkendelsesnummer, der svarer til nummeret på det EØF-godkendelsesskema, som er udfærdiget for refleksanordningstypen.
- 4.3. EØF-godkendelsesmærket suppleres med et ekstra symbol, der består af romertal I eller III, hvilket angiver den klasse, refleksanordningen har fået tildelt ved EØF-typegodkendelsen.
- 4.4. EØF-godkendelsesnummeret skal være anbragt i nærheden af rektanglet, der omgiver bogstavet »e«, i en hvilken som helst position i forhold til dette.
- 4.5. EØF-godkendelsesmærket samt ekstrasymbolet skal være anbragt på glasset eller et af glassene, således at de ikke kan udslettes og er let læselige, også efter at refleksanordningerne er monteret på køretøjet.
- 4.6. I tillægget gives et eksempel på et EØF-godkendelsesmærke suppleret med symbol.
- 4.7. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-godkendelsesnummer som nævnt under punkt 3.3 for en lygte- og lyssignalenhed, der omfatter en refleksanordning og andre lygter og/eller lyssignaler, kan der anbringes et fælles EØF-godkendelsesmærke omfattende:
— et rektangel, inden i hvilket er anbragt bogstavet »e« efterfulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt godkendelsen,
— et EØF-godkendelsesnummer,
— de yderligere symboler, der er foreskrevet i de forskellige direktiver i medfør af hvilke EØF-typegodkendelse er meddelt.
- 4.8. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension for de individuelle mærker, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodkendelse.

Tillæg

EKSEMPEL PÅ EØF-TYPEGODKENDELSESMÆRKE

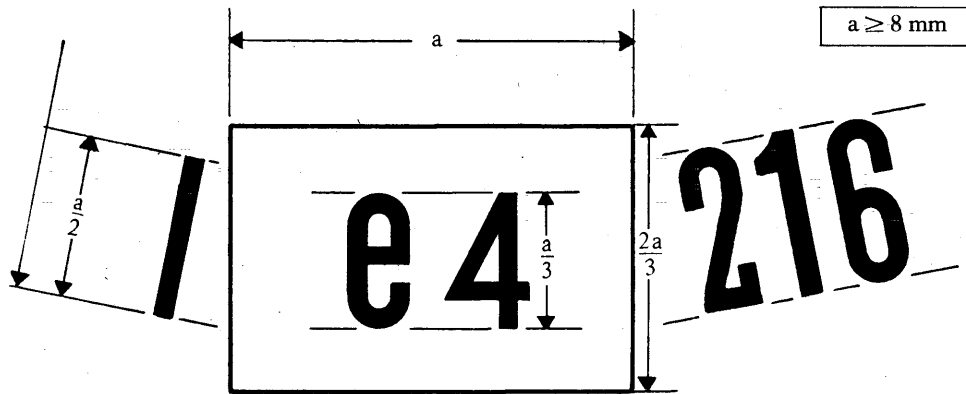

Fig. 1

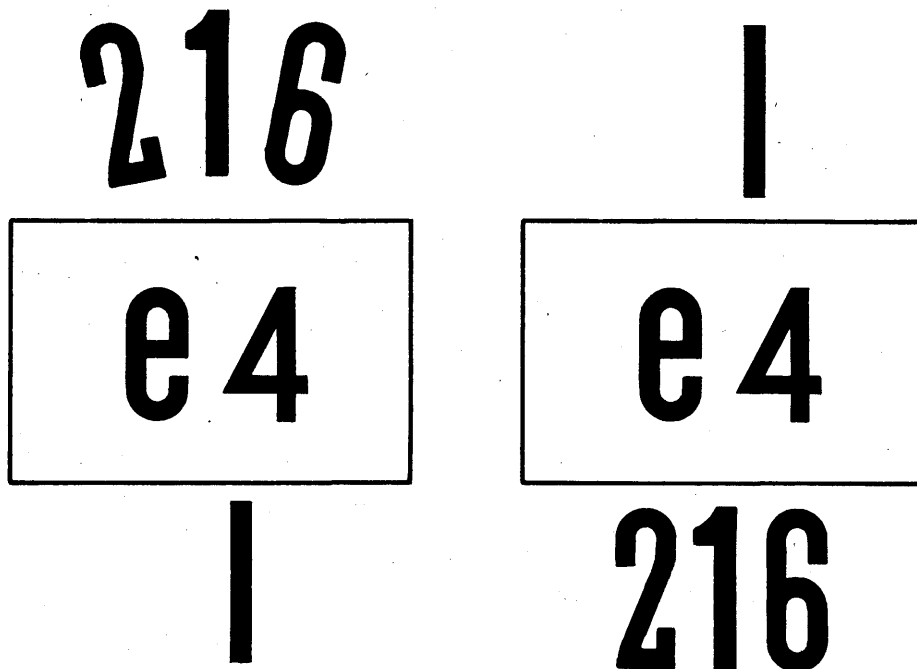

Fig. 2

Fig. 3

Den refleksanordning, som er forsynet med det ovenfor viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en refleksanordning, der er EØF-typegodkendt i Nederlandene i klasse I under nr. 216.

(BILAG IV)

BILAG V

FREMGANGSMÅDER VED AFPRØVNING

- V.1. Ansøgeren skal til EØF-typegodkendelse indgive 10 prøveeksemplarer.
- V.2. Efter kontrol ifølge de almindelige forskrifter (pkt. 6 i bilag 0) og forskrifter med hensyn til former og dimensioner (Bilag VI) underkastes de 10 prøveeksemplarer kontrol af kolorimetriske forskrifter (Bilag VII) og af CIL (Bilag VIII) ved en observationsvinkel på 20' og en indfaldsvinkel $V = H = 0^\circ$ eller, dersom det er nødvendigt, i den stilling, der er foreskrevet i punkterne VIII.4 og VIII.4.1. De to refleksanordninger med henholdsvis den mindste og den største værdi afprøves derpå fuldstændigt efter forskrifterne i pkt. VIII.3. I overensstemmelse med pkt. 5.1 i bilag 0 opbevares disse 2 prøveeksemplarer af den tekniske tjeneste, som varetager afprøvningen med henblik på enhver senere kontrol, som det eventuelt vil kunne blive nødvendigt at foretage. De 8 andre prøveeksemplarer fordeles i 4 grupper på 2 prøveeksemplarer:
- Gruppe 1 — De 2 prøveeksemplarer underkastes afprøvning for modstandsdygtighed over for vand (punkt IX.1), derefter, hvis denne prøve er tilfredsstillende, afprøvning for modstandsdygtighed over for brændstoffer og smøreolier (pkt. IX.3 og IX.4).
  - Gruppe 2 — De prøveeksemplarer underkastes, dersom det er nødvendigt, afprøvning for korrosionsbestandighed (pkt. IX.2), derefter afprøves modstandsdygtigheden af refleksanordningens bagside (pkt. IX.5). De to samme prøveeksemplarer underkastes derefter afprøvning for varmebestandighed (bilag XI).
  - Gruppe 3 — De to prøveeksemplarer underkastes afprøvning for tidsmæssig bestandighed af refleksanordningernes optiske egenskaber (bilag X).
  - Gruppe 4 — De to prøveeksemplarer underkastes afprøvning for farvebestandighed (bilag XII).
- V.3. Refleksanordningerne i de forskellige grupper skal, efter at have været underkastet de i pkt. V.2 angivne prøver:
- 3.1. have en farve, som tilfredsstillende opfylder kravene i bilag VII. Kontrollen udføres ved en kvalitativ metode, og dersom der er tvivl, bekræftes resultatet ved en kvantitativ metode.
  - 3.2. have en CIL, som opfylder kravene i bilag VIII, og samtidig efter afprøvningen desuden opnår mindst 60 % af den oprindelige værdi for det pågældende prøveeksemplar. Kontrollen gennemføres, udelukkende ved en observationsvinkel på 20' og en indfaldsvinkel $V = H = 0^\circ$, eller dersom det er nødvendigt, i den stilling, der er foreskrevet i pkt. VIII.4 og VIII.4.1.

BILAG VI

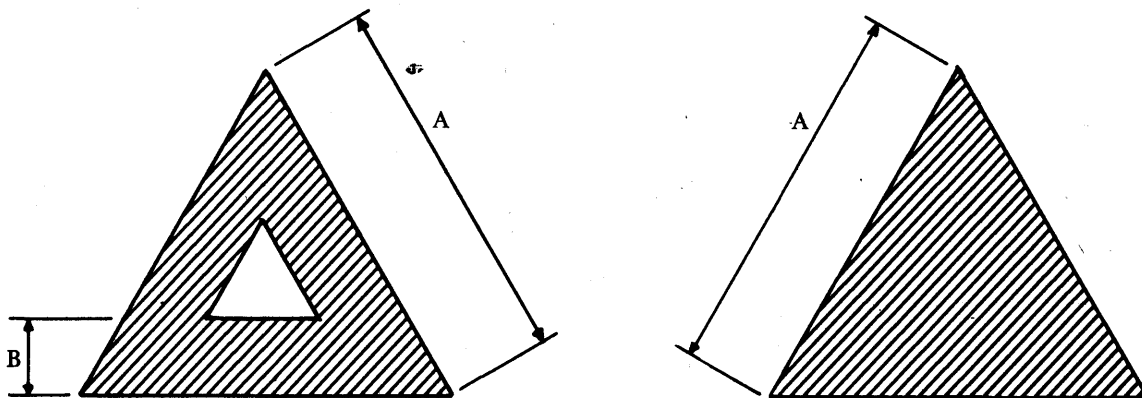
FORSKRIFTER FOR FORM OG DIMENSIONER

- VI.1. FORM OG DIMENSIONER FOR REFLEKSANORDNINGER I KLASSE I
- 1.1. De reflekterende flader på refleksanordninger i klasse I skal kunne indskrives i en cirkel med en diameter på 200 mm.
  - 1.2. Formen af de reflekterende flader skal være enkel og må ikke på normal observationsafstand kunne forveksles med et bogstav, et tal eller en trekant.
  - 1.3. Uanset bestemmelsen i punkt 1.2. er en form, der ligner bogstaver og tal med simple former som 0, I, U og 8 tilladt.
- IV.2. FORM OG DIMENSIONER FOR REFLEKSANORDNINGER I KLASSE III
- 2.1. De reflekterende flader på refleksanordninger i klasse III skal have form som en ligesidet trekant. Hvis de i en vinkel bærer påskriften »TOP«, angiver dette, at spidsen af denne vinkel skal anbringes opad.
  - 2.2. Den reflekterende flade kan i midten have et trekantet parti, som ikke er reflekterende, og hvis sider er parallelle med den ydre trekants sider.
  - 2.3. Den reflekterende flade kan eventuelt være kontinuerlig. I alle tilfælde må den korteste afstand imellem to optiske naboelementer ikke overstige 15 mm.
  - 2.4. Den reflekterende flade på en refleksanordning anses for kontinuerlig, når kanterne af uafhængige, ved siden af hinanden placerede reflekterende flader af en refleksoptik er parallelle, og når de nævnte optiske elementer er fordelt ensartet over hele den ikke udsparede del af trekanten.
  - 2.5. Når den reflekterende flade ikke er kontinuerlig, kan antallet af uafhængige refleksoptiske elementer ikke være mindre end fire for hver side af trekanten, heri indbefattet refleksoptiske elementer i vinklerne.
  - 2.5.1. De uafhængige refleksoptiske elementer må ikke være udskiftelige, medmindre det drejer sig om refleksanordninger, som er typegodkendt i klasse I.
  - 2.6. Længden af ydersiderne for reflekterende flader på trekantede refleksanordninger i klasse III skal ligge mellem 150 og 200 mm. For anordninger af type med udsparring, skal bredden af de reflekterende trekantsider målt vinkelret på disse være mindst 20 % af deres effektive længde, målt mellem de yderste punkter af de reflekterende flader.
- VI.3. Konstatation af, at de ovenanførte krav er opfyldt, sker hovedsageligt ved visuel kontrol.

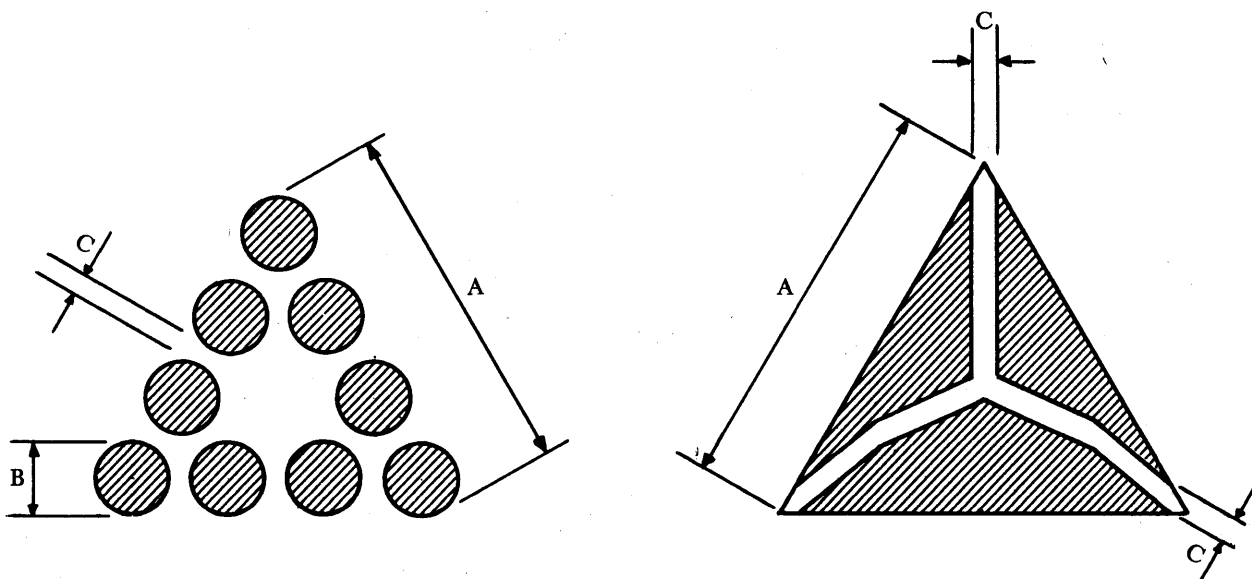

Tilleg

REFLEKSANORDNINGER FOR PÅHÆNGSKØRETØJER - KLASSE III

$150 \text{ mm} \leq A \leq 200 \text{ mm}$
 $B \geq \frac{A}{5}$
 $C \leq 15 \text{ mm}$

Anmærkning: De viste skitser tjener kun som eksempler

BILAG VII

KOLORIMETRISKE FORSKRIFTER

- VII.1. Disse forskrifter gælder kun for farveløse, røde eller gule refleksanordninger.
- 1.1. filter og skal være således udført, at de ikke kan adskilles under normale brugsforhold.
  - 1.2. Farvning af refleksoptik og filtre ved hjælp af maling eller lak er ikke tilladt.
- VII.2. Ved belysning af refleksanordningen med en lyskilde af CIE standardlystype A skal ved en observationsvinkel på $20'$ og en indfaldsvinkel $V = H = 0^\circ$, eller når der er tale om farveløs refleks, ved $V = \pm 5^\circ$, $H = 0^\circ$, de trikromatiske koordinater for det reflekterende lys ligge indenfor nedennævnte grænser:
RØDT:	Grænse imod gult:	$y \leq 0,335$
	Grænse imod purpur:	$z \leq 0,008$
GULT:	Grænse imod gult:	$y \leq 0,429$
	Grænse imod rødt:	$y \geq 0,398$
	Grænse imod hvidt:	$z \leq 0,007$
- 2.1. For farverne rødt og gult sikres det ved sammenlignende visuel afprøvning, at de kolorimetrisk forskrifter er overholdt.
  - 2.2. Hvis der ved denne afprøvning opstår tvivl, skal de trikromatiske koordinater for det prøveeksemplar, som har givet mest anledning til tvivl, bestemmes til sikring af overensstemmelse med de kolorimetrisk forskrifter.
- VII.3. Farveløse refleksanordninger må ikke reflektere selektivt; det vil sige, at de trikromatiske koordinater »x« og »y« for standardlystypen A, som anvendes til belysning af refleksanordningen, ikke må vise større forskydning end 0,01 efter refleksion fra refleksanordningen.
- 3.1. Dette skal afprøves ved en visuel sammenligning som angivet i pkt. 2.1, idet sammenligningsfeltet belyses med lyskilder, hvis trikromatiske koordinater afviger 0,01 i forhold til de tilsvarende koordinater fra en standardlystype A.
  - 3.2. Hvis der ved denne afprøvning opstår tvivl, bestemmes de trikromatiske koordinater for det prøveeksemplar, som reflekterer mest selektivt.

BILAG VIII

FOTOMETRISKE FORSKRIFTER

- VIII.1. Sammen med begæring om EØF-typegodkendelse giver ansøgeren oplysning om referenceaksen. Den svarer til indfaldsvinkel $V = H = 0^\circ$ i skemaet over refleksionskoefficienter (CIL).
- VIII.2. Ved fotometriske målinger tages for klasse I kun den del af den reflekterende overflade i betragtning, som ligger inden for en cirkel med 120 mm diameter, og den nævnte flade begrænses til følgende: klasse I = 100 cm², uden at overfladen af refleksionselementerne nødvendigvis skal nå dette fladeareal; fabrikanten angiver omkredsen af den flade, der skal anvendes. For klasse III anvendes de samlede reflekterende flader uden nogen størrelsesbegrænsning.
- VIII.3. CIL-værdierne for røde refleksionsanordninger skal være mindst lig med de i nedenstående skema anførte, udtrykt i millicandélas pr. lux for de angivne observations- og indfaldsvinkler:

Klasse	Observationsvinkel α	Indfaldsvinkel β			
		lodret V vandret H	0° 0°	+ og - 10° 0°	+ og - 5° + og - 20°
I	20'		100	50	50
	1° 30'		5	2,5	2,5
(II)					
III	20'		150	75	75
	1° 30'		7,5	3,75	3,75

Lavere CIL-værdier end de i de to sidste kolonner i ovenstående skema anførte kan ikke accepteres inden for en rumvinkel, der har den reflekterende flades referencecentrum som spids og begrænses af de planer, som skærer hinanden i følgende linjer:

($V = +$ og $- 10^\circ$, $H = 0^\circ$) ($V = +$ og $- 5^\circ$, $H = +$ og $- 20^\circ$)

- VIII.4. Når CIL for en refleksanordning måles for β lig med $V = H = 0^\circ$, kontrolleres det, om der fremkommer en spejleffekt ved en mindre drejning af anordningen. Dersom dette fænomen optræder, udføres målingen for β lig med $V = +$ eller $- 5^\circ$, $H = 0^\circ$. Den valgte stilling skal være den, som svarer til den mindste refleksionskoefficient (CIL) for en af de førnævnte stillinger.
- 4.1. Refleksanordninger, som ikke er forsynet med angivelsen »TOP«, skal ved en indfaldsvinkel β lig med $V = H = 0^\circ$ eller ved den vinkel der er defineret i pkt. VIII.4 ovenfor, og ved en observationsvinkel på 20' drejes om deres referenceakse, indtil laveste refleksionsværdi (CIL) opnås, der mindst skal svare til den i pkt. VIII.3 angivne værdi. Når CIL måles ved andre indfalds- og observationsvinkler, placeres refleksanordningen i den stilling, som svarer til den således bestemte værdi af drejningsvinklen ϵ . Hvis de krævede værdier ikke opnås i denne stilling, kan man dreje refleksanordningen $\pm 5^\circ$ om referenceaksen fra denne stilling.
- 4.2. Refleksanordninger, som er forsynet med påskriften »TOP«, drejes ved indfaldsvinklen β lig med $V = H = 0^\circ$ eller ved den indfaldsvinkel, som er beskrevet i pkt. VIII.4, og ved en observationsvinkel på 20', $\pm 5^\circ$ om referenceaksen. I ingen af de

stillinger, som refleksanordningen indtager under denne drejning, må CIL være under den krævede værdi.

- 4.3. Dersom CIL for retningen $V = H = 0^\circ$ og ved $\varepsilon = 0^\circ$ overskrider den krævede værdi med mindst 50 %, skal alle målinger gennemføres for samtlige indfalds- og observationsvinkler for $\varepsilon = 0^\circ$.

- VIII.5. Ved gennemførelse af målingerne følges den metode, som anbefales af CIE for fotometri vedrørende refleksanordninger.

BILAG IX

MODSTANDSDYGTIGHED OVER FOR YDRE PÅVIRKNINGER

IX.1. MODSTANDSDYGTIGHED OVER FOR VAND

Efter afmontering af eventuelle aftagelige dele nedsænkes refleksanordninger, uanset om de er indbygget eller sammenbygget med lygter eller lyssignaler eller ikke, i 10 minutter i vand med temperaturen $25^\circ \pm 5^\circ$, således at det højeste punkt på øverste del af den reflekterende flade befinder sig ca. 20 mm under vandoverfladen. Denne afprøvning gentages, efter at refleksanordningen er drejet 180° , således at den reflekterende flade er underst, og således at bagsiden befinder sig ca. 20 mm under vandoverfladen.

- 1.1. Efter denne afprøvning må intet vand være trængt ind til refleksoptikken. Hvis der ved en visuel kontrol, uden at der foreligger tvivl, påvises forekomst af vand, har refleksanordningen ikke bestået prøven.
- 1.2. Dersom der ved den visuelle undersøgelse ikke påvises forekomst af vand, eller hvis der hersker tvivl, måles CIL efter den metode, som er beskrevet i pkt. V.3.2, efter at refleksanordningen er blevet rystet let for at fjerne overskydende vand på ydersiden.

IX.2. KORROSIONSBESTANDIGHED

Refleksanordningerne skal være således udført, at de under de fugtigheds- og korrosionsforhold, som de normalt udsættes for, bevarer de krævede fotometriske og kolorimetriske kendetegn. Den forreste flades modstanddygtighed over for at blive mat og holdbarheden af bagsidens beskyttelseslag imod nedbrydning skal afprøves, dersom der er fare for korrosion af en væsentlig, metallisk bestanddel.

Refleksanordningen, eller den lygte eller det lyssignal, i hvilken refleksanordningen er indbygget, eller med hvilken den er sammenbygget, udsættes, efter at alle aftagelige dele er fjernet, for salttågepåvirkning i 50 timer. Prøvetiden udgøres af to 24 timers perioder med et interval på 2 timer, i hvilket man lader prøveeksemplaret tørre.

Salttågen frembringes ved forstøvning af en saltopløsning ved en temperatur af $35 \pm 2^\circ\text{C}$; saltopløsningen dannes ved opløsning af 20 ± 2 vægtdele natriumklorid i 80 dele destilleret vand, som højst må indeholde 0,02 % urenheder.

Umiddelbart efter afslutning af prøvningen må prøveeksemplaret ikke vise tegn på stærk korrosion, som vil kunne indvirke på refleksanordningens rette funktion.

- IX.3. MODSTANDSDYGTIGHED OVER FOR BRÆNDSTOFFER**
Refleksanordningens udvendige overflade og specielt den reflekterende flade gnides let med en bomuldsklud gennemvædet med en blanding af benzin og benzol (forhold 90:10). Efter ca. 5 minutter undersøges den nævnte overflade visuelt. Den må ikke udvise nogen synlig forandring.
- IX.4. MODSTANDSDYGTIGHED OVER FOR SMØREOLIER**
Refleksanordningens udvendige overflade og specielt den reflekterende flade gnides let med en bomuldsklud gennemvædet med en rensende smøreolie. Efter ca. 5 minutter aftørres overfladen.
Derpå måles CIL (se pkt. V.3.2).
- IX.5. MODSTANDSDYGTIGHED AF DEN TILGÆNGELIGE BAGSIDE PÅ REFLEKSANORDNINGER MED SPEJLBELÆGNING PÅ BAGSIDEN**
Efter afbørstning af refleksanordningens bagside med en hård nylonbørste dækkes denne flade med eller fugtes grundigt med en benzinbenzolblanding (forhold 90:10) i et minut. Blandingen fjernes, og man lader refleksanordningen tørre. Efter at fordampningen er afsluttet, foretages en slibeprobe ved, at bagsiden børstes med den samme nylonbørste.
Derpå måles CIL (se pkt. V.3.2), efter at hele spejlbagsiden er dækket med sort tusch.

BILAG X

DE OPTISKE EGENSKABERS TIDSMÆSSIGE BESTANDIGHED

- X.1.** Den myndighed, som har meddelt EØF-typegodkendelse, kan kontrollere den tidsmæssige bestandighed af de optiske egenskaber hos en refleksanordningstype, der er i brug.
- X.2.** De kompetente myndigheder i andre medlemsstater end den, hvis kompetente myndighed har meddelt EØF-typegodkendelsen, kan på deres områder foretage tilsvarende kontrol. Når der hos en type refleksanordning, som er i brug, konstateres systematisk uoverensstemmelse, sender disse myndigheder i påkommende tilfælde dele, som er udtaget til undersøgelse, til den myndighed, der har meddelt EØF-typegodkendelsen, med anmodning om en udtalelse.
- X.3.** I mangel af andet kriterium skal begrebet »systematisk uoverensstemmelse« for- tolkes i overensstemmelse med pkt. 6.1 i bilag 0.
-

---

*BILAG XI***VARMEBESTANDIGHED**

- XI.1. Refleksanordningen anbringes i 12 timer uafbrudt i tør luft med en temperatur på $65^{\circ} \pm 2^{\circ}$ C.
- XI.2. Efter prøvningen må der ikke visuelt kunne konstateres nogen mærkbar deformation eller revne i refleksanordningen og specielt ikke i de optiske dele.
- XI.3. De kolorimetriske og fotometriske egenskaber kontrolleres (pkt. V.3.1 og V.3.2).

---

*BILAG XII***FARVEBESTANDIGHED**

- XII.1. Den myndighed, som har meddelt EØF-typegodkendelsen, kan kontrollere farvebestandigheden hos en refleksanordningstype, der er i brug.
- XII.2. De kompetente myndigheder i andre medlemsstater end den, hvis kompetente myndigheder har meddelt EØF-typegodkendelsen, kan på deres områder foretage tilsvarende kontrol. Når der hos en refleksanordningstype, som er i brug, konstateres systematisk uoverensstemmelse, sender disse myndigheder i påkommende tilfælde dele, som er udtaget til undersøgelse, til den myndighed, som har meddelt EØF-typegodkendelsen, med anmodning om en udtalelse.
- XII.3. I mangel af andet kriterium skal begrebet »systematisk uoverensstemmelse« for- tolkes i overensstemmelse med pkt. 6.1 i bilag 0.
-

Tillæg til bilagene

AFPRØVNINGERNES TIDSMÆSSIGE RÆKKEFØLGE

Punkt	Prøve	Prøveeksempler									
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
0.6	Almindelige forskrifter: visuel kontrol	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
VI.	Former og dimensioner, visuel kontrol	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
VII.	Kolorimetri: visuel kontrol; ved tvivl: trikromatiske koordinater	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
VIII.	Fotometrisk måling: begrænset til 20' og $V = H = 0^\circ$	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
VIII.3.	fuldstændig			X	X						
IX.1.	Vand: 10 min. i normal stilling 10 min. i omvendt stilling visuel kontrol							X	X		
V.3.1.	Kolorimetri: visuel kontrol ved tvivl: trikromatiske koordinater							X	X		
V.3.2.	Fotometrisk måling: begrænset til 20' og $V = H = 0^\circ$							X	X		
IX.3.	Brændstof: 5 minutter visuel kontrol							X	X		
IX.4.	Smøreolie: 5 minutter visuel kontrol							X	X		
V.3.1.	Kolorimetri: visuel kontrol ved tvivl: trikromatiske koordinater							X	X		
V.3.2.	Fotometrisk måling: begrænset til 20' og $V = H = 0^\circ$							X	X		
IX.2.	Korrosion: 24 timer 2 timers interval 24 timer visuel kontrol					X	X				
IX.5.	Bagside: 1 min. visuel kontrol					X	X				
XI.	Varme: 12 timer ved $65 \pm 2^\circ\text{C}$ visuel kontrol for deformation					X	X				
V.3.1.	Kolorimetri: visuel kontrol ved tvivl: trikromatiske koordinater					X	X				
V.3.2.	Fotometrisk måling: begrænset til 20' og $V = H = 0^\circ$					X	X				
X.	Tidsmæssig bestandighed										
V.3.1.	Kolorimetri: visuel kontrol eller trikromatiske koordinater										
V.3.2.	Fotometrisk måling: begrænset til 20' og $V = H = 0^\circ$										
XII.	Farvebestandighed										
V.3.1.	Kolorimetri: visuel kontrol eller trikromatiske koordinater										
V.3.2.	Fotometrisk måling: begrænset til 20' og $V = H = 0^\circ$										
0.5.1.	Opbevaring hos kompetent myndighed			X	X						

RADETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter på motordrevne køretøjer og på påhængskøretøjer dertil

(76/758/EØF)

RADET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjs typer;

fælles forskrifter for montering af lygter og lys-signalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ⁽⁴⁾;

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for positionslygter fortil, baglygter og

stoplygter kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelseskema, der udstedes for hver type positionslygte fortil, baglygte og stoplygte; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle lygter, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødig gør en teknisk kontrol med disse lygter i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, som på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ nr. 7 (Uniform provisions for the approval of position (side) lights, red rear lights and stop lights for motor vehicles (except motorcycles) and their trailers) ⁽⁵⁾, der er knyttet som bilag til Agreement af 20. marts 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval for motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse af medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af de fælles forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver type positionslygte fortil, baglygte og stoplygte, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag 0, I, III, IV og V.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 37.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 7. 11. 1975, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa E/CE/324 ad. 6. af 22. 5. 1967 + corr. 1 af 9. 2. 1971.

med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-godkendelsesmærke som vist i bilag III for hver type positionslygte fortil, baglygte og stoplygte, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, som kan medføre at positionslygter fortil, baglygter og stoplygter, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medlør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører udførelse eller funktion af positionslygter fortil, baglygter og stoplygter forbyde salg af disse, når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af positionslygter fortil, baglygter og stoplygter, som er forsynet med EØF-godkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrundet samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopier af godkendelseskemaer, hvoraf en model er vist i bilag II, for hver type positionslygte fortil, baglygte og stoplygte, for hvilke de meddeler eller nægter typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme EØF-typegodkendelsesmærke forsynede positionslygter fortil, baglygter og stoplygter ikke er i overensstemmelse med den type, den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den

pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der, hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om unddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning foreliggende retsmidler og om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse for et køretøj af grunde, som vedrører markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagning eller brug af køretøjer af grunde som vedrører markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, som er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed over 25 km/t samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer med undtagelse af skinneskøretøjer, landbrugstraktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, vedtages i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest fra den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne omsorg for, at Kommissionen under-

rettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til bestemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter, som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattende område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

Bilagsfortegnelse

- Bilag 0 (*) — Definitioner, almindelige forskrifter, lysstyrke, afprøvningsbestemmelser, lysets farve, produktionens overensstemmelse, anmærkninger vedrørende farven
- Bilag I (*) — Positionslygter fortil, baglygter og stoplygter: Krævede mindsteværdier for rumvinkelfordelingen af lyset
- Bilag II — Model for EØF-typegodkendelsesskema
- Bilag III — Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning
— Tillæg: Eksempler på EØF-typegodkendelsesmærker
- Bilag IV (*) — Fotometriske målinger
- Bilag V (*) — Lysets farve: trikomatiske koordinater

(*) De tekniske krav i dette bilag er de samme som kravene i regulativ nr. 7 fra Den økonomiske kommission for Europa; specielt er opdelingen i punkter den samme. Dette er grunden til, at dersom et punkt i regulativ nr. 7 ikke har et tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

BILAG 0

DEFINITIONER, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, LYSSTYRKE, AFPRØVNINGSBESTEMMELSER, LYSETS FARVE, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE, ANMÆRKNINGER VEDRØRENDE FARVEN

1. DEFINITION

1.0. »Markeringslygte«

ved »markeringslygte« forstås en lygte, der anbringes så tæt som muligt på køretøjets bredeste sted og så højt som muligt på køretøjet, og som har til formål at angive største bredde; den skal for visse køretøjers og påhængskøretøjers vedkommende supplere positions- og baglygterne og særlige henlede opmærksomheden på køretøjets omfang;

1.1. »Positionslygte fortil«

ved »positionslygte fortil« forstås, en lygte, der har til formål at angive køretøjets tilstedeværelse samt dets bredde set forfra.

1.2. »Baglygte«

ved »baglygte« forstås en lygte, der tjener til at angive køretøjets tilstedeværelse samt dets bredde set bagfra.

1.3. »Stoplygte«

ved »stoplygte« forstås en lygte, der har til formål at varsko andre trafikanter bag køretøjet om, at dets fører betjener driftsbremsen.

- 1.4. »Anordning«
ved »anordning« forstås det belysnings- eller lyssignalapparat, som indeholder lyskilden (og i givet fald et optisk system), lytteglasset og lygtehuset. En anordning kan omfatte en eller flere lygter eller lyssignaler; hvis den omfatter flere lygter eller lyssignaler kan disse være:
- 1.4.1. »sammenbyggede lygter eller lyssignaler«
anordninger med særskilte lytтеglas, særskilte lyskilder, men med fælles lygtehus;
- 1.4.2. »kombinerede lygter eller lyssignaler«
anordninger med særskilte lytтеglas, men med samme lyskilde og med fælles lygtehus;
- 1.4.3. »i hinanden indbyggede lygter eller lyssignaler«
anordninger med særskilte lyskilder (eller en enkelt lyskilde, der fungerer under forskellige betingelser), med delvis eller fuldstændig fælles lytтеglas og med samme lygtehus.
- 1.5. »Lygteenhed«
ved »lygteenhed« forstås en kombination af to eller flere ens eller uens lygter, men med samme funktion og som udsender lys af samme farve og bestående af anordninger hvor projektionen af de lysende flader på samme tværplan udgør mindst 60% af arealet af det mindst mulige om lygteenhedens lysende flader omskrivelige rektangel, med forbehold af at den er typegodkendt, såfremt dette kræves.
- 1.6. »Lygtepar« eller »lige antal lygter/lyssignaler«
ved »lygtepar« eller »lige antal lygter/lyssignaler« forstås en enkelt lysende flade i form af et lysbånd, såfremt dette bånd er anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen, og såfremt det mindst strækker sig til 400 mm fra køretøjets begrænsning for største bredde på hver side; båndets længde skal desuden være mindst 800 mm. Til oplysning af båndet skal mindst to lyskilder forefindes, og disse skal være anbragt så nær ved båndets ender som muligt. Lygtens/lyssignalets lysende flader kan bestå af særskilte komponenter, der er anbragt ved siden af hinanden, såfremt projektionen af disse komponenters lysende flader på samme tværplan udgør mindst 60% af arealet af det mindste om komponenternes lysende flader omskrivelige rektangel.
- (2.)
- (3.)
- (4.)
5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER
- 5.1. Hvert prøveeksemplar skal overholde de i punkt 6 og 8 angivne forskrifter;
- 5.2. anordningerne skal være konstrueret og fremstillet således. at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette direktiv påbudte kendetegn;
- 5.3. de lygter, der er blevet typegodkendt som positionslygter fortil, betragte ligeledes som markeringslygter;
- 5.4. de lygter, der er blevet typegodkendt som baglygter, betragtes ligeledes som markeringslygter;
- 5.5. som markeringslygter kan ligeledes anvendes kombinationer med positionslygter fortil samt baglygter indbygget i et lygtehus.

6. LYSSTYRKE

6.1. I referenceaksen skal hvert af de to prøveeksemplarers lysstyrke være mindst lig med minimum og højst lig med maksimum som fastlagt nedenfor:

	<i>Minimum</i> (cd)	<i>Maksimum</i> (cd)
6.1.1. Positionslygte fortil	4	60
6.1.2. Baglygte	2	12
6.1.3. Stoplygte	40	100

6.2. Uden for referenceaksen og inden for de vinkelfelter, som er fastlagt i figurerne i bilag I, må hver af de to prøveeksemplarers lysstyrke

6.2.1. i hver retning svarende til punkterne i den oversigt for lysfordeling, som er indeholdt i bilag IV, være mindst lig med produktet af det minimum, som er anført i pkt. 6.1, og den procent, som oversigten angiver for den pågældende retning;

6.2.2. i ingen retning, hvorfra lyset kan iagttages, overskride det maksimum, som er anført i pkt. 6.1;

6.2.3. dog er en lysstyrke på 60 cd tilladt for baglygter som er indbygget i stoplygter (se pkt. 6.1.2) under et plan, der med det vandrette plan danner en vinkel på 5° nedefter.

6.2.4. Endvidere

6.2.4.1. skal lysstyrken i hele udstrækningen af de felter, som er fastlagt i bilag I, være lig med mindst 0,05 cd for positionslygter fortil og baglygter og 0,3 cd for stoplygter;

6.2.4.2. skal forholdet, når en baglygte er indbygget i en stoplygte, mellem de lysstyrker, der reelt måles, når de to lygter er tændt samtidig, og når baglygten er tændt alene, være mindst 5 til 1 i det felt, der afgrænses af de vandrette linjer gennem + 5° V og de lodrette linjer gennem + og - 10° H på oversigten for lysfordeling;

6.2.4.3. skal forskrifterne i pkt. 2.2 i bilag IV om lokale styrkevariationer overholdes.

6.3. Styrkerne måles med lampe(r), der er tændt konstant, og når det drejer sig om anordninger, som udsender selektivt gult eller rødt lys, med farvet lys.

6.4. I bilag IV, hvortil der henvises i pkt. 6.2.1, gives der nærmere oplysninger om de målemetoder, der skal anvendes.

7. AFPRØVNINGSBESTEMMELSER

Alle målinger udføres med farveløse målelamper, der hører til en til anordningen godkendt type, og som er således reguleret, at de frembringer den normale lysstrøm, som er foreskrevet for den pågældende type lamper.

8. LYSETS FARVE

Lysets farve, målt ved hjælp af en lyskilde med temperaturfarve 2 854 K svarende til belysningsmidlet A i henhold til Den internationale Belysningskommission, skal ligge inden for grænserne af de koordinater, som er foreskrevet for den pågældende farve i bilag V.

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver anordning, som er forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de fotometriske krav, som er anført i pkt. 6 og 8. Dog kan kravene til minimumslysstyrken (målt med en målelampe, som omhandlet i pkt. 7) for en hvilken som helst anordning, der er prøve-

udtaget af en serieproduktion, begrænses i hver af de pågældende retninger til 80 % af de minimumsværdier, som er foreskrevet i pkt. 6.1 og 6.2.

(10.)

11. ANMÆRKNING VEDRØRENDE FARVEN

EØF-typegodkendelse meddeles, hvis farven af anordningernes lys er i overensstemmelse med de forskrifter, der er anført i pkt. 3.13 i bilag I til direktiv 76/756/EØF.

(12.)

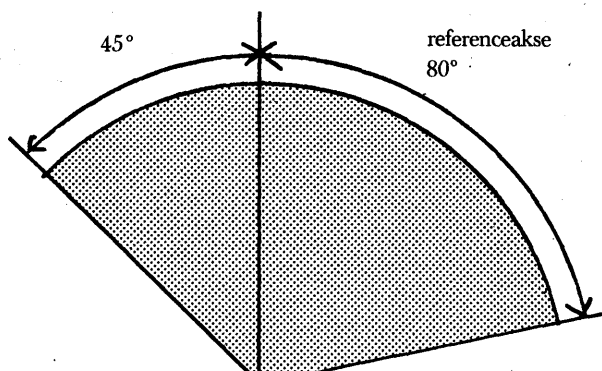
BILAG I

POSITIONSLYGTER FORTIL, BAGLYGTER OG STOPLYGTER:
 KRÆVEDE MINDSTEVÆRDIER FOR RUMVINKELFORDELINGEN AF LYSET (*)

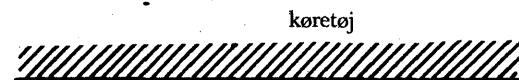
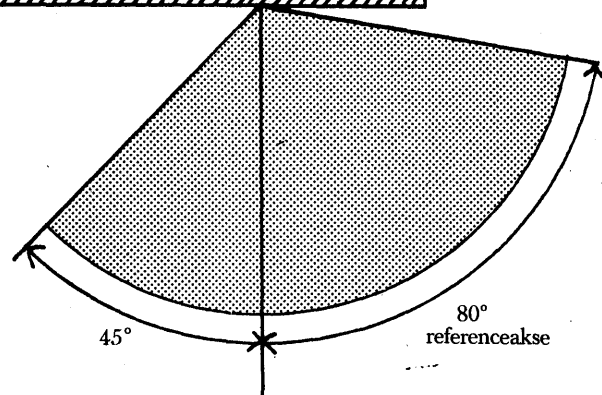
Mindsteværdierne for rumlysfordelingens vertikalvinkler er i alle tilfælde 15° over og 15° under det vandrette plan.

Mindsteværdier for rumlysfordelingens
 horisontalvinkler:

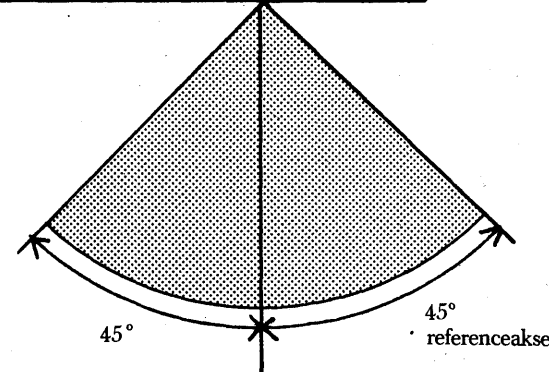
Positionslygte fortil

Baglygte

Stoplygte

(*) Vinklerne i disse skemaer svarer til anordninger, som skal monteres på køretøjets højre side. Pilene i disse skemaer peger mod køretøjets forende.

BILAG II

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA

(maksimalt format: A 4 (210 × 297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af EØF-typegodkendelse eller udvidelse af EØF-typegodkendelse, og om nægtelse eller inddragelse af den udvidede EØF-typegodkendelse for en type markeringslygte, positionslygte fortil, baglygte eller stoplygte

- Typegodkendelsesnr. ....
1. Anordning (*)
    - markeringslygte
    - positionslygte fortil
    - baglygte
    - stoplygte
  2. Type og antal lamper .....
  3. Lysets farve: rødt, selektivt gult, hvidt (*)
  4. Fabriks- eller firmamærke .....
  5. Fabrikantens navn og adresse .....
  6. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
  7. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
  8. Teknisk tjeneste som varetager afprøvningen .....
  9. Afprøvningsrapportens dato .....
  10. Afprøvningsrapportens nummer .....
  11. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
  12. Udvidelse af EØF-typegodkendelse til at omfatte anordninger med rødt/selektivt gult/hvidt lys (*) .....
  13. Dato for udvidelse/nægtelse/inddragelse af udvidet EØF-typegodkendelse (*) .....
  14. Fælles EØF-typegodkendelse meddelt på grundlag af pkt. 3.3 i bilag III for en lygte- og lyssignalanhed, som omfatter flere lygter og/eller lamper særlig: ... ..
  15. Dato for nægtelse/inddragelse af fælles EØF-typegodkendelse (*) .....
  16. Sted .....
  17. Dato.....
  18. Underskrift .....
  19. Vedlagte tegning nr. .... angiver data og montageforskrifter for montering af anordningen på køretøjet samt for anordningens referenceakse og referencecentrum .....
  20. Eventuelle bemærkninger .....

(*) Det ikke gældende bedes overstreget.

BILAG III

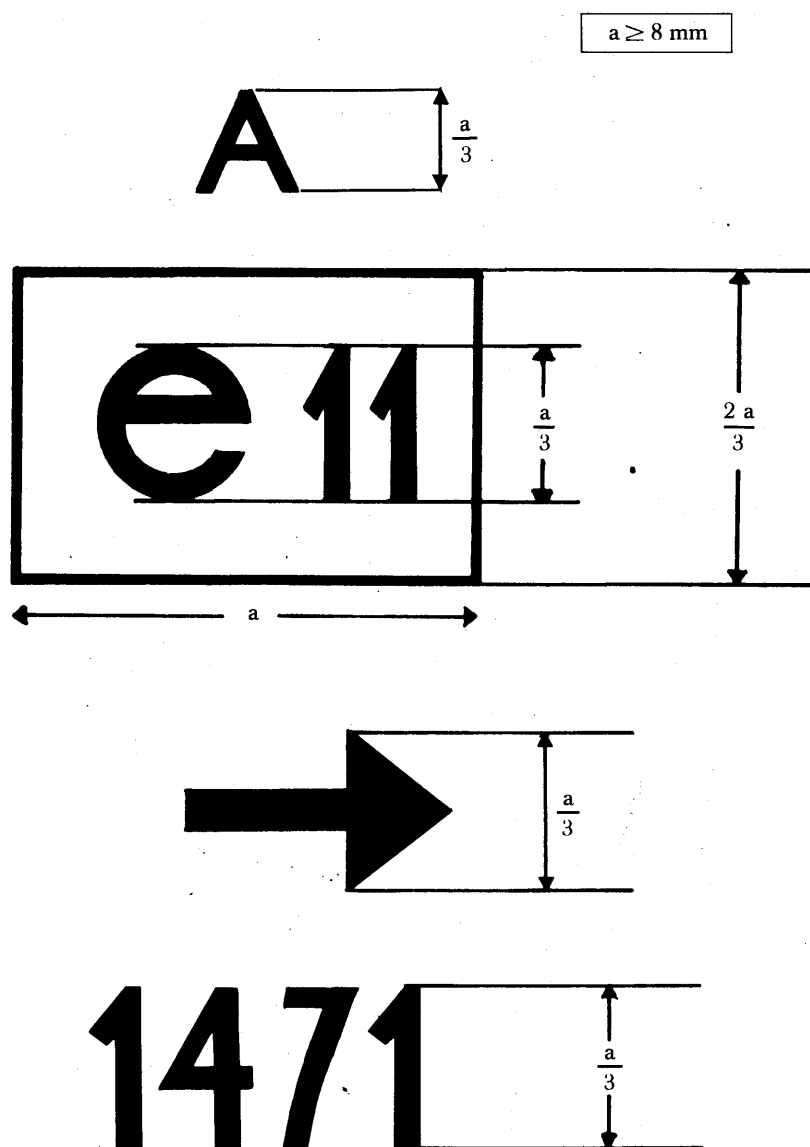
FORESKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG MÆRKNING

1. **BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriks- eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede;
  - 1.2. når det drejer sig om en positionslygte fortil, skal begæringen om EØF-typegodkendelse tydeligt angive, om den er bestemt til at udsende hvidt eller selektivt gult lys;
  - 1.3. for hver type positionslygte fortil, baglygte og stoplygte skal begæringen være ledsaget af:
    - 1.3.1. en kortfattet teknisk beskrivelse, der især indeholder oplysning om typen af den eller de foreskrevne glødelampe(r);
    - 1.3.2. tilstrækkeligt detaljerede tegninger i tre eksemplarer til at typen kan identificeres og med angivelse af geometriske data for montering på køretøjet, samt den observationsakse, som ved afprøvning skal tages som referenceakse (horisontalvinkel $H = 0^\circ$, vertikalvinkel $V = 0^\circ$) og det punkt, der ved disse afprøvnings skal anvendes som referencecentrum;
    - 1.3.3. to prøveeksemplarer; dersom anordningen ikke kan monteres vilkårligt på højre eller venstre side af køretøjet, er det tilladt at fremlægge to ens prøveeksemplarer, som kun passer enten til højre eller venstre side af køretøjet.
2. **PÅSKRIFTER**
  - 2.1. Anordninger, for hvilke der begæres EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med:
    - 2.1.1. ansøgerens fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslettes;
    - 2.1.2. Angivelse af foreskrevne glødelamper; denne angivelse skal være let læselig og må ikke kunne udslettes;
    - 2.1.3. en flade af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket og de yderligere symboler, som angives i pkt. 4.3; denne plads angives på de i pkt. 1.3.2 nævnte tegninger.
3. **EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 3.1. Såfremt samtlige de i henhold til pkt. 1 indgivne prøveeksemplarer opfylder bestemmelserne i pkt. 5, 6, 7 og 8 i bilag 0, meddeles EØF-typegodkendelse, og et typegodkendelsesnummer tildeles.
  - 3.2. Dette nummer tildeles ikke til nogen anden type positionslygte fortil, baglygte eller stoplygte, undtagen i tilfælde af udvidelse af EØF-typegodkendelsen til en anden type anordning, der kun afviger med hensyn til lysets farve
  - 3.3. Såfremt EØF-typegodkendelse begæres for en type lygte og lyssignalenhed, der omfatter en positionslygte fortil, en baglygte eller en stoplygte og andre lygter eller lyssignaler, kan et fælles EØF-typegodkendelsesmærke tildeles under forudsætning af, at denne lygteenhed svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver enkelt af de andre lygter og lamper, som indgår i den lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-typegodkendelsen er begæret, svarer til det særdirektiv, som gælder for dem.
4. **MÆRKNING**
  - 4.1. Enhver positionslygte fortil, baglygte eller stoplygte, som er i overensstemmelse med en godkendt type i henhold til dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.

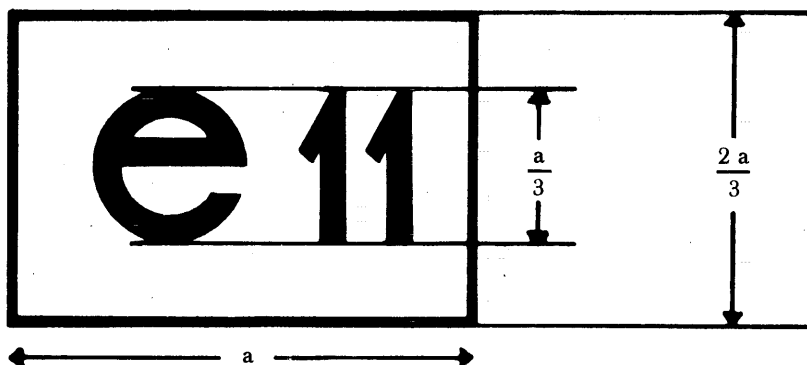
- 4.2. Dette mærke består
- af et rektangel, i hvilket er anbragt et »e« fulgt af kendingsnummer eller -bogstaver for den medlemsstat, som har meddelt EØF-typegodkendelsen:
    - 1 for Tyskland,
    - 2 for Frankrig,
    - 3 for Italien,
    - 4 for Nederlandene,
    - 6 for Belgien,
    - 11 for Det forenede Kongerige,
    - 13 for Luxembourg
    - DK for Danmark,
    - IRL for Irland,samt af et EØF-typegodkendelsesnummer svarende til nummeret på det EØF-typegodkendelsesskema, som er udstedt for typen.
- 4.3. EØF-typegodkendelsesmærket suppleres med et eller flere af følgende symboler:
- 4.3.1. på anordninger, som opfylder forskrifterne i dette direktiv for positionslygter fortil, anbringes bogstavet »A«;
- 4.3.2. på anordninger, som opfylder forskrifterne i dette direktiv for baglygter, anbringes bogstavet »R«;
- 4.3.3. på anordninger, som opfylder forskrifterne i dette direktiv for stoplygter, anbringes bogstavet »S«;
- 4.3.4. på anordninger, der omfatter både en baglygte og en stoplygte, og hvor begge opfylder forskrifterne i dette direktiv for disse lygter, anbringes bogstaverne »R« og »S«, adskilt ved en vandret streg;
- 4.3.5. på positionslygteanordninger fortil eller baglygteanordninger, hvis geometriske synlighedsvinkler er asymmetriske i forhold til referenceaksen i vandret retning, anbringes en pil, hvis spids peger til den side, hvor de krævede fotometriske specifikationer er opfyldt indtil vinklen 80° H.
- 4.4. EØF-typegodkendelsesnummeret skal være anbragt et vilkårligt sted i nærheden af rektanlet, der omslutter bogstavet »e«.
- 4.5. EØF-typegodkendelsesmærket og de supplerende symboler skal anbringes på lytteglasset eller et af lytteglassene, således, at de ikke kan udslettes og er let lyselige, også når lysenhederne er monteret på køretøjet.
- 4.6. Eksempler på EØF-typegodkendelsesmærker suppleret med de supplerende symboler er vist i tillægget.
- 4.7. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-typegodkendelsesnummer, som fastsat i pkt. 3.3, for en lygte- eller lyssignalenhed, der omfatter en positionslygte fortil, en baglygte eller en stoplygte og andre lygter eller lyssignaler, kan der anbringes et fælles EØF-typegodkendelsesmærke, som omfatter:
- et rektangel, hvori er anbragt bogstavet »e« fulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen,
  - et EØF-typegodkendelsesnummer,
  - de øvrige symboler, som er foreskrevet i de forskellige direktiver, i medfør af hvilke EØF-typegodkendelsen er meddelt.
- 4.8. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension for de individuelle mærker, som er foreskrevet i de direktiver i medfør af hvilke, der er meddelt EØF-typegodkendelse.

Tillæg

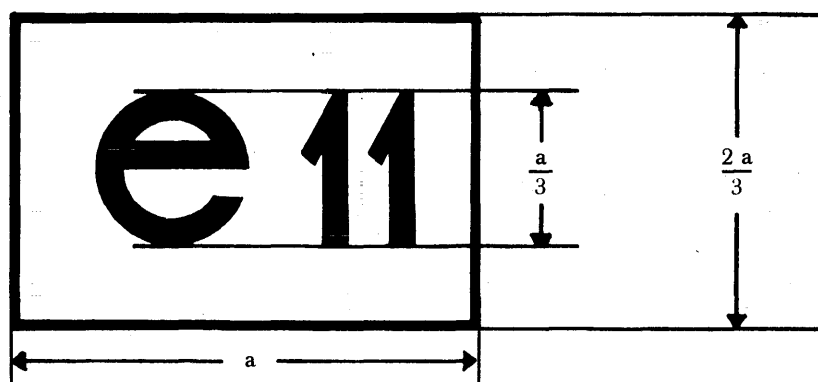
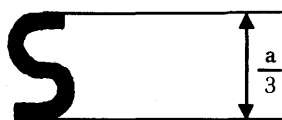
EKSEMPLER PÅ EØF-TYPEGODKENDELSESMÆRKER

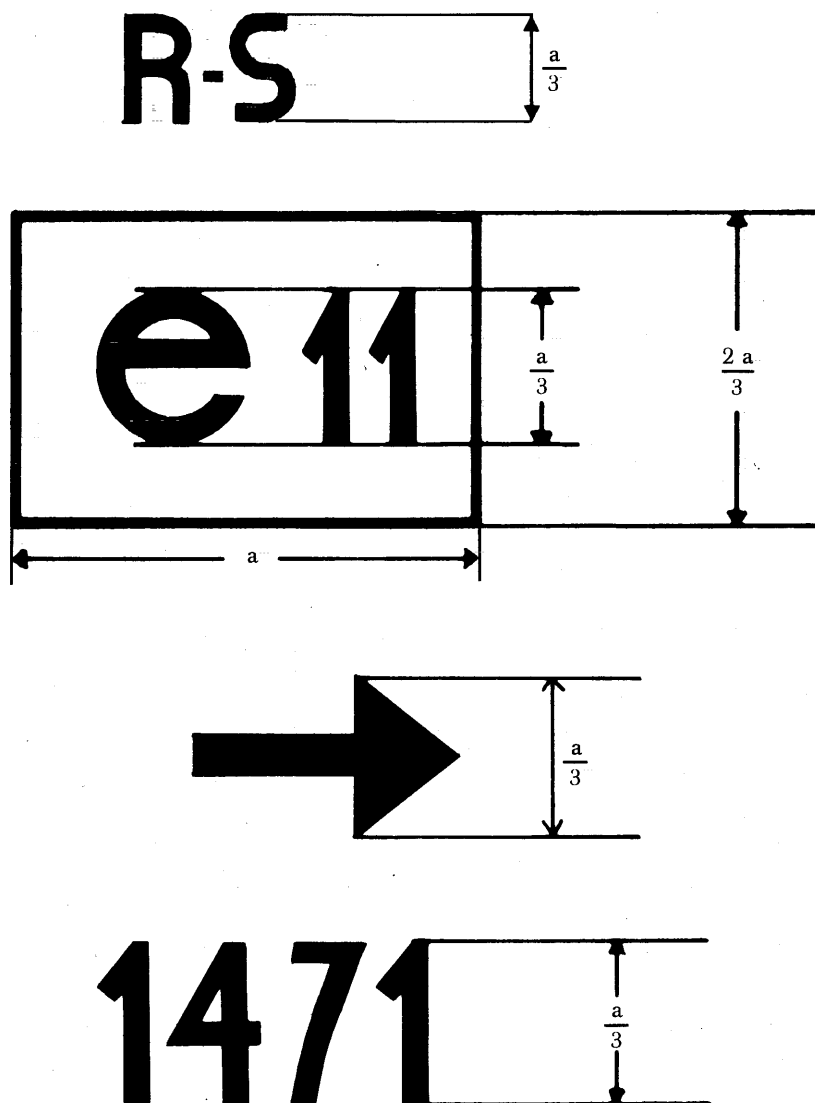
Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en positionslygte fortil, som er EØF-typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nr. 1471. Pilen angiver den side, hvor de krævede fotometriske specificationer er opfyldt indtil en vinkel på 80° H.

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en baglygte, som er EØF-typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nr. 1471. At der ikke er nogen pil viser, at de krævede fotometriske specifikationer opfyldt til højre og til venstre indtil vinklen på 80° H.

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en stoplygte, som er EØF-typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nr. 1471.

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en anordning, som omfatter både en baglygte og en stoplygte, og som er EØF-typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nr. 1471. Pilen angiver, den side, på hvilken de krævede fotometriske specifikationer er opfyldt indtil en vinkel på 80° H.

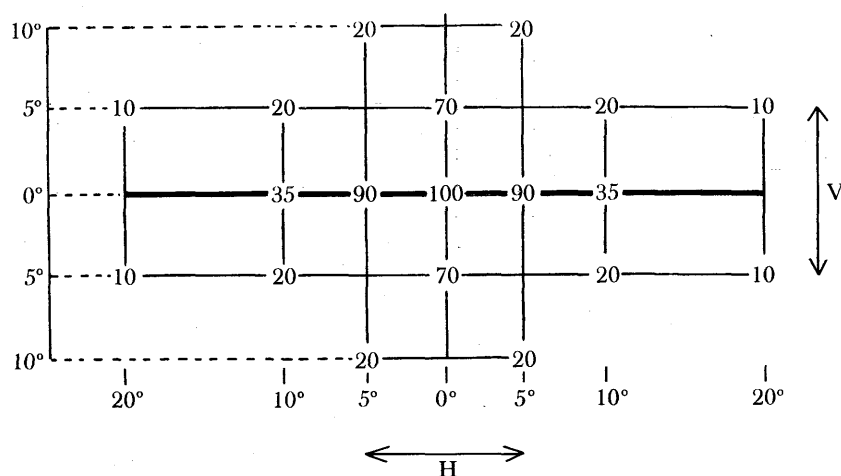
BILAG IV

FOTOMETRISKE MÅLINGER

1. MÅLEMETODER

- 1.1. Ved fotometriske målinger skal forstyrrende tilbagekastninger undgås ved en passende blænding;
- 1.2. såfremt måleresultaterne anfægtes, udføres målinger således, at:
- 1.2.1. måleafstanden er således, at loven om omvendt proportionalitet med afstandens kvadrat finder anvendelse;
- 1.2.2. måleapparater er således, at modtagerens vinkelåbning set fra signallysets referencacentrum ligger mellem $10'$ og 1° ;
- 1.2.3. kravet til styrke for en bestemt observationsretning anses for at være opfyldt, når dette krav er opfyldt i en retning, der ikke afviger med mere end $15'$ fra observationsretningen.

2. STANDARDISERET RUMLYSFORDELINGSOVERSIGT

- 2.1. Retningen $H = 0^\circ$ og $V = 0^\circ$ svarer til referenceaksen (på køretøjet er den vandret og parallel med køretøjets vandrette midterplan og orienteret i det påbudte synsfelts retning). Den går igennem referencecentret. De anførte værdier på oversigten giver for de forskellige måleretninger minimallysstyrkerne i procent af det krævede minimum for hver lygte eller signallys i akse (i retningen $H = 0^\circ$ og $V = 0^\circ$);
- 2.2. såfremt en lygte eller signallys ved en visuel undersøgelse synes at vise betydelige lokale styrkevariationer kontrolleres det, at ingen lysstyrke målt mellem to af de i pkt. 2.1 angivne måleretninger:
- 2.2.1. for en minimumsspecifikation er mindre end 50 % af den svageste minimumsstyrke blandt de to, som er foreskrevet for disse måleretninger;
- 2.2.2. for en maksimumsspecifikation er større end den svageste maksimumsstyrke blandt de to, som er foreskrevet for disse måleretninger, forhøjet med en brøkdel af forskellen mellem de for disse måleretninger foreskrevne styrker, således at denne brøkdel er en lineær funktion af forskellen.

BILAG V

LYSETS FARVE
TRIKROMATISKE KOORDINATER

RØDT:	grænse imod gult:	$y \leq 0,335$
	grænse imod purpur:	$z \leq 0,008$
HVIDT:	grænse imod blått:	$x \geq 0,310$
	grænse imod gult:	$x \leq 0,500$
	grænse imod grønt:	$y \leq 0,150 + 0,640 x$
	grænse imod grønt:	$y \leq 0,440$
	grænse imod purpur:	$y \geq 0,050 + 0,750 x$
	grænse imod rødt:	$y \geq 0,382$
SELEKTIVT GULT:	grænse imod rødt:	$y \geq 0,138 + 0,580 x$
	grænse imod grønt:	$y \leq 1,29 x - 0,100$
	grænse imod hvidt:	$y \geq -x + 0,966$
	grænse imod spektralværdi:	$y \leq -x + 0,992$

Til kontrol af disse kolorimetriskse kendetegn anvendes en lyskilde med farvetemperatur 2 854 K svarende til belysningsmidlet A i henhold til Den internationale Belysningskommission.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om retningsviserblinklys på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(76/759/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet retningsviserblinklys;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ⁽⁴⁾;

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for retningsviserblinklys kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsen-

delse af en kopi af det typegodkendelsesskema, der udstedes for hver type retningsviserblinklys; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle retningsviserblinklys, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødiggør en teknisk kontrol med disse retningsviserblinklys i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, der på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ Nr. 6 (Uniform provisions for the approval of direction indicators for motor vehicles (except motor cycles) and their trailers) ⁽⁵⁾; den er knyttet som bilag til agreement of 20 March 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval of motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af de fælles forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver type retningsviserblinklys, der er i overensstemmelse med fremstilling- og afprøvningsforskrifterne i bilag 0, I, III, IV og V.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

⁽¹⁾ EFT nr. 28 af 17. 2. 1967, s. 458/67.

⁽²⁾ EFT nr. 224 af 5. 12. 1966, s. 3802/66.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa E/ECE/324 add. 5 af 22. 5. 1967.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-godkendelsesmærke som vist i bilag III for hver type retningsviserblinklys, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, som kan medføre, at retningsviserblinklys, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører retningsviserblinklysenes udførelse eller funktion, forbyde salg af disse når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af retningsviserblinklys, som er forsynet med EØF-godkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrundet samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopier af godkendelseskemaer, hvoraf en model er vist i bilag II, for de typer af retningsviserblinklys, for hvilke de meddeler eller nægte typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme godkendelsesmærke forsynede retningsviserblinklys ikke er i overensstemmelse med den type, den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om en sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning foreliggende retsmidler og fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, som vedrører retningsviserblinklys, når disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører retningsviserblinklys, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed over 25 km/t, samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer, med undtagelse af skinnekøretøjer, landbrugs- og maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling gennemføres i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for, at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til bestemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter,

som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

Bilagsfortegnelse

- Bilag 0 (*) — Definition, almindelige forskrifter, lysstyrke, afprøvningsbestemmelser, lysets farve, produktionens overensstemmelse.
- Bilag I (*) — Kategorier:
krævede mindsteværdier for rumvinkelfordelingen af lyset.
- Bilag II — Model for EØF-typegodkendelsskema.
- Bilag III — Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning
— Tillæg: Eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke.
- Bilag IV (*) — Fotometriske målinger.
- Bilag V (*) — Blinklysets farve, trikratiske koordinater.

(*) De tekniske krav i dette bilag er de samme som kravene i regulativ nr. 6 fra Den økonomiske kommission for Europa; specielt er opdelingen i punkter den samme. Dette er grunden til, at hvis et punkt i regulativ nr. 6 ikke har et tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

BILAG 0

DEFINITION, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, LYSSTYRKE AFPRØVNINGSBESTEMMELSER, LYSETS FARVE, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

1. DEFINITION

1.1. »Retningsviserblinklys«

ved »retningsviserblinklys« forstås et lyssignal, der har til formål at varsle andre trafikanter om, at føreren har til hensigt at ændre kørselsretning mod højre eller venstre.

(2.)

(3.)

(4.)

5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

5.1. Hvert prøveeksemplar skal overholde de i pkt. 6 og 8 angivne forskrifter;

5.2. anordningerne skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette direktiv påbudte kendetegn.

6. LYSSTYRKE

6.1. I referenceaksen skal hver af de to prøveeksemplars lysterke være mindst lig med minimum og højest lig med maksimum som fastlagt nedenfor:

Blinklys af kategori	Minimum (cd)	Maksimum (cd)
1	175	700 ⁽¹⁾
2	50	200
5	0,3	200

⁽¹⁾ Se dog pkt. 6.2.3.2 i dette bilag og bilag IV.

- 6.2. uden for referenceaksen og inden for de felter, der er vist i figurerne i bilag I, må lysstyrken for hver af de prøveeksemplarer:
- 6.2.1. I hver retning svarende til numrene i den oversigt for lysfordeling, som er indeholdt i bilag IV, være mindst lig med produktet af det minimum, der er angivet i pkt. 6.1 og den procent, som denne oversigt angiver for den pågældende retning;
- 6.2.2. i ingen retning hvorfra lyset kan iagttages, overskride det maksimum, der er angivet i pkt. 6.1;
- 6.2.3. endvidere
- 6.2.3.1. Skal lysstyrken i hele udstrækningen af de felter, der er vist i figurerne i bilag I, være mindst lig med 0,3 cd for anordninger af kategorierne 1, 2 og 5;
- 6.2.3.2. for anordninger af kategori 1 må lysstyrken i de retninger, der svarer til andre målepunkter i lysfordelingsoversigten end $0 - 5^\circ$ tv og $0 - 5^\circ$ th, ikke overstige 400 cd;
- 6.2.3.3. forskrifterne i pkt. 2.2. i bilag IV vedrørende lokale styrkevariationer skal overholdes.
- 6.3. Styrkerne måles med lampe(r), med kulørt lys, der er tændt konstant.
- 6.4. I bilag IV, hvortil der henvises i pkt. 6.2.1., gives der nærmere oplysninger om, hvilke målemetoder der skal anvendes.

7. AFPRØVNINGSBESTEMMELSER

- 7.1. Alle målinger sker med farveløse målelamper af de lampetyper, som er foreskrevet til anordningen, og som er indstillet til at udsende den normale lysstrøm, der er toreskrevet for disse lampetyper.

(7.2.)

8. LYSETS FARVE

Anordningen skal udsende gult lys. Farven af det udsendte lys, der måles ved at anvende en lyskilde med farvetemperatur 2 854 K, svarende til belysningsmidlet A i henhold til Den internationale Belysningskommission (CIE), skal ligge inden for grænserne af de koordinater, der er foreskrevet i bilag V.

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver anordning, der er forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de fotometriske krav, der er anført i pkt. 6 og 8 Dog er kravene til minimumslystyrken (målt med en målelampe, som omtalt i pkt. 7) for en hvilken som helst anordning, der er prøveudtaget af en serieproduktion, begrænset i hver af de pågældende retninger til 80 % af de minimumsværdier, der er foreskrevet i pkt. 6.1 og 6.2.

(10.)

(11.)

(12.)

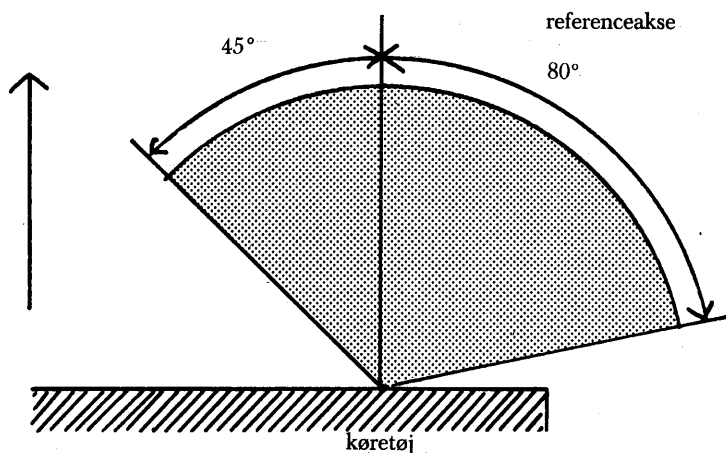
BILAG I

KATEGORIER AF RETNINGVISERBLINKLYS:
KRÆVEDE MINDSTEVÆRDIER FOR RUMVINKELFORDELINGEN AF LYSET (*)

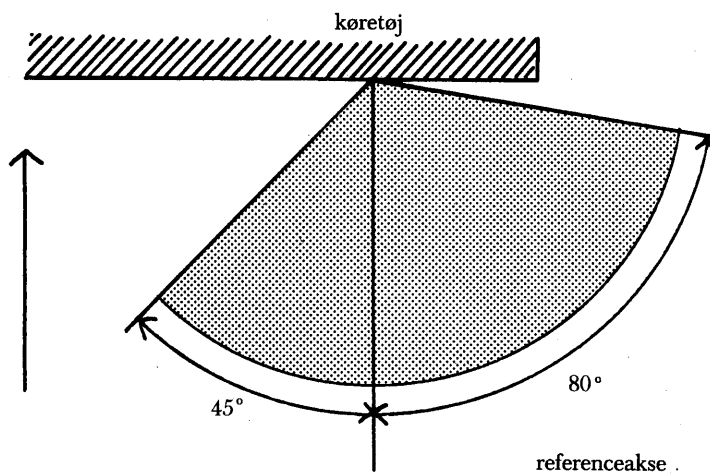
Mindsteværdierne for rumlysfordelingens vertikalvinkel er i alle tilfælde 15° over og 15° under det vandrette plan.

Mindsteværdier for rumlysfordelingens horisontalvinkler:

Kategori 1: Retningsviserblinklys bestemt til køretøjets forparti

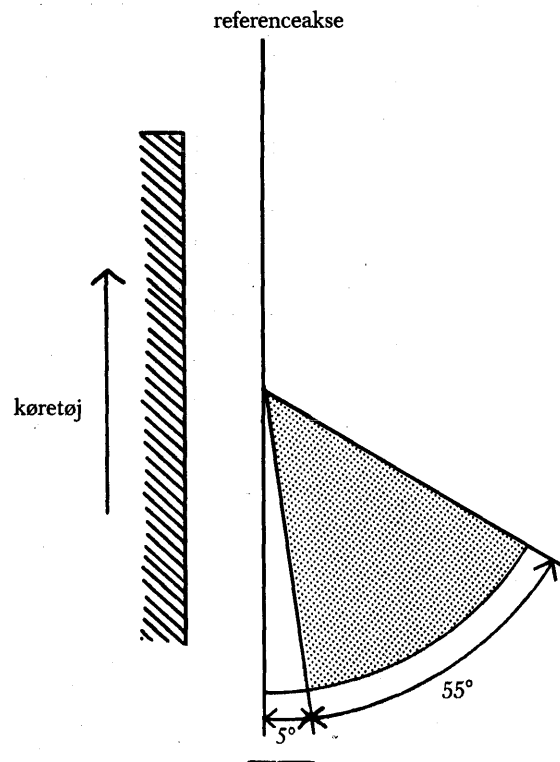

Kategori 2: Retningsviserblinklys bestemt til køretøjets bagparti

(*) Vinklerne i disse skemaer svarer til anordninger, som skal monteres på køretøjets højre side. Pilene i disse skemaer peger mod køretøjets forende.

Kategori 5: Sideblinklys beregnet til anvendelse på køretøjer, der tillige er forsynet med retningviserblinklys af kategorierne 1 og 2.

BILAG II

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA
(maksimalt format: A 4 (210×297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af EØF-typegodkendelse for en type retningsviserblinklys

Typegodkendelsesnr. ....

1. Anordning (*)
  - af kategori 1
  - af kategori 2
  - af kategori 5
2. Type og antal af lamper .....
3. Fabriks- eller firmamærke .....
4. Fabrikantens navn og adresse .....
5. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
6. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
7. Teknisk tjeneste som varetager afprøvningen .....
8. Afprøvningsrapportens dato .....
9. Afprøvningsrapportens nummer .....
10. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
- .....
11. Fælles EØF-typegodkendelse meddelt på grundlag af pkt. 3.3 i bilag III for lygte- og lys-signalenhed som omfatter flere lygter og/eller lamper og særlig: .....
12. Dato for nægtelse/inddragelse (*) af fælles EØF-typegodkendelse .....
13. Sted .....
14. Dato .....
15. Underskrift .....
16. Vedlagte tegning nr. .... angiver montageforskrifter for montering af anordningen på køretøjet samt referenceakse og referencecentrum for anordningen
17. Eventuelle bemærkninger .....
- .....

(*) Det ikke gældende bedes overstreget.

BILAG III

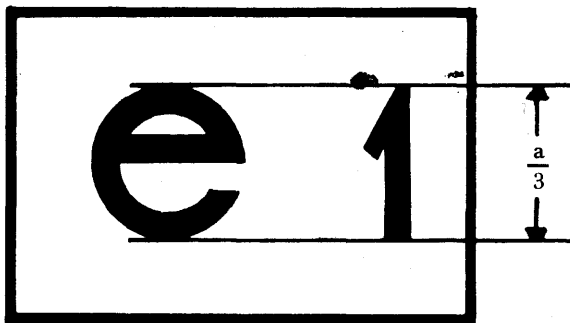
FORSKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG MÆRKNING

1. **BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriks- eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.
  - 1.2. For hver type retningsviserblinklys skal begæringen ledsages af:
    - 1.2.1. en angivelse af, til hvilken eller hvilke af kategorierne 1, 2 eller 5 anordningen hører;
    - 1.2.2. en kortfattet teknisk beskrivelse, som især skal indeholde oplysninger om typen af den eller de foreskrevne glødelampe(r);
    - 1.2.3. tilstrækkeligt detaljerede tegninger i tre eksemplarer til at type og kategori kan identificeres, og med angivelse af geometriske data for belyningsanordningens montering på køretøjet samt den observationsakse, der ved afprøvning skal tages som referenceakse (horisontalvinkel $H = 0^\circ$, vertikalvinkel $V = 0^\circ$, og det punkt, der ved disse prøvninger skal anvendes som referencecentrum;
    - 1.2.4. to prøveeksemplarer; dersom anordningen ikke kan monteres vilkårligt på køretøjets højre eller venstre side, er det tilladt at fremlægge to ens prøveeksemplarer, som kun passer enten til køretøjets højre eller venstre side.
2. **PÅSKRIFTER**
  - 2.1. Anordninger, for hvilke der begæres EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med:
    - 2.1.1. ansøgerens fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslettes;
    - 2.1.2. angivelse af foreskrevne glødelampe(r); denne angivelse skal være let læselig og må ikke kunne udslettes;
    - 2.1.3. en flade af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket og de yderligere symboler, som angives i pkt. 4.; denne plads angives på de i pkt. 1.2.3 nævnte tegninger.
3. **EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 3.1. Såfremt samtlige de i henhold til pkt. 1 indgivne prøveeksemplarer opfylder bestemmelserne i bilag 0, I, III, IV og V, meddeles EØF-typegodkendelse, og et typegodkendelsesnummer tildeles.
  - 3.2. Dette nummer tildeles ikke nogen anden type retningsviseranordning.
  - 3.3. Såfremt EØF-typegodkendelse begæres for en type lygte- og lyssignalenhed, der omfatter et retningsviserblinklys og andre lygter eller lyssignaler, kan et fælles EØF-typegodkendelsesmærke tildeles under forudsætning af, at retningsviserblinklyset svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver af de andre lygter eller lyssignaler, som indgår i den lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-typegodkendelse er begæret, svarer til det særdirektiv, der gælder for dem.
4. **MÆRKNING**
  - 4.1. Ethvert retningsviserblinklys, som er i overensstemmelse med en godkendt type i henhold til dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.
  - 4.2. Dette mærke består af et rektangel, i hvilket er anbragt et »e« fulgt af kendingsnummer eller -bogstaver for den medlemsstat, som har meddelt EØF-typegodkendelsen:
    - 1 for Tyskland,
    - 2 for Frankrig,

- 3 for Italien,
4 for Nederlandene,
6 for Belgien,
11 for Det forenede Kongerige,
13 for Luxembourg,
DK for Danmark,
IRL for Irland,
samt af et EØF-typegodkendelsesnummer, som svarer til nummeret på det EØF-typegodkendelsesskema, som er udfærdiget for typen.
- 4.3. EØF-typegodkendelsesmærket suppleres med et eller flere af følgende symboler:
- 4.3.1. Over rektanglet et eller flere af følgende cifre: 1, 2 eller 5 alt efter om anordningen hører til en eller flere af de i pkt. 1.2.1 fastsatte kategorier 1, 2 eller 5.
- 4.3.2. For anordninger som ikke kan monteres vilkårligt på køretøjets højre eller venstre side, en pil som angiver monteringsretningen; pilen skal vende bort fra køretøjet ved anordninger af kategori 1 og 2 og mod køretøjets front ved anordninger af kategori 5.
- 4.4. EØF-typegodkendelsesnummeret skal være anbragt på et vilkårligt sted i nærheden af rektanglet, der omslutter bogstavet »e«.
- 4.5. EØF-typegodkendelsesmærket og et eller flere supplerende symboler skal anbringes på lytglasset eller et af lytglassene således, at de ikke kan udslettes og er let læselige, også når lysenhederne er monteret på køretøjet.
- 4.6. Et eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke er vist i tillæget.
- 4.7. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-typegodkendelsesnummer, som fastsat i pkt. 3.3, for en lygte- eller lyssignalenhed, der omfatter et retningsviserblinklys og andre lygter eller lyssignaler, kan anbringes et fælles EØF-typegodkendelsesmærke, som omfatter
- et rektangel, hvori er anbragt bogstavet »e« fulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen,
  - et EØF-typegodkendelsesnummer,
  - de øvrige symboler, som er foreskrevet i de forskellige direktiver, i medfør af hvilke EØF-typegodkendelsen er meddelt.
- 4.8. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension for de individuelle mærker, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodkendelse.

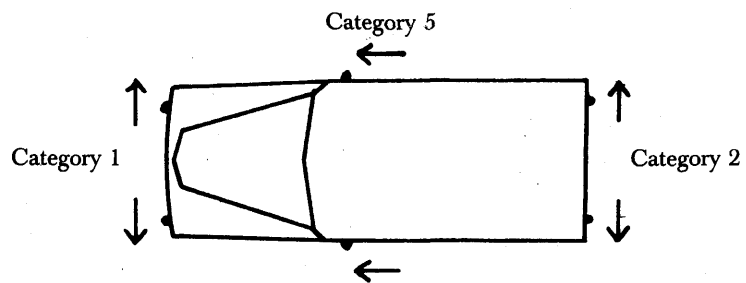
Tillæg

EKSEMPEL PÅ EØF-TYPEGODKENDELSESMÆRKE

 $a \geq 8 \text{ mm}$

Den anordning, som forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er et retningsviserblinklys, som hører til kategori 5 og er EØF-typegodkendt i Tyskland (e 1) under nr. 1471. Pilen angiver monteringsretningen for denne anordning, som ikke kan monteres vilkårligt på køretøjets højre eller venstre side; pilen viser mod køretøjets forside.

Pilens retning på typegodkendelsesmærket efter kategori

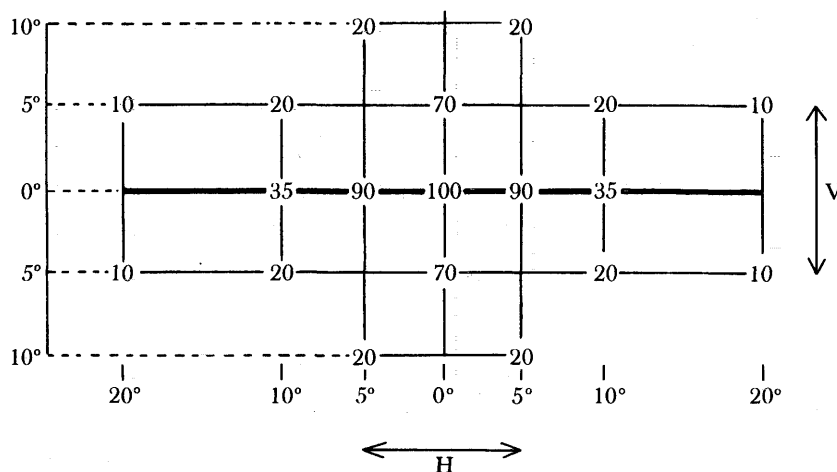
BILAG IV

FOTOMETRISKE MÅLINGER

1. MÅLEMETODER

- 1.1. Ved fotometriske målinger skal forstyrrende tilbagekastninger undgås ved en passende blænding.
- 1.2. Såfremt måleresultaterne anfægtes, udføres målinger således at:
- 1.2.1. måleafstanden er således, at loven om omvendt proportionalitet med kvadratet på afstanden finder anvendelse;
- 1.2.2. måleapparatet er således, at modtagerens vinkelåbning set fra signallysets referencecentrum ligger mellem $10'$ og 1° ;
- 1.2.3. kravet om styrke for en bestemt observationsretning anses for at være opfyldt, når dette krav er opfyldt i en retning, der ikke afviger med mere end $15'$ fra observationsretningen.

2. STANDARDISERET RUMLYSFORDELINGSOVERSIGT

- 2.1. Retningen $H = 0^\circ$ og $V = 0^\circ$ svarer til referenceaksen (på køretøjet er den vandret og parallel med køretøjets vandrette midterplan og orienteret i det påbudte synsfeltets retning). Den går igennem referencecentret. De anførte værdier på oversigten giver for de forskellige måleretninger minimumslystyrkerne i procent af det krævede minimum for hvert signallys i akse (i retningen $H = 0^\circ$ og $V = 0^\circ$).
- 2.2. Såfremt et signallys ved den visuelle prøvning synes at vise betydelige lokale styrkevariationer, kontrolleres det, at ingen lysstyrke målt mellem to af de i pkt. 2.1 angivne måleretninger:
- 2.2.1. for en minimumsspecifikation, er mindre end 50 % af den svageste minimumsstyrke blandt de to, der er foreskrevet for disse måleretninger,
- 2.2.2. for en maksimumsspecifikation, er større end den svageste maksimumsstyrke blandt de to, der er foreskrevet for disse måleretninger, forhøjet med en brøkdelen af forskellen mellem de for disse måleretninger foreskrevne styrker, således at denne brøkdelen er en lineær funktion af forskellen.

BILAG V

BLINKLYSETS FARVE

TRIKROMATISKE KOORDINATER

GULT: grænse imod gult: $y \leq 0,429$,
grænse imod rødt: $y \geq 0,398$,
grænse imod hvidt: $z \leq 0,007$.

Til kontrol af disse kolorimetriske kendetegn anvendes en lyskilde med farvetemperatur 2854°K , svarende til belysningsmidlet A i henhold til Den internationale Belysningskommission (CIE).

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om belyningsanordninger til bagnummerplade på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(76/760/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet belyningsanordninger til bagnummerplader;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ⁽⁴⁾;

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for belyningsanordninger for bagnummerplade kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprø-

ninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelsesskema, der udstedes for hver type belyningsanordning for bagnummerplade; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle anordninger, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødiggør en teknisk kontrol med disse anordninger i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, der på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ nr. 4 (Uniform provisions for the approval of devices for the illumination of rear registration plates for motor vehicles (except motor cycles) and their trailers ⁽⁵⁾), der som bilag er knyttet til Agreement of 20 March 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval for motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af de fælles forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver type belyningsanordning til bagnummerplader, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag 0, I, III og IV.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 37.

⁽²⁾ EFT nr. C 248 af 29. 10. 1975, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa E/ECE/324, add. 3 amend. 1 af 29. 10. 1975.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-typegodkendelsesmærke som vist i bilag I for hver type belysningsanordning til bagnummerplader, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, der kan medføre, at belysningsanordninger til bagnummerplade, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører udførelse eller funktion af belysningsanordninger til bagnummerplader forbyde salg af disse, når de er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af belysningsanordninger til bagnummerplade, som er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrunder samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, kopier af godkendelseskemaer, hvoraf en model er vist i bilag II, for hver type belysningsanordning til bagnummerplade, for hvilke de meddeler eller nægter typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme godkendelsesmærke forsynede belysningsanordninger til bagnummerplader ikke er i overensstemmelse med den type, den har meddelt typegodkendelse for, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der, hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-

typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved typegodkendelse nægtes eller inddrages eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning foreliggende retsmidler og om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, som vedrører belysningsanordninger til bagnummerplade, når disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører belysningsanordninger til bagnummerplader, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karosseri, som er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed over 25 km/t, samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer, med undtagelse af skinneskøretøjer, landbrugs-traktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, gen-

nemføres i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til bestemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter,

som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

Bilagsfortegnelse

- Bilag 0 (*) Definition, almindelige forskrifter, lysets farve, lysets indfaldsvinkel, målemetode, fotometriske kendetegn, produktionens overensstemmelse.
- Bilag I Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning — Tillæg: Eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke.
- Bilag II Model for EØF-typegodkendesskema.
- Bilag III (*) Målepunkter ved afprøvningen.
- Bilag IV (*) Minimumssynsfeltet for den flade som skal belyses.

(*) De tekniske krav i dette bilag er de samme som kravene i regulativ nr. 4 fra Den økonomiske kommission for Europa; især er opdelingen i punkter den samme. Dette er grunden til, at hvis et punkt i regulativ nr. 4 ikke har et tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

BILAG 0**DEFINITION, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, LYSETS FARVE, LYSETS INDFALDSVINKEL, MÅLEMETODE, FOTOMETRISKE KENDETEGEN, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE****1. DEFINITION****1.1. »Belysningsanordning«**

ved »belysningsanordning til bagnummerplade« forstås den anordning, som skal sikre belysningen af det felt, hvor bagnummerplade skal fæstnes; den kan bestå af forskellige optiske bestanddele.

(2.)

(3.)

(4.)

5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

Ethvert prøveeksemplar skal efterkomme de i pkt. 9 angivne forskrifter ⁽¹⁾.

Belysningsanordningen skal være udført således, at den flade, som skal oplyses, forbliver synlig bagfra over hele fladen i det synsfelt, som er vist i tegningen i bilag IV.

Alle målinger foretages ved at indstille belysningsanordningens lampe eller lamper til den mindste lysstrøm, som er foreskrevet for afprøvningsspændingen i den norm, som gælder for anordningens lampe eller lamper.

6. LYSETS FARVE

Belysningsanordningens lys skal være hvidt og tilstrækkeligt farvenertralt til, at det ikke mærkbart ændrer nummerpladens farve.

⁽¹⁾ Disse forskrifter sikrer, at registreringsnummeret er tilfredsstillende synligt, når dets hældning på køretøjet ikke overstiger 30° i forhold til det lodrette plan.

7. LYSETS INDFALDSVINKEL

Fabrikanten af belysningsanordningen foreskriver, hvorledes denne anordning skal monteres i forhold til nummerpladens plads; denne anordning skal anbringes således, at lysets indfaldsvinkel på pladens overflade intet sted på den flade, som skal belyses, er større end 82° ; denne vinkel måles ved den yderkant af anordningens lysende flade, der er fjernest fra pladens overflade. Når belysningsanordningen har mere end én lysende flade, gælder dette krav kun for den del af pladen, som skal oplyses af den dertil svarende anordning.

Anordningen skal være konstrueret således, at ingen lysstråle sendes direkte bagud, undtagen rødt lys, hvis anordningen er sammenbygget eller kombineret med en baglygte.

8. MÅLEMETODE

Luminanserne måles på et ark mat, hvidt trækpapir med en faktor for diffus refleksion på mindst 70 %, af samme dimensioner som nummerpladen og anbragt på det sted, hvor denne normalt er anbragt, samt 2 mm foran holderanordningen.

Luminanserne måles vinkelret på papirets overflade i de punkter, hvis placering angives i bilag III alt efter den type nummerplade, for hvilken anordningen er konstrueret; hvert punkt repræsenterer et cirkelrundt felt med en diameter på 25 mm.

9. FOTOMETRISKE KENDETEGN

Luminansen B skal mindst være lig $2,5 \text{ cd/m}^2$ i hvert af de i bilag III viste målepunkter.

Luminansens gradient mellem værdierne B_1 og B_2 målt i to vilkårlige punkter 1 og 2 blandt de ovenfor nævnte punkter, må ikke overstige $2 \times B_0/\text{cm}$, idet B_0 er den mindste målte luminans i de forskellige målepunkter, dvs.

$$\frac{B_2 - B_1}{\text{afstanden i cm mellem 1 og 2}} \leq 2 \times B_0/\text{cm}$$

10. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver belysningsanordning, som er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type.

For en vilkårlig anordning, udtaget af en fabrikationsserie, må luminansen B ikke være under 2 cd/m^2 og i formlen for gradienten kan faktoren 2 erstattes af 3.

(11.)

BILAG I

FORSKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG MÆRKNING

1. **BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriksmærket eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.
  - 1.2. For hver type belysningsanordning til bagnummerplade skal begæringen ledsages af:
    - 1.2.1. angivelse af, om anordningen er konstrueret til belysning af et aflangt nummerpladefelt (520 × 120 mm), et højt felt (340 × 240 mm) eller både til et aflangt og et højt felt;
    - 1.2.2. en kortfattet teknisk beskrivelse, som især angiver den af fabrikanten foreskrevne type af lampe/lamperne og denne/disses effekt.
    - 1.2.3. tilstrækkelig detaljerede tegninger i tre eksemplarer til at kunne identificere typen og med angivelse af geometriske data for belysningsanordningens montering i forhold til den flade, hvor nummerpladen skal anbringes og omridsene af det felt, som skal oplyses;
    - 1.2.4. to prøveeksemplarer forsynet med den/de dertil foreskrevne lampe/lamper.
2. **PÅSKRIFTER**
  - 2.1. Anordninger for hvilke der begæres EØF-typegodkendelse skal være forsynet med: ansøgerens fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslettes.
  - 2.2. En flade af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket; denne plads angives på de under pkt. 1.2.3 nævnte tegninger.
3. **EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 3.1. Såfremt samtlige de i henhold til pkt. 1 indgivne prøveeksemplarer opfylder bestemmelserne i pkt. 5, 6, 7, 8 og 9 i bilag 0, meddeles EØF-typegodkendelse, og et typegodkendelsesnummer tildeles.
  - 3.2. Dette nummer tildeles ikke nogen anden type belysningsanordning til bagnummerplade.
  - 3.3. Såfremt EØF-typegodkendelse begæres for en type lygte- og lyssignalenhed, der omfatter en belysningsanordning til bagnummerplade og andre lygter og lamper, kan et fælles EØF-typegodkendelsesmærke tildeles under den forudsætning, at belysningsanordningen til bagnummerplade svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver af de andre lygter og lamper, som indgår i den lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-typegodkendelse er begæret, svarer til det særdirektiv, der gælder for dem.
4. **MÆRKNING**
  - 4.1. Enhver belysningsanordning til bagnummerplade, som er i overensstemmelse med en godkendt type, i henhold til dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.
  - 4.2. Dette mærke består af et rektangel, i hvilket er anbragt et »e« efterfulgt af kendingsnummer eller -bogstaver for den medlemsstat, som har meddelt EØF-typegodkendelsen:
    - 1 for Tyskland,
    - 2 for Frankrig,
    - 3 for Italien,

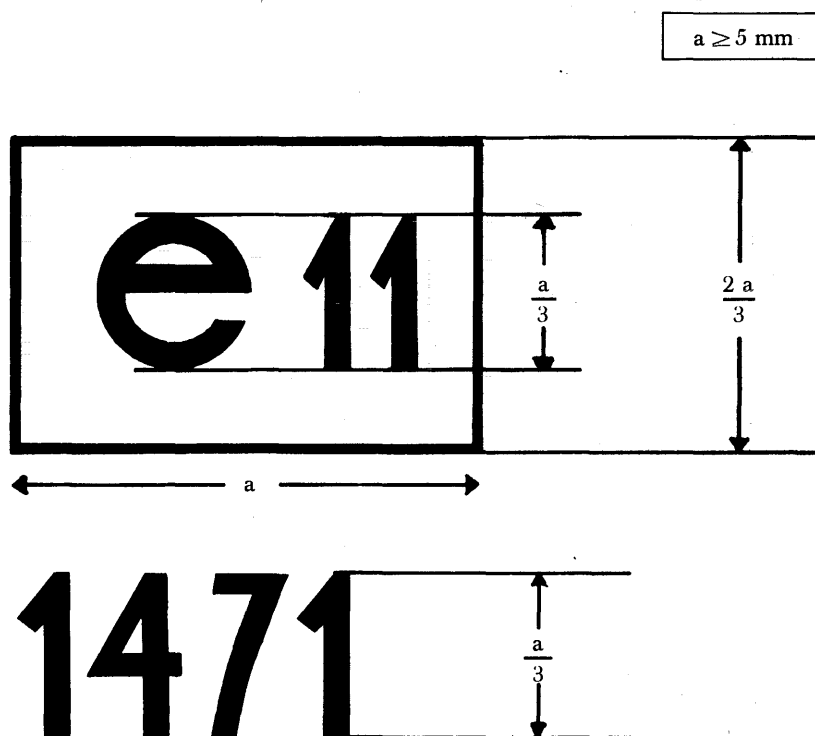
4 for Nederlandene,
6 for Belgien,
11 for Det forenede Kongerige,
13 for Luxembourg,
DK for Danmark,
IRL for Irland,

samt af et EØF-typegodkendelsesnummer svarende til nummeret på det EØF-typegodkendelsesskema, der er udstedt for typen.

- 4.3. EØF-typegodkendelsesnummeret skal være anbragt et vilkårligt sted i nærheden af rektanglet, der omslutter bogstavet »e«.
- 4.4. EØF-typegodkendelsesmærket skal være således anbragt på lygteglasset eller på et af lygteglassene, at det ikke kan udslettes og er let læseligt, også når belysningsanordningen til bagnummerplade er monteret på køretøjet.
- 4.5. Et eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke er vist i tillægget.
- 4.6. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-typegodkendelsesnummer, som fastsat under punkt 3.3 til en lygte- og lyssignalenhed, der omfatter en belysningsordning til bagnummerplade og andre lygter eller lyssignaler, kan der anbringes et fælles EØF-typegodkendelsesmærke omfattende:
- et rektangel, hvori er anbragt bogstavet »e« fulgt af nummeret eller kendingsbogstaverne for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen,
  - et EØF-typegodkendelsesnummer,
  - de øvrige symboler, som er fastsat i de forskellige direktiver, i medfør af hvilke EØF-typegodkendelsen er meddelt.
- 4.7. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension for de individuelle mærker, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodkendelse.

Tillæg

EKSEMPEL PÅ EØF-TYPEGODKENDELSESMÆRKE

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en belysningsanordning til bagnummerplade, som er EØF-typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nr. 1471.

BILAG II

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA

(Maksimalt format A 4 (210×297 mm))

Myndighedens navn

Oplysning vedrørende meddelelse, nægtelse, inddragelse af EØF-typegodkendelse for en belysningsanordningstype til bagnummerplade

Typegodkendelsesnummer .....

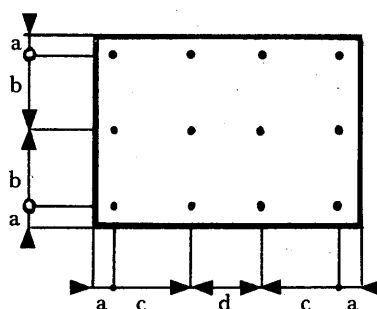
1. Belysningsanordning til — højt nummerpladefelt (*)
 — aflangt nummerpladefelt (*)
 — både til højt og aflangt nummerpladefelt (*)
2. Fabrik- eller firmamærke .....
3. Fabrikantens navn og adresse .....
4. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
5. Lampernes type, antal og effekt .....
6. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
7. Teknisk tjeneste, som varetager afprøvningen i forbindelse med EØF-typegodkendelse .....
8. Afprøvningsrapportens dato .....
9. Afprøvningsrapportens nummer .....
10. Dato for meddelelse/nægtelse/tilbagekaldelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
11. Fælles EØF-typegodkendelse meddelt på grundlag af pkt. 3.3 i bilag I for en lygte- og lys-signalenhed, som omfatter flere lygter og/eller lamper, særlig .....
12. Dato for nægtelse/inddragelse af fælles EØF-typegodkendelse (*) .....
13. Sted .....
14. Dato .....
15. Underskrift .....
16. Vedlagte tegning nr. .... angiver geometriske data for montering af belysningsanordningen i forhold til den flade, hvor nummerpladen skal anbringes, og omridsene af den flade, som skal oplyses. Tegningens format skal være maksimalt A 4 (210×297 mm)
17. Eventuelle bemærkninger .....

(*) Det ikke gældende overstreges.

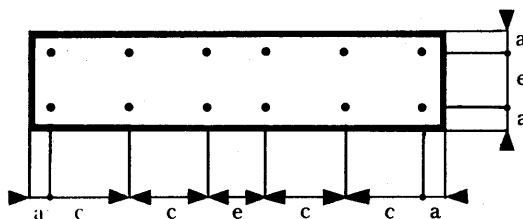
BILAG III

MÅLEPUNKTER VED AFPRØVNINGEN

a) anordninger til belysning af et højt felt (340×240 mm)

b) anordninger til belysning af et aflangt felt (520×120 mm)

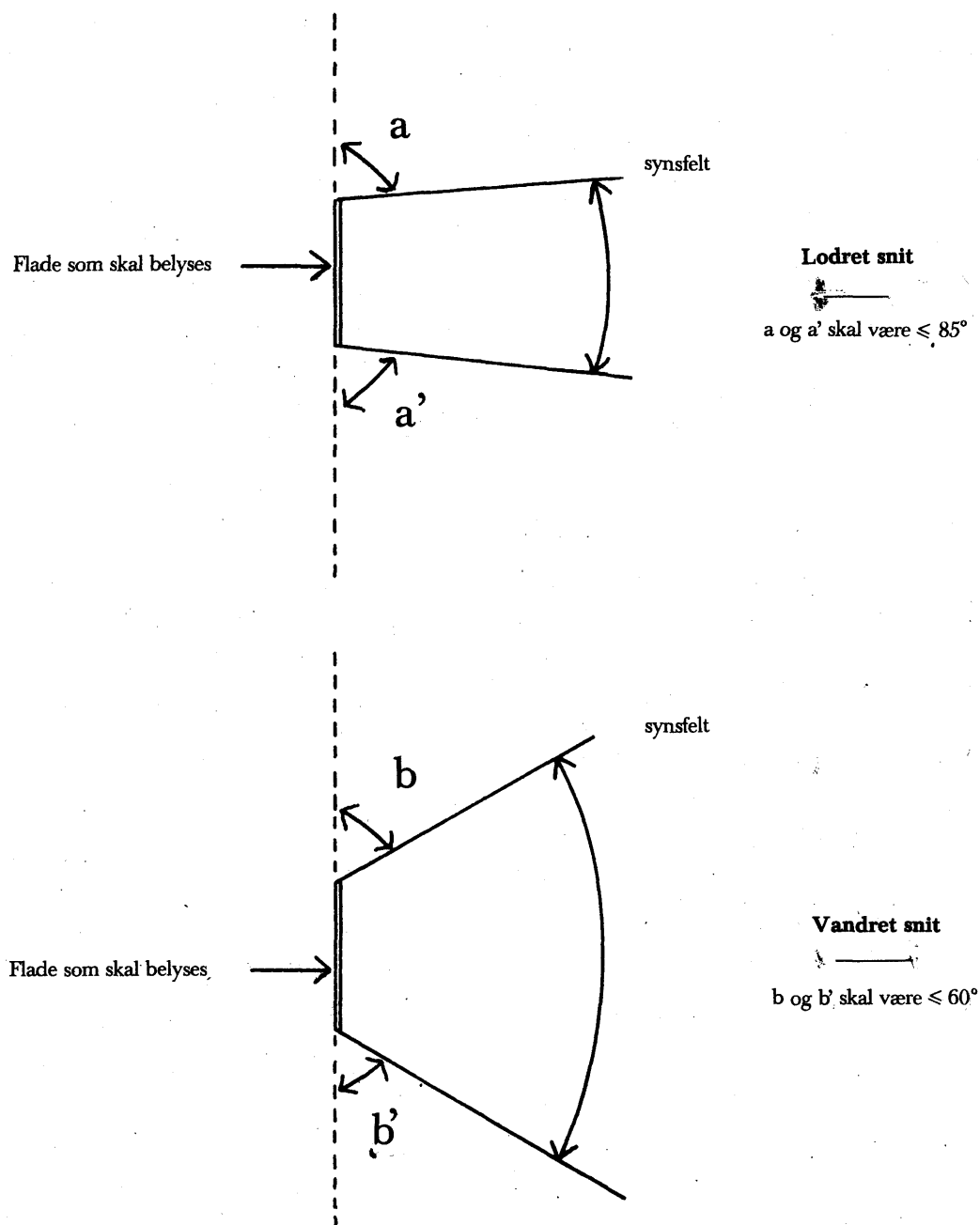
$a = 25$ mm $b = 95$ mm $c = 100$ mm $d = 90$ mm $e = 70$ mm

Anmærkning: For anordninger til såvel høje som aflange felter fås målepunkterne ved at kombinere ovenstående to figurer efter det omrids fabrikanten har angivet; såfremt to punkter er mindre end 30 mm fra hinanden, bruges imidlertid kun det ene.

BILAG IV

MINIMUMSSYNSFELT FOR DEN FLADE, SOM SKAL BELYSES

1. De ovenfor angivne vinkler for synsfeltet angår kun belysningsordningens anbringelse i forhold til det sted, hvor nummerpladen skal anbringes.

(2.)

3. De angivne vinkler tager hensyn til den delvise skygning, som belysningsanordningen forårsager. De skal være overholdt i de mørkeste retninger. Belysningsanordningerne skal være således udført, at de begrænser de delvis skyggede områder til det strengt nødvendige.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende motordrevne køretøjers lygter til nærlys og/eller fjernlys samt vedrørende elektriske glødelamper til disse lygter

(76/761/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet lygter til fjernlys og/eller nærlys samt lamper til disse;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ⁽⁴⁾;

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for lygter til fjernlys og/eller nærlys samt af lamper til disse kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og

afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelseeskema, der udstedes for hver type lygter til fjernlys og/eller nærlys samt lamper for disse; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle lygter og lamper, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødigdgør en teknisk kontrol med disse lygter og lamper i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, der på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ nr. 1 (Uniform regulations for the approval of motor vehicle headlights emitting an asymmetrical passing beam or a driving beam or both) ⁽⁵⁾ og nr. 2 (Uniform regulations concerning approval of incandescent electric lamps for headlights emitting an asymmetric passing beam or a driving beam or both) ⁽⁵⁾, der som bilag er knyttet til Agreement of March 20, 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval for motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse af medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af de fælles forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver lygtetype til fjern- og/eller nærlys, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag I og VI, og på enhver type elektrisk glødelampe til disse lygter, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag III og VI.

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 37.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 7. 11. 1975, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa
E/ECE/324, }
E/ECE/TRANS/505 } ad. 1 af 24. 3. 1960.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-typegodkendelsesmærke som vist i bilag VI for hver lygtetype til fjern- og/eller nærllys eller for enhver lampetype hertil, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, som kan medføre at lygter til fjernlys og/eller nærllys og lamper hertil, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører udførelse eller funktion af lygter til fjernlys og/eller nærllys og lamper hertil forbyde salg af disse, når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af lygter til fjern- og/eller nærllys og lamper hertil, som er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrundet samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopier af de godkendesskemaer, hvoraf modeller er vist i bilag II og IV, for hver lygtetype til fjernlys og/eller nærllys og lamper hertil, for hvilke de meddeler eller nægter typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme godkendelsesmærke forsynede lygter til fjernlys og/eller nærllys eller lamper hertil ikke er i overensstemmelse med

den type, den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der, hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning foreliggende retsmidler og om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, som vedrører lygter til fjernlys og/eller nærllys eller lamper hertil, når disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører lygter til fjernlys og/eller nærllys eller lamper hertil, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul

og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t med undtagelse af skinnekøretøjer, landbrugstraktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, gennemføres i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til bestemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter, som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

Bilagsfortegnelse

- Bilag I (*) — Forskrifter vedrørende motordrevne køretøjers lygter til fjernlys og/eller nærlys.
- Bilag II — Model for EØF-typegodkendelsesskema.
- Bilag III (*) — Forskrifter for glødelamper til lygter til fjernlys og/eller nærlys.
- Bilag IV — Model for EØF-typegodkendelsesskema.
- Bilag V (*) — Tillæg 1 til 4: figurer og skema.
- Bilag VI — Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning.
— Tillæg: Eksempler på EØF-typegodkendelsesmærker.

(*) De tekniske krav i dette bilag er de samme som kravene i regulativ nr. 1 og 2 fra Den økonomiske kommission for Europa; især er opdelingen i punkter den samme. Dette er grunden til, at hvis et punkt i regulativ nr. 1 og 2 ikke har et tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

BILAG I

FORSKRIFTER VEDRØRENDE MOTORDREVNE KØRETØJERS LYGTER TIL FJERNLYS OG/ELLER NÆRLYS

(DEFINITION, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, LYSSTYRKE, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE, STANDARDLYGTE)

1. DEFINITION
  - 1.1. »Ligtetype«
ved »lygtetype« forstås lygter, der ikke indbyrdes frembyder væsentlige forskelle; sådanne forskelle kan navnlig vedrøre:
    - 1.1.1. fabriks- eller firmamærke;
    - 1.1.2. optiske systemers kendetegn;
    - 1.1.3. bestanddele som kan ændre de optiske resultater gennem refleksion, refraktion eller absorption;
    - 1.1.4. konstruktion til højrekørsel eller venstrekørsel eller til begge kørselsformer;
    - 1.1.5. tilvejebringelse af nærlys eller fjernlys eller begge lystyper.
  - (2.)
  - (3.)
  - (4.)
5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER
  - 5.1. Hver af prøveeksemplarerne skal opfylde de i punkt 6 og 7 nævnte krav.

- 5.2. Lygterne skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og på trods af de rystelser, de herved kan blive udsat for, forbliver funktions-sikre og bevarer de i dette direktiv påbudte fotometriske kendetegn.
- 5.3. De dele, som skal fastgøre glødelampen til reflektoren, skal være udført således, at lampen selv i mørke uden besvær kan fastgøres i sin rette position ⁽¹⁾.
- 5.4. For lygter, der er konstrueret til samtidig at opfylde kravene i medlemslande med højrekørsel og medlemslande med venstrekørsel, skal tilpasningen til en given kørselsform kunne gennemføres gennem en passende indstilling ved vognens klargøring eller ved et bevidst indgreb fra brugeren. Indstillingen eller indgrebet kan for eksempel bestå i en bestemt vinkelindstilling enten af den optiske indretning i forhold til køretøjet eller af glødelampen i forhold til den optiske indretning. Under alle omstændigheder er kun to klart adskilte positioner svarende til hver sin kørselsform (højre eller venstre) tilladte og en ikke-bevidst omskiftning fra en position til en anden samt tilstedeværelsen af mellem-positioner må ikke være mulig. Når glødelampen kan placeres i to forskellige positioner, skal de dele, som fastgør lampen til reflektoren være konstrueret og fremstillet sådan, at lampen i begge sine positioner kan fastgøres med samme præcision, som kræves ved lygter, der kun er beregnet til én kørselsform.

Kontrollen af, om lygter er i overensstemmelse med de i dette punkt 5.4 nævnte forskrifter, foregår ved visuel inspektion, og hvis det er nødvendigt ved hjælp af en prøveopstilling.

6. BELYSNING

- 6.1. Lygterne skal være således udført, at glødtråden for nærlys giver en tilstrækkelig belysning, som ikke må kunne blænde, og at glødetråden for fjernlys på sin side giver en god belysning.

Til kontrol af den belysning, som lygterne afgiver, anvendes en skærm placeret lodret 25 m foran lygterne (se tillæg 1 og 2 til bilag V) og vinkelret på disses akse; endvidere anvendes en kontrolglødelampe konstrueret til en nominel spænding på 12 V med en glat og ufarvet pære, som ved denne spænding har følgende kendetegn:

	Forbrug i watt	Lysstrøm i lumen
Glødetråd til nærlys	40 ± 5%	450 ± 10%
Glødetråd til fjernlys	45 + 0% - 10%	700 ± 10%

De dimensioner som bestemmer glødetrådenes position i standardlampen er angivet i tillæg 3 til bilag V. Standardlampen fødes med den spænding, der muliggør opnåelse af nominel lysstrøm.

- 6.2. Nærlyset skal på skærmen frembringe en tilstrækkelig klar lys-mørke grænse, således at justering ved dennes hjælp er mulig. Afgrænsningen skal i den retning, som er modsat den kørselsretning (kørselsform), for hvilken lygten er konstrueret, være en ret horisontal linje; i den modsatte side skal afgrænsningen være horisontal eller beliggende inden for en vinkel på 15% over denne linje.

⁽¹⁾ En anordning anses for at opfylde dette punkts forskrifter, når indsætningen af lampen i lygten let kan foretages, og når indbegrebet af styrestift i kærven selv i mørke kan foretages uden retningsfejl, dvs. på betingelse af at kærven har en passende størrelse. Det anses for tilstrækkeligt for at opfylde kravne i punkt 5.3 at der findes en anordning, der gør det muligt at konstatere en forkert isætning af lampen gennem en mærkbar vipning af denne; en vipning, som ikke eksisterer, når lampen er i korrekt position.

Lygten skal være således indstillet, at

- lys-mørke grænsen for lygter, som skal opfylde kravene for højrekørsel, på venstre halvdel af prøveskærmen⁽¹⁾ er horisontal, og for lygter, som skal opfylde kravet om venstrekørsel, på højre halvdel af prøveskærmen er horisontal,
- denne horisontale del af lys-mørke grænsen skal på prøveskærmen være 25 cm under skæringslinjen med den vandrette plan, som går igennem lysbundtets focus (se tillæg 1 og 2 til bilag V),
- skærmen er anbragt, som angivet i tillæg 1 og 2 til bilag V⁽²⁾.

Indstillet således skal lygten opfylde de i pkt. 6.3 og 6.4 angivne forskrifter, dersom den skal godkendes til nærllys og fjernlys, mens den kun skal opfylde de i punkt 6.3 angivne forskrifter, hvis den kun godkendes til nærllys⁽³⁾.

Hvis en lygte, der er indstillet som ovenfor angivet, ikke opfylder de i pkt. 6.3 og 6.4 angivne forskrifter, er det tilladt at ændre indstillingen under forudsætning af, at lysbundtets akse eller skæringspunktet, som defineret i tillæg 1 og 2 til bilag V ikke forskydes vandret mere end én grad (= 440 mm) mod højre eller venstre⁽⁴⁾. For at lette indstillingen ved hjælp af lys-mørke grænsen er det tilladt delvist at afdække lygten for at gøre lys-mørke grænsen tydeligere.

Hvis lygten kun er konstrueret til fjernlys, indstilles den således, at området med maksimal lysstyrke er centreret omkring skæringspunktet for linjerne h-h og v-v. En sådan lygte skal kun opfylde forskrifterne i pkt. 6.4.

- 6.3. Den på skærmen af nærllyset projicerede lysstyrke skal opfylde forskrifterne i efterfølgende tabel:

Punkter på prøveskærmen		Krævet belysning i lux
For lys til højrekørsel	For lys til venstrekørsel	
Punkt B 50 L	Punkt B 50 R	≤ 0,3
Punkt B 75 R	Punkt B 75 L	≥ 6,0
Punkt B 50 R	Punkt B 50 L	≥ 6,0
Punkt B 25 L	Punkt B 25 R	≥ 1,5
Punkt B 25 R	Punkt B 25 L	≥ 1,5
Ethvert punkt i zone III		≤ 0,7
Ethvert punkt i zone IV		≥ 2,0
Ethvert punkt i zone I		≤ 20,0

Hvis den til prøvningen benyttede glødelampes lysstrøm er forskellig fra 450 lumen, skal måleresultaterne korrigeres proportionalt med lysstrømmen.

Der må ikke i zonerne I, II, III og IV forekomme laterale variationer, som kan genere god sigtbarhed.

⁽¹⁾ Prøveskærmen skal være tilstrækkelig bred til at muliggøre en undersøgelse af lys-mørke grænsen over en udstrækning på mindst 5° på hver side af linjen vv (se tillæg 1 og 2 til bilag V).

⁽²⁾ Dersom nærllysets brændakse for en lygte, som kun skal opfylde disse direktivs forskrifter for nærllys, afviger kendeligt fra lysbundtets almindelig retning ændres den vandrette indstilling således, at de krav om belysning, der er foreskrevet for punkt 75 og 50, opfyldes bedst muligt.

⁽³⁾ Et nærllys af denne art kan omfatte fjernlys, som ikke er underkastet forskrifter.

⁽⁴⁾ Grænsen på 1° for unøjagtighed til højre eller til venstre er ikke i modstrid med en unøjagtighed for lodret indstilling som for sit vedkommende kun er begrænset af de i punkt 6.4 fastsatte forskrifter.

Lygter som er konstrueret til såvel højrekørsel som venstrekørsel skal for hver af de to mulige positioner af den optiske indretning og lampen opfylde de ovenfor angivne krav for den kørselsretning, som svarer til den omhandlede position.

- 6.4. Måling af den på skærmen af fjernlyset projicerede belysning foretages med samme indstilling af lyset som for de ovenfor under pkt. 6.3 angivne målinger, eller dersom det drejer sig om en lygte, som udelukkende giver fjernlys, da overensstemmende med sidste afsnit i punkt 6.2.

Den af fjernlyset på skærmen projicerede belysning skal opfylde følgende forskrifter:

Skæringspunktet H for linjerne h-h og v-v skal befinde sig inden for isolux'en på 90 % af den maksimale belysning. Denne maksimale værdi må ikke være mindre end 32 lux.

Ud fra punktet H skal belysningen langs en vandret linje mod højre og mod venstre mindst være 16 lux indtil en afstand til begge sider på 1 125 mm og mindst lig med 4 lux indtil en afstand til begge sider på 2 250 mm. Hvis den til målingen anvendte standardlampes lysstrøm er forskellig fra 700 lumen skal måleresultaterne korrigeres proportionalt i forhold til lysstrømmen.

- 6.5. Den under pkt. 6.3 og 6.4 angivne belysning på skærmen måles ved hjælp af en fotoelektrisk celle med et nytteoverfladeareal, der ligger inden for et kvadrat med kantlængde 65 mm.

(7.)

8. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver lygte som er forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de fotometriske krav, som er anført i pkt. 6.

(9.)

10. STANDARDLYGTE (*)

- 10.1. Ved »standardlygte« forstås en lygte, som:
- opfylder de ovenfor nævnte krav for godkendelse;
  - har en diameter, som er mindst 160 mm;
  - med en standardglødelampe i de forskellige punkter og zoner angivet i punkt 6.3 giver en belysning, som er:
    - højst 90 % af de maksimale grænser
    - mindst 120 % af de minimale grænsersom disse er fastsat i tabellen i punkt 6.3.

(11.)

(12.)

(*) Se bilag III, punkt 10.

BILAG II

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA

(Maksimalt format: A 4 (210×297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger om meddelelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af EØF-typegodkendelse for en lygte-type til fjernlys og/eller nærlys

- Typegodkendelsesnummer .....
1. Lygte for hvilken der begæres typegodkendelse .....
CR, CR, CR, C, C, C, R (*)
- - - - -
2. Fabriks- eller firmamærke .....
3. Fabrikantens navn og adresse .....
4. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
5. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
6. Teknisk tjeneste som varetager afprøvningen .....
7. Afprøvningsrapportens dato .....
8. Afprøvningsrapportens nummer .....
9. Dato for meddelelse/nægtelse/tilbagekaldelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
10. Fælles EØF-typegodkendelse, meddelt på basis af punkt 3.3. i bilag VI, til en lygte- og lys-signalenhed, der omfatter flere lygter og/eller glødelamper og specielt (*): .....
11. Dato for nægtelse/tilbagekaldelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
12. Sted: .....
13. Dato: .....
14. Underskrift .....
15. Vedlagte tegning nr. .... viser lygten set forfra med riller i lytteglas og i tværsnit.
16. Eventuelle bemærkninger .....

(*) CR = nærlys, CR = fjernlys, pilene angiver højre eller venstrekørsel. Det ikke gældende overstreges.

BILAG III

FORSKRIFTER FOR GLØDELAMPER TIL LYGTER TIL NÆRLYS OG/ELLER FJERNLYS

(DEFINITION, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, NOMINELLE VÆRDIER, UDFØRELSE, VÆRDIER FOR EFFEKT OG LYSSTRØM, FARVE, KONTROL AF OPTISKE EGENSKABER, ANMÆRKNING OM FARVEN, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE)

1. DEFINITION

1.1. »Glødelampetype«

ved »glødelampetype« forstås lamper, der ikke indbyrdes frembyder væsentlige forskelle; disse forskelle kan navnlig vedrøre:

- 1.1.1. fabriksmærker eller firmamærker;
- 1.1.2. nominel spænding;
- 1.1.3. nominel effekt;
- 1.1.4. en eller flere glødetrådes form;
- 1.1.5. lampernes farve;
- 1.1.6. lamper i forskellige udformninger, som ændrer de optiske resultater.

(2.)

(3.)

(4.)

5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

- 5.1. Ethvert af prøveeksemplarerne skal opfylde de fotometriske krav, som er angivet i pkt. 8.
- 5.2. Alle målingerne udføres ved »prøvespænding«⁽¹⁾, idet glødelamperne er tændt i overensstemmelse med forskrifterne i pkt. 8.
- 5.3. Glødelamperne skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug forbliver funktionssikre. Yderligere må lamperne ikke frembyde nogen fejl i konstruktion eller udførelse.

6. NOMINELLE VÆRDIER

De nominelle spændingsværdier er: 6, 12 og 24 volt.

De nominelle effektværdier er:

Glødetråd-fjernlys	Glødetråd-nærlys	
45 watt	40 watt	For 6 og 12 volt
55 watt	50 watt	For 24 volt

⁽¹⁾ Disse prøvespændinger fastsættes følger:
 For en nominel spænding på 6 V er prøvespændingen 6,0 V
 For en nominel spænding på 12 V er prøvespændingen 12,0 V
 For en nominel spænding på 24 V er prøvespændingen 24,0 V.

7. UDFØRELSE

- 7.1. Glødelampenes glas må ikke have striber eller pletter, som har ugunstig indflydelse på deres rette funktion. Ingen lysstråle udgående fra glødetråd for nærllys og tilbagekastet af glassets vægge må ramme lampeaksen mindre end 6 mm bag ved (fatningssiden) den første snoning på glødetråd for nærllys.
- 7.2. Lamperne skal være udstyret med en fatning af standardiseret type svarende til angivelserne på fig. i tillæg 4 til bilag V.
- 7.3. Placering og form af glødetråd og af lampens indvendige skål såvel som deres dimensioner skal være i overensstemmelse med angivelserne på figuren i tillæg 3 til bilag V.
- 7.4. Fatningen skal være robust og solidt fæstet til pæren.
- Kontrol af overensstemmelse med forskrifterne i pkt. 7 udføres ved visuel inspektion, ved kontrol af dimensionerne, om nødvendigt ved hjælp af en prøveopstilling. Den kontrol af dimensionerne, som er fastsat i pkt. 7.3 udføres på glødelamper fødet med deres prøvespænding og dersom der er brug for det, ved hjælp af et projektionssystem.

8. VÆRDIER FOR EFFEKT OG FOR LYSSTRØM

Effekten af hver af glødetrådene må ikke overskride de nominelle effekter med mere end 10 %. Lysstrømmen skal holdes inden for følgende grænser:

Prøve- spænding	Nominel effekt i watt		Lysstrøm i lumen			
	glødetråd		glødetråd-nærllys		glødetråd-fjernlys	
	nærllys	fjernlys	minimum	maksimum	minimum	maksimum
6,0						
12,0	40	45	400	550	600	ikke fastsat
24,0	50	55				

Kontrollen udføres efter at lampen har været tændt i en time i dens normale stilling for brug og fødet ved dens prøvespænding.

9. FARVE

Glødelampenes glas skal være ufarvede eller selektivt gule. I sidstnævnte tilfælde skal lysets fremherskende bølgelængde ligge mellem 575 og 585 nm (nanometer), renhedsfaktoren skal ligge mellem 0,90 og 0,98 og omsætningsfaktoren skal være mindst 0,78 ⁽¹⁾, idet fastlæggelse sker for lys udsendt af glødetråd fra en elektrisk glødelampe ved farvetemperatur 2 800 K og på en del af glasset på en lampe, der har fungeret ved sin prøvespænding i 48 timer i en lygte.

⁽¹⁾ Disse forskrifter svarer til følgende trikratiske koordinater:

SELEKTIVT GULT: Grænse mod rødt: $y \geq 0,138 + 0,580x$
 Grænse mod grønt: $y \leq 1,29x - 0,100$
 Grænse mod hvidt: $y \geq -x + 0,966$
 Grænse mod spektralværdi: $y \leq -x + 0,992$.

10. KONTROL AF OPTISKE EGENSKABER

Det prøveeksemplar, der er nærmest ved at opfylde de for prøvelampen foreskrevne krav, afprøves i en prøvelygte⁽¹⁾ og det kontrolleres, at den enhed, som udgøres af den ovennævnte lygte og den afprøvede glødelampe opfylder forskrifterne for typegodkendelse af lygterne.

11. ANMÆRKNING OM FARVEN

Der meddeles EØF-typegodkendelse, hvis det udsendte lys' farve svarer til de forskrifter, der er anført i punkt 3.13 i bilag I i direktiv 76/756/EØF.

12. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver glødelampe, der er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de ovenfor anførte fotometriske forskrifter.

(13.)

(14.)

⁽¹⁾ Se bilag I, punkt 10.

BILAG IV

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA

(Format maksimalt: A 4 (210 × 297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af EØF-typegodkendelse for en glødelampetype, og udvidelse af, afslag på eller tilbagekaldelse af udvidelse af EØF-typegodkendelse

Typegodkendelsesnummer .....

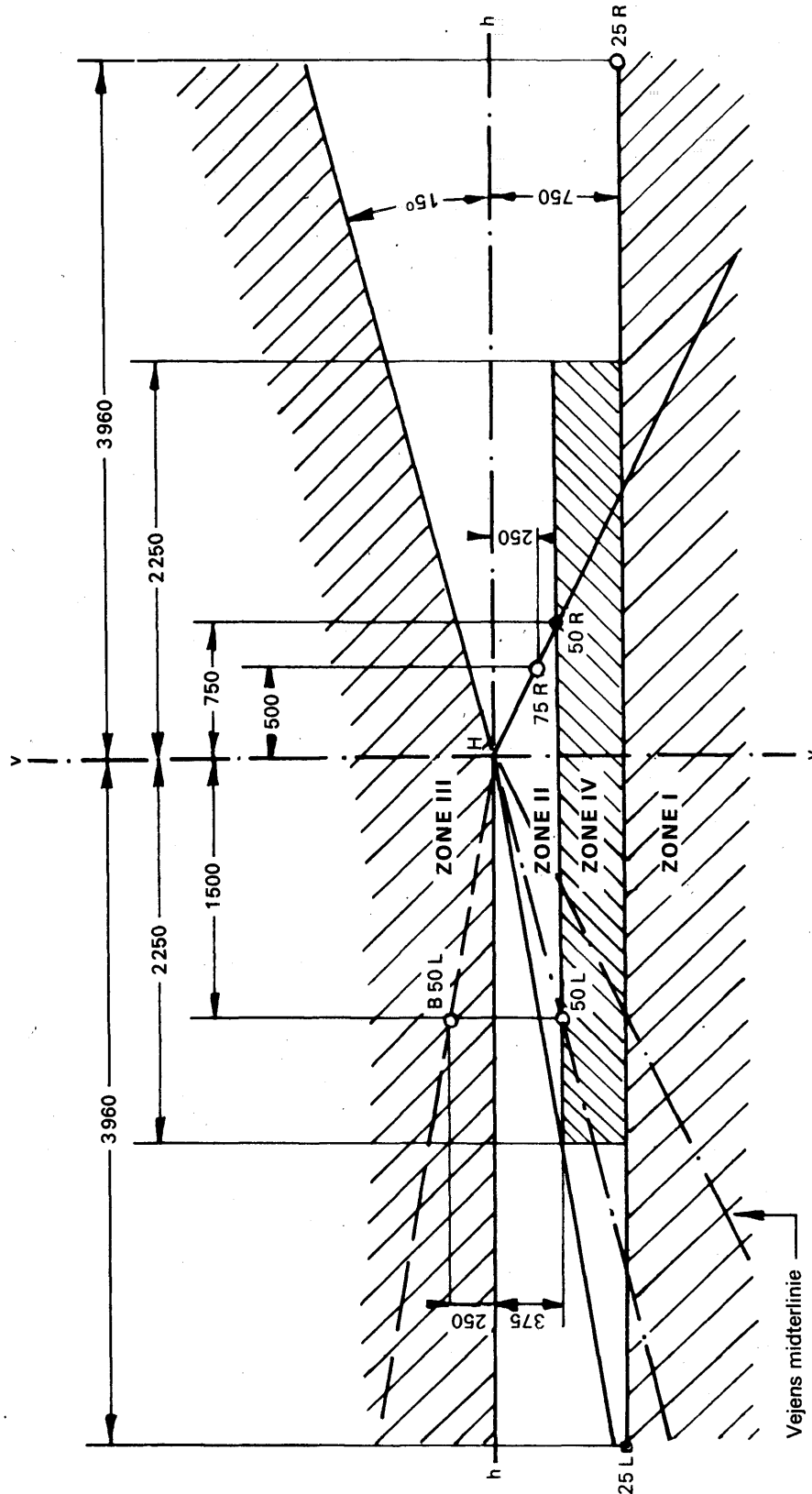
1. Glødelampe med ufarvet/selektivt gult glas (*)
  - nominel spænding .....
  - nominel effekt .....
2. Fabriks- eller varemærke .....
3. Navn og adresse på fabrikanten .....
4. Eventuelt navn og adresse på hans repræsentant .....
5. Fremstillet til EØF-typegodkendelse den .....
6. Teknisk tjeneste som har varetaget afprøvning for EØF-typegodkendelse .....
7. Dato for afprøvningsrapport .....
8. Nummer for afprøvningsrapport .....
9. Dato for EØF-typegodkendelse/afslag på/ tilbagetrækning af EØF-typegodkendelse (*).....
10. Udvidelse af EØF-typegodkendelse for en glødelampe til farven selektivt gult .....
11. Dato for afslag på/tilbagekaldelse af udvidelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
12. Sted .....
13. Dato.....
14. Underskrift .....
15. Vedlagte tegning nr. .... viser hele glødelampen
16. Eventuelle bemærkninger .....

(*) Det ikke gældende overstreges.

BILAG V

Tillæg 1

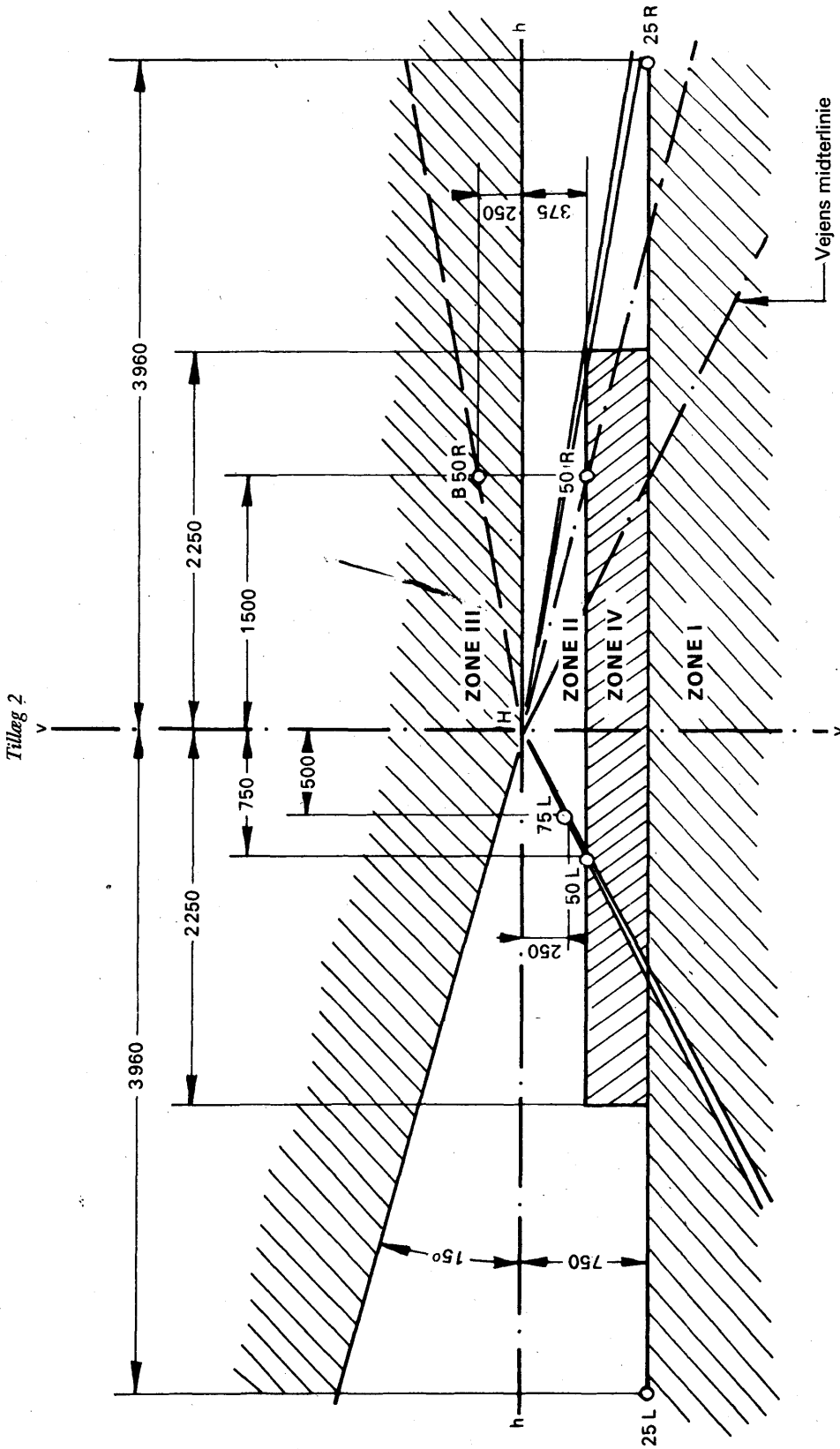
BILAG V
Tillæg 1

MÅLESKÆRM

LYGTE FOR HØJREKØRSEL

h-h: linie for vandret plan }
v-v: linie for lodret plan } som går gennem lygtens fokus
Mål i mm

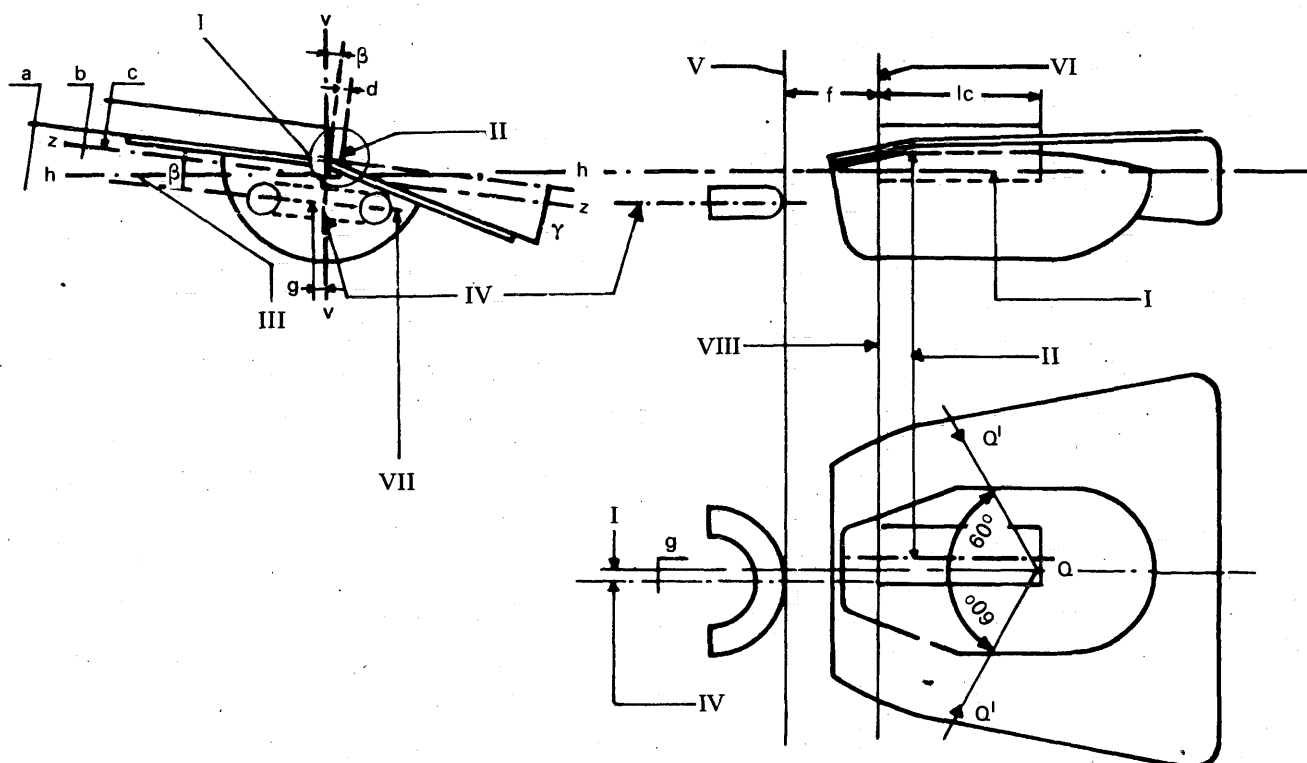
MÅLESKÆRM
 LYGTE TIL VENSTREKØRSEL

h-h: linie for vandret plan
 v-v: linie for lodret plan } som går gennem lygtens fokus
 Mål i mm

Tillæg 3

GLØDELAMPE MED TO GLØDETRÅDE: INDVENDIGE DELE

1. Figur

Tegnforklaring

- I. Glødelampens akse
- II. Akse, for glødetråd til nærlys
- III. Plan gennem glødelampens akse vinkelret på midterplan for styreflig på referenceplan 1
- IV. Akse for glødetråd til fjernlys
- V. Yderste sning af glødetråd til fjernlys
- VI. Første lysende sning på glødetråd til nærlys
- VII. Plan gennem akse for glødetråd til fjernlys behøver ikke være parallel hverken med plan h-h med plan z-z
- VIII. Afstand e til referenceplanet

2. Skema

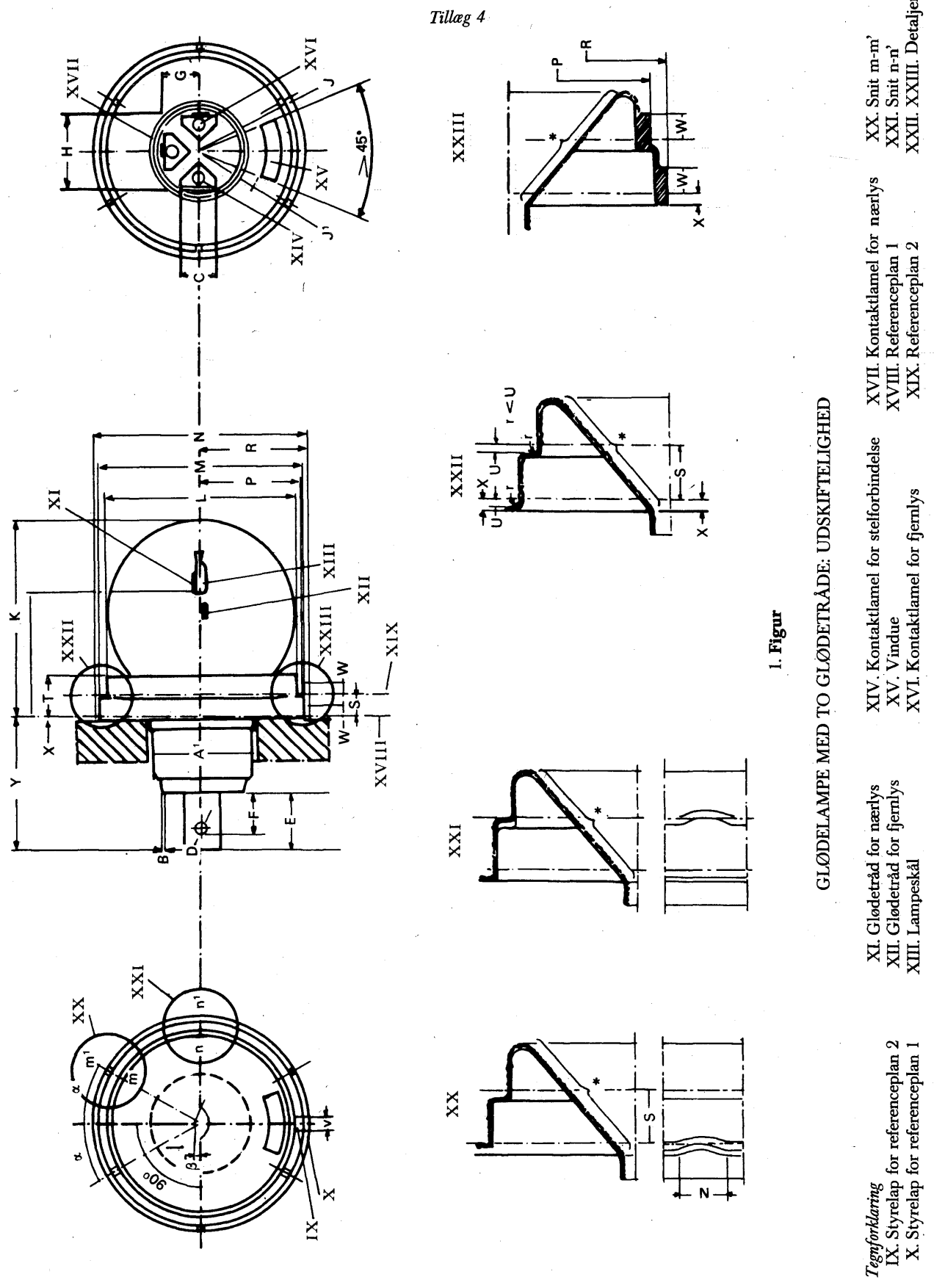
Position	Nominelle værdier (mm eller grader)	Tolerancer i mm eller grader	
		Standard-glødelamper	Produktionseksemplar
a	0,6	$\pm 0,15$	$\pm 0,35$
b	0,2	$\pm 0,15$	$\pm 0,35$
c	0,5	$\pm 0,15$	$\pm 0,30$
d	0	$\pm 0,3$	$\pm 0,5$
e	28,5 ⁽¹⁾	$\pm 0,15$	$\pm 0,35$
f	1,8 ⁽²⁾	$\pm 0,2$	$\pm 0,4$
g	0	$\pm 0,3$	$\pm 0,5$
l _c	5,5	$\pm 0,5$	$\pm 1,5$
β	0°	$\pm 0^{\circ} 30'$	$\pm 1^{\circ} 30'$
γ	15°	$\pm 0^{\circ} 30'$	$\pm 1^{\circ} 30'$
Q-Q'	$3/4(l_c+f)$		

⁽¹⁾ 28,8 for glødelamper til 24 V.

⁽²⁾ 2,2 for glødelamper til 24 V.

3. Anmærkninger

1. Glødelampens akse er den vinkelrette på referenceplanet 1 (se fig. i tillæg 4) hævet op til skæring mellem dette plan og aksens for den tilsvarende centreringscylinde.
2. Tegningen er ikke obligatorisk for så vidt angår konstruktion af lampeskål og glødetråde.
3. Den værdi, der er fastsat for målelinie Q-Q' anvendes udelukkende for den standardlampe, der bruges til afprøvningen for EØF-typegodkendelse af en lygte; dimensionerne af lampeskålen skal være sådanne, at punkterne Q befinder sig inden for kanten af lampeskålen.
4. De anførte tolerancer vedrører den kontrol, der kræves for EØF-typegodkendelse af en glødelampetype.

Tillæg 4

1. Figur

GLØDELAMPE MED TO GLØDETRÅDE: UDSKIFTELIGHED

- Tegningforklaring*
- IX. Styrelap for referenceplan 2
  - X. Styrelap for referenceplan 1
  - XI. Glødetråd for nærllys
  - XII. Glødetråd for fjernlys
  - XIII. Lampeskål
  - XIV. Kontaktlamel for stelforbindelse
  - XV. Vindue
  - XVI. Kontaktlamel for fjernlys
  - XVII. Kontaktlamel for nærllys
  - XVIII. Referenceplan 1
  - XIX. Referenceplan 2
  - XX. Snit m-m'
  - XXI. Snit n-n'
  - XXII. XXIII. Detaljer

2. Tabel

Målean- givelser	Nominelle værdier (mm eller grader)	Tolerancer i mm eller grader		Målean- givelser	Nominelle værdier (mm eller grader)	Tolerancer i mm eller grader	
		Prøve- gløde- lampe	Glødelampe af gangbar fremstilling			Prøve- gløde- lamper	Glødelampe af gangbar fremstilling
A ₁ ⁽¹⁾	25 min.	—	—	N	47,2	± 0,2	± 0,2
B	0,7	+ 0,1 — 0,0	+ 0,1 — 0,0	P	21,5	+ 0,9 — 0,0	+ 0,9 — 0,0
C	7,7	+ 0,4 — 0,0	+ 0,4 — 0,0	R	23,7	+ 0,0 — 0,4	+ 0,0 — 0,4
D	3	+ 0,3 — 0,0	+ 0,3 — 0,0	S	4,7	± 0,06	± 0,20
E	11,8 til 13,6 ⁽²⁾	—	—	T	9,5 max.	—	—
F	8,8 til 10,3	—	—	U	0,3 min.	—	—
G	8,5	+ 0,5 — 0,0	+ 0,5 — 0,0	V	3	± 0,05	± 0,10
H	17	+ 0,9 — 0,0	+ 0,9 — 0,0	W	2,2	+ 0,0 — 0,4	+ 0,0 — 0,4
J	18 min.	—	—	X	3 max.	—	—
J ₁	14,5 max.	—	—	Y	32 max.	—	—
K	50 max.	—	—	r	< U	—	—
L	41,5	+ 0,0 — 0,1	+ 0,0 — 0,2	α	—	25 — 35°	25 — 35°
M	45	+ 0,0 — 0,1	+ 0,0 — 0,2	β	0°	± 0°30'	± 1°30'
				e	28,5 ⁽³⁾	± 0,15	± 0,35

⁽¹⁾ Symbolerne A₁ til α er identiske med tilsvarende betegnelser for målean-givelser efter IEC-normer med undtagelse af K og Y.

⁽²⁾ Ved svejsning, IEC-norm 7004-95-1.

⁽³⁾ 28,8 mm til 24 V glødelamper.

3. Noter

- De ovenanførte målean-givelser svarer til IEC-normer (IEC-publikationer, ark 7004-95-1, 7004-95A-1 og 7004-95B-1) vedtaget af Den internationale elektrotekniske Kommission.
- I tegningen forekommer kun mål for omfang og omskiftelighed, og disse er obligatoriske.
- Glødelampens indre opbygning og dertil hørende mål er genstand for tegning på fig. 3.
- Den del af glødelampens nederste del, som er mærket (+) må ikke skabe parasitisk stråling opad ved refleksion af lys, der kommer fra nærløset, når glødelampen er i sin normale brugsstilling på køretøjet.
- Diameteren af hver centreringscyliner måles i ethvert lige tværsnitsplan, der ligger mindst 0,5 mm fra det referenceplan, der svarer til den pågældende cylinder.
- Den relative excentricitet for de to centreringscyliner (afstanden mellem akserne) må ikke overstige 0,05 mm.
- Afstanden S-afstanden mellem de to referenceplaner (4,7 mm) har en tolerance, som indbefatter den tilladelige fejl på paralleliteten af disse to planer.
- De to styretapper (IX og X) skal kunne gå samtidig i et kalibermål med maksimalt 3,1 mm åbning.
- Kontaktlamellerne (XIV, XVI og XVII) skal være anbragt i den ovenfor anførte orden. Deres placering i forhold til styretappene på fatningerne skal være den, som er angivet på figuren eller være faseforskudt 180° i forhold til denne med en tilnærmelse på ± 20° i de to tilfælde. Vinduet (XV) og kontaktlamel for nærløset (XVII) skal være over for hinanden på hver sin side af glødelampens akse.

BILAG VI

FORSKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG FOR MÆRKNING

1. **BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriks- eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.
  - 1.2. Begæringen ledsages af:
    - 1.2.1. for hver type lygte til fjernlys og/eller nærlys:
      - 1.2.1.1. angivelse af, om lygten er bestemt til at udsende både nærlys og fjernlys eller kun det ene af disse lys; når det drejer sig om en lygte bestemt til at udsende nærlys, om lygten er konstrueret til både højre og venstrekørsel eller kun til enten højre- eller venstrekørsel;
      - 1.2.1.2. en kortfattet teknisk beskrivelse;
      - 1.2.1.3. tegninger i tre eksemplarer, tilstrækkeligt detaljerede til at typen kan identificeres og visende lygten set forfra evt. med angivelser af riller i lygteglasset, og vist i tværsnit;
Tegningerne skal vise placeringen af typegodkendelsesmærket, navnlig typegodkendelsesnummeret og betegnelsen (betegnelserne) af kategori, i rektanglet med typegodkendelsesmærket;
      - 1.2.1.4. to prøveeksemplarer;
    - 1.2.2. for hver glødelampetype:
      - 1.2.2.1. en kortfattet teknisk beskrivelse;
      - 1.2.2.2. tegninger i tre eksemplarer, tilstrækkeligt detaljerede til at typen kan identificeres, og som i målestok 2 : 1 viser hele glødelampen og dens lampeskål fra siden og forfra;
Tegningerne skal vise placeringen af typegodkendelsesmærket, navnlig typegodkendelsesnummeret og betegnelsen (betegnelserne) af kategori, i rektanglet med typegodkendelsesmærket;
      - 1.2.2.3. Når det drejer sig om ufarvede glødelamper: 5 prøveeksemplarer; når det drejer sig om farvede glødelamper: et prøveeksemplar med farvet glas og 5 prøveeksemplarer med ufarvet glas, som ikke afviger fra den farvede glødelampe på anden måde, end ved at glasset ikke er farvet. Når det drejer sig om en glødelampe, som kun ved sin farve afviger fra en ufarvet type, som tidligere er afprøvet med tilfredsstillende resultat efter bestemmelserne i pkt. 4 til 8 i bilag III, er det tilstrækkeligt at indgive et farvet eksemplar, som kun skal gennemgå de i pkt. 9 i bilag III foreskrevne afprøvninger.
2. **PÅSKRIFTER**
  - 2.1. **Lygter til fjernlys og/eller nærlys**
    - 2.1.1. Prøveeksemplarer af en lygtetype til fjernlys og/eller nærlys skal være forsynet med ansøgerens fabriks- eller firmamærke;
    - 2.1.2. Enhver lygte skal såvel på lytteglasset som på lygtehuset have en plads af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket.
Hvis lytteglasset ikke kan adskilles fra lygtehuset, er det tilstrækkeligt, at der er en plads på lytteglasset.
Plads for EØF-typegodkendelsesmærke bør svare til det, som er angivet i punkt 1.2.1.3 omhandlede tegninger.

- 2.1.3. I tilfælde af lygter, der er konstrueret til kun at opfylde kravene for enten højre- eller venstrekørsel, skal der yderligere på lytteglasset være anført, på en måde så de ikke kan udslettes, grænserne for den zone som eventuelt kan blændes for at undgå gene for brugerne i en medlemsstat, hvor kørselsretningen er modsat. Når denne zone på grund af konstruktionen direkte kan identificeres, er denne afgrænsning dog ikke nødvendig.
- 2.1.4. I tilfælde af lygter, der er konstrueret til både at tilfredsstille kravene i medlemsstater med højrekørsel og med venstrekørsel, skal de to indstillinger af det optiske system på køretøjet eller af glødelampen i reflektoren være angivet, den ene ved de store bogstaver R og D, den anden ved de store bogstaver L og G.
- 2.2. **Glødelamper til lygter til fjernlys og/eller nærlys**
- 2.2.1. Prøveeksemplarer på en glødelampetype til lygte til fjernlys og/eller nærlys, som indgives til EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med ansøgerens fabriks- eller firmamærke.
- 2.2.2. Hver glødelampe skal have en plads af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket. Plads for EØF-typegodkendelsesmærket skal svare til de i punkt 1.2.2.2 omhandlede tegninger.
- 2.2.3. Glødelamperne skal i det mindste være forsynet med angivelse af den nominelle spænding i volt og angivelse af den nominelle effekt i watt for glødetråd til fjernlys fulgt af angivelse af nominel effekt i watt for glødetråd til nærlys.
- 2.3. Mærker og symboler skal være let læselige og må ikke kunne udslettes.
3. **EØF-TYPEGODKENDELSE**
- 3.1. Når alle de indgivne prøveeksemplarer jf. bestemmelserne i pkt. 1 tilfredsstiller bestemmelserne i pkt. 5 og 6 i bilag I for lygternes vedkommende og 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 i bilag III for glødelampernes vedkommende, meddeles EØF-typegodkendelse, og et typegodkendelsesnummer tildeles.
- 3.2. Dette nummer tildeles ikke til nogen anden type lygte eller glødelampe undtagen i tilfælde af udvidelse af EØF-typegodkendelsen til en anden type lygte eller glødelampe, der kun afviger ved lysets farve.
- 3.3. Når der begæres EØF-typegodkendelse for en lygte- og lyssignalenhed, som omfatter en lygte til fjernlys og/eller nærlys og andre lygter og lyssignaler, kan der tildeles et fælles EØF-typegodkendelsesmærke under forudsætning af, at lygten svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver af de andre lygter og lyssignaler, som indgår i lygte- og lyssignal- enheden, er lygter eller lyssignaler, for hvilke der begæres EØF-typegodkendelse og som er i overensstemmelse med de særdirektiver, der gælder for dem.
4. **MÆRKNING**
- 4.1. Enhver lygte til fjernlys og/eller nærlys eller glødelampe til disse lygter, som er i overensstemmelse med en type, som er godkendt ved anvendelse af dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.
- 4.2. Af dette mærke består et rektangel, inden i hvilket er anbragt bogstavet lille »e« fulgt af nummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen:
- 1 for Tyskland,
  - 2 for Frankrig,
  - 3 for Italien,
  - 4 for Nederlandene,
  - 6 for Belgien,
  - 11 for Det forenede Kongerige,
  - 13 for Luxembourg,
  - DK for Danmark,
  - IRL for Irland,

og et EØF-typegodkendelsesnummer, som svarer til nummeret på EØF-typegodkendelsesattesten for lygte- eller lampetypen. Dette nummer er, for så vidt angår lygte- eller lampetypen, anbragt under rektanglet, og for så vidt angår glødelampetypen, i nærheden af rektanglet.

- 4.3. EØF-typegodkendelsesmærket suppleres for lygter til fjernlys og/eller nærllys med følgende yderligere symboler.
  - 4.3.1. På lygter, der kun opfylder kravene i forbindelse med venstrekørsel, anbringes der under rektanglet en vandret pil, der peger mod højre, set af en observatør med front mod lygten, det vil sige pegende mod den side af vejen, hvor kørslen foregår.
  - 4.3.2. På lygter, som efter ændring af indstillingen af det optiske system eller af glødelampen, tilfredsstiller kravene for begge retninger, anbringes der under rektanglet en vandret pil med to pilespidser, den ene pegende mod venstre, den anden mod højre.
  - 4.3.3. På lygter, som kun opfylder forskrifterne i dette direktiv, for så vidt angår udsendelsen af nærllys, anbringes bogstavet »C« over rektanglet;
  - 4.3.4. på lygter, som kun opfylder forskrifterne i dette direktiv, for så vidt angår udsendelse af fjernlys, anbringes bogstavet »R« over rektanglet;
  - 4.3.5. på lygter, som opfylder forskrifterne i dette direktiv, såvel for så vidt angår udsendelse af nærllys som for udsendelse af fjernlys, anbringes bogstavgruppen »CR« over rektanglet.
- 4.4. EØF-typegodkendelsesmærket og de øvrige symboler skal anbringes således, at de ikke kan udslettes, og er let læselige. På en lygte skal de anbringes på lygteglasset, eller på et af lygteglassene, således at de er læselige, når lygten er monteret på køretøjet.
- 4.5. Eksempler på EØF-typegodkendelsesmærker suppleret med symbolerne er givet i tillægget hertil.
- 4.6. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-typegodkendelsesnummer som fastsat i pkt. 3.3 for en lygte- og lyssignalenhed, som omfatter en lygte til fjernlys, og/eller nærllys og andre lygter, kan der anbringes et fælles EØF-typegodkendelsesmærke omfattende:
  - et rektangel i hvilket er anbragt bogstavet »e« fulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen,
  - et EØF-typegodkendelsesnummer,
  - de yderligere symboler, som er fastsat i de forskellige direktiver i medfør af hvilke EØF-typegodkendelsen er udstedt.
- 4.7. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodkendelse.

Tillæg

EKSEMPLER PÅ EØF-TYPEGODKENDELSESMÆRKER

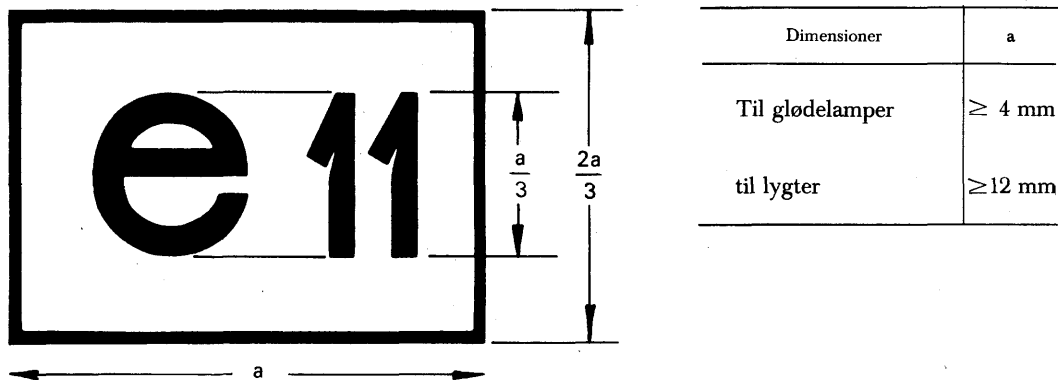

Fig. 1

Den anordning, som er forsynet med det ovenfor viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en lygte, som er typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nummer 1471.

Anmærkning:

Lygter, som opfylder kravene i bilag I, skal yderligere være forsynet med:

- bogstavgruppen CR, hvis de opfylder kravene i bilag I såvel for nærlys som for fjernlys (se figurerne 2, 3 og 4),
- bogstavet R, hvis de kun opfylder kravene i bilag I for fjernlys (se figur 8).

Yderligere skal lygterne, hvis de er konstrueret til venstrekørsel, eller hvis de ved en ændring af indstillingen af det optiske system eller af glødelampens vinkelindstilling kan indstilles såvel til højre- som til venstrekørsel, være forsynet med en vandret pil, som i første tilfælde afsluttes med en pilespids, der peger mod højre (se figurerne 3 og 7) i andet tilfælde med pilespidser i begge ender, den ene pegende mod højre, den anden mod venstre (se figur 4 og 5).

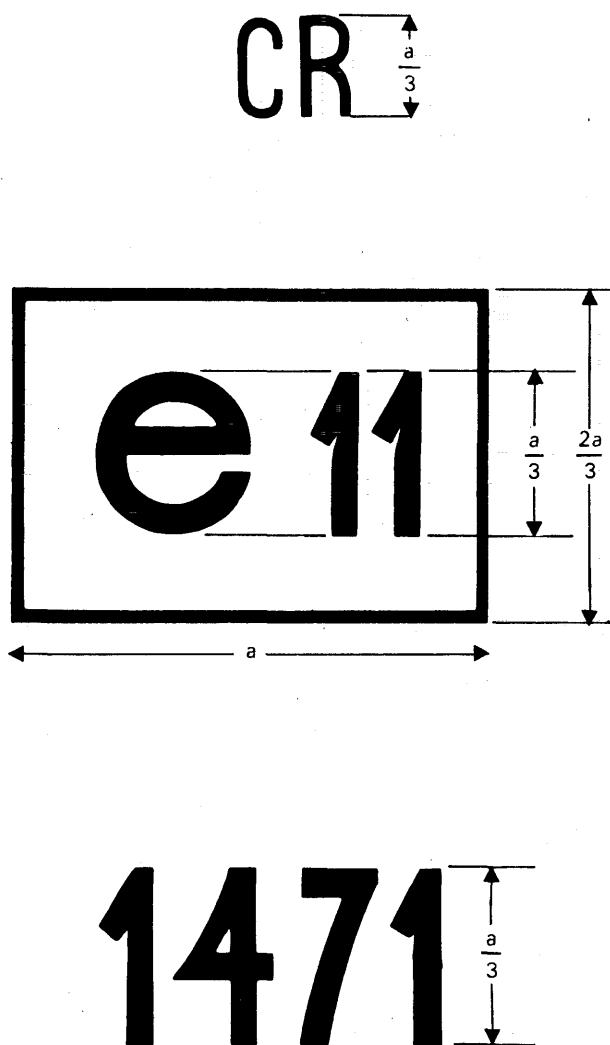

Fig. 2

Identifikation af en lygte som opfylder kravene i bilag I såvel for nærlys som for fjernlys og som kun er konstrueret til højrekørsel alene.

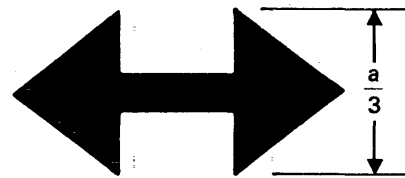
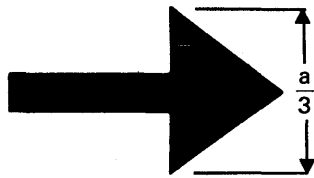
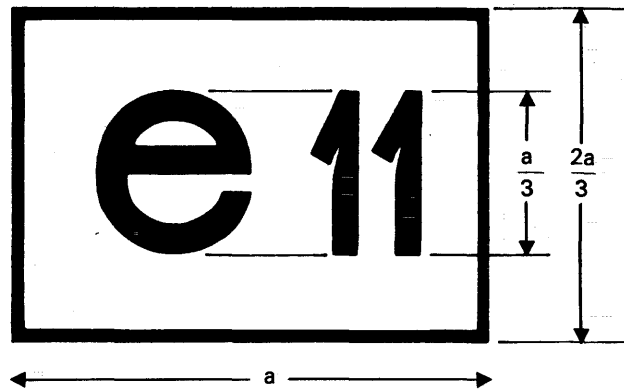
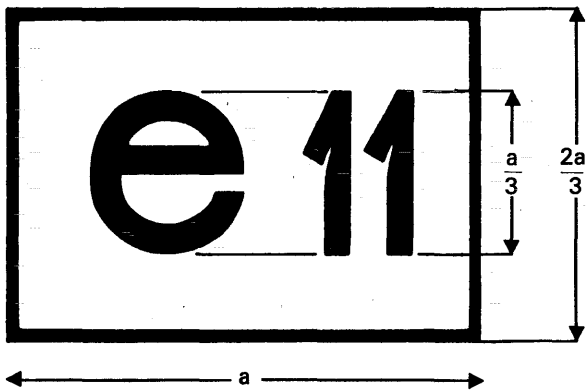
CR $\frac{a}{3}$ CR $\frac{a}{3}$ 1471 $\frac{a}{3}$ 1471 $\frac{a}{3}$

Fig. 3

Identifikation af en lygte som opfylder kravene i bilag I såvel for nærlys som for fjernlys og som er konstrueret til venstrekørsel alene.

Fig. 4

Identifikation af en lygte som opfylder kravene i bilag I såvel for nærlys som for fjernlys og som er konstrueret til såvel højre- som venstrekørsel ved en ændring af det optiske system eller glødelampen.

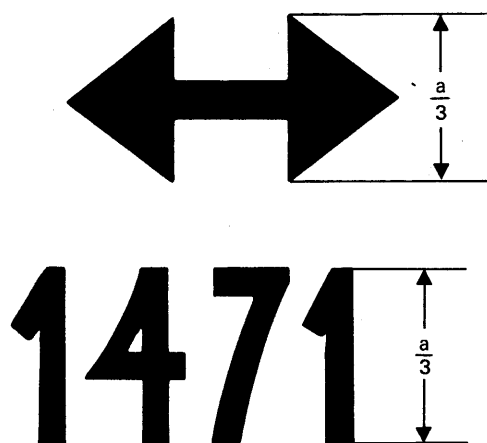
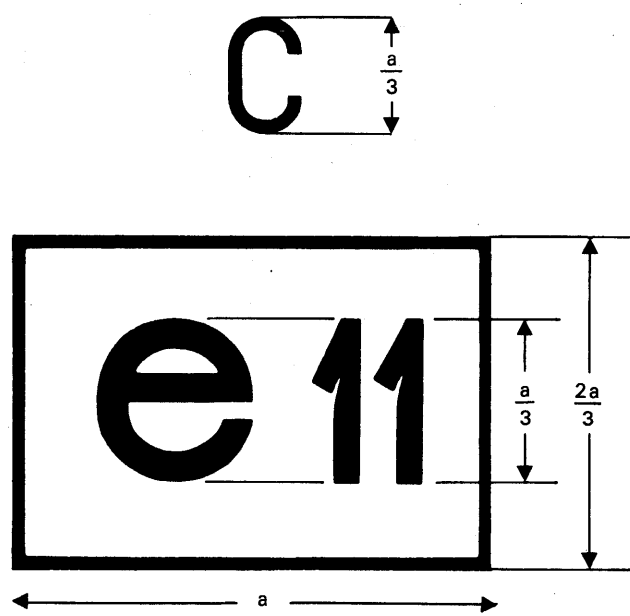
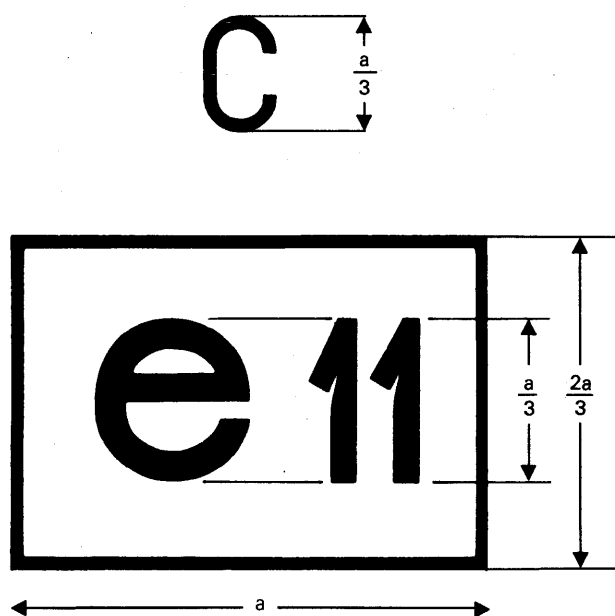

Fig. 5

Identifikation af en lygte, som opfylder kravene i bilag I for nærllys alene, og er konstrueret til såvel højre- som venstrekørsel.

Fig. 6

Identifikation af en lygte, som opfylder kravene i bilag I for nærllys alene og er konstrueret til højrekørsel alene.

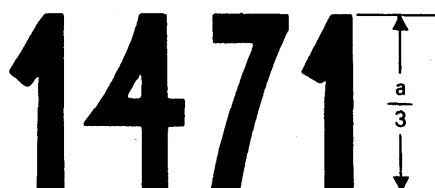
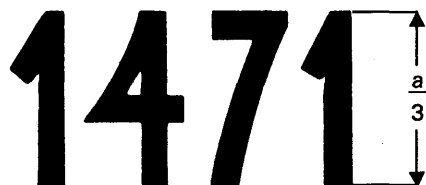
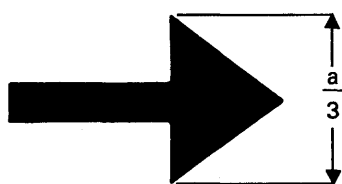
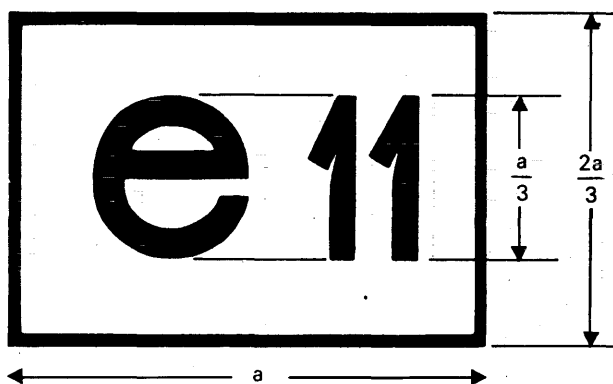
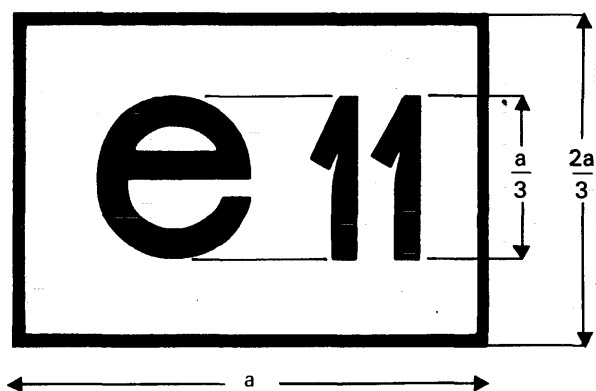

Fig. 7

Identifikation af en lygte, som opfylder kravene i bilag I for nærllys alene og som er konstrueret til venstrekørsel alene.

Fig. 8

Identifikation af en lygte, som opfylder kravene i bilag I for fjernlys alene.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tågeforlygter på motordrevne køretøjer samt om lamper til disse lygter

(76/762/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet tågeforlygter;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ⁽⁴⁾;

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for tågeforlygter kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelseskema, der udstede

des for hver type tågeforlygte; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle lygter, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødigger en teknisk kontrol med disse lygter i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, der på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ nr. 19 (Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle fog lights) ⁽⁵⁾, der som bilag er knyttet til Agreement of 20 March 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval for motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem udøver på grundlag af de fælles forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver type tågeforlygte, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag 0, II, III, IV og V.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelsen, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

⁽¹⁾ EFT nr. C 55 af 13. 5. 1974, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, S. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa
E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Add. 18 rev. 1 af 22. 8. 1974.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-godkendelsesmærke som vist i bilag II for hver type tågeforlygte, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, som kan medføre, at tågeforlygter, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører tågeforlygters udførelse eller funktion, forbyde markedsføring af disse, når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde markedsføring af tågeforlygter, som er forsynet med EØF-godkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte prototype.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de truffne foranstaltninger og begrundet samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopi af de godkendelseskemaer, hvoraf en model er vist i bilag I, for hver type tågeforlygte, for hvilke de meddeler eller nægter typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme EØF-typegodkendelsesmærke forsynede tågeforlygter ikke svarer til den type, som den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de truffne foranstaltninger, der, hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de sam-

me foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning, foreliggende retsmidler og om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, som vedrører tågeforlygter, når disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører tågeforlygter, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed over 25 km/t, med undtagelse af skinnetkøretøjer, landbrugstraktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, gennem-

føres i overensstemmelse med den i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og underretter straks Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest fra den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til be-

stemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter, som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

Bilagsfortegnelse

Bilag 0 (*)	Definitioner, almindelige forskrifter, belysning, produktionens overensstemmelse.
Bilag I	Model af EØF-godkendelsesskema.
Bilag II	Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning. — Tillæg: Eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke.
Bilag III (*)	Lamper.
Bilag IV (*)	Standardlamper til tågeforlygter.
Bilag V (*)	Måleskærm.

(*) De tekniske krav i bilagene er de samme som kravene i regulativ nr. 19, rev. 1, fra Den økonomiske kommission for Europa; især er opdelingen i punkter den samme; dette er grunden til, at hvis der for et punkt i regulativ nr. 19, rev. 1, ikke findes noget tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

BILAG 0

DEFINITIONER, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, BELYSNING, PRODUKTIONENS
OVERENSSTEMMELSE

1. DEFINITIONER
  - 1.1. »Tågeforlygte«
Ved »tågeforlygte«, den lygte, som tjener til at forbedre belysningen af vejen i tilfælde af tåge, snefald, uvejr eller støvskyer;
  - 1.2. »Typer af tågeforlygter«
Ved »type af tågeforlygter« sådanne, som ikke udviser væsentlige indbyrdes forskelle, som især kan vedrøre:
    - 1.2.1. fabriksmærke eller firmamærke;
    - 1.2.2. det optiske systems kendetegn;
    - 1.2.3. bestanddele, som kan ændre den optiske virkning gennem refleksion, refraktion eller absorption;
    - 1.2.4. lampetype.
  - (2.)
  - (3.)
  - (4.)
5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER
  - 5.1. Ethvert prøveeksemplar, som indgives i overensstemmelse med punkt 1.2.3 i bilag II, skal efterkomme de i punkterne 6 og 7 angivne forskrifter.
  - 5.2. Tågeforlygterne skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normalt brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette direktiv påbudte kendetegn. Lytteglassenes rigtige stilling skal være tydeligt angivet, og lytтеglas og reflektor skal være fastgjort på en måde, som hindrer enhver drejning under brug.

- 5.3. Kontrol af overensstemmelse med forskrifterne i punkt 5 gennemføres ved visuel inspektion og om fornødent ved en prøveopstilling.
6. BELYSNING
- 6.1. Tågeforlygter skal være udført på en sådan måde, at de giver belysning med begrænset blændvirkning.
- 6.2. Til kontrol af den belysning, som tågeforlygterne afgiver, benyttes en skærm anbragt lodret 25 m foran lytglas og vinkelret på tågeforlygternes akse. HV er punktet, hvor den vinkelrette linje fra lygtens centrum skærer skærmen. Linjen hh er den vandrette linje igennem HV (se bilag V).
- 6.3. Hvor der ikke er tale om en forsegle (sealed-beam) konstruktion, bruges en prøvelampe med ufarvet lampe af den af fabrikanten i overensstemmelse med forskrifterne i bilag IV angivne type, fremstillet til en nominal spænding af 12 V og leveret af fabrikanten; denne lampe tilføres strøm med den spænding, som giver den lysstrøm, som er fastsat for de afprøvninger, der svarer til dens type. I tilfælde af en type af forsegle (sealed-beam) konstruktion, sker strømforsyningen ved afprøvningsspændingen (6 V, 12 V eller 24 V efter det foreliggende tilfælde).
- 6.4. Lyskeglen skal på skærmen i en bredde af mindst 225 cm på hver side af linjen vv frembringe en symmetrisk lysmørke grænse, der er tilstrækkelig klar til, at en justering ved dennes hjælp er mulig.
- 6.5. Tågeforlygten indstilles på en sådan måde, at lysmørke grænsen befinder sig 50 cm under linjen hh på skærmen.
- 6.6. Indstillet på denne måde skal tågeforlygten opfylde de krav, som er nævnt i punkt 6.7.
- 6.7. Den på skærmen projicerede lysstyrke (se bilag V) skal overholde forskrifterne i følgende skema:

Felt på måleskærmen	Feltets grænse	Krævet lysstyrke i lux
A	225 cm på hver side af linjen vv og 75 cm over hh.	$\geq 0,15$ og ≤ 1
B	1 250 cm på hver side af linjen vv og 150 cm over hh — indbefattet (undtagen felt A).	≤ 1
C	1 250 cm på hver side af linjen vv og fra 150 cm over hh og opefter. I alle retninger, der danner en opadvendt vinkel med det vandrette plan på over 15°, skal lysstyrken fra lygten begrænses til 200 cd.	$\leq 0,5$
D	450 cm på hver side af linjen vv og imellem to linjer parallelt med og placeret henholdsvis 75 og 150 cm under hh.	På hver lodret linje i dette felt skal findes mindst ét punkt (a, b, c) med lysstyrke $\geq 1,5$
E	Fra 450 cm til 1 000 cm på hver side af felt D og imellem to linjer parallelt med og placeret henholdsvis 75 og 150 cm under hh.	På hver lodret linje i dette felt skal der findes mindst ét punkt med lysstyrke $\geq 0,5$

Anmærkning: Belysningsforskrifterne finder ligeledes anvendelse på de rette linjer, der afgrænser felterne. På de rette linjer, der grænser op til to felter anvendes den strengeste forskrift.

Belysningen måles enten i hvidt lys eller i farvet lys, således som det er foreskrevet af fabrikanten for normal brug af tågeforlygten. Der må i ingen af felterne B og C være sådanne variationer i belysningen, at god sigtbarhed hæmmes.

- 6.8. Belysning af den i punkt 6.7 ovenfor omtalte skærm måles ved hjælp af en foto-elektrisk celle, hvis effektive overflade ligger inden for et kvadrat med 65 mm sidelængde.

7. LYSETS FARVE

EØF-typegodkendelse kan opnås for en tågeforlygtetype, som udsender enten hvidt eller gult lys (*). Den eventuelle farvning af lyskeglen kan fremkaldes enten af lampen, af tågeforlygtens glas eller af ethvert andet egnet middel.

(8.)

(9.)

10. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver tågeforlygte, som er forsynet med EØF-godkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de i pkt. 6 anførte fotometriske krav.

(11.)

(12.)

(*) Samme definition som for selektiv gul men med forskellig renhedsfaktor. Grænsen mod hvidt er: $y \geq -x + 0,940$ og $y \geq 0,440$ i stedet for $y \geq -x + 0,966$ som for selektiv gul.

BILAG I

MODEL AF EØF-GODKENDELSESSKEMA

(Maksimalt format: A 4 (210 × 297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger vedrørende meddelelse, nægtelse, inddragelse af EØF-typegodkendelse eller meddelelse, nægtelse, inddragelse af udvidelse af EØF-typegodkendelse for en tågeforlygtetype

- Typegodkendelsesnummer .....
1. Tågeforlygte beregnet til at udsende hvidt/gult lys (*) .....
  2. Tågeforlygte, hvortil bruges en lampe af type F₁, F₂, F₃, H₁, H₂, H₃ (*) .....
  3. Nominel spænding (hvis det drejer sig om en forseglet (sealed-beam)lygte) ..... volt
  4. Fabriks- eller firmamærke .....
  5. Fabrikantens navn og adresse .....
  6. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
  7. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
  8. Teknisk tjeneste, som varetager afprøvningen i forbindelse med typegodkendelse .....
  9. Afprøvningsrapportens dato .....
  10. Afprøvningsrapportens nummer .....
  11. Udvidelse af typegodkendelsen: gult/hvidt (*) .....
  12. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
  13. Dato for udvidelse/nægtelse/inddragelse af udvidet EØF-typegodkendelse (*) .....
  14. Fælles-typegodkendelse, meddelt på grundlag af punkt 3.3 i bilag II til lygte- og lyssignalet, som omfatter flere lygter og særlig: .....
  15. Dato for nægtelse/inddragelse (*) af fælles EØF-typegodkendelse .....
  16. Sted .....
  17. Dato.....
  18. Underskrift .....
  19. Vedlagte tegning nr. .... viser lygten set forfra med riflet lytglas og i tværsnit.
  20. Eventuelle bemærkninger .....

(*) Det ikke gældende overstreges.

BILAG II

FORSKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG MÆRKNING

1. **BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE**
  - 1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriksmærket eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.
  - 1.2. For hver type tågeforlygte skal begæringen være ledsaget af:
    - 1.2.1. en kortfattet teknisk beskrivelse. Såfremt lygten ikke er af forseglet (sealed-beam) type, skal lampetypen angives; denne lampetype skal være en af dem, hvis kenidetegn er angivet i bilag III;
    - 1.2.2. tilstrækkeligt detaljerede tegninger, i tre eksemplarer til at typen kan identificeres, og som skal vise lygten i tværsnit (aksialt) og set forfra, eventuelt med enkelthederne i lyteglassets rifling. Tegningerne skal vise den påtænkte placering af EØF-godkendelsesnummeret og af det supplerende symbol i forhold til EØF-godkendelsesmærkets rektangel;
    - 1.2.3. to prøveeksemplarer af tågeforlygtetypen.
2. **PÅSKRIFTER**
  - 2.1. Prøveeksemplarerne af en tågeforlygtetype, som indgives til EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med ansørgernes fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslættes.
  - 2.2. Der skal på hver lygte, både på lyteglasset og på hoveddelen, findes en plads af tilstrækkelig størrelse til EØF-godkendelsesmærket. Denne plads skal angives på de under punkt 1.2.2 nævnte tegninger.
3. **EØF-Typegodkendelse**
  - 3.1. Såfremt samtlige de i henhold til punkt 1 indgivne prøveeksemplarer opfylder bestemmelserne i punkt 5, 6 og 7 i bilag 0, meddeles EØF-typegodkendelse, og der tildeles et godkendelsesnummer.
  - 3.2. Dette nummer tildeles ikke nogen anden type tågeforlygte, medmindre EØF-typegodkendelsen udvides til at gælde en anden type tågeforlygte, der kun afviger fra den første for så vidt angår lysets farve.
  - 3.3. Når EØF-typegodkendelse begæres for en lygte- og lyssignalenhed, der omfatter en tågeforlygte og andre lygter og lamper, kan et fælles EØF-typegodkendelsesmærke tildeles under den forudsætning, at tågeforlygten svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver af de andre lygter og lamper, som indgår i den lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-godkendelse er begæret, svarer til det særdirektiv, der gælder for dem.
4. **MÆRKNING**
  - 4.1. Enhver tågeforlygte, der er i overensstemmelse med en godkendt type i henhold til dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.
  - 4.2. Dette mærke består af et rektangel, inden i hvilket er anført bogstavet »e«, skrevet med lille, efterfulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstav(er) for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen:
    - 1 for Tyskland,
    - 2 for Frankrig,
    - 3 for Italien,
    - 4 for Nederlandene,
    - 6 for Belgien,

11 for Det forenede Kongerige,

13 for Luxembourg,

DK for Danmark,

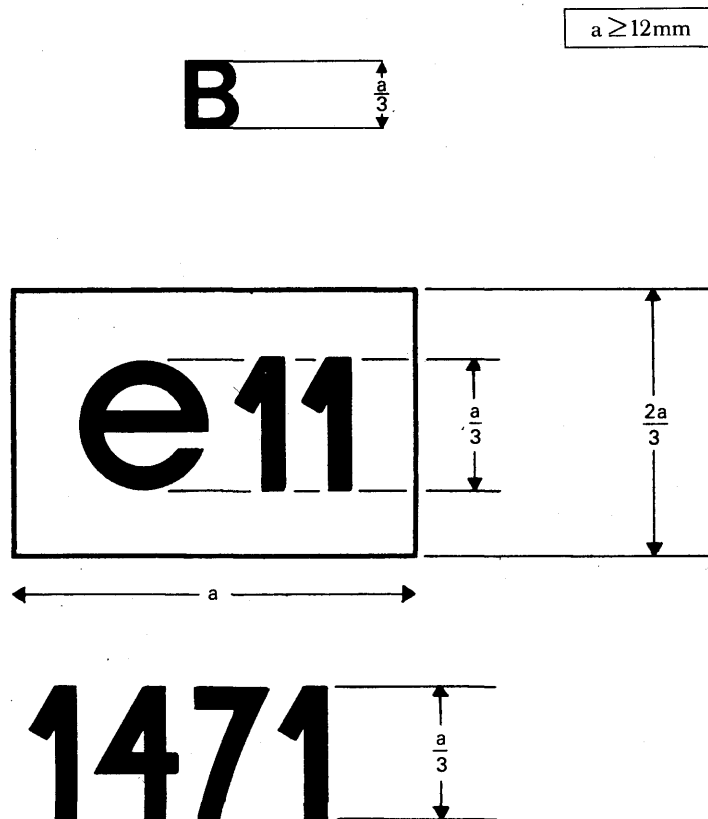
IRL for Irland,

Samt af et EØF-godkendelsesnummer svarende til nummeret på det EØF-godkendesskema, der er udstedt for typen.

- 4.3. EØF-godkendelsesmærket suppleres med symbolet »B«.
- 4.4. EØF-godkendelsesnummeret skal være anbragt et vilkårligt sted i nærheden af rektanglet, der omslutter bogstavet »e«.
- 4.5. EØF-godkendelsesmærket og de supplerende symboler skal være anbragt på lytglasstet eller et af lytglasstene, således at de ikke kan udslettes og er let læselige, også når tågeforlygten er monteret på køretøjet.
- 4.6. Et eksempel på et EØF-godkendelsesmærke suppleret med symboler er vist i tillægget.
- 4.7. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-godkendelsesnummer som fastsat under punkt 3.3 for en type lygte- og lyssignalenhed, der omfatter en tågeforlygte og andre lygter kan der anbringes et fælles EØF-godkendelsesmærke som omfatter:
  - et rektangel, hvori er anbragt bogstavet »e« efterfulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelse,
  - et EØF-godkendelsesnummer,
  - de yderligere symboler, der er foreskrevet i de forskellige direktiver, i medfør af hvilke EØF-typegodkendelse er meddelt.
- 4.8. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodtgørelse.

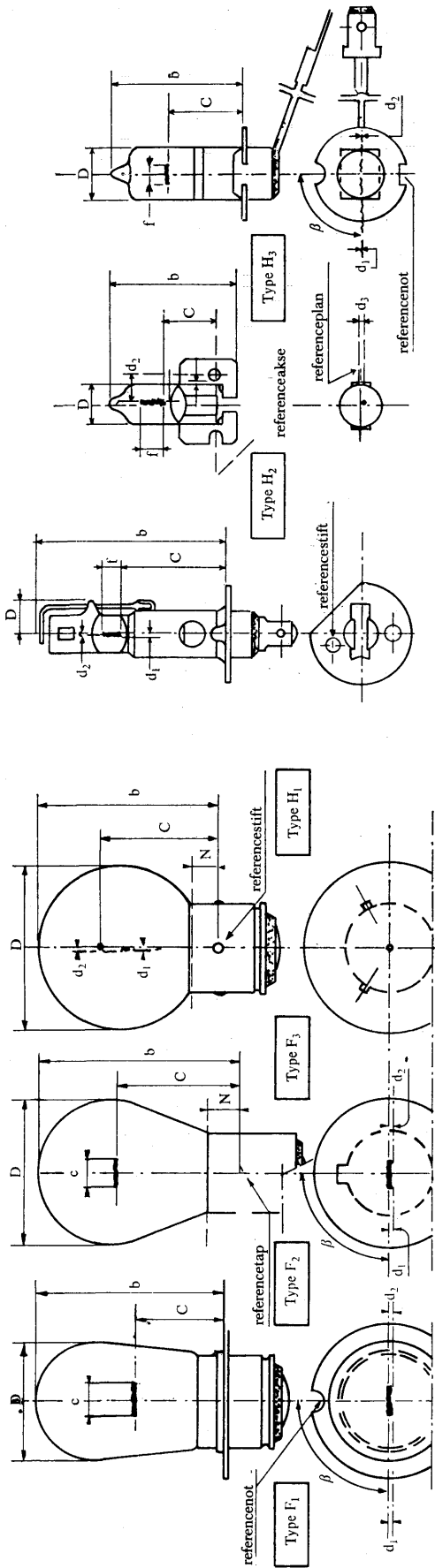
Tillæg

EKSEMPEL PÅ EØF-GODKENDELSESMÆRKE

Den anordning, som er forsynet med det ovenfor viste EØF-godkendelsesmærke, er en tågeforlygte, der er EØF-typegodkendt i Det forenede Kongerige (e 11) under nr. 1471.

BILAG III
LAMPER

Dimensioner (mm)

Type	F ₁		F ₂		F ₃		F ₃		H ₁		H ₂		H ₃	
	min.	nom.	max.	min.	nom.	max.	min.	nom.	max.	min.	nom.	max.	min.	max.
D			29,0			36,0			41,0			10,0		
b			46,0			50,0			49,0			31,0		
c	21,0 (1) (2)	21,5	22,0 (1) (2)	29,65 (1)	30,0	30,35 (1)	28,0 (1)	28,5	29,0 (1)	24,75 (1)	25,0	25,25 (1)	14,75 (1)	15,0
d ₁	-0,5	0	+0,5	-0,5	0	+0,5	-0,5 (2)	0	+0,5 (2)	0	+0,25 (2)	+0,25 (2)	-0,25 (2)	+0,25 (2)
d ₂														
d ₃														
Ø														
f			6,0 (6 V) 7,5 (12 V) 6,75 (24 V)							4,5	5,5	6,5	4,0	
N (°)														
β		90°			90°									
Sokkel (4)														
P 36s (1)														
BA 20s														
BA 21s														
P 14,5s														
X 511														
PK 22s														
elektriske og fotometriske kendetegn														
Værdier	6	12	24	6	12	24	6	12	24	6	12	24	6	12
Nominelle watt	36	48	44	35	35	45	50	55	70	55	70	70	55	70
Åfprøvn. spændinger	6,3	13,2	28,0	6,3	13,5	28,0	6,3	13,2	28,0	6,3	13,2	28,0	6,3	13,2
effekt. f. watt	38,8	55,5	55,5	35	35	45	63	62	80	63	62	80	60	68
tolér. % (1)	± 10													
tolér. % (2)	± 7,5													
tolér. % (3)	± 7,5													
Lysstrøm	650	1150	1030	650	685	650	900	1350	1550	1900	1300	1800	2130	1050
tolér. % (1)	± 15													
Lysstrøm v/lygtepr.	800			540			650		1150			1300		1100
tolér. % (1)	± 15													

(4) Maksimumsværdi.
 (1) Gælder kun for 90 % af produktionen.
 (2) Cylindrisk tolerance.
 (3) Dette mål skal kontrolleres med ringformet kalibrermål, som har en åbning, der svarer til den maksimalt tilladte diameter (se publikationen C.I.E. 61).
 (*) Sokkel i overensstemmelse med publikationen CIE 61.
 (1) Afprøves ved et »Box-system«.
 (2) Ved afprøvning af lygten bruges kun 12 V lampe.
 (3) Til 24 V lamper anvendes også sokkel P 36/d.

BILAG IV

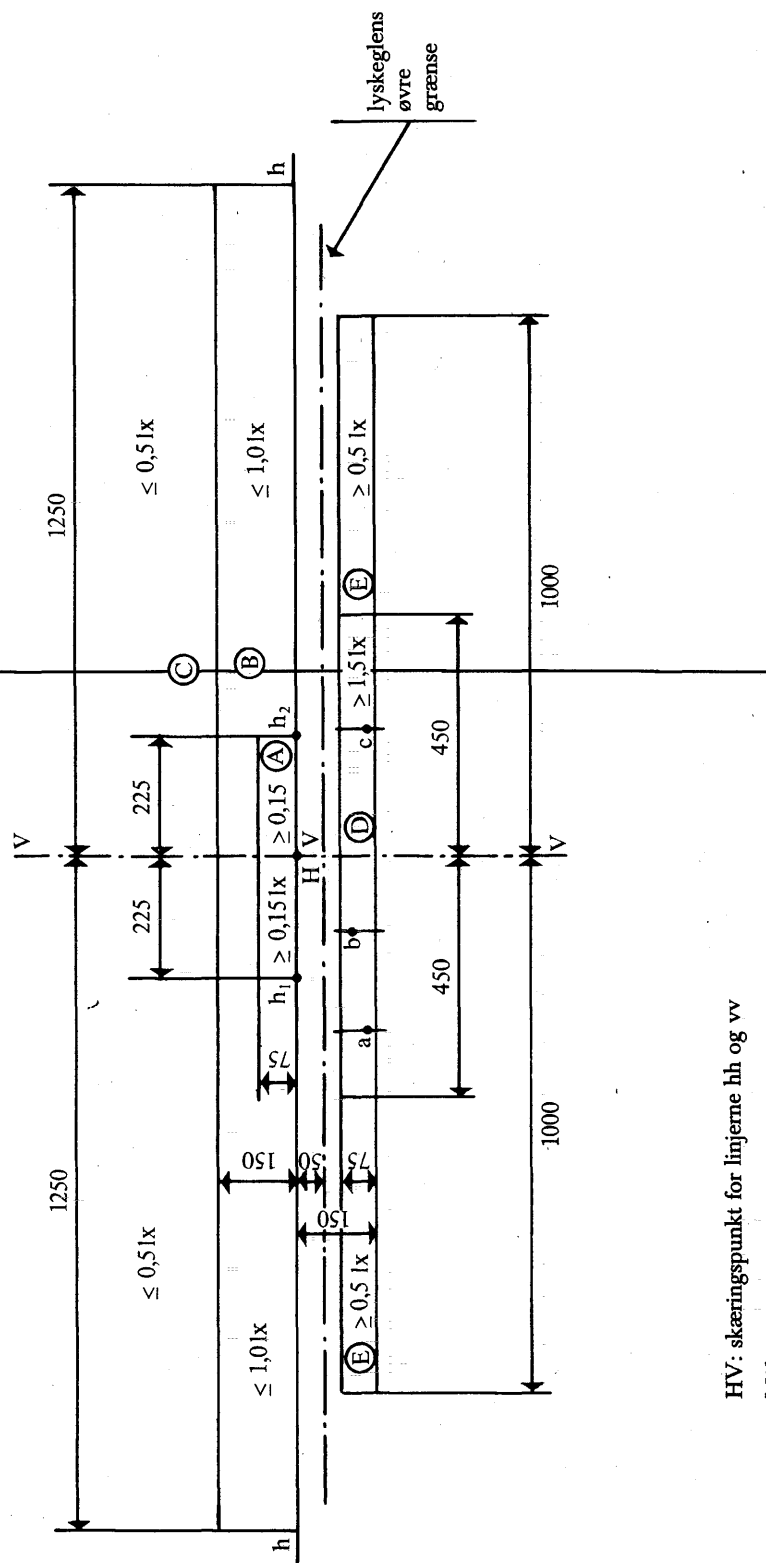
Standardlamper

Typen	F ₁	F ₂	F ₃	H ₁
dimensioner (mm)				
D	29 maks.	36 maks.	41 maks.	10 maks.
b	46 maks.	50 maks.	45 maks.	49 maks.
c	21,5 ± 0,15	30 ± 0,15	28,5 ± 0,15	25 ± 0,15
d ₁	± 0,2	± 0,2	± 0,2	± 0,2
d ₂				± 0,25
f	fra 6 til 7,5	fra 4 til 7 (*)	5 ± 1	5,5 ± 0,5
β	90° ± 3°	90° ± 3°		
Afprøvningspænding	13,2 V	13,5 V	13,2 V	13,2 V
Effekt ved afprøvningspænding	55,5 W ± 10%	35 W ± 10%	45 W ± 10%	62 W ± 7,5%
Lysstrøm ved afprøvningspænding af tågelygterne	800 lm	540 lm	650 lm	1 150 lm

(*) Afstanden fra glødetrådets yderpunkt til lampens reference-akse skal være 2,5 ± 0,2.

BILAG V

MÅLESKÆRM (25 METER)

HV: skæringspunkt for linjerne hh og vv

Mål i cm

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om passagersæder for landbrugs- eller skovbrugshjultraktorer

(76/763/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som traktorer skal opfylde i henhold til de nationale lovgivninger, vedrører blandt andet passagersæder;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 74/150/EØF af 4. marts 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽³⁾ kan anvendes for alle traktortyper;

dette direktiv har til formål at harmonisere de nationale bestemmelser vedrørende fremstilling og montering af passagersæder på landbrugstraktorer men ikke at standardisere forskrifterne for, hvorvidt montering af et af disse sæder på traktorer skal være påbudt eller ej; det tilsigter heller ikke at harmonisere forskrifterne vedrørende muligheden for at montere mindst ét passagersæde på traktorerne; de endnu ikke løste spørgsmål vedrørende passagersædet som er et af de punkter, der er anført på standardtypegodkendelseskemaet, bør løses så snart som

muligt ved et tillæg til dette direktiv, således at de krav, som skal opfyldes for udstedelse af EØF-typegodkendelse også for ledsagersædet, tilfredsstilles, —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Ved (landbrugs- eller skovbrugs-) traktor forstås ethvert motordrevet køretøj med hjul eller med bælter, der har mindst to aksler, og hvis funktion i det væsentlige beror på dets trækraft, og som er særlig konstrueret til at trække, skubbe, bære eller drive visse redskaber, maskiner eller påhængskøretøjer bestemt til benyttelse i landbrugs- eller skovbrugsbedrifter. Den kan være indrettet til transport af gods og passagerer.

2. Dette direktiv finder kun anvendelse på de i stykke 1 definerede traktorer, der er forsynet med luftgummiringe, som har to aksler, en konstruktiv bestemt maksimalhastighed mellem 6 og 25 km i timen og en sporvidde på mindst 1 250 mm.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af en traktor af grunde, der vedrører passagersæder, såfremt disse er i overensstemmelse med de i bilaget anførte forskrifter.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke nægte registrering eller forbyde salg, ibrugtagning eller brug af traktorer af grunde, der vedrører passagersæder, såfremt disse er i overensstemmelse med de i bilaget anførte forskrifter.

Artikel 4

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse bilagets forskrifter til den tekniske udvikling, fast-

⁽¹⁾ EFT nr. 28 af 17. 2. 1967, s. 462/67.

⁽²⁾ EFT nr. 42 af 7. 3. 1967, s. 620/67.

⁽³⁾ EFT nr. L 84 af 28. 3. 1974, s. 10.

sættes i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 74/150/EØF.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sætter de bestemmelser der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv i kraft inden atten måneder efter dets meddelelse og giver straks Kommissionen underretning herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for at tilsende Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale

retsforskrifter, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne
M. van der STOEL
Formand

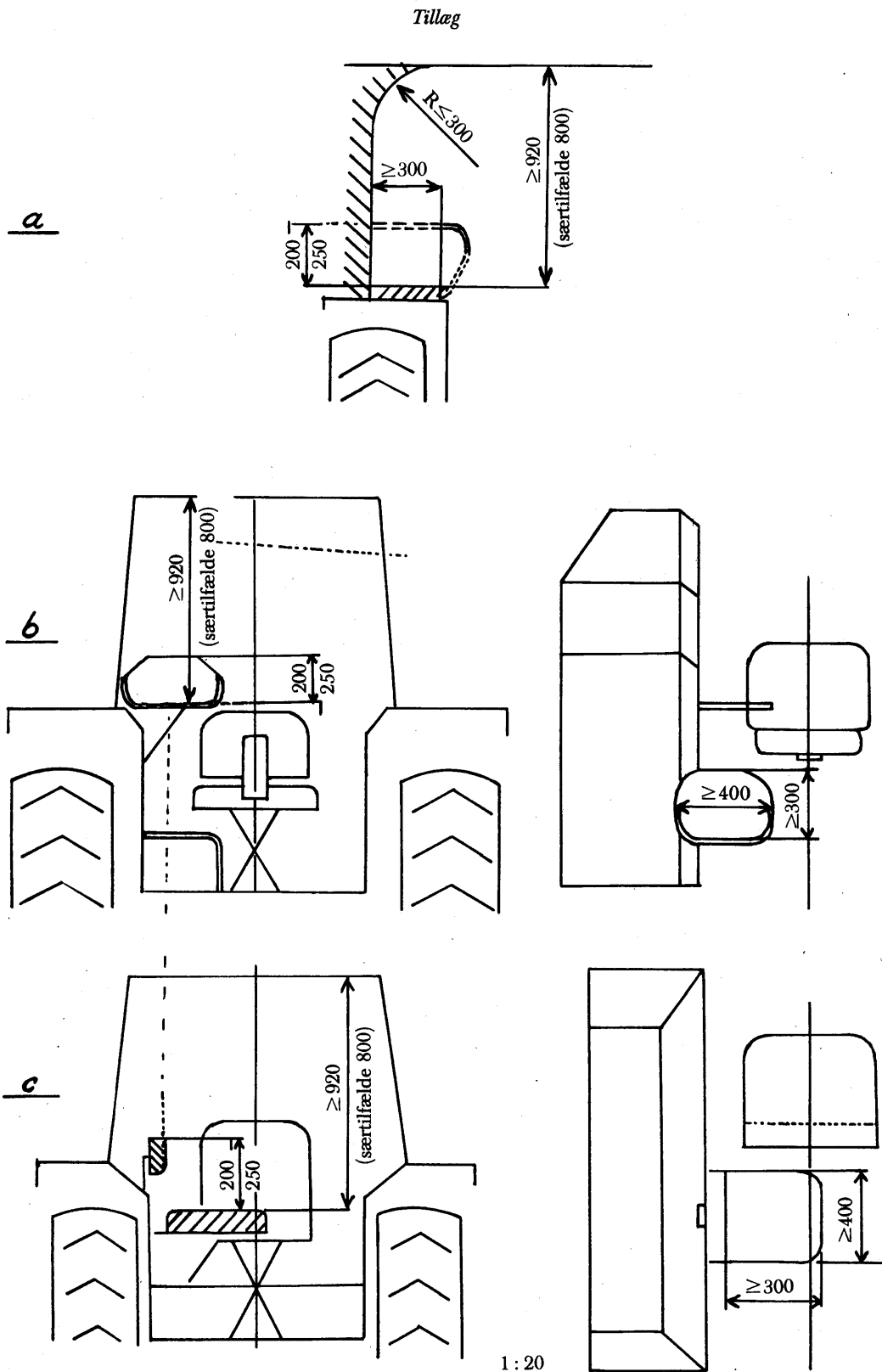
BILAG

I. GENERELLE FORSKRIFTER FOR UDFØRELSE OG ANBRINGELSE

1. Sæder skal være anbragt således, at passagerer ikke udsættes for fare og ikke generer kørselen af traktoren.
2. Sæder skal være fastgjort solidt og, alt efter traktorens type, være forbundet på hensigtsmæssig måde til en bærende del af traktoren (chassis, førerværn, platform osv. ...).
3. Denne del skal være solid til at kunne bære sæde og passager.

II. SÆRLIGE FORSKRIFTER FOR UDFØRELSE

1. Sæders bredde skal være mindst 400 mm, deres dybde mindst 300 mm.
2. Sæder skal være udstyret med ryglæn af en højde på mindst 200 mm og højst 250 mm, og have sidestøtte; de nævnte dimensioner, gælder ikke, hvis der er en væg bagved passageren. Sæders siddeflade skal være polstret eller fjedrende.
3. Der skal forefindes en egnet støtte for passagerens fødder.
4. Den frie højde over passagersæder skal være mindst 920 mm. Når en traktor, der opfylder kravene med hensyn til førersædet og beskyttelsen af føreren, er konstrueret således, at den frie højde ikke kan overholdes med hensyn til passagersædet, kan denne nedsættes til 800 mm, såfremt tag og væg over passagersæder er tilstrækkeligt polstret.
Den øvre del af det frie rum, der er til rådighed for passagerer må bagtil kun være begrænset af en radius på højst 300 mm (se tegning i tillæg). Den frie højde er den lodrette, frie afstand målt mellem sædets forkant og taget.
5. Passagersæder må ikke forøge den samlede bredde af traktoren uden redskaber m.v.
6. Når passagersæder er anbragt på hjulskærmene, må der ikke være mere end et sæde pr. skærm.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om lægetermometre med kviksølv og med maksimumsanordning, fremstillet af glas

(76/764/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medlemsstaterne er både fremstillingen af og fremgangsmåderne ved afprøvning af lægetermometre fastlagt ved præceptive bestemmelser, der er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og som derfor medfører hindringer for handelen med disse instrumenter; der må af denne grund foretages en indbyrdes tilnærmelse af disse bestemmelser;

ved Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽³⁾ er fremgangsmåden med hensyn til EØF-typegodkendelse og EØF-førstegangsjustering fastlagt; i overensstemmelse med dette direktiv bør de tekniske forskrifter for udførelse og funktion fastlægges for så vidt angår lægetermometre —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for lægetermometre med kviksølv og med maksimumanordning, fremstillet af glas og bestemt til at angive menneskers eller dyrs indre temperatur.

Artikel 2

De lægetermometre med kviksølv og med maksimumanordning, fremstillet af glas, der kan forsynes med EØF-stemplet, er dem, der er beskrevet i bilagene. De er ikke genstand for en EØF-typegodkendelse; de er underkastet EØF-førstegangsjustering.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke modsætte sig, forbyde eller begrænse salg og anvendelse af lægetermometre, der er forsynet med stemplet for EØF-førstegangsjustering.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden fire år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at Kommissionen får tilsendt ordlyden af de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne
M. van der STOEL
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. 63 af 3. 4. 1967, s. 982/67.

⁽²⁾ EFT nr. 30 af 22. 2. 1967, s. 480/67.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

BILAG I

1. TEMPERATURENHED

Den temperaturenhed, der anvendes, er Celcius-graden efter den almindelige internationale temperaturskala.

2. GRADINDELING

Termometrenes gradinddeling går som et minimum fra 35,5° C til 42° C og skalaen er inddelt i 1/10 grader Celcius.

3. TYPER

Termometrene kan være af typen »stavtermometre« eller »kappetermometre«.

Stavtermometret består af en prismeformet stav, på hvilken gradinddelingen er anført.

På typen med kappe er gradinddelingen anført på en lille plade, der er uafhængig af termometerstaven; staven og pladen er anbragt i en vandtæt kappe.

Disse termometre er forsynet med en maksimumanordning, der sikrer, at kviksølv søjlen ikke falder af sig selv, når termometerbeholderen atter befinder sig i den omgivende lufts temperatur.

4. MATERIALER

Termometrenes beholdere skal fremstilles af glas, der opfylder de i bilag II fastsatte betingelser, og mærkes synligt og med en påskrift, som ikke kan udslettes,

- enten ved et tegn, der anbringes af fabrikanten på beholderens glas;
- eller ved tegn, der af termometerfabrikanten anbringes på en hvilken som helst del af termometret og ledsages af bevis for overensstemmelse, udstedt af glasfabrikanten.

Det glas, der anvendes til maksimumsanordningen og kapillarrøret skal have en tilstrækkelig hydrolytisk resistens (*).

Pladen med gradinddelingen til kappetermometre skal være af opal, metal eller et materiale med tilsvarende ringe udvidelseskoefficient.

Termometerstavene er kapillarrør fremstillet af glas, som giver et forstørret billede af kviksøjlens. Denne skal med ét blik kunne aflæses i sin fulde længde.

5. FREMSTILLING

Termometret skal være helt fejlfrit, så det ikke viser forkert eller vildleder brugerne heraf.

Termometrets ender skal have en sådan form, at der ikke forvoldes nogen skade under anvendelsen.

Kviksølvet skal være tilstrækkelig rent og tørt. Beholderen, kapillarrøret og kviksølvet skal være tilstrækkelig fri for luft for at sikre, at termometret fungerer korrekt.

Efter at termometret er steget til mindst 37° C og igen er faldet til den omgivende lufts temperatur, skal kviksølvet buede overflade falde til under den nederste gradinddeling, når bunden af termometrets beholder underkastes en acceleration på 600 m/s².

I kappetermometre anbringes pladen med gradinddelingen så den lige berører termometerstaven og fastgøres tilstrækkeligt i kappen, således at den ikke forskydes i forhold til staven.

(*) Glas kan anses at have en tilstrækkelig hydrolytisk resistens, såfremt — når det analyseres efter forskrifterne i Recommendation ISO 719-1968 (bestemmelserne af glassets hydrolytiske modstand i granuleret form ved 98° C) — den mængde alkali, der opløses pr. 1 g glas, højst svarer til 263,5 µg Na₂O.

Pladens stilling angives med en streg, som ikke kan udslættes, på kappen ud for en streg i den med tal forsynede graddeling.

Kappen må indvendigt ikke indeholde noget fremmedlegeme eller spor af fugtighed.

Når temperaturen i beholderen stiger, skal kviksølv søjlen stige med en så ensartet bevægelse som muligt uden væsentlige ryk. Set i en retning, der er nogenlunde vinkelret på skalaens plan, skal kviksølv søjlen være let aflæselig i hele sin længde.

6. SKALA OG GRADINDDELING

Skalaen skal være anført klart og ensartet.

Den længde på skalaen, der svarer til en grad Celsius skal mindst være 6 mm på kappe- termometre og mindst 5 mm på stavtermometre.

På stavtermometrene anbringes streger og tal således, at de kan aflæses samtidig med den forstørrede skala.

Stregerne skal være vinkelrette på termometrets akse og deres tykkelse må på kappe- termometre ikke overstige en femtedel af afstanden mellem dem og på stavtermometre en fjerdedel af afstanden mellem dem.

De streger, der svarer til grader og halve grader, skal være længere end de andre.

Der skal være anført tal ud for de streger, der svarer til grader. Tallene og stregerne må ikke kunne udslættes.

7. PÅSKRIFTER

Følgende påskrifter som ikke må kunne udslættes skal anbringes på staven, såfremt det drejer sig om et stavtermometer, eller på pladen, såfremt det drejer sig om et kappeter- meter:

- a) angivelsen »° C«
- b) fabrikantens identifikationsmærke, når dette er anmeldt til det kompetente kontor i en medlemsstat, eller hans firmanavn
- c) for veterinærtermometre, for eksempel angivelsen »veterinærtermometer«.

Andre angivelser er kun tilladt i det omfang, der ikke giver mulighed for at vildlede brugeren.

Ingen påskrift tillades med hensyn til den reaktionstid, der er nødvendig for at vise brugerens temperatur.

8. TOLERANCER

Efter at termometret er faldet til den omgivende lufts temperatur på 20° C + 3° C, skal den aflæste angivelse på instrumentet svare til temperaturen i justeringsbadet med en tolerance + 0,10° C og — 0,15° C.

9. REAKTIONSTID

Konstanten »k« for lægetermometrenes reaktionstid i et vandbad, som er i uro, skal være højst 2,6 sekunder (*).

10. ANBRINGELSE AF STEMPELET FOR EØF-FØRSTEGANGSJUSTERING

På bagsiden af termometret skal der være plads til anbringelse af stemplet for EØF- førstegangsjusterings.

(*) Konstanten »k« fremkommer ved formlen

$$\theta_2 - \text{termometrets angivelse} = (\theta_2 - \theta_1) e^{-t/k}$$

Denne formel gør det muligt tilnærmelsesvis at beregne værdien, hvormed, efter en neddykningstid »t«, et termometer (der antages at være nøjagtigt), som oprindeligt befandt sig i en temperatur » θ_1 «, og som derefter er neddyppet i et vandbad med den konstante temperatur » θ_2 «, afviger fra denne temperatur » θ_2 «.

Tiden »t« efter hvilken et lægetermometer, der ved en temperatur på 20° C neddyppes i et vandbad på 40° C, skal nå dets endelige angivelse (40° C, hvis det er nøjagtigt) med en nøjagtighed på 0,01° C, må ikke overstige 20 sekunder efter formlen:

$$40 - 39,99 = 0,01 = (40 - 20) e^{-t/2,6 s}$$

I medfør af punkt 3.1.1 i bilag II til direktiv 71/316/EØF, samt uanset den almindelige regel, der er fastsat i punkt 3 i samme bilag, skal stemplet for EØF-førstegangjustering på grund af særlig bydende omstændigheder med hensyn til mærkning af glasinstrumenter sammensættes af en række tegn med følgende betydning:

- et lille »e«,
- justeringsåret,
- kendingsbogstavet eller kendingsbogstaverne for den stat, i hvilken den første justering er foretaget,
- om nødvendigt kendingsnummeret for det tjenestested, der har foretaget justeringen.

Udføres mærkningen ved hjælp af sandblæsning, skal der være passende mellemrum mellem bogstaverne og tallene, således at de er let læselige.

BILAG II

Betingelser, der kræves opfyldt af glas anvendt til fremstillingen af beholdere

Et forsøgstermometer, der har en passende resistens, uden maksimumanordning og fremstillet af dette glas, skal opfylde følgende betingelser:

efter at termometret i en halv time har været opvarmet til 100° C, må nulpunktsmisvisningen ikke overstige 0,05° C.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om alkoholometre og areometre til alkohol

(76/765/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medlemsstaterne er definitionen på og konstruktionen af alkoholometre og areometre til alkohol samt reglerne for deres afprøvning fastlagt ved præceptive bestemmelser, der er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket medfører hindringer for omsætningen af og handelen med disse instrumenter inden for Fællesskabet; der må derfor foretages en indbyrdes tilnærmelse af disse bestemmelser;

harmoniseringen af gældende administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende disse instrumenter, er ligeledes nødvendig for at supplere den harmonisering, der vedrører metoden til bestemmelse af alkoholindholdet på grundlag af de udførte målinger, således at enhver uklarhed og risiko for uoverensstemmelse i forbindelse med de udførte målinger fjernes;

ved Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽³⁾, er fremgangsmåden med hensyn til EØF-typegodkendelse og EØF-førstegangsjustering fastlagt; i henhold til dette direktiv skal de tekniske forskrifter for udførelse og funktion fastlægges, der skal gælde for alkoholometre

og areometre til alkohol, for at disse instrumenter kan indføres, omsættes og anvendes frit efter at være blevet afprøvet og forsynet med de fastsatte stempler og mærker;

Rådet har i sin resolution af 17. december 1973 om industripolitik ⁽⁴⁾ opfordret Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv om alkoholumåling og alkoholometre inden den 1. december 1974 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes specifikationerne for alkoholometre og areometre til alkohol til bestemmelse af alkoholindholdet i blandinger af vand og ethanol.

Artikel 2

De alkoholometre og areometre til alkohol, der kan opnå EØF-stempler og EØF-mærker, er beskrevet i bilaget.

De skal gennemgå en EØF-typegodkendelse og EØF-førstegangsjustering.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke nægte, forbyde eller begrænse salg og anvendelse af alkoholometre og areometre til alkohol, der er forsynet med EØF-førstegangsjusteringsstempel og EØF-typegodkendelsesmærke, af årsager vedrørende deres måletekniske egenskaber.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden for en frist på 24 måneder efter meddelelsen af dette

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. C 248 af 29. 10. 1975, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 117 af 31. 12. 1973, s. 1.

direktiv de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser senest fra den 1. januar 1980.

2. Medlemsstaterne tilstiller Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

BILAG

ALKOHOLOMETRE OG AEROMETRE TIL ALKOHOL

1. DEFINITION AF INSTRUMENTERNE

1.1. Alkoholometre er glasinstrumenter, der angiver:

- enten alkoholindholdet udtrykt i masse,
- eller alkoholindholdet udtrykt i volumen.

De kaldes, alt efter den målte størrelse, massealkoholometre eller volumenalkoholometre.

Aerometre til alkohol er glasinstrumenter, der angiver vægtfylden af en blanding af alkohol og vand.

1.2. De instrumenter, der omfattes af dette direktiv er gradinddelte ved reference-temperaturen 20° C efter værdierne i de internationale tabeller til alkoholumåling, der er offentliggjort af Den internationale organisation for lovmæssig Måleteknik.

1.3. De er gradinddelte med henblik på aflæsning i højde med væskens vandrette frie overflade.

2. BESKRIVELSE AF INSTRUMENTERNE

2.1. Alkoholometre og aerometre til alkohol er glasinstrumenter, der består af:

- et cylindrisk legeme, hvis nederste ende har konisk form eller form som en halvkugle, således at der ikke tilbageholdes luftblærer,
- en hul cylindrisk stilk, der er sammensvejet med den øverste del af legemet; dens øverste ende er lukket.

2.2. Instrumentets ydre overflade skal være symmetrisk i forhold til hovedaksen.

Glassets tværsnit må ikke udvise uregelmæssigheder.

2.3. Den nederste del af legemet indeholder den ballast, der skal justere aerometrets masse.

2.4. Stilken er forsynet med en gradinddelt skala på et cylindrisk underlag, der er fastgjort til stilkens indre, således at den ikke kan bevæges.

3. KONSTRUKTIONSPRINCIPPER

3.1. Det glasmateriale, der anvendes til fremstilling af instrumenterne, skal være gennemsnitligt og uden defekter, der kan hindre aflæsningen af skalaens angivelser.

Det skal have en volumetrisk udvidelseskoefficient på $(25 \pm 2) 10^{-6} \text{ } ^\circ\text{C}^{-1}$,

3.2. Det stof, der udgør ballast, skal være fæstnet til bunden af instrumentet. Efter at have været fastholdt i vandret stilling i en time ved en temperatur på 80° C og derefter afkølet i samme stilling skal det færdige instrument flyde med lodret akse, idet der tillades en tolerance på 1 grad 30 minutter.

4. SKALA

4.1. Instrumenterne er kun forsynet med en skala af den type, der er omhandlet i punkt 4.5 eller 4.6.

4.2. Skalaen og angivelserne skal være anført på et underlag med glat og mat overflade.

Dette underlag skal være fastholdt solidt i stilken, og en passende indretning skal gøre det muligt at konstatere enhver bevægelse af skalaen og dens underlag i forhold til stilken.

Underlaget, skalaen og angivelserne må ikke udvise spor af forvrængning, misfarvning eller forkulning, når de i fireogtyve timer har været udsat for temperaturen 70° C.

- 4.3. Aflæsningsstregerne skal være
— anbragt i planer vinkelret på instrumentets akse,
— sorte ⁽¹⁾ og markeret på klar og uforgængelig måde
— fine, skarpt afgrænsede og af ensartet tykkelse, der ikke overskrider 0,2 mm.
- 4.4. Længden af skalaens korte streger er mindst en femtedel af stilkens omkreds, de mellemlange stregers længde mindst en tredjedel af denne omkreds og de lange stregers længde mindst halvdelen af omkredsen.
- 4.5. Graderingen af den nominelle skala på alkoholometret udtrykker alkoholindholdets masse eller volumen i procent. Den dækker højst et område på 10 % af alkoholindholdet udtrykt i masse eller volumen.
Hvert skalatrin udgør 0,1 %.
Hver skala omfatter fra 5 til 10 trin ud over sin nederste og øverste nominelle grænse.
- 4.6. Den nominelle skala på aerometret til alkohol graderes i kilo pr. kubikmeter. Den dækker højst et område på 20 kg/m³.
Hvert skalatrin udgør 0,2 kg/m³.
Hver skala omfatter fra 5 til 10 trin ud over sin nederste og øverste nominelle grænse. Der er imidlertid ikke pligt til at forlænge skalaen ud over værdien 1 000 kg/m³.

5. SKALAENS GRADERING OG TALSÆTNING

- 5.1. På alkoholometret er hver tiende afmærkning, beregnet fra en grænseafmærkning på den nominelle skala en lang streg.
Der er en mellemlang streg mellem to på hinanden følgende lange streger og fire korte streger mellem en lang og en mellemlang streg.
Kun de lange streger er forsynet med tal.
- 5.2. På areometret til alkohol er hver femte afmærkning, beregnet fra en grænseafmærkning på den nominelle skala, en lang streg.
Der er fire korte streger mellem to på hinanden følgende lange streger.
Kun de lange streger for hver femte og hver tiende afmærkning er forsynet med tal.
- 5.3. Talsætningen af de streger, der angiver grænserne for den nominelle skala, skal være uforkortet.
De øvrige tal på areometre til alkohol kan være forkortede.

6. KLASSIFICERING AF INSTRUMENTERNE OG VIGTIGSTE DIMENSIONER

- 6.1. Instrumenterne tilhører en af de følgende præcisionsklasser:
- klasse I: den gennemsnitlige mindstelængde for det enkelte skalatrin er på 1,5 mm. Instrumenterne i denne klasse har ikke indbygget termometer.
  - klasse II: den gennemsnitlige mindstelængde for det enkelte skalatrin er på 1,05 mm. Instrumenterne i denne klasse kan have indbygget termometer.
  - klasse III: den gennemsnitlige mindstelængde for det enkelte skalatrin er på 0,85 mm. Instrumenterne i denne klasse kan have indbygget termometer.
- 6.2. Legemets ydre diameter er mellem 19 og 40 mm.
Stilkens ydre diameter skal være mindst 3 mm for instrumenter i klasserne I og II, og mindst 2,5 mm for instrumenter i klasse III. Stilkens skal fortsætte mindst 15 mm ud over skalaens øverste mærke.

⁽¹⁾ Uden for den nominelle skala kan stregerne være af en anden farve.

Stilkens tværsnit skal forblive uændret mindst 5 mm under skalaens nederste mærke.

7. PÅSKRIFTER

- 7.1. Følgende påskrifter skal anføres på instrumenternes inderside, på let læselig og uforgængelig måde:
- klasse I eller klasse II eller klasse III,
  - kg/m^3 eller % masse eller % volumen,
  - 20°C ,
  - ethanol,
  - instrumentets fabrikationsnummer,
  - fabrikantens navn eller mærke,
  - EØF-typegodkendelsesmærke » e «
- 7.2. Instrumentets masse, udtrykt med et milligrams nøjagtighed, kan eventuelt indskrives på legemet.

8. TOLERANCER OG JUSTERING

- 8.1. Tolerancen for alkoholometre og aerometre til alkohol er fastsat således:
- for instrumenterne i klasse I, $\pm$ et halvt skalatrin for hver målt værdi,
  - for instrumenterne i klasse II og III, $\pm$ et skalatrin for hver målt værdi.
- 8.2. Justeringen skal udføres for mindst tre værdier inden for den nominelle skala.

9. TERMOMETRE, DER ANVENDES VED MÅLING AF ALKOHOLINDHOLD

- 9.1. Hvis det instrument, der anvendes ved måling af alkoholindholdet, er klasse I, er det anvendte termometer
- af typen metalmodstandstermometer eller kviksølvstermometer af glas
  - graderet med $0,1^\circ \text{C}$ eller $0,05^\circ \text{C}$.
- Tolerancen er $\pm 0,05^\circ$ for alle skalaværdier.
Kviksølvstermometrene skal være forsynet med graderingen 0°C .
- 9.2. Hvis det instrument, der anvendes ved måling af alkoholindholdet, hører til klasse II eller III, er det benyttede termometer kviksølvglastermometertypen og forsynet med graderingen $0,1^\circ \text{C}$, $0,2^\circ \text{C}$ eller $0,5^\circ \text{C}$. Termometret har ligeledes graderingen 0°C .
Tolerancen er:
- $\pm 0,1^\circ \text{C}$, hvis termometret er graderet med $0,1^\circ \text{C}$.
  - $\pm 0,15^\circ \text{C}$, hvis termometret er graderet med $0,2^\circ \text{C}$.
  - $\pm 0,2^\circ \text{C}$, hvis termometret er graderet med $0,5^\circ \text{C}$.
- Termometret kan være indbygget i det instrument, der anvendes ved måling af alkoholindholdet.
I så fald behøver det ikke have graderingen 0°C .
- 9.3. Den mindste afstand mellem skalatrinene er $0,7 \text{ mm}$ eller derover for termometre, der er graderet med $0,05^\circ \text{C}$, $0,1^\circ \text{C}$ og $0,2^\circ \text{C}$,
 $1,0 \text{ mm}$ eller derover for termometre, der er graderet med $0,5^\circ \text{C}$.
- 9.4. Tykkelse af stregerne kan ikke overstige en femtedel af afstanden mellem skalatrinene.

10. MÆRKNING

På bagsiden af alkoholometrene og aerometrene til alkohol, skal der på legemets øverste tredjedel være plads til anbringelse af EØF-førstegangsjusteringsstemplet.

I henhold til punkt 3.1.1 i bilag II til Rådets direktiv af 21. juli 1971 (71/316/EØF) og med forbehold af den almindelige bestemmelse i punkt 3 i samme bilag skal EØF-førstegangsjusteringsstemplet på grund af særlige bestemmelser for mærkning på glasinstrumenter, være forsynet med en række tegn med følgende betydning:

- et lille »e«,
- de to sidste cifre i justeringsåret,
- kendingsbogstavet eller kendingsbogstaverne for den stat, i hvilken EØF-førstegangsjusteringen er foretaget,
- eventuelt identifikationsnummer for justeringskontoret.

Såfremt mærkningen foretages ved sandblæsning, skal bogstaver og tal være afbrudt således, at læseligheden ikke hindres.

Eksempel:

e 75 D 48: EØF-førstegangsjustering foretaget i 1975 af kontor nr. 48 i Forbundsrepublikken Tyskland.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om alkoholometriske tabeller

(76/766/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

I dette direktiv fastlægges et udtryk for det alkoholindhold i volumen eller masse, der er fastsat i bilaget og en formel for udarbejdelse af de tabeller, der skal anvendes til beregning af dette indhold som funktion af de udførte målinger.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Artikel 2

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

Fra 1. januar 1980 kan medlemsstaterne ikke gøre indsigelse mod alkoholindhold fastsat ved hjælp af de alkoholmetriske tabeller, der er udarbejdet på grundlag af den i bilaget anførte formel og ved målinger, der er udført ved hjælp af alkoholometre eller aerometre til alkohol forsynet med EØF-stempel og EØF-mærke, eller ved hjælp af instrumenter med mindst tilsvarende præcision af årsager, der vedrører anvendelsen af disse tabeller eller instrumenter.

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

Artikel 3

ud fra følgende betragtninger:

I flere medlemsstater findes der lovgivninger, der definerer alkoholindholdet i blandinger af alkohol og vand; disse lovgivninger er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og medfører følgelig hindringer for handelen; der kræves derfor på fællesskabsplan en harmonisering af dette område, der fører til en fælles definition;

De i bilaget anførte symboler, der anvendes til at udtrykke det i artikel 2 anførte alkoholindhold, skal være følgende:

Rådet har i sin resolution af 17. december 1973 om industripolitik ⁽³⁾ opfordret Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv vedrørende alkoholmåling og alkoholometre inden den 1. december 1974;

»% volumen« for alkoholindholdet udtrykt i volumen;

»% masse« for alkoholindholdet udtrykt i masse.

Artikel 4

harmoniseringen af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende den fælles metode til fastsættelse af alkoholindholdet på grundlag af de udførte målinger er ligeledes nødvendig for at supplere harmoniseringen i forbindelse med alkoholometre og aerometre til alkohol, således at enhver uklarhed og risiko for uoverensstemmelse fjernes;

Fra 1. januar 1980 forbyder medlemsstaterne anvendelse af alkoholindhold, der ikke er i overensstemmelse med dette direktivs forskrifter.

Artikel 5

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. C 248 af 29. 10. 1975, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. C 117 af 31. 12. 1973, s. 1.

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden for en frist på 24 måneder efter meddelelsen af dette

direktiv de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser senest fra den 1. januar 1980.

2. Medlemsstaterne tilstiller Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne
M. van der STOEL
Formand

BILAG

ALKOHOLINDHOLD

1. DEFINITION

»Alkoholindholdet udtrykt i volumen« i en blanding af vand og alkohol er forholdet mellem volumen af alkohol i ren tilstand i denne blanding ved 20 °C og blandingens samlede volumen ved samme temperatur.

»Alkoholindholdet udtrykt i masse« i en blanding af vand og alkohol er forholdet mellem alkoholmassen i blandingen og blandingens samlede masse.

2. UDTRYK FOR ALKOHOLINDHOLD

Alkoholindholdet udtrykkes i dele alkohol pr. hundrede dele blanding.
De anvendte enheder er:

»% volumen« for alkoholindholdet udtrykt i volumen,

»% masse« for alkoholindholdet udtrykt i masse.

3. BESTEMMELSE AF ALKOHOLINDHOLDET

Fremgangsmåderne ved bestemmelse af alkoholindholdet ved hjælp af de instrumenter til dette formål, der er omhandlet i Rådets direktiv af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om alkoholmetre og aerometre til alkohol ⁽¹⁾, er:

- aflæsning af alkoholmetret eller aerometret ved blandingens temperatur,
- måling af blandingens temperatur.

Resultaterne findes ved hjælp af de internationale tabeller til alkoholmåling.

4. FORMEL TIL BEREGNING AF DE INTERNATIONALE TABELLER TIL ALKOHOLMÅLING FOR BLANDINGER AF ALKOHOL OG VAND

Massefylden » ρ « udtrykt i kilogram pr. kubikmeter (kg/m³) i en blanding af alkohol og vand ved temperaturen t udtrykt i grader Celsius, findes ved anvendelse af følgende formel som funktion af:

- indholdet udtrykt i masse p udtrykt ved et decimaltal ⁽²⁾
- temperaturen t udtrykt i grader Celsius (IPTS 68),
- nedenstående koefficienter.

Formlen gælder for temperaturer mellem — 20° C og + 40° C.

$$\rho = A_1 + \sum_{k=2}^{12} A_k p^{k-1} + \sum_{k=1}^6 B_k (t-20^\circ \text{C})^k + \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^{m_i} C_{i,k} p^k (t-20^\circ \text{C})^i.$$

$$\begin{aligned} n &= 5 \\ m_1 &= 11 \\ m_2 &= 10 \\ m_3 &= 9 \\ m_4 &= 4 \\ m_5 &= 2 \end{aligned}$$

⁽¹⁾ Se side 143 i denne Tidende.

⁽²⁾ Eksempel: for indhold udtrykt i masse på 12% : $p = 0,12$.

FORMLENS NUMERISKE KOEFFICIENTER

k	A_k kg/m ³	B_k
1	9,982 012 300 · 10 ²	-2,061 851 3 · 10 ⁻¹ kg/(m ³ · °C)
2	-1,929 769 495 · 10 ²	-5,268 254 2 · 10 ⁻³ kg/(m ³ · °C ²)
3	3,891 238 958 · 10 ²	3,613 001 3 · 10 ⁻⁵ kg/(m ³ · °C ³)
4	-1,668 103 923 · 10 ³	-3,895 770 2 · 10 ⁻⁷ kg/(m ³ · °C ⁴)
5	1,352 215 441 · 10 ⁴	7,169 354 0 · 10 ⁻⁹ kg/(m ³ · °C ⁵)
6	-8,829 278 388 · 10 ⁴	-9,973 923 1 · 10 ⁻¹¹ kg/(m ³ · °C ⁶)
7	3,062 874 042 · 10 ⁵	
8	-6,138 381 234 · 10 ⁵	
9	7,470 172 998 · 10 ⁵	
10	-5,478 461 354 · 10 ⁵	
11	2,234 460 334 · 10 ⁵	
12	-3,903 285 426 · 10 ⁴	

k	$C_{1,k}$ kg/(m ³ · °C)	$C_{2,k}$ kg/(m ³ · °C ²)
1	1,693 443 461 530 087 · 10 ⁻¹	-1,193 013 005 057 010 · 10 ⁻²
2	-1,046 914 743 455 169 · 10 ¹	2,517 399 633 803 461 · 10 ⁻¹
3	7,196 353 469 546 523 · 10 ¹	-2,170 575 700 536 993
4	-7,047 478 054 272 792 · 10 ²	1,353,034 988 843 029 · 10 ¹
5	3,924 090 430 035 045 · 10 ³	-5,029 988 758 547 014 · 10 ¹
6	-1,210 164 659 068 747 · 10 ⁴	1,096 355 666 577 570 · 10 ²
7	2,248 646 550 400 788 · 10 ⁴	-1,422 753 946 421 155 · 10 ²
8	-2,605 562 982 188 164 · 10 ⁴	1,080 435 942 856 230 · 10 ²
9	1,852 373 922 069 467 · 10 ⁴	-4,414 153 236 817 392 · 10 ¹
10	-7,420 201 433 430 137 · 10 ³	7,442 971 530 188 783
11	1,285 617 841 998 974 · 10 ³	

k	$C_{3,k}$ kg/(m ³ · °C ³)	$C_{4,k}$ kg/(m ³ · °C ⁴)	$C_{5,k}$ kg/(m ³ · °C ⁵)
1	-6,802 995 733 503 803 · 10 ⁻⁴	4,075 376 675 622 027 · 10 ⁻⁶	-2,788 074 354 782 409 · 10 ⁻⁸
2	1,876 837 790 289 664 · 10 ⁻²	-8,763 058 573 471 110 · 10 ⁻⁶	1,345 612 883 493 354 · 10 ⁻⁸
3	-2,002 561 813 734 156 · 10 ⁻¹	6,515 031 360 099 368 · 10 ⁻⁶	
4	1,022 992 966 719 220	-1,515 784 836 987 210 · 10 ⁻⁶	
5	-2,895 696 483 903 638		
6	4,810 060 584 300 675		
7	-4,672 147 440 794 683		
8	2,458 043 105 903 461		
9	-5,411 227 621 436 812 · 10 ⁻¹		

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for trykbeholdere og kontrolmetoder for disse

(76/767/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I hver medlemsstat fastlægges præceptive bestemmelser tekniske kendetegn for fremstilling, kontrol med og/eller drift af trykbeholdere; disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; ved deres forskelligartethed hæmmer de samhandelen og kan skabe ulige konkurrencevilkår inden for Det europæiske økonomiske Fællesskab;

disse hindringer for fællesmarkedets oprættelse og funktion kan mindskes og eventuelt fjernes, hvis de samme bestemmelser er gældende i alle medlemsstaterne enten som tillæg til eller i stedet for deres nuværende lovgivning;

kontrol med overholdelsen af disse tekniske forskrifter er nødvendig for effektivt at beskytte brugere og tredjepart; de eksisterende kontrolmetoder er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; for at gennemføre den fri omsætning af beholdere inden for fællesmarkedet og undgå kontrol flere gange, da hver kontrol udgør en hindring for denne fri omsætning af beholderne, bør der foreskrives gensidig anerkendelse af kontrollen medlemsstaterne imellem;

for at lette denne gensidige anerkendelse af kontrollen bør der især fastlægges fyldestgørende fremgangsmåder for EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol af beholderne, og de kriterier, der skal tages i betragtning ved udpegningen af de organer, der skal udføre kontrollen, bør harmoniseres;

tilstedeværelsen på en trykbeholder af EØF-mærker svarende til den kontrol, den har været underkastet, lader formode, at den er i overensstemmelse med de tekniske forskrifter, som gælder for den, og overflødigder derfor en gentagelse af denne kontrol ved indførsel og ibrugtagning;

de nationale forskrifter inden for trykbeholdersektoren omfatter talrige kategorier trykbeholdere til forskellige brug, med forskellig kapacitet og beregnet til højst forskellige tryk; det er hensigtsmæssigt i dette direktiv at fastsætte generelle bestemmelser, som især vedrører fremgangsmåden ved EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol; særdirektiver for hver kategori beholdere fastsætter forskrifterne vedrørende den tekniske udførelse, reglerne for kontrol af disse beholdere og i givet fald, under hvilke vilkår de tekniske Fællesskabsdirektiver erstatter de i forvejen eksisterende nationale bestemmelser;

for at tage hensyn til det tekniske fremskridt er en hurtig tilpasning af de tekniske forskrifter, som de er fastsat i direktiverne vedrørende trykbeholdere, nødvendig; for at lette iværksættelse af de foranstaltninger, som er nødvendige herfor, bør der fastsættes en fremgangsmåde, der indfører et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Udvalget for tilpasning til de tekniske fremskridt af direktiverne om fjernelse af de tekniske hindringer for handelen med trykbeholdere;

⁽¹⁾ EFT nr. C 2 af 9. 1. 1974, s. 64.

⁽²⁾ EFT nr. C 101 af 23. 11. 1973, s. 25.

det vil kunne ske, at trykbeholdere, som markedsføres, selv om de overholder forskrifterne i det særdirektiv, som gælder for dem, udgør en fare for sikkerheden; det er derfor nødvendigt at fastsætte en fremgangsmåde, der afværger denne fare —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner og grundlæggende principper

Artikel 1

1. Ved trykbeholder forstås i dette direktiv enhver fast eller transportabel beholder eller tank, i hvilken der kan forekomme eller udvikles et effektivt luft-, damp- eller væskeovertryk, der er større end 0,5 bar.

2. Dette direktiv gælder ikke for:

- beholdere, der er specielt beregnet til brug inden for det nukleare område, og hvis svigt kan medføre frigivelse af radioaktivitet;
- beholdere, der er specielt bestemt til udstyr eller fremdrift af skibe og luftfartøjer;
- rørledninger til transport og distribution.

Artikel 2

1. I særdirektiver anføres for de kategorier trykbeholdere, for hvilke disse gælder, og eventuelt udstyr og tilbehør forbundet med beholdere, nærmere forskrifter for konstruktion og udførelse samt nærmere bestemmelser for kontrol, afprøvning og eventuelt for drift.

Særdirektiverne anfører for hver kategori af trykbeholdere, om der for disse kræves EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol, eller en eller ingen af disse.

De kan fastsætte:

- vilkår eller tidsbegrænsninger, som EØF-typegodkendelsen eventuelt foreskriver, samt hvilke mærker der i så fald skal anbringes på trykbeholderne;
- identifikationsmærker for hver trykbeholder;

— de krav, som de forskellige varianter af en EØF-typegodkendt beholder skal opfylde, for at disse kan opnå den samme EØF-typegodkendelse.

2. Ved trykbeholder af EØF-type forstås i dette direktiv enhver beholder, der er konstrueret og fremstillet således, at den er i overensstemmelse med forskrifterne i det særdirektiv, der gælder for den pågældende trykbeholderkategori.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke af årsager som har forbindelse med fremstilling og kontrol i henhold til dette direktiv og til det særdirektiv, som finder anvendelse på en trykbeholder af EØF-type, modsætte sig, forbyde eller begrænse salg og brug af en sådan beholder, der overholder forskrifterne i dette direktiv og i særdirektivet, der gælder for denne.

Artikel 4

Medlemsstaterne tillægger EØF-typegodkendelsen og EØF-kontrollen samme gyldighed som tilsvarende nationale foranstaltninger, hvor sådanne findes.

Artikel 5

Den myndighed, der meddeler EØF-typegodkendelse for en beholder, eller det organ, som foretager kontrollen af en beholder, har kun til opgave at påse, at undersøgelserne udføres i overensstemmelse med forskrifterne i særdirektiverne, som finder anvendelse på den pågældende trykbeholder, og at udføre de hverv, som er pålagt dem inden for rammerne af dette direktiv.

KAPITEL II

EØF-typegodkendelse

Artikel 6

1. EØF-typegodkendelsen skal, når den er foreskrevet ved særdirektiv, foretages før

- EØF-kontrollen, når denne kræves;
- salg og ibrugtagning, når EØF-kontrol ikke kræves.

2. Medlemsstaterne meddeler efter begæring fra fabrikanten eller fra dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede, EØF-typegodkendelse for enhver type trykbeholder, der opfylder de i det for den pågældende kategori trykbeholdere gældende særdirektiv fastsatte forskrifter.

3. Begæring om EØF-typegodkendelse for en bestemt type trykbeholder må kun indgives i én medlemsstat.

4. Medlemsstaterne meddeler, nægter at meddele eller tilbagekalder EØF-typegodkendelsen i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel og i bilag I, pkt. 1, 2 og 4.

Artikel 7

1. Såfremt resultatet af den undersøgelse, der er foreskrevet i bilag I, pkt. 2, er tilfredsstillende, udfærdiger den medlemsstat, der har foretaget eller forestået denne undersøgelse, en EØF-typegodkendelsesattest, som ansøgeren modtager.

Når denne godkendelse gælder en beholder, der er underkastet EØF-kontrol, skal fabrikanten før kontrollen anbringe det i bilag I, pkt. 3.1, foreskrevne godkendelsesmærke på beholderen.

2. Forskrifterne vedrørende attest og godkendelsesmærke er anført i bilag I, pkt. 3 og 5.

Artikel 8

Kræves der ikke EØF-typegodkendelse men EØF-kontrol for en kategori trykbeholdere, der opfylder et særdirektivs forskrifter, forsynes sådanne trykbeholdere før kontrollen fra fabrikantens side og på dennes ansvar med det særlige mærke i overensstemmelse med bilag I, pkt. 3.2.

Artikel 9

1. Den medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse, skal tilbagekalde den, hvis de krav, som eventuelt måtte være fastsat i et særdirektiv i henhold til artikel 2, stk. 1, ikke er opfyldt.

2. Hvis en medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse, konstaterer, at trykbeholdere af en godkendt type ikke er i overensstemmelse med denne type:

- a) kan den opretholde typegodkendelsen, hvis de konstaterede forskelle er meget små, og ikke i væsentlig grad ændrer beholderens konstruktion eller fabrikationsmetoderne og under alle omstændigheder ikke bringer sikkerheden i fare;
- b) skal den tilbagekalde godkendelsen, hvis ændringerne bringer sikkerheden i fare;
- c) skal den anmode fabrikanten om så hurtigt som muligt at ændre sin fabrikation, når den finder, at serien ikke længere fuldt ud svarer til den god-

kendte type; hvis fabrikanten ikke retter sig derefter, skal den tilbagekalde godkendelsen.

3. Den medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse, skal ligeledes tilbagekalde godkendelsen, hvis den konstaterer, at denne godkendelse ikke skulle have været meddelt.

4. Underrettes den pågældende medlemsstat af en anden medlemsstat om, at der foreligger et af de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede tilfælde, iværksætter den på samme måde, efter at have konsulteret den pågældende stat, de i de nævnte stykker fastsatte foranstaltninger.

5. Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelsen, og en anden medlemsstats kompetente myndigheder er uenige om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt, at tilbagekalde godkendelsen, holdes Kommissionen underrettet. Om nødvendigt foretager denne konsultationer med henblik på at nå til en løsning.

6. Tilbagekaldelse af en EØF-typegodkendelse kan kun foretages af den medlemsstat, der har meddelt den, og den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

KAPITEL III

EØF-kontrol

Artikel 10

Ved EØF-kontrollen kontrolleres det, om en trykbeholder er i overensstemmelse med kravene i det særdirektiv, som gælder for denne; denne kontrol markeres med EØF-kontrolmærket.

Artikel 11

1. Når en trykbeholder indleveres til EØF-kontrol, undersøger kontrolorganet, om

- a) — trykbeholderen hører til en kategori, for hvilken der kræves EØF-typegodkendelse, og i bekræftende fald, om den er i overensstemmelse med den godkendte type og forsynet med godkendelsesmærket;
- trykbeholderen hører til en kategori, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse, og i bekræftende fald, om den er i overensstemmelse med de forskrifter, der er fastsat i særdirektivet;

b) — trykbeholderen opfylder forskrifterne i særdirektivet, for så vidt angår gennemførelse af afprøvninger og den korrekte anbringelse af de foreskrevne mærker og påskrifter.

2. Fabrikanten kan ikke nægte kontrolorganet adgang til fabrikationsstedet, når en fyldestgørende udførelse af de opgaver, som påhviler kontrolorganet, kræver det.

Artikel 12

Med forbehold af medlemsstaternes kompetence til at træffe de foranstaltninger og stille de betingelser, de måtte finde nødvendige på nationalt plan for at sikre, at kontrolorganerne udøver en effektiv, samordnet og upåklagelig virksomhed, indeholder bilag III en række minimumskriterier, som medlemsstaterne under alle omstændigheder skal overholde ved udpegningen af disse kontrolorganer i henhold til artikel 13.

Artikel 13

1. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen fortegnelsen over de udpegede kontrolorganer og angiver samtidig, hvorvidt disse kun skal udføre bestemte kontrolfunktioner; endvidere skal der gives meddelelse om enhver senere ændring af denne fortegnelse.

2. En medlemsstat, der har udpeget et kontrolorgan, skal tilbagekalde denne udpegning, dersom den konstaterer, at dette organ ikke opfylder de i bilag III anførte kriterier. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og anfører, hvorvidt udpegningen er helt tilbagekaldt eller kun er det med hensyn til visse former for kontrol.

3. Kun den medlemsstat, der har udpeget det pågældende kontrolorgan, kan tilbagekalde eller begrænse denne udpegning.

Artikel 14

1. Efter at have udført EØF-kontrollen på en trykbeholder på den i artikel 11 fastsatte måde, og i henhold til forskrifterne i bilag II, anbringer kontrolorganet mærker for den delvise eller endelige EØF-kontrol på beholderen i henhold til de i bilag II, pkt. 3, fastsatte regler.

2. Bestemmelser om EØF-kontrolmærkernes form samt deres kendetegn er anført i bilag II, pkt. 3.

3. Kontrolorganet udsteder en attest, som bekræfter den udførte kontrol og resultatet af denne, såfremt dette foreskrives i et særdirektiv.

Artikel 15

Såfremt et særdirektiv vedrørende en kategori trykbeholdere ikke foreskriver EØF-kontrol, anbringer fabrikanten på eget ansvar og efter at have kontrolleret hver beholders overensstemmelse med særdirektivets forskrifter og eventuelt med den godkendte type:

a) enten det særlige mærke, som er beskrevet i bilag I, pkt. 5.3, når EØF-typegodkendelse er påkrævet;

b) eller det særlige mærke, som er beskrevet i bilag I, pkt. 5.4, når der foreligger fritagelse for EØF-typegodkendelse.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser for EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol

Artikel 16

1. De mærker, som er foreskrevet i dette direktiv og i de særdirektiver, der finder anvendelse på en beholder og på deres supplerende anordninger, skal på enhver beholder og disses supplerende anordninger være anbragt på et synligt sted, være let læselige og må ikke kunne udslettes.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at forbyde, at der i forbindelse med trykbeholdere, anvendes mærker eller påskrifter, der vil kunne forveksles med EØF-mærker.

KAPITEL V

Undtagelsesklause

Artikel 17

1. Konstruktionen af og fremstillingsmetoderne for en trykbeholder kan afvige fra visse af de i særdirektiverne fastsatte bestemmelser, uden at dette medfører, at beholderen falder uden for anvendelsesområdet for bestemmelserne i artikel 3, under forudsætning af at ændringerne yder en mindst lige så stor sikkerhed.

2. Hvert særdirektiv skal udtrykkelig anføre enten, hvilke bestemmelser der således kan fraviges, eller hvilke bestemmelser det ikke er muligt at fravige.

I sådanne tilfælde anvendes følgende fremgangsmåde:

- a) Medlemsstaten sender dokumenterne med beskrivelse af beholderen samt fornøden dokumentation til støtte for begæringen om undtagelse, så som resultaterne af eventuelle afprøvninger, til de øvrige medlemsstater, som har en frist på fire måneder fra modtagelsen af oplysningerne til at erklære sig enig eller uenig, til at fremsende bemærkninger, stille spørgsmål, stille yderligere krav eller anmode om yderligere afprøvninger samt, dersom de måtte ønske det, forlange at Udvalget anmodes om at afgive en udtalelse efter den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde. Disse meddelelser sendes også til Kommissionen. Denne korrespondance er fortrolig;
- b) såfremt ingen medlemsstat inden udløbet af den fastsatte frist har forlangt sagen indbragt for Udvalget eller har erklæret sig uenig, godkender medlemsstaten, når den har opfyldt alle kravene i fremgangsmåden i litra a), den undtagelse, der er anmodet om, og underretter de øvrige medlemsstater samt Kommissionen herom;
- c) såfremt en medlemsstat ikke inden udløbet af den fastsatte frist har svaret, betragtes det, som om den pågældende medlemsstat giver sit samtykke; oprindelsesstaten skal dog gennem Kommissionen anmode om bekræftelse af, at svaret ikke er afgivet;
- d) når sagen indbringes for Udvalget, og dette afgiver en positiv udtalelse, kan medlemsstaten godkende undtagelsen på betingelser, der eventuelt er foreslået af udvalget;
- e) disse dokumenter udstedes på bestemmelseslandets sprog eller på et andet af dette land godkendt sprog.

KAPITEL VI

Tilpasning af direktiverne til de tekniske fremskridt

Artikel 18

De ændringer, som er nødvendige med henblik på tilpasning til de tekniske fremskridt af:

- bilag I og II til dette direktiv;
- de bestemmelser i særdirektiverne, som udtrykkeligt anføres i hvert enkelt af disse direktiver

foretages efter fremgangsmåden i artikel 20.

Artikel 19

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning til de tekniske fremskridt af direktiverne om fjernelse af tekniske hindringer for handel med trykbeholdere, i det følgende benævnt »Udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 20

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for Udvalget, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger Udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildelles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse.
b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse, eller i mangel af udtalelse, fremsætter Kommissionen omgående over for Rådet forslag om, hvilke foranstaltninger der bør træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
c) Har Rådet ikke inden udløbet af en frist på tre måneder efter forelæggelsen af forslaget truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

KAPITEL VII

Beskyttelsesklause

Artikel 21

1. Såfremt en medlemsstat på basis af en udførlig begrundelse konstaterer, at en eller flere trykbeholdere, selv om de er i overensstemmelse med forskrif-

terne i dette direktiv og i særdirektiverne, udgør en fare for sikkerheden, kan denne stat midlertidigt forbyde markedsføringen af denne eller disse beholdere på sit område eller underlægge denne eller disse særlige betingelser. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, idet den samtidig giver en nærmere begrundelse for sin afgørelse.

2. Inden seks uger herefter konsulterer Kommissionen de berørte medlemsstater og afgiver derefter omgående sin udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Dersom Kommissionen er af den opfattelse, at tekniske tilpasninger til direktivet er nødvendige, vedtages disse tilpasninger enten af Kommissionen eller af Rådet ifølge den i artikel 20 fastlagte fremgangsmåde; i så fald kan den medlemsstat, der har truffet beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil sådanne tilpasninger træder i kraft.

KAPITEL VIII

Særbestemmelser

Artikel 22

1. Denne artikel finder anvendelse på beholdere, som falder inden for dette direktivs anvendelsesområde i medfør af dets artikel 1, men som ikke er omfattet af et særdirektiv.

2. I så tilfælde gælder følgende bestemmelser:

- a) de kompetente myndigheder i bestemmelsesstaten, betragter sådanne trykbeholdere, som har været underkastet kontrol og afprøvning af et kontrolorgan, der er udpeget i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag IV, som værende i overensstemmelse med de i denne stat gældende administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for udførelsen af sådanne beholdere;
- b) ovennævnte afprøvninger og kontrol skal udføres i overensstemmelse med den i bilag IV beskrevne fremgangsmåde og efter de metoder, der er foreskrevet i bestemmelsesstaten, eller som af dennes administrative myndigheder anerkendes som ligestillede.

Ved ovennævnte afprøvninger og kontrol forstås enhver afprøvning og kontrol, som kan udføres på beholderens fabrikationssted.

3. Medlemsstaterne tillægger de rapporter og attester, som udstedes af kontrolorganet i den stat, hvor trykbeholderen hidrører fra, samme gyldighed som de tilsvarende nationale dokumenter.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Enhver afgørelse, der træffes af en medlemsstat eller et kontrolorgan i medfør af dette direktiv og særdirektiverne, og ved hvilken EØF-typegodkendelse eller anbringelse af EØF-kontrolmærke, afslås, eller ved hvilken salg eller brug af trykbeholdere af EØF-type forbydes, skal begrundes nøje. Den skal snarest meddeles den pågældende med angivelse af de retsmidler, som den pågældende har i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat, og af fristerne for anvendelse af disse.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden atten måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, de udsteder på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

BILAG I⁽¹⁾

EØF-TYPEGODKENDELSE

1. BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE
  - 1.1. Begæringen og den dermed forbundne korrespondance skal være affattet på et sprog, som er et officielt sprog i den stat, i hvilken begæringen indgives, og i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende stat. Denne medlemsstat kan kræve, at de vedlagte dokumenter ligeledes er affattet på dette officielle sprog.
  - 1.2. Begæringen skal indeholde følgende oplysninger:
    - fabrikantens eller firmaets, den befuldmægtigedes eller ansøgerens navn og adresse, samt beholderens fremstillingssted eller -steder;
    - beholderkategori;
    - påtænkt anvendelse eller begrænsninger i anvendelsen;
    - tekniske specifikationer;
    - eventuel handelsbetegnelse eller typebetegnelse.
  - 1.3. Med begæringen skal følge to eksemplarer af de dokumenter, der er nødvendige for dens behandling, derunder:
    - 1.3.1. En beskrivelse vedrørende:
      - materialespecifikation, fabrikationsmåde og styrkeberegning for beholderen;
      - i givet fald sikkerhedsanordninger;
      - placering af de i dette direktiv foreskrevne godkendelses- og kontrolmærker og andre i specialdirektiverne foreskrevne mærker.
    - 1.3.2. Samlingstegning samt eventuelt detailtegninger af vigtigere dele.
    - 1.3.3. Enhver anden oplysning, der kræves i henhold til særdirektiverne.
    - 1.3.4. En erklæring, hvorved det attesteres, at der ikke er indgivet anden begæring om EØF-godkendelse for den samme type beholder.
2. EØF-TYPEGODKENDELSESAFPRØVNING
  - 2.1. EØF-typegodkendelsesafprøvning gennemføres på grundlag af konstruktionstegningerne og eventuelt på grundlag af prøveudtagne beholdere.

Denne afprøvning omfatter:

    - a) kontrol af beregninger, fabrikationsmåde, arbejdets udførelse samt anvendte materialer;
    - b) i givet fald kontrol af sikkerheds- og måleanordninger samt installationsmåde.
3. EØF-GODKENDELSESATTEST OG EØF-GODKENDELSESMÆRKE
  - 3.1. Den i artikel 7 omhandlede attest angiver resultaterne af kontrollen af typen og de forskrifter som eventuelt finder anvendelse på godkendelsen i medfør af artikel 2, stk. 1. Der skal vedlægges de beskrivelser og tegninger, der er nødvendige for at identificere typen og eventuelt forklare dens virkemåde. EØF-godkendelsesmærket i henhold til artikel 7, har form af et stiliseret *e*. Dette mærke indeholder:
    - i den øverste del, det tal, der i kronologisk orden efter vedtagelse er tildelt særdirektivet, og kendingsbogstav for den stat, der meddeler EØF-typegodkendelsen (B for Belgien, D for Forbundsrepublikken Tyskland, DK for

⁽¹⁾ Jf. tillæg til bilag I og II.

Danmark, F for Frankrig, I for Italien, IRL for Irland, L for Luxembourg, NL for Nederlandene og UK for Det forenede Kongerige) samt de to sidste cifre i godkendelsesåret; det særdirektivtal, som EØF-typegodkendelsen henviser til, tildeles af Rådet ved direktivets vedtagelse;

— i den nederste del, EØF-typegodkendelsens kendingsnummer.

Et eksempel på dette EØF-typegodkendelsesmærke findes under pkt. 5.1.

- 3.2. Det mærke, der er nævnt i artikel 8 består af spejlbilledet af det stiliserede ϵ i hvis øvre del er anført de i pkt. 3.1., første led, foreskrevne angivelser og i hvis nedre del anføres referencenummeret for den beholderkategori, som er fritaget for EØF-typegodkendelse i medfør af et særdirektiv.

Et eksempel på dette mærke findes under pkt. 5.2.

- 3.3. Det mærke, der er nævnt i artikel 15, litra a), er det samme som EØF-typegodkendelsesmærket omgivet af en sekskant.

Et eksempel på dette mærke findes under pkt. 5.3.

- 3.4. Det mærke, der er nævnt i artikel 15, litra b), er det samme som et mærke for fritagelse for EØF-typegodkendelse omgivet af en sekskant.

Et eksempel på dette mærke findes under pkt. 5.4.

4. BEKENDTGØRELSE AF EØF-TYPEGODKENDELSEN

- 4.1. EØF-typegodkendelsesattesterne bekendtgøres i *De europæiske Fællesskabers Tidende*.

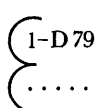
- 4.2. Samtidig med meddelelsen til ansøgeren fremsender medlemsstaten genpartier af EØF-typegodkendelsesattesten til Kommissionen og de andre medlemsstater, som ligeledes kan få genpartier såvel af dokumenter, som indeholder beholderens endelige tekniske data, som af kontrol- og afprøvningsrapporterne.

- 4.3. Tilbagekaldelse af en EØF-typegodkendelse sker i overensstemmelse med fremgangsmåden for bekendtgørelse i henhold til pkt. 4.1 og 4.2.

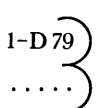
- 4.4. En medlemsstat, der afslår at meddele en EØF-typegodkendelse, underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

5. MÆRKER VEDRØRENDE EØF-TYPEGODKENDELSE

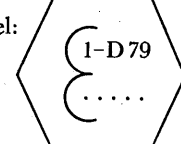
- 5.1. Mærke for EØF-typegodkendelse (jf. pkt. 3.1.).

Eksempel: EØF-typegodkendelse meddelt af Forbundsrepublikken Tyskland i 1979 i medfør af første særdirektiv.
Kendingsnummer for EØF-typegodkendelsen.

- 5.2. Mærke for fritagelse for EØF-typegodkendelse (jævnfør pkt. 3.2).

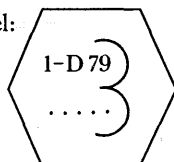
Eksempel: Beholder fremstillet i Tyskland i 1979 for hvilken der i medfør af første særdirektiv ikke kræves EØF-typegodkendelse. Referencenummer for beholderkategori, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse, dersom dette er foreskrevet i særdirektivet.

- 5.3. Mærke for EØF-typegodkendelse og for fritagelse for EØF-kontrol (jævnfør pkt. 3.3).

Eksempel: EØF-typegodkendelse meddelt af Forbundsrepublikken Tyskland i 1979 i medfør af første særdirektiv. Kendingsnummer for EØF-typegodkendelsen.

- 5.4. Mærke for fritagelse for EØF-typegodkendelse, og for fritagelse for EØF-kontrol jævnfør pkt. 3.4).

Eksempel:

Beholder fremstillet i Tyskland i 1979, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse i medfør af første særdirektiv. Referencenummer for beholderkategori, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse, dersom dette er anført i særdirektivet.

- 5.5. Særdirektiver kan fastsætte, hvor mærkerne vedrørende EØF-typegodkendelse skal anbringes, samt deres dimensioner.

Såfremt der ikke i særdirektiverne er angivet andet, skal alle mærkers bogstaver og tal være mindst 5 mm høje.

BILAG II⁽¹⁾**EØF-kontrol**

1. **ALMINDELIGE BESTEMMELSER**
  - 1.1. EØF-kontrol kan foretages i én eller flere faser.
  - 1.2. Med forbehold af bestemmelser i særdirektiverne skal:
    - 1.2.1. EØF-kontrol udføres på én gang på beholdere, som udgør en enhed, når de forlader fabrikken, dvs. beholdere, som i princippet kan overføres til anvendelsesstedet uden at skulle skilles ad forinden;
    - 1.2.2. kontrol af beholdere, der ikke forsendes i ét stykke, udføres i to eller flere faser;
    - 1.2.3. kontrollen skal især gøre det muligt at sikre, at beholderen stemmer overens med den godkendte type, eller for beholdere, der er fritaget for EØF-typegodkendelse, med bestemmelserne i det særdirektiv, som finder anvendelse på dem.
2. **EØF-KONTROLLENS ART**
  - 2.1. Med forbehold af bestemmelser i særdirektiverne, omfatter kontrollen:
    - undersøgelse af materialernes beskaffenhed;
    - kontrol af beregninger fabrikationsmåde, arbejdets udførelse og anvendte materialer;
    - indvendig undersøgelse bestående af en kontrol af de indre dele og svejsningerne;
    - trykprøvning;
    - eventuel kontrol af sikkerheds- og måleanordninger;
    - udvendig undersøgelse af beholderens forskellige dele;
    - driftsprøvning i det omfang, det er foreskrevet i særdirektiverne.
3. **EØF-KONTROLMÆRKER**
  - 3.1. **Beskrivelse af EØF-kontrolmærkerne**
    - 3.1.1. Med forbehold af bestemmelser i særdirektiverne er de EØF-kontrolmærker, som anbringes i henhold til pkt. 3.3, følgende:
      - 3.1.1.1. mærket for den endelige EØF-kontrol, der består af to præg:
        - 3.1.1.1.1. det første præg udgøres af et lille »e«, i hvilket anbringes:
          - i den øverste halvdel kendingsbogstavet for den stat, i hvilken kontrollen er foretaget (B for Belgien, D for Forbundsrepublikken Tyskland, DK for Danmark, F for Frankrig, I for Italien, IRL for Irland, L for Luxembourg, NL for Nederlandene og UK for det forenede Kongerige) samt om nødvendigt et eller to cifre, der angiver en underinddeling efter område;
          - i den nederste halvdel kontrolorganets mærke anbragt af den person, som har foretaget kontrollen, eventuelt suppleret med den persons mærke, som har foretaget kontrollen;
      - 3.1.1.1.2. Det andet præg består af datoen for kontrollen i en sekskantet ramme angivet med den i særdirektiverne krævede nøjagtighed;

(¹) Jf. tillæg til bilag I og II.

- 3.1.1.2. mærket for den delvis gennemførte EØF-kontrol består kun af det første mærke ⁽¹⁾.
- 3.2. **Mærkernes form og dimensioner**
- 3.2.1. Figurerne 1 og 2 angiver formen af de i pkt. 3.1.1.1 og 3.1.1.2 omhandlede mærker.
Særdirektiverne kan fastsætte, hvor EØF-kontrolmærkerne skal anbringes samt deres dimensioner.
Såfremt der ikke i særdirektiverne er angivet andet, skal hvert mærkes bogstaver og tal være mindst 5 mm høje.
- 3.2.2. Kontrolorganerne i medlemsstaterne udveksler tegninger af EØF-kontrolmærker.
- 3.3. **Mærkernes anbringelse**
- 3.3.1. Det endelige EØF-kontrolmærke anbringes på det hertil bestemte sted på beholderen, når den er endeligt kontrolleret og godkendt som værende i overensstemmelse med EØF-forskrifterne.
- 3.3.2. I tilfælde af kontrol i flere faser anbringes på fabrikationsstedet mærket for delvis EØF-kontrol på en beholder eller en del af denne, som på det stadium i kontrollen opfylder EØF-kravene, på det til mærkeskiltet beregnede sted på et hvilket som helst andet sted, der er foreskrevet i særdirektiverne.

⁽¹⁾ Forklarende bemærkning vedrørende begreberne »mærket for den endelige EØF-kontrol« og »mærke for den delvis gennemførte EØF-kontrol«

Såfremt en beholder ikke kan samles på fabrikationsstedet, eller hvis dens egenskaber er udsat for at blive ændret under transporten udføres EØF-kontrollen på følgende måde:

- kontrol af beholderen på fabrikationsstedet udføres af et kontrolorgan i oprindelsesstaten, som, såfremt beholderen er i overensstemmelse med EØF-forskrifterne, på denne anbringer det under pkt. 3.1.1.1.1 beskrevne mærke »e«, det såkaldte »mærke« for den delvis gennemførte EØF-kontrol;
- den endelige kontrol af beholderen på anvendelsesstedet udføres af et kontrolorgan i bestemmelsesstaten, som såfremt beholderen er i overensstemmelse med EØF-forskrifterne, på denne anbringer det under pkt. 3.1.1.1.2 beskrevne mærke, idet dette mærke sammen med mærke for den delvis gennemførte EØF-kontrol udgør mærket for den endelige EØF-kontrol.

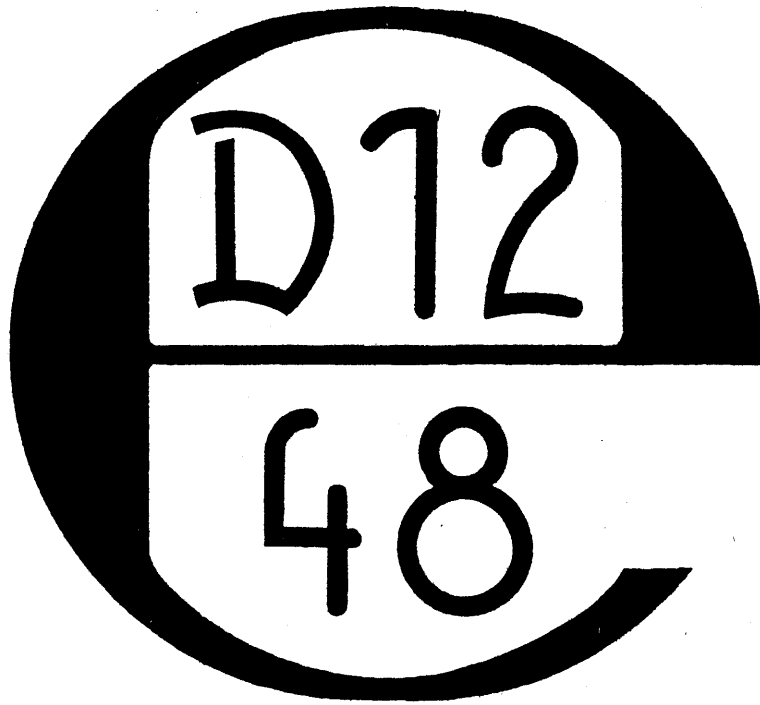

Fig. 1

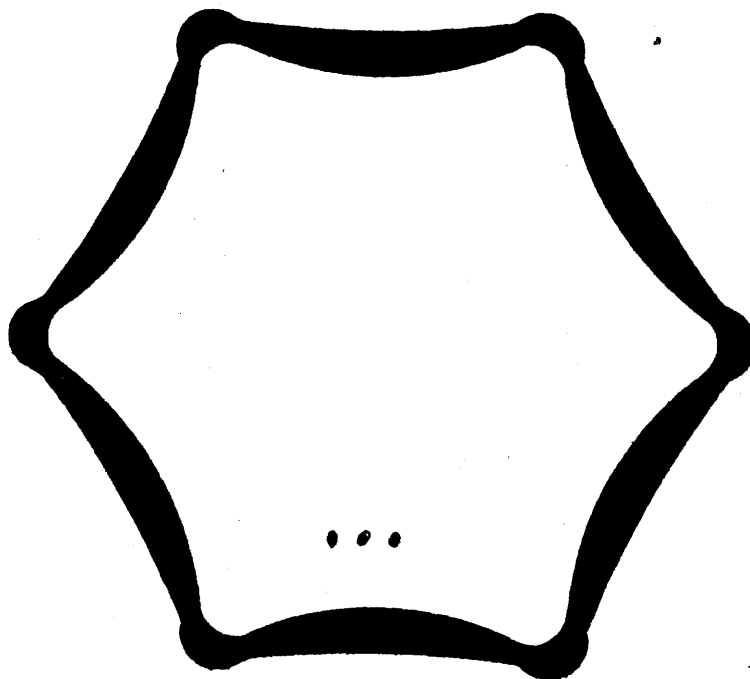

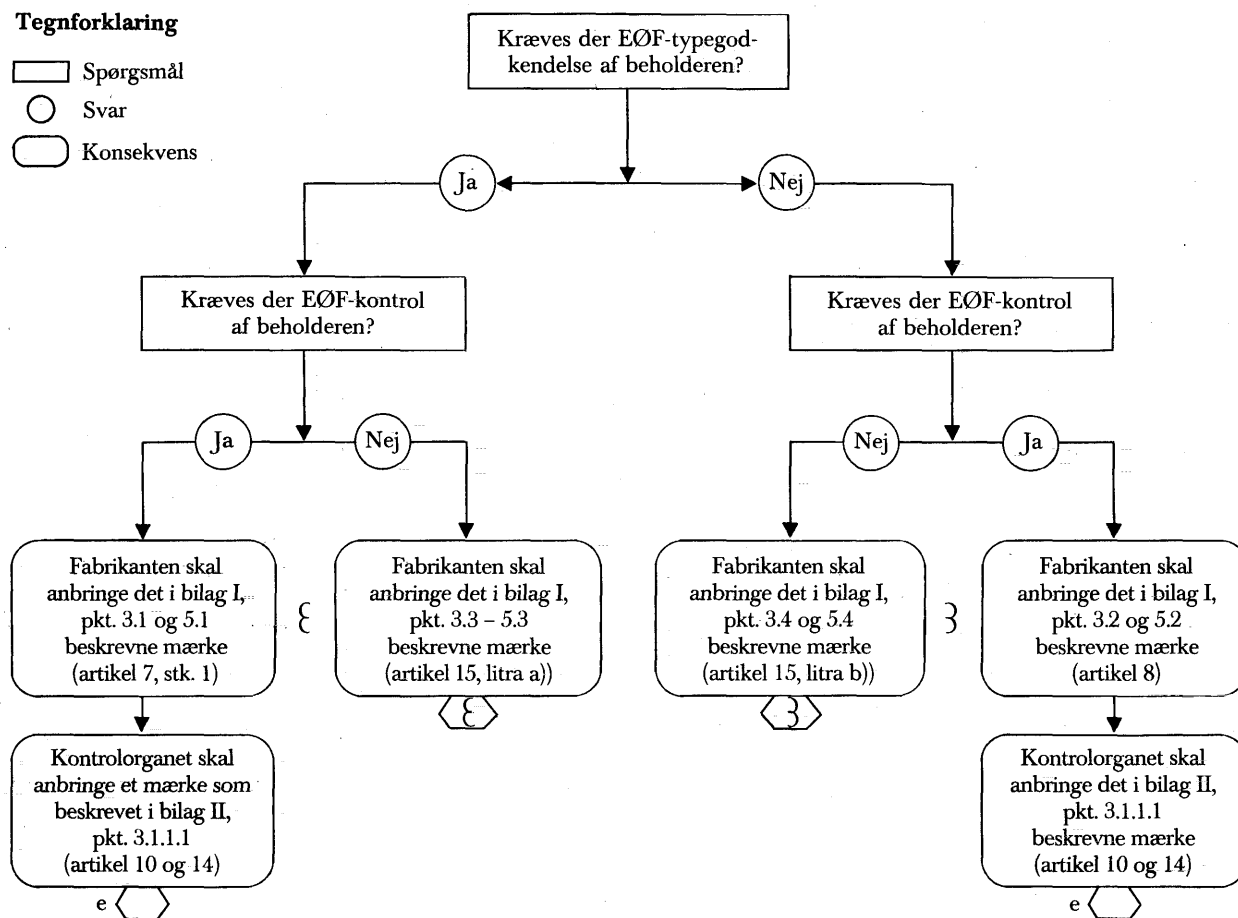
Fig. 2

Tillæg til bilag I og II

Skema over de forskellige kombinationsmuligheder ved EØF-typegodkendelse eller EØF-kontrol

Tegnforklaring

- Spørgsmål
- Svar
- Konsekvens

BILAG III

Minimumskriterier, som medlemsstaterne skal lægge til grund ved udpegning af kontrolorganer, der skal foretage EØF-kontrol

1. Kontrolorganet, dets leder og det personale, som skal udføre kontrollen, må ikke være hverken ophavsmand til konstruktionen, fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af de beholdere eller anlæg, som de skal kontrollere, eller nogen af disse personers befuldmægtigede. De må hverken som selvstændige eller som befuldmægtigede deltage i konstruktion, fabrikation, salg, repræsentation eller vedligeholdelse af disse beholdere eller anlæg. Dette udelukker ikke mulighed for, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og kontrolorgan.
2. Kontrolorganet og det personale, der skal udføre kontrollen, skal udøve kontrolvirksomheden med faglig integritet og teknisk kompetence på højeste plan og være uafhængig af enhver form for pression og incitament navnlig af finansiel art, som kan påvirke deres bedømmelse eller resultaterne af deres kontrol, herunder navnlig pression og indflydelse fra personer eller grupper af personer, der har interesse af kontrolresultaterne.
3. Kontrolorganet skal råde over det personale og besidde de midler, som er nødvendige for på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med udførelsen af kontrollen og have adgang til det til ikke normalt forekommende kontrolopgaver nødvendige materiale.
4. Det personale, som skal udføre kontrollen, skal have:
  - en god teknisk og faglig uddannelse,
  - et tilstrækkeligt kendskab til forskrifterne vedrørende den kontrol, det udfører, og en tilstrækkelig praktisk erfaring mht. en sådan kontrol,
  - den nødvendige færdighed i at udarbejde attester, rapporter og redegørelser, som giver resultaterne af den udførte kontrol.
5. Det personale, som skal udføre kontrollen, skal sikres fuld uafhængighed. Aflønningen af hver enkelt ansat må hverken være afhængig af det antal kontrolfunktioner, denne udfører, eller af kontrollens resultater.
6. Kontrolorganet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civile ansvar dækkes af staten på grundlag af nationale retsregler, eller medmindre kontrollen udføres direkte af medlemsstaten.
7. Kontrolorganets personale er bundet af den faglige tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af dets virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver dets virksomhed) i forbindelse med dette direktiv og særdirektiverne eller enhver national retsforskrift udstedt i medfør af disse.

BILAG IV

DEFINITIONER

Oprindelsesstat: Den medlemsstat, hvori en trykbeholder er fremstillet.

Bestemmellesstat: Den medlemsstat, i hvilken trykbeholderen skal indføres, bringes i handelen og/eller tages i brug.

Oprindelsesadministration: De kompetente administrative myndigheder i oprindelsesstaten.

Bestemmellesadministration: De kompetente administrative myndigheder i bestemmellesstaten.

FREMGANGSMÅDE

1. Under henvisning til artikel 22 indgiver den fabrikant eller en repræsentant for den fabrikant, der ønsker at eksportere en eller flere trykbeholdere af en og samme type, en begæring til bestemmellesadministrationen enten direkte eller gennem importøren i bestemmellesstaten med henblik på, at kontrollen udføres i overensstemmelse med bestemmellesstatens metoder, af et andet kontrolorgan end bestemmellesstatens.

Fabrikanten eller dennes repræsentant angiver i sin begæring, hvilket kontrolorgan han har valgt. Dette valg skal foretages ud fra den fortegnelse, oprindelsesstaten har meddelt i henhold til artikel 13. Dersom det imidlertid som undtagelse fra denne fremgangsmåde, drejer sig om en beholder, der er fremstillet som følge af en enkelt ordre og i et meget lille antal eksemplarer, eller beholdere, der skal indgå i et mere kompleks anlæg, og som udføres i henhold til oplysninger og specifikationer for kunden eller en af denne udpeget konsulent, vælges kontrolorganet i oprindelsesstaten af kunden, uanset om der vælges et organ fra den i artikel 13 omhandlede fortegnelse, såfremt bestemmellesadministrationen er indforstået med dette valg.

Bestemmellesadministrationen underretter oprindelsesadministrationen om de afgørelser, den træffer i sagen.

I begæringen skal kundens eller importørens navn opgives, såfremt det kendes.

Begæringen vedlægges materiale i form af tegninger og beregninger vedrørende beholderen eller typen, specifikationer over anvendte materialer, oplysninger vedrørende anvendte fabrikationsprocesser og detaljeret beskrivelse af kontrolmetoder, der er anvendt under fabrikationen, samt enhver anden oplysning, som fabrikanten eller dennes repræsentant anser for nyttig for bestemmellesadministrationen, når den skal bedømme, hvorvidt en trykbeholder eller flere trykbeholdere af samme type, der er fremstillet i henhold til den pågældende konstruktionen, er i overensstemmelse med de forskrifter, der gælder for trykbeholdere i bestemmellesstaten.

Materialet fremsendes i fire eksemplarer på bestemmellesstatens sprog eller på et andet sprog, der godkendes af denne stat.

2.

- 2.1. Bestemmellesadministrationen anerkender modtagelsen af materialet, så snart dette er indgået.

2.2.

- 2.2.1. Hvis bestemmellesadministrationen skønner, at det modtagne materiale indeholder alle de oplysninger, der kræves i henhold til bestemmelserne i pkt. 1, har den fra modtagelsen af materialet en frist på tre måneder til at foretage en grundig gennemgang af de deri indeholdte dokumenter.

- 2.2.2. Hvis bestemmellesadministrationen skønner, at det modtagne materiale ikke indeholder alle de oplysninger, der kræves i henhold til bestemmelserne i pkt. 1, har den fra modtagelsen af materialet en frist på en måned til at meddele ansøgeren, hvilke forbedringer der skal foretages i materialet i så henseende. Så snart det supplerende materiale i overensstemmelse med denne meddelelse er modtaget, følges den i pkt. 2.2.1 anførte fremgangsmåde.

- 2.3.
- 2.3.1. Hvis det ved grundig undersøgelse af materialet viser sig, at en beholder eller flere beholdere af samme type, der er fremstillet eller skal fremstilles i overensstemmelse med de indsendte dokumenter, overholder i de i bestemmelsesstaten gældende forskrifter for trykbeholdere eller kan godkendes ved dispensation fra disse forskrifter, meddeler bestemmelsesadministrationen ansøgeren dette inden for den i pkt. 2.2.1 fastsatte tidsfrist.
- Dersom den beholder eller de beholdere af samme type, for hvilke der indgives begæring om godkendelse, ikke omfattes af forskrifterne i bestemmelsesstaten kan bestemmelsesadministrationen kræve, at de skal være i overensstemmelse med de i oprindelsesstaten gældende forskrifter for sådanne beholdere.
- 2.3.2. Hvis det ved grundig undersøgelse af materialet viser sig, at en beholder eller flere beholdere af samme type, der er fremstillet eller skal fremstilles i overensstemmelse med de indsendte dokumenter, ikke overholder de i bestemmelsesstaten gældende forskrifter for trykbeholdere og ikke kan godkendes ved dispensation fra disse forskrifter, meddeler bestemmelsesadministrationen ansøgeren dette inden for den i pkt. 2.2.1 fastsatte tidsfrist samt oplyser, hvilke bestemmelser ikke er overholdt, og hvilke skal overholdes, for at en beholder eller flere beholdere af samme type kan godkendes. Med henblik herpå anfører den, hvilke fremstillingsnormer, kontrol, afprøvning og efterprøvning, der kræves i henhold til de i bestemmelsesstaten gældende forskrifter for trykbeholdere.
- Hvis ansøgeren indvilger i at foretage sådanne ændringer i konstruktionen, fabrikationen af og/eller kontrolmetoderne for beholderen eller beholderne af samme type, at denne eller disse derved kommer til at opfylde de angivne betingelser, ændrer han sit materiale i overensstemmelse dermed. Så snart det ændrede materiale er modtaget, følges den i pkt. 2.2.1 anførte fremgangsmåde, men med en frist begrænset til to måneder.
- 2.3.3. De kriterier, som bestemmelsesadministrationen lægger til grund for at tillade eller afslå, at de under pkt. 2.3.1 og 2.3.2 nævnte undtagelser tages i anvendelse, er de samme som de, der gælder for bestemmelsesstatens fabrikanter.
- 2.4. Gebyrer, afgifter eller andre vederlag i forbindelse med sagsbehandlingen beregnes på grundlag af de regler, der gælder i bestemmelsesstaten.
3. Det i henhold til pkt. 1 valgte kontrolorgan udfører de opgaver, som kræves af bestemmelsesadministrationen.
4. Efter at have opfyldt bestemmelsesadministrationens krav om kontrol, afprøvning og efterprøvning og at have kontrolleret, at resultaterne er tilfredsstillende, afgiver kontrolorganet til fabrikanten eller dennes repræsentant samt til bestemmelsesadministrationen rapporterne vedrørende denne kontrol, afprøvning og efterprøvning samt attestationer, som bekræfter, at kontrol-, afprøvnings- og efterprøvningsmetoderne samt resultaterne er i overensstemmelse med de af bestemmelsesstaten fremsatte krav.
- Hvis kontrolresultaterne ikke er tilfredsstillende, giver kontrolorganet ansøgeren såvel som bestemmelsesadministrationen meddelelse herom.
- Disse dokumenter skal være affattet på bestemmelsesstatens sprog eller på et andet af denne stat godkendt sprog.
5. Gebyrer, afgifter eller vederlag for udførelsen af kontrol og afprøvning beregnes på grundlag af de regler, der gælder for kontrolorganet.
6. Bestemmelsesadministrationen skal sikre, at ethvert projekt og enhver dokumentation, der indgives til den, behandles fortroligt.

RADETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

(76/768/EØF)

RADET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De i medlemsstaterne gældende ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om kosmetiske midlers sammensætning indeholder ligeledes reglerne for etiketteringen og emballeringen heraf; disse bestemmelser er forskellige i medlemsstaterne;

som følge af disse forskellige lovgivninger må de virksomheder i Fællesskabet, som producerer kosmetiske midler, differentiere deres produktion efter den medlemsstat, i hvilken midlet skal anvendes; disse forskelle skaber følgelig hindringer for samhandelen med disse midler og indvirker derfor direkte på fællesmarkedets oprettelse og funktion;

disse lovgivninger har som vigtigste målsætning at beskytte den offentlige sundhed, og denne målsætning bør derfor også være grundlaget for Fællesskabets bestemmelser på dette område; dette mål bør dog nås med midler, som ligeledes tager hensyn til den økonomiske og teknologiske nødvendighed;

de regler, som skal overholdes, for så vidt angår sammensætning, etikettering og emballering af kosmetiske midler, skal fastsættes på fællesskabsplan;

dette direktiv vedrører kun kosmetiske midler og ikke medicinske specialiteter og lægemidler; med henblik herpå bør direktivets anvendelsesområde fastlægges ved en afgrænsning af området for kosmetiske midler fra området for lægemidler; denne afgrænsning bygger især på en detaljeret definition af de kosmetiske midler, som dels henviser til, hvor disse midler anvendes, dels til de resultater, der søges opnået ved deres anvendelse; dette direktiv finder ikke anvendelse på midler, som falder ind under definitionen på kosmetiske midler, men som udelukkende er bestemt til sygdomsforebyggelse; endvidere bør det præciseres, at visse midler svarer til denne definition, medens området for kosmetiske midler ikke omfatter midler bestemt til blive indtaget, indhaleret, indsprøjet eller indført i det menneskelige legeme;

det er hensigtsmæssigt på undersøgelsernes nuværende stade at udelukke kosmetiske midler, der indeholder et af de i bilag V angivne stoffer, fra dette direktivs anvendelsesområde;

de kosmetiske midler må ikke være skadelige ved normal eller forudseelig anvendelse; det er især nødvendigt at tage den eventuelle fare i betragtning, der kan bestå for de områder på legemet, der grænser op til det område, på hvilket disse midler er anvendt;

særlig fastlæggelsen af analysemetoderne samt eventuelle ændringer af eller tilføjelser til disse, på grundlag af videnskabelige og tekniske forskningsresultater, er tekniske gennemførelsesforanstaltninger, som det på særlige betingelser indeholdt i dette direktiv bør overdrages til Kommissionen at vedtage med henblik på at forenkle og fremskynde proceduren;

den tekniske udvikling nødvendiggør en hurtig tilpasning af de tekniske forskrifter i dette direktiv og i senere direktiver på dette område, der må for at lette iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger fast-

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 8. 4. 1974, s. 71.

⁽²⁾ EFT nr. C 60 af 26. 7. 1973, s. 16.

sættes en procedure med henblik på indførelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Udvalget for tilpasning til de tekniske fremskridt af direktiverne om fjernelse af de tekniske hindringer for samhandelen med kosmetiske midler;

det er nødvendigt på grundlag af videnskabelig og teknisk forskning at udarbejde forslag til lister over tilladte stoffer, som kan omfatte antioxidanter, hårfarvningsmidler, konserveringsmidler og ultraviolette filtre, idet der især tages hensyn til problemer i forbindelse med sensibiliserende stoffer;

det kan ikke udelukkes, at kosmetiske midler, som markedsføres, skader den offentlige sundhed, selv om de opfylder forskrifterne i dette direktiv og bilagene dertil; der bør derfor fastsættes en procedure til imødegåelse af denne fare —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Ved kosmetiske midler forstås ethvert stof eller præparat, der er bestemt til at komme i kontakt med forskellige dele af det menneskelige legemes overflade (hud, hovedhår og anden hårvækst, negle, læber og ydre kønsorganer) eller med tænderne og mundens slimhinder, med henblik på udelukkende eller hovedsageligt at rense og parfumere dem, at beskytte dem for at holde dem i god stand, ændre deres udseende eller korrigere kropslugt.

2. Som kosmetiske midler i henhold til denne definition betragtes især de i bilag I anførte produkter.

3. Fra direktivets anvendelsesområde er udelukket kosmetiske midler, der indeholder et af de i bilag V anførte stoffer, samt kosmetiske midler indeholdende andre end de i bilag III og IV nævnte farvestoffer, og som ikke er bestemt til at komme i berøring med slimhinderne. Medlemsstaterne kan med hensyn til sådanne produkter træffe de bestemmelser, de måtte anse for hensigtsmæssige.

Artikel 2

Kosmetiske midler, der bringes i handelen inden for Fællesskabet, må ikke ved normalt brug kunne være til skade for menneskets sundhed.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for, at kosmetiske midler kun kan bringes i handelen, dersom de opfylder bestemmelserne i dette direktiv og dets bilag.

Artikel 4

Medlemsstaterne forbyder, med forbehold af deres almindelige forpligtelser ifølge artikel 2, markedsføring af kosmetiske midler indeholdende:

- a) de i bilag II nævnte stoffer;
- b) de i første del af bilag III nævnte stoffer anvendt ud over de deri fastsatte grænser, og såfremt de deri omhandlede betingelser ikke overholdes;
- c) andre farvestoffer end dem, der er nævnt i anden del af bilag III, såfremt de deri omhandlede produkter er bestemt til at anvendes omkring øjnene, på læberne, i mundhulen eller på de ydre kønsorganer;
- d) de farvestoffer, der er nævnt i anden del af bilag III, anvendt ud over de deri angivne grænser og omhandlede betingelser, såfremt de deri omhandlede produkter er bestemt til at anvendes omkring øjnene, på læberne, i mundhulen eller på de ydre kønsorganer.

Artikel 5

I en periode på tre år fra meddelelsen af dette direktiv tillader medlemsstaterne markedsføring af kosmetiske midler indeholdende:

- a) de i første del af bilag IV nævnte stoffer inden for de deri anførte grænser og betingelser;
- b) de i anden del af bilag IV nævnte farvestoffer inden for de anførte grænser og betingelser, såfremt disse produkter er bestemt til anvendelse omkring øjnene, på læberne, i mundhulen eller på de ydre kønsorganer;
- c) de i tredje del af bilag IV nævnte farvestoffer, såfremt disse produkter ikke er bestemt til at komme i berøring med slimhinderne, eller såfremt de kun kommer i kortvarig berøring med huden.

Ved udløbet af den treårige periode skal disse stoffer og farvestoffer:

- enten endeligt tillades;
- eller endeligt forbydes (bilag II);

- eller opretholdes i bilag IV for en ny periode på tre år;
- eller udgå af ethvert bilag til dette direktiv.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at kosmetiske midler kun kan bringes i handelen, hvis der på omslagskartonen, beholderen eller etiketten med uudslettelige, let læselige og synlige bogstaver er anført følgende angivelser:

- a) (firma)navn og adresse eller hovedsæde for fabrikanten eller den for markedsføringen af det kosmetiske middel ansvarlige person, der er etableret inden for Fællesskabet. Disse angivelser kan være forkortede, for så vidt forkortelsen i almindelighed gør det muligt at identificere virksomheden. Medlemsstaterne kan kræve angivelse af oprindelseslandet for produkter, der er fremstillet uden for Fællesskabet;
- b) det nominelle indhold på pakningstidspunktet;
- c) forældelsesdatoen for produkter, hvis holdbarhed er under 3 år;
- d) de særlige forsigtighedsregler for anvendelsen, herunder særlig dem, der er angivet i spalten »obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten« i bilag III og IV, og som skal anføres på beholderen; hvis dette i praksis er umuligt, kan disse angivelser anføres på omslagskartonen eller på en vedlagt meddelelse, men i dette tilfælde skal der ved en angivelse i forkortet form på beholderens yderside henvises til de nævnte angivelser;
- e) fabrikationsseriens nummer eller referenceangivelse til identifikation af produktionen; hvis dette imidlertid på grund af de kosmetiske midlers ringe størrelse er umuligt i praksis, er det kun påbudt at anføre dette nummer eller denne referenceangivelse på yderkartonen til disse artikler.

2. Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for, at der på etiketter og salgspakninger samt i forbindelse med reklamering for kosmetiske midler ikke anvendes tekster, betegnelser, mærker, afbildninger eller andre figurer eller symboler, der tillægger disse midler egenskaber, som de ikke besidder.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører kravene i dette direktiv med bilag, nægte, forbyde eller begrænse markedsføringen af kosmetiske midler, som opfylder betingelserne i dette direktiv og dets bilag.

2. De kan dog kræve, at de i artikel 6, stk. 1, litra b), c) og d), foreskrevne angivelser er affattet på i det mindste det eller de nationale sprog.

3. Desuden kan enhver medlemsstat med henblik på omgående og korrekt lægebehandling i tilfælde af helbredsforstyrrelse kræve, at der stilles passende og tilstrækkelige oplysninger vedrørende de i de kosmetiske midler indeholdte stoffer til rådighed for den kompetente myndighed, som da skal garantere, at disse oplysninger kun vil blive brugt til behandlingsformål.

Artikel 8

1. Efter fremgangsmåden i artikel 10 fastlægges:

- analysemetoderne for kontrol af de kosmetiske midlers sammensætning,
- kriterierne for de kosmetiske midlers mikrobiologiske og kemiske renhed samt kontrolmetoderne for disse kriterier.

2. Efter samme fremgangsmåde vedtages de ændringer, der er nødvendige for tilpasning af bilag II til de tekniske fremskridt.

Artikel 9

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning af direktiverne om fjernelse af tekniske handelshindringer på området for kosmetiske midler til de tekniske fremskridt — i det følgende benævnt »Udvalget« — bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 10

1. Såfremt der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for Udvalget, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger Udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen træffer de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse.
- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse, eller i mangel af udtalelse, fremsætter Kommissionen snarest over for Rådet forslag om, hvilke foranstaltninger der bør træffes.
- Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Såfremt Rådet ikke inden udløbet af en frist på tre måneder efter, at henvendelse er rettet til det, har truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 11

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 5 og senest et år efter udløbet af den frist, der i artikel 14, stk. 1, er afsat til medlemsstaternes iværksættelse af dette direktiv, forelægger Kommissionen på grundlag af de seneste videnskabelige og tekniske forskningsresultater Rådet passende forslag til udarbejdelse af lister over tilladte stoffer.

Artikel 12

1. Hvis en medlemsstat på basis af en udførlig begrundelse konstaterer, at et kosmetisk middel udgør en fare for sundheden, selv om det opfylder kravene i dette direktiv, kan den midlertidigt forbyde markedsføringen af det pågældende kosmetiske middel eller opstille særlige betingelser herfor på sit område. Medlemsstaten skal straks give de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom med oplysning om begrundelsen for sin beslutning.

2. Kommissionen hører inden seks uger den pågældende medlemsstat, hvorefter den hurtigst muligt afgiver sin udtalelse og træffer hensigtsmæssige foranstaltninger.

3. Såfremt Kommissionen er af den opfattelse, at tekniske tilpasninger af dette direktiv er nødvendige, vedtages sådanne tilpasninger enten af Kommissionen eller af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 10; i så fald kan den medlemsstat, som har vedtaget beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse indtil disse tilpasningers ikrafttræden.

Artikel 13

Enhver individuel handling i medfør af dette direktiv, som medfører en begrænsning af eller et forbud mod markedsføring af kosmetiske midler, skal begrundes udførligt. Den meddeles den pågældende med angivelse af hvilke klageveje, der står åbne ifølge gældende lov i medlemsstaterne, og inden for hvilken frist disse klager skal være fremsat.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden atten måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Dog kan medlemsstaterne i en periode på 36 måneder fra meddelelsen af dette direktiv tillade, at kosmetiske midler, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, bringes i handelen på deres område.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

BILAG I

VEJLEDENDE LISTE OVER DE ENKELTE KATEGORIER AF KOSMETISKE MIDLER

- Cremer, emulsioner, lotioner, geler og olier til huden (hænder, ansigt fødder m.v.);
  - Ansigtmasker (undtagen peeling-produkter);
  - Farvede underlag (i flydende og fast form samt pudder),
  - Ansigtspudder, badepudder, talkum m.v.;
  - Toiletsæbe, deodorantsæbe m.v.;
  - Parfumer, former for »eau de toilette« og »eau de Cologne«;
  - Bademidler (salte, skumbade, olier, geler m.v.);
  - Hårfjerningsmidler;
  - Deodoranter og antitranspirationsmidler;
  - Præparater til hårets pleje:
    - hårfarvnings- og affarvningsmidler,
    - permanent- og udtrækningsvæsker samt hårsætningsmidler,
    - vandondulationsvæsker,
    - hårvaskemidler (lotioner, tørshampoo og shampooing),
    - diverse hårplejemidler (lotioner, cremer, olier),
    - frisermidler (lotioner, lakker, brillantiner);
  - Barbermidler (sæbe, barberskum, lotioner m.v.);
  - Ansigts- og øjenmakeup samt rensemidler hertil;
  - Læbemakeup, læbepomader m.v.
  - Tand- og mundplejemidler;
  - Negleplejemidler og neglelak;
  - Midler til udvortes intim pleje;
  - Sololier m.v.;
  - Midler til solbruning uden sol;
  - Blegemidler til huden;
  - Midler mod rynker.
-

BILAG II

LISTE OVER STOFFER, SOM IKKE MÅ FOREKOMME I KOSMETISKE MIDLER

1. N-5-Chlorobenzoxazol-2-ylacetamide
2. β -Acetoxyethyl trimethyl ammonium hydroxide (acetylcholine and its salts)
3. Deanol aceglumate*
4. Spironolactone*
5. [4-(4-Hydroxy-3-iodophenoxy)-3,5-diiodophenyl] acetic acid and its salts
6. Methotrexate*
7. Aminocaproic acid* and its salts
8. Cinchophen*, its salts, derivatives and salts of these derivatives
9. Thyropropic acid* and its salts
10. Trichloroacetic acid
11. *Aconitum napellus* L. (leaves, roots and galenical preparations)
12. Aconitine (principal alkaloid of *Aconitum napellus* L.) and its salts
13. *Adonis vernalis* L. and its preparations
14. Epinephrine*
15. *Rauwolfia serpentina* alkaloids and their salts
16. Alkyne alcohols, their esters, ethers and salts
17. Isoprenaline*
18. Allyl isothiocyanate
19. Alloclamide* and its salts
20. Nalorphine*, its salts and ethers
21. Sympathicomimetic amines acting on the central nervous system: any substance contained in the first list of medicaments which are subject to medical prescription and are referred to in resolution AP (69) 2 of the Council of Europe
22. Aniline, its salts and its halogenated and sulphonated derivatives
23. Betoxycaïne* and its salts
24. Zoxazolamine*
25. Procainamide*, its salts and derivatives
26. Benzidine
27. Tuaminoheptane*, its isomers and salts
28. Octodrine* and its salts
29. 2-Amino-1,2-bis (4-methoxyphenyl)ethanol and its salts
30. 1,3-dimethylpentylamine and its salts

(*) In this Directive, names followed by an asterisk are those published in 'Computer print-out 1975, International Non-proprietary Names (INN) for pharmaceutical products, Lists 1-33 of proposed INN', WHO, Geneva, August 1975.

31. 4-Aminosalicylic acid and its salts
32. Toluidines, their isomers, salts and halogenated and sulphonated derivatives
33. Xylidines, their isomers, salts and halogenated and sulphonated derivatives
34. Imperatorin (9-(3-methoxybut-2-enyloxy) furo [3,2-g] chromen-7-one)
35. *Ammi majus* and its galenical preparations
36. 2,3-Dichloro-2-methylbutane
37. Substances with andrögenic effect
38. Anthracene oil
39. Antibiotics, with the exception of that given in Annex IV
40. Antimony and its compounds
41. *Apocynum cannabinum* L. and its preparations
42. Apomorphine (5,6,6a 7-tetrahydro-6-methyl-4H-dibenzo [de, g] = quinoline-10,11-dihydric alcohol) and its salts
43. Arsenic and its compounds
44. *Atropa belladonna* L. and its preparations
45. Atropine, its salts and derivatives
46. Barium salts, with the exception of barium sulphate, lakes prepared from barium sulphate and pigments prepared from the colouring agents listed in Annex III, Part 2 and Annex IV, Parts 2 and 3 and marked Ba
47. Benzene
48. 4,5-Dihydrobenzimidazol-4-one
49. Benzazepines and benzadiazepines, their salts and derivatives
50. 1-Dimethylaminomethyl-1-methylpropyl benzoate and its salts (amylocaine)
51. 2,2,6-Trimethyl-4-piperidyl benzoate and its salts (benzamine)
52. Isocarboxazide*
53. Bendroflumethiazide* and its derivatives
54. Beryllium and its compounds
55. Bromine, elemental
56. Bretylium tosilate*
57. Carbromal*
58. Bromisoval*
59. Brompheniramine* and its salts
60. Benzilonium bromide*
61. Tetrylammonium bromide*
62. Brucine
63. Tetracaine* and its salts
64. Mofebutazone*
65. Tolbutamide*
66. Carbutamide*
67. Phenylbutazone*
68. Cadmium and its compounds
69. Cantharides, *Cantharis vesicatoria*

70. (1R,2S)-Hexahydro-1,2-dimethyl-3,6-epoxyphthalic anhydride (cantharidin)
71. Phenprobamate*
72. Nitroderivatives of carbazol
73. Carbon disulphide
74. Catalase
75. Cephaeline and its salts
76. *Chenopodium ambrosioides* (essential oil)
77. 2,2,2-Trichloroethane-1,1-diol
78. Chlorine
79. Chlorpropamide*
80. Diphenoxylate* (hydrochloride)
81. 4-Phenylazophenylene-1,3-diamine citrate hydrochloride (chrysoidine citrate hydrochloride)
82. Chlorzoxazone*
83. 2-Chloro-6-methylpyrimidin-4-yl dimethylamine (crimidine-ISO)
84. Chlorprothixene* and its salts
85. Clofenamide*
86. N N-bis (2-chloroethyl) methylamine N-oxide and its salts
87. Chlormethine* and its salts
88. Cyclophosphamide* and its salts
89. Mannomustine* and its salts
90. Butanilicaine* and its salts
91. Chloromezanone*
92. Triparanol*
93. 2-[2(4-Chlorophenyl)-2-phenylacetyl] indane-1,3-dione (chlorophacinone-ISO)
94. Chlorphenoxamine*
95. Phenaglycodol*
96. Chloroethane
97. Chromium; chromic acid and its salts
98. *Claviceps purpurea* Tul., its alkaloids and galenical preparations
99. *Conium maculatum* L. (fruit, powder, galenical preparations)
100. Glycyclamide*
101. Cobalt benzenesulphonate
102. Colchicine, its salts and derivatives
103. Colchicoside and its derivatives
104. *Colchicum autumnale* L. and its galenical preparations
105. Convallatoxin
106. *Anamirta cocculus* L. (fruit)
107. *Croton tiglium* (oil)
108. 1-Butyl-3-(N-crotonoylsulphanilyl)urea
109. Curare and curarine
110. Synthetic curarizants
111. Hydrogen cyanide and its salts

112. 2- α -Cyclohexylbenzyl (N N N' N'-tetraethyl)trimethylenediamine (phenetamine)
113. Cyclomenol* and its salts
114. Sodium hexacyclonate*
115. Hexapropymate*
116. Dextropropoxyphene*
117. O O-Diacetyl-N-allyl-N-normorphine
118. Pipazetate* and its salts
119. 5-(α , β -dibromo-phenethyl)-5-methylhydantoin
120. N N-Pentamethylenebis (trimethylammonium salts), e.g. Pentamethonium bromide*
121. N N'-[Methylimino] diethylene] bis (ethyl dimethylammonium) salts, e.g. azamethonium bromide*
122. Cyclarbamate*
123. Clofenotane*; DDT (ISO)
124. Hexamethylenebis (trimethylammonium salts), e.g. hexamethonium bromide*
125. Dichloroethanes (ethylene chlorides)
126. Dichloroethylenes (acetylene chlorides)
127. Lysergide* and its salts
128. 2-Diethylaminoethyl-3-hydroxy-4-phenylbenzoate and its salts
129. Cinchocaine* and its salts
130. 3-Diethylaminopropyl cinnamate
131. O O-Diethyl O-4-nitrophenyl phosphorothioate (parathion-ISO)
132. [Oxalylbis(iminoethylene)] bis [(o-chlorobenzyl)diethylammonium salts], e.g. ambenomium chloride*
133. Methypylon* and its salts
134. Digitaline and all heterosides of *Digitalis purpurea* L.
135. 7-[2-Hydroxy-3-(2-hydroxyethyl-N-methylamino)propyl]theophylline (xanthinol)
136. Dioxethedrin* and its salts
137. Piprocurarium*
138. Propyphenazone*
139. Tetrabenazine* and its salts
140. Captodiame*
141. Mefeclozazine* and its salts
142. Dimethylamine
143. 1,1-Bis(dimethylaminomethyl) propyl benzoate and its salts (amydracaine, alypine)
144. Methapyrilene* and its salts
145. Metamfepramone* and its salts
146. Amitriptyline* and its salts
147. Metformin* and its salts
148. Isosorbide dinitrate*
149. Malononitrile
150. Succinonitrile
151. Dinitrophenol isomers
152. Inproquone*

153. Dimevamide* and its salts
154. Diphenylpyraline* and its salts
155. Sulfinpyrazone*
156. N-(3-Carbamoyl-3, 3-diphenylpropyl)-N N-diisopropylmethylammonium salts, e.g. isopropamide iodide*
157. Benactyzine*
158. Benzatropine* and its salts
159. Cyclizine* and its salts
160. 5,5-Diphenyl-4 imidazolidone
161. Probenecid*
162. Disulfiram*; thiram (ISO)
163. Emetine, its salts and derivatives
164. Ephedrine and its salts
165. Oxanamide* and its derivatives
166. Eserine or physostigmine and its salts
167. Esters of 4-aminobenzoic acid, with the free amino group, with the exception of that given in Annex IV, Part 1
168. Choline salts and their esters, e.g. choline chloride
169. Caramiphen* and its salts
170. Diethyl 4-nitrophenyl phosphate
171. Metethoheptazine* and its salts
172. Oxpheneridine* and its salts
173. Ethoheptazine* and its salts
174. Methheptazine* and its salts
175. Methylphenidate* and its salts
176. Doxylamine* and its salts
177. Tolboxane*
178. Monobenzone*
179. Parethoxycaine* and its salts
180. Fenozolone*
181. Glutethimide* and its salts
182. Ethylene oxide
183. Bemegride* and its salts
184. Valnoctamide*
185. Haloperidol*
186. Paramethasone*
187. Fluanisone*
188. Trifluoperidol*
189. Fluoresone*
190. Fluorouracil*
191. Hydrofluoric acid, its normal salts, its complexes and hydrofluorides with the exception of those given in Annex IV, Part 1
192. Furfuryltrimethylammonium salts, e.g. furtrethonium iodide*

193. Galantamine*
194. Progestogens, with the exception of those listed in Annex V
195. 1,2,3,4,5,6-Hexachlorocyclohexane (BHC-ISO)
196. (1R,4S,5R,8S)-1,2,3,4,10,10-Hexachloro-1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4:5,8-dimethano-naphthalene (endrin-ISO)
197. Hexachloroethane
198. (1R,4S,5R,8S)-1,2,3,4,10,10-Hexachloro-1,4,4a,5,8,8a-hexahydro-1,4:5,8-dimethano-naphthalene (isodrin-ISO)
199. Hydrastine, hydrastinine and their salts
200. Hydrazides and their salts
201. Hydrazine, its derivatives and their salts
202. Octamoxin* and its salts
203. Warfarin* and its salts
204. Ethyl bis(4-hydroxy-2-oxo-1-benzopyran-3-yl) acetate and salts of the acid
205. Methocarbamol*
206. Propatynitrate*
207. 4,4'-Dihydroxy-3,3'-(3-methylthiopropylidene) dicoumarin
208. Fenadiazole*
209. Nitroxoline* and its salts
210. Hyoscyamine, its salts and derivatives
211. *Hyoscyamus niger* L. (leaves, seeds, powder and galenical preparations)
212. Pemoline* and its salts
213. Iodine
214. Decamethylenebis (trimethylammonium salts), e.g. decamethonium bromide*
215. Ipecacuanha (*Cephaelis ipecacuanha* Brot. and related species) (roots, powder and galenical preparations)
216. (2-Isopropylpent-4-enoyl)urea (apronalide)
217. α -Santonin(3S,5aR,9bS)-3,3a,4,5,5a,9b-hexahydro-3,5a,9-trimethyl naphtho [1,2-b] furan-2,8-dione
218. *Lobelia inflata* L. and its galenical preparations
219. Lobeline* and its salts
220. Barbiturates
221. Mercury and its compounds, excluding the exceptions listed in Annex IV and Annex V
222. 3,4,5-Trimethoxyphenethylamine and its salts
223. Metaldehyde
224. 2-(4-Allyl-2-methoxyphenoxy)-N,N-diethylacetamide and its salts
225. Coumetarol*
226. Dextromethorphan* and its salts
227. 2-Methylheptylamine and its salts
228. Isometheptene* and its salts
229. Mecamylamine*
230. Guaifenesin*
231. Dicoumarol*
232. Phenmetrazine*, its derivatives and salts

233. Thiamazole*
234. 3,4-Dihydro-2-methoxy-2-methyl-4-phenyl-2*H*,5*H*-pyrano [3,2-*c*]-[1] benzopyran-5-one (cyclocoumarol)
235. Carisoprodol*
236. Meprobamate*
237. Tefazoline* and its salts
238. Arecoline
239. Poldine metilsulfate*
240. Hydroxyzine*
241. 2-Naphthol
242. 1-and 2-Naphthylamines and their salts
243. 3 (1-Naphthylmethyl)-2-imidazoline
244. Naphazoline* and its salts
245. Neostigmine and its salts (e.g. neostigmine bromide*)
246. Nicotine and its salts
247. Amyl nitrites
248. Inorganic nitrites, with the exception of sodium nitrite
249. Nitrobenzene
250. Nitrocresols and their alkali metal salts
251. Nitrofurantoin*
252. Furazolidone*
253. Propane-1,2,3-triyl trinitrate
254. Acenocoumarol*
255. Alkali pentacyanonitrosylferrate (2-)
256. Nitrostilbenes, their homologues and their derivatives
257. Noradrenaline and its salts
258. Noscipine* and its salts
259. Guanethidine* and its salts
260. Oestrogens, with the exception of those listed in Annex V
261. Oleandrin
262. Chlortalidone*
263. Pelletierine and its salts
264. Pentachloroethane
265. Pentaerithrityl tetranitrate*
266. Petrichloral*
267. Octamylamine* and its salts
268. Pheno and its alkali salts, excluding the exceptions listed in Annex III
269. Phenacemide*
270. Difenclozazine*
271. 2-Phenylindane-1,3-dione (phenindione)
272. Ethylphenacemide*
273. Phenprocoumon*
274. Fenyramidol*

275. Triamterene* and its salts
276. Tetraethylpyrophosphate; TEPP (ISO)
277. Tritolyl phosphate
278. Psilocybine*
279. Phosphorus and metal phosphides
280. Thalidomide* and its salts
281. *Physostigma venenosum* Balf.
282. Picrotoxin
283. Pilocarpine and its salts
284. α -Piperidin-2-yl benzyl acetate laevorotatory threoform (Levophacetoperane) and its salts
285. Pipradrol* and its salts
286. Azacyclonol* and its salts
287. Bietamiverine*
288. Butopiprine* and its salts
289. Lead and its compounds, with the exception of that mentioned in Annex V
290. Coniine
291. *Prunus laurocerasus* L. ('cherry laurel water')
292. Metyrapone*
293. Radioactive substances (¹)
294. *Juniperus sabina* L. (leaves, essential oil and galenical preparations)
295. Hyoscine, its salts and derivatives
296. Gold salts
297. Selenium and its compounds
298. *Solanum nigrum* L. and its galenical preparations
299. Sparteine and its salts
300. Glucocorticoids
301. *Datura stramonium* L. and its galenical preparations
302. Strophantines, their aglucones and their respective derivatives
303. *Strophantus* species and their galenical preparations
304. Strychnine and its salts
305. *Strychnos* species and their galenical preparations
306. Narcotics, natural and synthetic: All substances listed in Tables I and II of the single Convention on narcotic drugs signed in New York on 30 March 1961
307. Sulphonamides (sulphanylamide and its derivatives obtained by substitution of one or more H-atoms of the -NH₂ groups) and their salts
308. Sultiame*
309. Neodymium and its salts

(¹) The presence of natural radioactive substances and of radioactive substances caused by artificial contamination from the environment is permitted, provided that the radioactive substances are not enriched for the manufacture of cosmetic products and that their concentration falls within the limits set in the Directive laying down the basic standards for the protection of the health of workers and the general public against the dangers arising from ionizing radiations (OJ No 11, 20.2.1959, p. 221/59).

310. Thiotepa*
311. *Pilocarpus jaborandi* Holmes and its galenical preparations
312. Tellurium and its compounds
313. Xylometazoline and its salts
314. Tetrachloroethylene
315. Carbon tetrachloride
316. Hexaethyl tetraphosphate
317. Thallium and its compounds
318. *Thevetia nerifolia* Juss., glycoside extract
319. Ethionamide*
320. Phenothiazine* and its compounds
321. Thiourea and its derivatives, with the exception of those listed in Annex IV, Part 1
322. Mephesisin* and its esters
323. Vaccines, toxins or serums listed in the Annex to the second Council Directive of 20 May 1975 on the approximation of provisions laid down by law, regulation or administrative action relating to proprietary medicinal products (OJ No L 147, 9. 6. 1975, p. 13)
324. Tranylcypromine* and its salts
325. Trichloronitromethane (chloropicrine)
326. 2,2,2-Tribromoethanol (tribromoethyl alcohol)
327. Trichlormethine* and its salts
328. Tretamine*
329. Gallamine triethiodide*
330. *Urginea scilla* Stern. and its galenical preparations
331. Veratrine, its salts and galenical preparations
332. *Schoenocaulon officinale* Lind. (seeds and galenical preparations)
333. *Veratrum album* L. (roots and galenical preparations)
334. Vinyl chloride monomer
335. Ergocalciferol* and cholecalciferol (vitamins D₂ and D₃)
336. Salts of O-alkyldithiocarbonic acids
337. Yohimbine and its salts
338. Dimethyl sulfoxide*
339. Diphenhydramine* and its salts
340. 4-tert-Butylphenol
341. 4-tert-Butylpyrocatechol
342. Dihydrotachysterol*
343. Dioxane
344. Morpholine and its salts
345. *Pyrethrum album* L. and its galenical preparations
346. 2-[4-Methoxybenzyl-N-(2-pyridyl)amino] ethyldimethylamine
347. Tripelennamine*
348. Tetrachlorosalicylanilides
349. Dichlorosalicylanilides

350. Tetrabromosalicylanilides
  351. Dibromosalicylanilides, e.g. metabromsalan*, dibromsalan*
  352. Bithionol*
  353. Thiuram monosulphides
  354. Thiuram disulphides
  355. Dimethylformamide
  356. 4-Phenylbut-3-en-2-one
  357. Benzoates of 4-hydroxy-3-methoxycinnamyl alcohol except for normal content in natural essences used
  358. Furo [3,2-g] chromen-7-one and its alkyl-substituted derivatives (e.g. trioxysalan* and 8-methoxypsoralen), except for normal content in natural essences used
  359. Oil from the seeds of *Laurus nobilis* L.
  360. *Sassafras officinale* Nees oil containing safrole
  361. 5,5'-Di-isopropyl-2,2'-dimethylbiphenyl-4,4'-diyl dihypoidite
-

BILAG III
DEL 1

LISTE OVER STOFFER, SOM I KOSMETISKE MIDLER KUN MÅ FOREKOMME I OVERENSSTEMMELSE
MED DE FASTSATTE BEGRÆNSNINGER OG BETINGELSER

Løbe- nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Høieste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav	
a	b	c	d	e	f
1	Borsyre	a) Talkum b) Mundplejemidler c) Andre midler	a) 5 % b) 0,5 % c) 3 %	a) Må ikke anvendes i ple- jemidler til børn under 3 år	a) Må ikke anvendes til det spæde barns pleje
2	Thioglykolsyre samt salte og estere heraf	a) Permanentmidler eller midler til udtrækning af håret — til privat brug — erhvervsmæssig anvendelse b) Hårfjerningsmidler c) Andre hårplejemidler, som fjernes igen efter brugen	a) — 8 % færdig til brug pH $\leq 9,5$ — 11 % færdig til brug pH $\leq 9,5$ b) 5 % pH $\leq 12,65$ c) 2 % procentsatser beregnet som thioglykolsyre		
3	Oxalsyre samt estere og alkalisalte heraf	Hårplejemidler	5 %		Forbeholdt frisører
4	Chlorobutanol *	Konserveringsmiddel	0,5 %	Forbudt i aerosoler	Indeholder chlorobutanol
5	Ammoniak		6 % beregnet som NH ₃		Over 2 % : indeholder ammoniak

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger				Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav		
a	b	c	d	e	f	
6	Natriumtosylchloramid *		0,2 %			
7	Alkalimetalchlorater	a) Tandpasta b) Anden anvendelse	a) 5 % b) 3 %			
8	Methylenchlorid		35 % (i tilfælde af blanding med 1,1,1-trichlorethan må den samlede koncentration ikke overstige 35 %)	Højeste indhold af urenheder: 0,2 %		Vedr. præparater i aerosoler: Udtømming må ikke finde sted imod åben ild eller glødende legemer
9	Diaminbenzener (ortho, meta) disses nitrogensubstituerede derivater og salte samt nitrogensubstituerede derivater af paradiaminobenzen ⁽¹⁾	Iltende farvestoffer til hårfarvning	6 % beregnet som fri base			Midlet kan fremkalde allergisk reaktion. Indledende overfølsomhedsprøve tilrådes. Indeholder diaminbenzener. Må ikke anvendes til farvning af øjenvipper og -bryn.
10	Diaminoluener, disses nitrogensubstituerede derivater og salte ⁽¹⁾	Iltende farvestoffer til hårfarvning	10 % beregnet som fri base			Midlet kan fremkalde allergisk reaktion. Indledende overfølsomhedsprøve tilrådes. Indeholder diaminoluener. Må ikke anvendes til farvning af øjenvipper og -bryn.

⁽¹⁾ Disse stoffer må anvendes enten enkeltvis eller blandet med hinanden, således at summen af de enkelte stoffer, der indeholdes i det kosmetiske middel, i forhold til det tilladte maksimale indhold af det enkelte stof ikke overskrider enheden.

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger				Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav		
a	b	c	d	e	f	
11	Diaminophenoler ⁽¹⁾	Iltende farvestoffer til hårfarvning	10% beregnet som fri base		Midlet kan fremkalde allergisk reaktion. Indledende overfølsomhedsprøve tilrådes. Indeholder diaminophenoler. Må ikke anvendes til farvning af øjenvipper og -bryn.	
12	Dichlorophen *		0,5% max.		Indeholder dichlorophen	
13	Hydrogenperoxid	Iltende farvestoffer til hårfarvning	40 volumenprocent svarende til 12% H ₂ O ₂		Indeholder x% H ₂ O ₂	
14	Formaldehyd	a) Neglehærder b) Konserveringsmiddel c) Mundpleje	a) 5% b) 0,2% c) 0,1% } beregnet som formaldehyd	b) Må ikke anvendes som konserveringsmiddel i aerosoler og i midler til mundpleje.	a) Neglebåndene beskyttes med fedtstof. Indeholder x% formaldehyd. b) Indeholder formaldehyd.	
15	Hexachlorophen (*)	Konserveringsmiddel	0,1%	Må ikke anvendes i børneplejemidler og midler til intimhygiejne	Må ikke anvendes til det spæde barns pleje. Indeholder hexachlorophen.	
16	Hydrochinon ⁽²⁾		2%		Må ikke anvendes til farvning af øjenvipper og -bryn. Såfremt midlet er kommet i berøring med øjnene, skylles de straks. Indeholder hydrochinon.	

⁽¹⁾ Disse stoffer må anvendes enten enkeltvis eller blandet med hinanden, således at summen af de enkelte stoffer, der indeholdes i det kosmetiske middel, i forhold til det tilladte maksimale indhold af det enkelte stof ikke overskrider 2 enheder.

⁽²⁾ Disse stoffer må anvendes enten enkeltvis eller blandet med hinanden, således at summen af de enkelte stoffer, der indeholdes i det kosmetiske middel, i forhold til det tilladte maksimale indhold af det enkelte stof ikke overskrider 1 enhed.

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav	
a	b	c	d	e	f
17	Ætskali eller natronlud	a) Neglebåndsfjerner b) Udtrækningsvæske c) Anden neutraliserende anvendelse	a) 5 vægtprocent ⁽²⁾ b) 2 vægtprocent ⁽²⁾ c) indtil pH 11		a) Må ikke komme i berøring med øjnene. Kan medføre blindhed. Opbevares utilgængeligt for børn. b) Må ikke komme i berøring med øjnene. Kan medføre blindhed. Opbevares utilgængeligt for børn.
18	Lanolin				Indeholder lanolin.
19	α -naphthol	Hårfarvingsmiddel	0,5%		Indeholder α -naphthol.
20	Natriumnitrit	Udelukkende som korrosionsinhibitor	0,2%	Må ikke anvendes sammen med sekundære aminer	
21	Nitromethan	Udelukkende som korrosionsinhibitor	0,3%		
22	Phenol	Sæbe og shampooing	1%		Indeholder phenol.
23	Picrinsyre	Udelukkende som korrosionsinhibitor	1%		Indeholder picrinsyre.
24	Pyrogallol ⁽¹⁾	Kun som hårfarvingsmiddel	5%		Må ikke anvendes til farvning af øjenvipper og -bryn. Såfremt midlet er kommet i berøring med øjnene, skylles de straks. Indeholder pyrogallol.

⁽¹⁾ Disse stoffer må anvendes enkeltvis eller blandet med hinanden, således at summen af de enkelte stoffer, der indeholdes i det kosmetiske middel, i forhold til det tilladte maksimale indhold af det enkelte stof ikke overskrider 2 enheder.

⁽²⁾ Summen af de to hydroxider udtrykt som natriumhydroxid.

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav	
a	b	c	d	e	f
25	Kinin og kininsalte	a) Shampooing b) Hårlotion	a) 0,5% beregnet som kininbase b) 0,2% beregnet som kininbase		
26	Resorsinol (*)	a) Hårfarvingsmiddel b) Hårlotion c) Shampooing	a) 5% b) 0,5% c) 0,5%		a) Kan fremkalde allergisk reaktion. Indeholder resorsinol. Håret skylles grundigt efter brugen. Må ikke anvendes til farvning af øjenvipper og -bryn. Såfremt midlet er kommet i berøring med øjnene, skylles de straks. b) Kan fremkalde allergisk reaktion. Indeholder resorsinol. c) Kan fremkalde allergisk reaktion. Indeholder resorsinol. Håret skylles grundigt efter brugen
27	Ammoniumsulfider, alkalisulfider, alkalijordsulfider		2% i pastaer 20% i monosulfider i vandig opløsning uden tilsætning		
28	Zink (chlorid og sulfat)		1% beregnet som zink		
29	Zinkphenolsulfonat	a) Astringerende middel b) Deodorant	a) beregnet som 6% anhydrid b) beregnet som 6% anhydrid		a) Må ikke komme i berøring med øjnene. b) Må ikke sprøjtes i øjnene.

(*) Disse stoffer må anvendes enkeltvis eller blandet med hinanden, således at summen af de enkelte stoffer, der indeholdes i det kosmetiske middel, i forhold til det tilladte maksimale indhold af det enkelte stof ikke overskrider 2 enheder.

DEL 2

LISTE OVER FARVESTOFFER, SOM MÅ FINDES I KOSMETISKE MIDLER, DER ER
BESTEMT TIL AT KOMME I BERØRING MED SLIMHINDERNE ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾

a) Røde farvestoffer

Løbenummer	Farveindeks- nummer	Farvenummer ifølge EØF-direktiverne af 1962 om farvestoffer i levnedsmidler eller andre oplysninger ⁽⁴⁾	Begrænsninger		
			Anvendelses- område	Højeste tilladte koncentration	Renhedskrav ⁽⁴⁾
1	12 085			3%	
2	12 150				
3	12 490				
4	14 720	E 122			E 122
5	14 815	E 125			E 125
6	15 525				
7	15 580				
8	15 585		r		
9	15 630 15 630(Ba) 15 630(Sr)			3%	
10	15 850	E 180			E 180
11	15 865 15 865(Sr)				
12	15 880				
13	16 185	E 123			E 123
14	16 255	E 124			E 124
15	16 290	E 126			E 126
16	45 170 45 170(Ba)		r		
17	45 370				ikke mere end 1 % fluorescein og 2 % monobromo- fluorescein
18	45 380				do.
19	45 405		r		do.

⁽¹⁾ Disse farvestoffer kan ligeledes findes i kosmetiske midler, der kommer i berøring med andre dele af kroppen.

⁽²⁾ For visse farvestoffer gælder begrænsninger vedrørende det for farven gældende anvendelsesområde (bogstavet »r« i spalten, hvori begrænsningerne vedrørende anvendelsesområdet er anført, betyder, at det er forbudt at anvende denne farve ved fremstilling af kosmetiske midler, der kan komme i berøring med øjets slimhinde, (især øjenmake-up og rensedmidler hertil) eller vedrørende den højeste tilladte koncentration.

⁽³⁾ Ligeledes tillades disse farvestoffers lakker eller salte, som indeholder stoffer, hvis anvendelse ikke er forbudt i medfør af bilag II, eller som i medfør af bilag V ikke er udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

⁽⁴⁾ Når bogstavet »E« i medfør af bestemmelserne i EØF-direktiverne af 1962 om levnedsmidler og farvestoffer er anbragt foran farvestoffets nummer, skal farvestoffet opfylde de i disse direktiver anførte renhedskrav.

Løbenummer	Farveindeksnummer	Farvenummer ifølge EØF-direktiverne af 1962 om farvestoffer i levnedsmidler eller andre oplysninger	Begrænsninger		
			Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration	Renhedskrav
20	45 410				do.
21	45 425				ikke mere end 1 % fluorescein og 3 % monoiodfluorescein
22	45 430	E 127			E 127 do.
23	58 000				
24	73 360				
25	75 470	E 120			E 120
26	77 015	E 420			E 420
27	77 491	E 172			E 172
28		E 163			E 163
29		E 162			E 162

b) Orange og gule farvestoffer

1	10 316		r		
2	11 920				
3	12 075				
4	13 015	E 105			E 105
5	14 270	E 103			E 103
6	15 510		r		
7	15 980	E 111			E 111
8	15 985	E 110			E 110
9	19 140	E 102			E 102
10	45 350			6%	
11	47 005	E 104			E 104
12	75 100				
13	75 120	E 160 b			E 160 b
14	75 125	E 160 d			E 160 d

Løbenummer	Farveindeks-nummer	Farvenummer ifølge EØF-direktiverne af 1962 om farvestoffer i levnedsmidler eller andre oplysninger	Begrænsninger		
			Anvendelses-område	Højeste tilladte koncentration	Renhedskrav
15	75 130	E 160 a			E 160 a
16	75 135	E 161 d			E 161 d
17	75 300	E 100			E 100
18	77 489	E 172			E 172
19	77 492	E 172			E 172
20	40 820	E 160 e			E 160 e
21	40 825	E 160 f			E 160 f
22		E 101			E 101
23	45 395			I læbestifter må farvestoffet kun anvendes i form af fri syre med en højeste koncentration på 1 %	
24		E 160 c			E 160 c

c) Grønne og blå farvestoffer

1	42 051	E 131			E 131
2	42 053				
3	42 090				
4	44 090				
5	61 565				
6	61 570				
7	69 825				
8	73 000				
9	73 015	E 132			E 132
10	74 260		r		
11	75 810	E 140			E 140
12		E 141			E 141
13	77 007				
14	77 346				
15	77 510				Fri for cyanidioner
16	69 800	E 130			E 130

d) Violette, brune, sorte og hvide farvestoffer

Løbenummer	Farveindeks-nummer	Farvenummer ifølge EØF-direktiverne af 1962 om farvestoffer i levnedsmidler eller andre oplysninger	Begrænsninger		
			Anvendelses-område	Højeste tilladte koncentration	Renhedskrav
1	28 440	E 151			E 151
2	42 640				
3	60 725				
4	73 385				
5	77 000	E 173			E 173
6	77 002				
7	77 004				
8	77 005				
9	77 120				
10	77 220	E 170			E 170
11	77 231				
12	77 266	Del af E 153			E 153
13	77 267	Del af E 153			E 153
14	77 400				
15	77 480	E 175			E 175
16	77 499	E 172			E 172
17	77 713				
18	77 742				
19	77 745				
20	77 820	E 174			E 174
21	77 891	E 171 Titandioxid (og blandinger heraf med glimmer)			E 171
22	77 947				
23	75 170	Guanin eller perleessens			
24 (hvid 9) Aluminium-, zink-, magnesium- og calcium- stearater					
25		E 150 Karamel			E 150

BILAG IV

DEL 1

LISTE OVER FORELØBIGT TILLADTE STOFFER

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger				Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav		
a	b	c	d	e	f	
1	Methylalkohol	Som denatureringsmiddel til ætyl- og isopropylalkohol	5% Beregnet som procentsats af ethyl- og isopropylalkohol			
2	Thiomersal*	Kun som konserveringsmiddel i øjenmakeup	0,007% beregnet som Hg. I tilfælde af blanding med andre kviksølvforbindelser, som er tilladt i medfør af dette direktiv, er den maksimale koncentration af Hg uændret fastsat til 0,007%		Indeholder ethylkviksølv-thiosalicylat	
3	Mercuriphenylforbindelser	do	do		Indeholder kviksølvphenylforbindelser	
4	Chloroform	Tandpasta	4%			
5	Monoglyceriner af para-aminobenzoesyre		5%		Indeholder monoglyceriner af para-aminobenzoesyre	
6	8-hydroxidichinolin og sulfater heraf		0,3% som base	Må ikke anvendes i midler, der bruges efter solbad, eller i talkum til spædbørn	Må ikke anvendes til det spæde barns pleje	

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav	
a	b	c	d	e	f
7	Ammoniummonofluorophosphat	Mundplejemidler	0,15 % Beregnet som F. I tilfælde af blanding med andre fluorforbindelser, som er tilladt i medfør af dette bilag, er den maksimale koncentration af F uændret fastsat til 0,15 %		Indeholder ammoniummonofluorophosphat
8	Natriummonofluorophosphat	do	0,15 % do		Indeholder natriummonofluorophosphat
9	Kaliummonofluorophosphat	do	0,15 % do		Indeholder kaliummonofluorophosphat
10	Calciummonofluorophosphat	do	0,15 % do		Indeholder calciummonofluorophosphat
11	Calciumfluorid	do	0,15 % do		Indeholder calciumfluorid
12	Natriumfluorid	do	0,15 % do		Indeholder natriumfluorid
13	Kaliumfluorid	do	0,15 % do		Indeholder kaliumfluorid
14	Ammoniumfluorid	do	0,15 % do		Indeholder ammoniumfluorid
15	Aluminiumfluorid	do	0,15 % do		Indeholder aluminiumfluorid
16	Stannofluorid	do	0,15 % do		Indeholder stannofluorid

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav	
a	b	c	d	e	f
17	Cetylaminhydrofluorid (hexadecylaminhydrofluorid)	do	0,15 % do		Indeholder cetylaminhydrofluorid
18	Bi-(hydroxyethyl) amino-propyl-N-hydroxyethyl-oc-tadecylamindihydrofluorid	do	0,15 % do		Indeholder bi-(hydroxyethyl) aminopropyl-N-hydroxyethyl-oc-tadecylamindihydrofluorid
19	N, N', N-tri(polyoxyethylen)-N-hexadecylpropylendia-min-dihydrofluorid	do	0,15 % do		Indeholder N, N', N-tri(polyox-etylen)-N-hexadecyl-propylen-diamin-dihydrofluorid
20	Oktadecylaminhydro-fluorid	do	0,15 % do		Indeholder oktadecylaminhydrofluorid
21	Natriumsilicofluorid	do	0,15 % do		Indeholder natriumsilicofluorid
22	Kaliumsilicofluorid	do	0,15 % do		Indeholder kaliumsilicofluorid
23	Armoniumsilicofluorid	do	0,15 % do		Indeholder ammoniumsilicofluorid
24	Magnesiumsilicofluorid	do	0,15 % do		Indeholder magnesiumsilico-fluorid
25	Safrol		100 ppm		
26	1,3-Bis-(Hydroxymethyl)-imidazolidin-2-thion	Til hårbehandling	a) op til 2 % b) fra 2 til 8 %	a) forbudt i aerosoler b) do	a) Indeholder 1,3-Bis-(Hydroxy-methyl)-imidazolidin-2-thion b) — Håret skylles grundigt efter brugen — Indeholder 1,3-Bis-(Hydro-xymethyl)-imidazolidin-2-thion

Løbe-nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsanvisning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begrænsninger og krav	
a	b	c	d	e	f
27	1,3-Bis-(Hydroxymethyl)-thiourinstof	do	6 %	do	— Håret skylles grundigt efter brugen — Indeholder 1,3-Bis-(Hydroxymethyl)-thiourinstof
28	1-Hydroxymethyl-thiourinstof	do	6 %	do	— Håret skylles grundigt efter brugen — Indeholder 1-Hydroxymethyl-thiourinstof
29	1-Hydroxymethyl-imidazolidin-2-thion	do	6 %	do	— Håret skylles grundigt efter brugen — Indeholder 1-Hydroxymethyl-imidazolidin-2-thion
30	1-(Morpholinomethyl)-thiourinstof	do	6 %	do	— Håret skylles grundigt efter brugen — 1-(Morpholinomethyl)-thiourinstof
31	1,3-Bis-(Morpholinomethyl)-thiourinstof	do	6 %	do	— Håret skylles grundigt efter brugen — Indeholder 1,3-Bis-(Morpholinomethyl)-thiourinstof
32	1,1,1, Trichlorethan (metylchloroform)	Til aerosoler	35 % I tilfælde af blanding med methylencchlorid er den maksimale koncentration uændret fastsat til 35 %		Udtømning må ikke finde sted imod åben ild eller glødende legemer
33	Tribromosalicylanilid (f.eks. tribromsalanum)	Sæbe	1 %		Indeholder tribromosalicylanilid

DEL 2

**LISTE OVER MIDLERTIDIGT TILLADTE FARVESTOFFER, SOM I MEDFØR AF
BESTEMMELSERNE I ARTIKEL 5 KAN FINDES I KOSMETISKE MIDLER, DER MÅ
KOMME I BERØRING MED SLIMHINDERNE ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾**

a) Røde farvestoffer

Løbenummer	Farveindeks- nummer	Farvenummer ifølge EØF-direktiverne af 1962 om farvestoffer i levnedsmidler eller andre oplysninger ⁽⁴⁾	Begrænsninger		
			Anvendelses- område	Højeste tilladte koncentration	Renhedskrav ⁽⁴⁾
1	12 120				
2	12 350				
3	12 385				
4	14 700		r		
5	15 500 15 500(Ba)		Det er forbudt at anvende Ba-salte i læbestifter		
6	15 585(Ba)				
7	15 620				
8	15 800				
9	16 035				
10	26 100				
11	27 290				
12	45 160				
13	75 480				
14	75 580				

b) Orange og gule farvestoffer

1	18 965				
2	45 340				
3	47 000		r		

⁽¹⁾ Disse farvestoffer kan ligeledes findes i kosmetiske midler, der kommer i berøring med andre dele af kroppen.

⁽²⁾ For visse farvestoffer gælder begrænsninger vedrørende det for farven gældende anvendelsesområde (bogstavet »r« i spalten, hvori begrænsningerne vedrørende anvendelsesområdet er anført, betyder, at det er forbudt at anvende denne farve ved fremstilling af kosmetiske midler, der kan komme i berøring med øjets slimhinde, især øjenmakeup og rensningsmidler hertil) eller vedrørende den højeste tilladte koncentration.

⁽³⁾ Ligeledes tillades disse farvestoffers lakker eller salte, som indeholder stoffer, hvis anvendelse ikke er forbudt i medfør af bilag II, eller som i medfør af bilag V ikke er udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

⁽⁴⁾ Når bogstavet »E« i medfør af bestemmelserne i EØF-direktiverne af 1962 om levnedsmidler og farvestoffer er anbragt foran farvestoffets nummer, skal farvestoffet opfylde de i disse direktiver anførte renhedskrav.

c) Grønne og blå farvestoffer

Løbenummer	Farveindeksnummer	Farvenummer ifølge EØF-direktiverne af 1962 om farvestoffer i levnedsmidler eller andre oplysninger	Begrænsninger		
			Anvendelsesområde	Højeste tilladte koncentration	Renhedskrav
1	42 040				
2	42 140				
3	42 170				
4	42 735				
5	44 040				
6	44 045				
7	59 040				
8	61 554				
9	62 085				
10	77 288				Fri for chromationer
11	77 289				do.
12	77 520				
13	74 160				

d) Violette, brune, sorte og hvide farvestoffer

1	20 170				
2	27 755	E 152			E 152
3	42 580				
4	45 190				
5	77 019				
6	77 163	Vismutoxychlorid (og blandinger heraf med glimmer)			
7	77 265				
8	77 718				

TREDJE DEL

A) LISTE OVER MIDLERTIDIGT TILLADTE FARVESTOFFER I KOSMETISKE MIDLER, DER IKKE KOMMER I BERØRING MED SLIMHINDERNE**Røde farvestoffer**

12310, 12335, 12420, 12430, 12440, 16140, 16155, 16250, 17200, 18000, 18050, 18055, 18065, 26105, 45100, 50240, E121

Orange og gule farvestoffer

11680, 11710, 13065, 15575, 16230, 18690, 18736, 18745, 19120, 19130, 21230, 71105

Blå og grønne farvestoffer

10006, 10020, 42045, 42050, 42080, 42755, 44025, 62095, 62550, 63000, 71255, 74100, 74220, 74350, bromthymolblåt, bromkresolgrønt, n-dibutylamin-1,4-antrokinon

Violette, brune, sorte og hvide farvestoffer

12010, 12196, 12480, 16580, 27905, 42555, 42571, 43625, 46500, 51319, 61710, 61800, Na 2-4-diaminoazobenzen-4-sulfonat og 5 hermed beslægtede farvestoffer (Brown FK), bromkresolpurpur

B) LISTE OVER MIDLERTIDIGT TILLADTE FARVESTOFFER I KOSMETISKE MIDLER, DER KUN KOMMER I KORTVARIG BERØRING MED HUDEN**Røde farvestoffer**

11210, 12090, 12155, 12170, 12315, 12370, 12459, 12460, 13020, 14895, 14905, 16045, 16180, 18125, 18130, 24790, 27300, 27306, 28160, 45220, 60505, 60710, 62015, 73300

Orange og gule farvestoffer

11720, 11725, 11730, 11765, 11850, 11855, 11860, 11870, 12055, 12140, 12700, 12740, 12770, 12790, 13900, 14600, 15970, 15975, 18820, 18900, 19555, 21090, 21096, 21100, 21108, 21110, 21115, 22910, 25135, 25220, 26090, 29020, 40215, 40640, 41000, 45376, 47035, 48040, 48055, 56205, 4-(3-chlorazophenyl)-3-hydroxy-2 naphtosyre-0-anisidid (= Pigment Orange 4),-3-oxypyren-5,8,10 natriumsulfonat

Blå og grønne farvestoffer

10025, 26360, 42052, 42085, 42095, 42100, 50315, 50320, 50400, 50405, 51175, 52015, 52020, 52030, 61505, 61585, 62045, 62100, 62105, 62125, 62130, 62500, 62560, 63010, 64500, 74180

Violette, brune, sorte og hvide farvestoffer

12145, 14805, 15685, 17580, 20285, 20470, 21010, 25410, 30045, 30235, 40625, 42510, 42520, 42525, 42535, 42650, 48013, 57020, 60730, 61100, 61105, 61705, 62030, 63165, 63615.

BILAG V

LISTE OVER STOFFER, SOM IKKE OMFATTES AF DIREKTIVETS
ANVENDELSESOMRÅDE

1. Blyacetat (kun til hårplejemidler).
  2. Hexachlorophen (samtlige former for anvendelse med undtagelse af, hvad der er anført i bilag III, del 1).
  3. **Hormoner**
    - a) — østron,
— østradiol og estere deraf,
— østriol og estere deraf;
    - b) — progesteron,
— ethisteron*.
  4. Paradiaminobenzen og dets salte.
  5. Strontium og dets salte med undtagelse af strontiumsalte af de farvestoffer, der er anført i bilag III, anden del og bilag IV, anden og tredje del.
  6. Zirkonium og derivater deraf.
  7. Thiomersal* og mercuriphenylforbindelser (som konserveringsmiddel i koncentreret shampooing og cremer, der indeholder ikke-ioniske emulgeringskonserveringsmidler, som ophæver virkningen af de øvrige konserveringsmidler, og med en højstekoncentration på 0,003 % beregnet som Hg)
  8. Lidocain*
  9. Tyrothricin*.
-

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

(76/769/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Formålet med enhver bestemmelse vedrørende markedsføring af farlige stoffer og præparater skal være at beskytte befolkningen og især de personer, som bruger dem;

bestemmelserne skal medvirke til at beskytte miljøet mod alle stoffer og præparater, som har økotoksicitets karakter, eller som kan skabe miljøforurening;

de har endvidere til formål at genoprette, beskytte og forbedre menneskets livskvalitet;

farlige stoffer og præparater omfattes af bestemmelser i medlemsstaterne; disse er forskellige hvad angår vilkårene for markedsføring og anvendelse; disse forskellige udgør en hindring for samhandelen og har direkte indvirkning på fællesmarkedets oprettelse og funktion;

det er derfor vigtigt at fjerne denne hindring, og for at nå dette mål er den indbyrdes tilnærmelse af den eksisterende lovgivning på dette område i medlemsstaterne nødvendig;

bestemmelser vedrørende visse farlige stoffer og præparater er allerede fastsat gennem fællesskabsdirektiver; det er alligevel nødvendigt at udfærdige regler for andre produkter særlig for dem, hvis brug internationale organisationer har besluttet at begrænse, for eksempel de chlorerede diphenyl (PCB), for hvilke Rådet for OECD allerede den 13. februar 1973 traf en beslutning om begrænsning af produktion og anvendelse; en sådan foranstaltning er nødvendig for at hindre optagelse af PCB i det menneskelige legeme, og de deraf følgende skader på helbredet;

grundige undersøgelser har vist, at de polychlorerede triphenyl (PCT) indebærer tilsvarende risici som dem, der er fremkaldt af PCB, følgelig bør markedsføring og anvendelse heraf begrænses;

det vil desuden være nødvendigt at tage hele dette problem op til fornyet drøftelse med regelmæssige mellemrum for gradvis at nå til en fuldstændig afskaffelse af PCB og PCT;

anvendelsen af monomeret vinylchlorid (1-chloræthen) som drivmiddel til aerosoler frembyder farer for menneskets sundhed, og anvendelsen heraf bør forbydes —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser inden for området gælder dette direktiv for begrænsning af markedsføring og anvendelse i Fællesskabets medlemsstater af de i bilaget anførte farlige stoffer og præparater.

⁽¹⁾ EFT nr. C 60 af 13. 3. 1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. C 16 af 23. 1. 1975, s. 25.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
- a) transport af farlige stoffer og præparater med jernbane, ad landevej og indre vandveje, ad sø- eller luftvejen;
  - b) farlige stoffer og præparater, der udføres til tredjelande;
  - c) farlige stoffer og præparater i transit under toldkontrol, for såvidt de ikke er genstand for forarbejdning.
3. I dette direktiv forstås ved:
- a) stoffer:
kemiske bestanddele og deres forbindelser, således som de naturligt forekommer eller er industri-fremstillet;
  - b) præparater:
blandinger og opløsninger, der er sammensat af to eller flere stoffer.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er angivet i bilaget, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri. Disse begrænsninger finder ikke anvendelse ved markeds-

føring eller anvendelse i forsknings-, udviklings- samt analyseøjemed.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 18 måneder efter dets meddelelse, og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsender på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne
M. van der STOEL
Formand

BILAG

Betegnelse for stoffet, stofgruppen eller præparatet	Begrænsninger
1. — Polychlorerede diphenyler (PCB) med undtagelse af mono- og bichlorerede diphenyler — Polychlorerede triphenyler (PCT) — præparater, der indeholder mere end 0,1 vægtprocent PCB eller PCT.	Er ikke tilladt undtagen i følgende tilfælde: 1. Elektriske apparater i »lukket system«: Transformere og modstands- og reaktionsmateriel. 2. Store kondensatorer (mindst 1 kg totalvægt). 3. Små kondensatorer (på betingelse af at PCB'ernes chlorindhold maksimalt er 43 %, og at disse ikke indeholder mere end 3,5 % pentachlorerede diphenyler eller stærkere chlorerede diphenyler). Små kondensatorer, der ikke overholder ovennævnte krav, kan stadig markedsføres i en periode på ét år efter dette direktivs ikrafttrædelsesdato. Denne begrænsning finder ikke anvendelse på små kondensatorer, som allerede er i brug. 4. Varmeførende væsker i lukkede anlæg (undtagen i anlæg til behandling af levnedsmidler, dyrefoder samt farmaceutiske og veterinære produkter; hvis der ved meddelelsen af dette direktiv anvendes PCB i ovennævnte anlæg, kan disse dog stadig anvendes indtil senest den 31. december 1979). 5. Hydraulikvæsker til a) underjordisk minemateriel b) udstyr til beholdere til fremstilling af aluminium ved elektrolyse, som er i brug ved dette direktivs vedtagelse indtil senest den 31. december 1979. 6. Udgangsmaterialer og produkter på mellemstadium, som skal omdannes til andre produkter, der ikke omfattes af forbudet i dette direktiv.
2. 1-chlor-æthen (monomeret vinyl-chlorid).	Er ikke tilladt som drivmiddel i aerosoler, uanset til hvilke formål.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om ændring af direktiv 71/354/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt

(76/770/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til tiltrædelsesakten, særlig artikel 29,

under henvisning til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt ⁽¹⁾, ændret ved tiltrædelsesakten, særlig artikel 1, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af den nævnte tiltrædelsesakt er det fastsat, at det skal besluttes at foretage den i bilag I til direktiv 71/354/EØF indeholdte klassificering af de enheder for mål og vægt, som er nævnt i bilag II, senest den 31. august 1976;

ved gennemførelse af Rådets direktiv 71/354/EØF bestemtes det, at situationen med hensyn til de enheder og navne på enheder, som er gengivet i kapitel II i bilag I til dette direktiv, skal gennemgås inden den 31. december 1977;

den femtende Generalkonference for Mål og Vægt (CGPM), som efter indkaldelse fra Den internationale Komité for Mål og Vægt (CIPM) mødtes i Paris den 27. maj 1975, vedtog nye internationale resolutioner vedrørende det internationale enhedssystem —

⁽¹⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. C 125 af 8. 6. 1976, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. C 131 af 12. 6. 1976, s. 55.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 1 i direktiv 71/354/EØF affattes således:

»*Artikel 1*

1. Medlemsstaterne foreskriver anvendelse af de i bilagets kapitel A anførte bestemmelser senest fra den 2. april 1978.

2. Medlemsstaterne forbyder anvendelse efter den 31. december 1977 af de måleenheder, som er angivet i bilagets kapitel B.

3. Medlemsstaterne forbyder anvendelse efter den 31. december 1979 af de måleenheder, som er gengivet i bilagets kapitel C.

4. De enheder, navne og symboler, der er gengivet i kapitel D i bilaget, vil blive behandlet inden den 31. december 1979.

5. Pligt til at bruge de måleenheder, der oprettholdes midlertidigt under de vilkår, som er fastlagt i kapitel B, C og D i bilaget, kan ikke kræves gennemført i de medlemsstater, hvor disse enheder ikke er tilladt fra den 21. april 1973.«

Artikel 2

Følgende artikel indsættes i direktiv 71/354/EØF:

»*Artikel 2a*

Medlemsstaterne kan give tilladelse til anvendelse af varer, udrustning og redskaber, som benytter måleenheder, der ikke er tilladt i henhold til dette direktiv, og som allerede var markedsført for de i dette direktiv fastsatte datoer samt til fremstilling,

markedsføring og anvendelse af varer og udrustning, der er nødvendig for at supplere eller erstatte dele af varer, udrustning og redskaber.»

Artikel 3

Bilag I og II til direktiv 71/354/EØF erstattes af bilaget til dette direktiv.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1977 og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne giver meddelelse til Kommissionen om ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de måtte udstede på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1976.

På Rådets vegne
M. van der STOEL
Formand

BILAG

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kapitel A: Enheder for mål og vægt, hvis anvendelse skal være påbudt senest den 21. april 1978.

1. SI-enheder og deres decimal-mangfold og decimaldele.
  - 1.1. SI-grundenheder.
  - 1.2. Andre SI-enheder.
  - 1.3. Præfixer og deres symboler til angivelse af en række decimale over- og underenheder.
  - 1.4. Tilladte særlige navne og symboler.
2. Enheder, der er defineret ud fra SI-enheder men ikke er decimale over- eller underenheder af disse.
3. Enheder, der er defineret uafhængigt af de syv SI-grundenheder.
4. Enheder og betegnelser for enheder, der kun er tilladte inden for særskilte anvendelsesområder.
5. S sammensatte enheder.

Kapitel B: Måleenheder omhandlet i artikel 1, stk. 2

6. Særlige enheder.
7. Særlig med hensyn til temperatur.
8. »Imperial« måleenheder.

Kapitel C: Måleenheder omhandlet i artikel 1, stk. 3

9. »Imperial« måleenheder.
10. CGS-enheder.
11. Andre enheder.

Kapitel D: Måleenheder, betegnelser og symboler omhandlet i artikel 1, stk. 4

12. Enheder under »the imperial system«.
13. Andre enheder.
14. S sammensatte enheder (anvendes midlertidigt).

KAPITEL A

**ENHEDER FOR MÅL OG VÆGT HVIS ANVENDELSE SKAL VÆRE PÅBUDT SENEST
DEN 21. APRIL 1978**

1. SI-ENHEDER OG DERES DECIMAL-MANGEFOLD OG DECIMALDELE

1.1. Grundenheder

Størrelse	Enhed	
	navn	symbol
længde	meter	m
masse	kilogram	kg
tid	sekund	s
elektrisk strøm	ampere	A
termodynamisk temperatur	kelvin	K
stofmængde	mol	mol
lysstyrke	candela	cd

Definitionerne for SI-grundenhederne er følgende:

Grundenheden for længde

En meter er defineret som længden af 1 650 763,73 bølglængder i det tomme rum af strålingen fra Krypton-86-atomet ved overgang mellem niveauerne $2p_{10}$ og $5d_5$.

(11. CGPM — 1960 — resolution 6)

Grundenheden for masse

Et kilogram er masseenheden; den er lig massen af den internationale kilogramprototype.

(3. CGPM — 1901 — s. 70 i mødereferatet)

Grundenheden for tid

Et sekund er defineret som varigheden af 9 192 631 770 perioder af strålingen fra cæsium-133 atomet ved overgang mellem grundtilstandens to hyperfinstruktur-niveauer.

(13. CGPM — 1967 — resolution 1)

Grundenheden for elektrisk strøm

En ampere er defineret som styrken af en konstant strøm, der — når den løber i to parallelle, uendeligt lange ledere med forsvindende lille cirkulært tværsnit, som har en indbyrdes afstand på 1 meter og er anbragt i det tomme rum — bevirker, at den ene leder påvirker den anden med kraften 2×10^{-7} newton for hver meter.

(CIPM — 1946 — resolution 2, godkendt af den 9. CGPM — 1948)

Grundenheden for termodynamisk temperatur

En kelvin, enheden for den termodynamiske temperatur, er brøkdelen $1/273,16$ af vands tripelpunkts termodynamiske temperatur.

(13. CGPM — 1967 — resolution 4)

Grundenheden for stofmængde

Et mol er den stofmængde af et system, der indeholder lige så mange elementære dele, som der er atomer i 0,012 kilogram kulstof 12.

Ved brug af molet må de elementære dele specificeres; det kan være atomer, molekyler, ioner, elektroner, andre partikler eller specificerede grupper af sådanne partikler.

(14. CGPM — 1971 — Resolution 3)

Grundenheden for lysstyrke

En candela er lysstyrken vinkelret på et $1/600\,000$ kvadratmeter stort overfladestykke af et sort legeme ved den temperatur, hvor platin størkner under trykket $101\,325$ newton/m².

(13. CGPM — 1967 — resolution 5)

1.1.1. Særligt navn og symbol for SI-temperaturenheden ved angivelse af celsius-temperaturer

Størrelse	Enhed	
	navn	symbol
Celsius temperatur	Grad celsius	°C

Celsius-temperaturen t er lig med differencen $t = T - T_0$ mellem to termodynamiske temperaturer T og T_0 , hvor $T_0 = 273,15\text{K}$. Et interval eller en forskel i temperatur kan udtrykkes enten i kelvin eller i grader Celsius. Enheden grad Celsius er lig enheden kelvin.

1.2. Andre SI-enheder

1.2.1. Supplerende SI-enheder

Størrelse	Enhed	
	navn	symbol
Vinkel (plan vinkel)	radian	rad
Rumvinkel	steradian	sr

(11. CGPM — 1960 — resolution 12)

Definitionerne for de supplerende SI-enheder er følgende:

Planvinkelenhed

Radianen er den plane vinkel mellem 2 radier, som på omkredsen af en cirkel afskærer en bue med samme længde som radius. (Rekommendation ISO R 31, 1. del, 2. udgave, dec. 1965).

Rumvinkelenhed

Steradianen er den rumvinkel, som med toppunktet i centrum af en kugle på hvis overflade den afskærer et areal, der er lig arealet af et kvadrat, hvis side er lig kuglens radius.

(Rekommandation ISO R 31, 1. del, 2. udgave, dec. 1965).

1.2.2. Afledende SI-enheder

Enhederne, som afledes kohærent af SI-grundenheder og supplerende SI-enheder, udtrykkes algebraisk som produktet af effekten af SI-basisenheder og/eller supplerende SI-enheder med en numerisk faktor lig med 1.

1.2.3. SI-enheder med særlige navne og symboler

Størrelse	Enhed		Udtrykt i	
	Navn	Symbol	Andre SI-enheder	SI-grund og/eller supplerende enheder
Frekvens	hertz	Hz		s^{-1}
Kraft	newton	N		$m \cdot kg \cdot s^{-2}$
Tryk, mekanisk spænding	pascal	Pa	$N \cdot m^{-2}$	$m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-2}$
Energi, arbejde, varmemængde	joule	J	$N \cdot m$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2}$
Effekt ⁽¹⁾	watt	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
Elektricitetsmængde, elektrisk ladning	coulomb	C		$s \cdot A$
Elektrisk spænding, elektrisk potential, elektromotorisk kraft	volt	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
Elektrisk resistans	ohm	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-2}$
Elektrisk konduktans	siemens	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
Elektrisk kapacitans	farad	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
Magnetisk flux	weber	Wb	$V \cdot s$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Magnetisk polarisation	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Induktans	henry	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
Lysstrøm	lumen	lm		$cd \cdot sr$
Belysningsstyrke	lux	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd \cdot sr$
Aktivitet	becquerel	Bq		s^{-1}
Absorberet dosis ⁽²⁾	gray	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$

⁽¹⁾ Enheders særlige betegnelse: betegnelsen voltampere, symbol »VA«, for angivelse af tilsyneladende effekt for vekselstrøm, og betegnelsen var, symbol »var«, for angivelse af reaktiv effekt. Betegnelse var findes ikke i CGPM's resolutioner.

⁽²⁾ Og andre størrelser af ioniserende stråling med samme dimensioner.

Enheder, afledt af SI-grundenhederne kan udtrykkes ved enhederne i kapitel A.

Navnlig kan afledede SI-enheder udtrykkes ved anvendelse af de specielle navne og symboler i foranstående tabel. For eksempel kan SI-enheden for den dynamiske viskositet udtrykkes som $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ eller $N \cdot s \cdot m^{-2}$ eller $Pa \cdot s$.

1.3. Præfixer og deres symboler til angivelse af en række decimale over- og underenheder

Multiplum	Præfix	Symbol	Multiplum	Præfix	Symbol
10^{18}	exa	E	10^{-1}	deci	d
10^{15}	peta	P	10^{-2}	centi	c
10^{12}	tera	T	10^{-3}	milli	m
10^9	giga	G	10^{-6}	micro	μ
10^6	mega	M	10^{-9}	nano	n
10^3	kilo	k	10^{-12}	piko	p
10^2	hekto	h	10^{-15}	femto	f
10^1	deka	da	10^{-18}	atto	a

Navnene og symbolerne for decimale over- og underenheder af enheden for masse dannes ved, at præfixerne sættes foran ordet »gram« og symbolerne foran symbolet »g«.

Til betegnelse af decimale over- og underenheder af en i en brøk udtrykt afledet enhed kan der forbindes præfixer med en enhed, enten i brøkens tæller eller nævner eller i dem begge.

Sammensatte præfixer, dvs. præfixer, der dannes ved, at flere af ovennævnte præfixer sættes sammen, må ikke anvendes.

1.4. Tilladte, særlige navne og symboler

1.4.1. Særlige navne og symboler for decimale over- og underenheder af SI-enheder

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	relation
Volumen	liter	l	$1 \text{ l} = 1 \text{ dm}^3 = 10^{-3} \text{ m}^3$
Masse	ton	t	$1 \text{ t} = 1 \text{ Mg} = 10^3 \text{ kg}$
Tryk	bar	bar	$1 \text{ bar} = 10^5 \text{ Pa}$

1.4.2. Særlige navne og symboler for decimale over- eller underenheder af SI-enheder, hvis benyttelse er forbeholdt specielle anvendelsesområder

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	relation
Areal af grunde og jorder	ar	a	$1 \text{ a} = 10^2 \text{ m}^2$
Masse per længdeenhed af tekstilfibre og garner	tex* ⁽¹⁾	tex*	$1 \text{ tex} = 10^{-6} \text{ kg m}^{-1}$

⁽¹⁾ Mærket efter* et navn eller symbol for en enhed betyder, at disse endnu ikke er optaget i CGPM's, CIPM's eller BIPM's fortegnelser. Dette gælder for hele bilaget.

Anmærkning: De under punkt 1.3 ændrede præfixer og deres symboler kan også anvendes til enheder og symboler i tabellerne under punkterne 1.4.1 og 1.4.2.

Mangefoldet 10^2 a hedder dog »hektar«.

2. ENHEDER, DER ER DEFINERET UD FRA SI-ENHEDER, MEN IKKE ER DECIMALE OVER- ELLER UNDERENHEDER AF DISSE

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	relation
Vinkel (planvinkel)	omdrejning* (a)		1 hel vinkel = 2π rad
	nygrad eller gon*	gon*	$1 \text{ gon} = \frac{\pi}{200} \text{ rad}$
	grad (vinkel)	°	$1^\circ = \frac{\pi}{180} \text{ rad}$
	minut (vinkel)	'	$1' = \frac{\pi}{10\,800} \text{ rad}$
	sekund (vinkel)	"	$1'' = \frac{\pi}{648\,000} \text{ rad}$
Tid	minut	min	1 min = 60 s
	time	h	1 h = 3 600 s
	døgn	d	1 d = 86 400 s

(a) Der findes intet internationalt symbol.

Anmærkning: De under punkt 1.3 anførte præfixer må kun benyttes i forbindelse med enhedsnavnene nygrad og gon og symbolerne kun i forbindelse med symbolet gon.

3. ENHEDER, DER ER DEFINERET UAFHÆNGIGT AF DE SYV SI-GRUNDENHEDER

Atommasseenheden er 1/12 af massen af ^{12}C .

Elektronvolten er den kinetiske energi, en elektron optager ved at gennemløbe en potential-difference på 1 volt i det tomme rum.

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	Værdi
Masse af et atom	atommasseenhed	u	$1 \text{ u} \approx 1,6605655 \times 10^{-27} \text{ kg}$
Energi	elektronvolt	eV	$1 \text{ eV} \approx 1,6021892 \times 10^{-19} \text{ J}$

Værdien af disse enheder i forhold til SI-enhederne er behæftet med usikkerhed.

Ovenstående værdier er taget fra tidsskriftet CODATA nr. 11 af december 1973 fra the International Council of Scientific Unions.

Anmærkning: Præfixer og symboler under punkt 1.3 kan også anvendes på disse to enheder og på symbolerne for dem.

4. ENHEDER OG BETEGNELSE FOR ENHEDER, DER KUN ER TILLADTE INDEN FOR SÆRSKILTE ANVENDELSESOMRÅDER

Størrelse	Enhed	
	navn	Værdi
Optiske systemers brydeevne	dioptri*	$1 \text{ dioptri} = 1 \text{ m}^{-1}$
Masse af ædelstene	metrisk karat	$1 \text{ metr. karat} = 2 \cdot 10^{-4} \text{ kg}$

Anmærkning: Præfixerne under punkt 1.3 x kan også anvendes for disse enheder.

5. SAMMENSATTE ENHEDER

Af enhederne i kapitel A kan der dannes sammensatte enheder.

KAPITEL B

MÅLEENHEDER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 2

6. SÆRLIGE ENHEDER

Størrelser, navne på enheder, symboler og værdier

6.1. Volumen (inden for skovbrug og træhandel)

Festmeter*	1 Fm* = 1 m ³
Rummeter*	1 Rm* = 1 m ³

6.2. Kraft

Kilogramme force	} = 9,806 65 N
Kilopond*	

6.3. Tryk

Torr	1 torr = $\frac{101\,325}{760}$ Pa
Teknisk atmosfære*	1 at* = 98 066,5 Pa
Meter vandsøjle*	1 m H ₂ O* = 9 806,65 Pa
milimeter kviksølv søjle* (*)	1 mm Hg* = 133,322 Pa

6.4. Ydelse

Pferdestärke*	} = 735,498 75 W
paardekracht*	
cheval vapeur*	
cavallo vapore*	
hestekraft*	

6.5. Varmemængde

Kalorie 15° C	1 cal ₁₅ * = 4,185 5 J
thermie*	1 th* = 4,185 5 × 10 ⁶ J
frigorie*	1 fg* = 4,185 5 × 10 ³ J
kalorie I.T.	1 cal _{IT} * = 4,186 8 J
termo-kemisk kalorie*	1 cal _{th} * = 4,184 J

6.6. Luminans

stilb	1 sb = 10 ⁴ cd · m ⁻²
-------	---

Anmærkning: Præfixer og symboler under punkt 1.3 gælder også for enheder og symboler under punkterne 6.5 og 6.6, for torr og meter vandsøjle (punkt 6.3).

7. SÆRLIG MED HENSYN TIL TEMPERATUR

Navnet »grad kelvin« og symbolet »°K« kan benyttes indtil 31. december 1977 i stedet for navnet kelvin og symbolet K.

(*) Undtagen når enheden benyttes til at måle blodtryk (jf. kapitel C, pkt. 11).

8. »IMPERIAL« MÅLEENHEDER*

Størrelser, navne på enheder, symboler og tilnærmede værdier

8.1. Længde

Chain	1 chain = 20,12 m
Furlong	1 fur = 201,2 m
Nautical Mile (UK)	1 nautical mile = 1 853 m

8.2. Overflade

Rood	1 rood = 1 012 m ²
------	-------------------------------

8.3. Volumen

Cubic yard	1 cu yd = 0,7646 m ³
Bushel	1 bu = 36,37 × 10 ⁻³ m ³

8.4. Masse

Dram	1 dr = 1,772 × 10 ⁻³ kg
Cental	1 ctl = 45,36 kg

8.5. Tryk

Inch of Water	1 in H ₂ O = 249,089 Pa
---------------	------------------------------------

8.6. Kraft

Ton force	1 tonf = 9,964 × 10 ³ N
-----------	------------------------------------

8.7. Belysningsstyrke

Foot Candle	1 ft candle = 10,76 lx
-------------	------------------------

8.8. Hastighed

Knot (UK)	1 knot = 0,51477 m·s ⁻¹
-----------	------------------------------------

KAPITEL C

MÅLEENHEDER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 2

9. »IMPERIAL« MÅLEENHEDER*

Størrelser, navne på enheder, symboler og tilnærmede værdier

9.1. Længde

Hand	1 hand = 0,1016 m
Yard	1 yd = 0,9144 m

9.2. Overflade

Square inch	1 sq in = $6,452 \times 10^{-4}$ m ²
Square yard	1 sq yd = 0,8361 m ²
Square mile	1 sq mile = $2,59 \times 10^6$ m ²

9.3. Volumen

Cubic inch	1 cu in = $16,39 \times 10^{-6}$ m ³
Cubic foot	1 cu ft = 0,0283 m ³
Cran	1 cran = $170,5 \times 10^{-3}$ m ³

9.4. Masse

Grain	1 gr = $0,0648 \times 10^{-3}$ kg
Stone	1 st = 6,35 kg
Quarter	1 qr = 12,70 kg
Hundredweight	1 cwt = 50,80 kg
Ton	1 ton = 1 016 kg

9.5. Kraft

Pound force	1 lbf = 4,448 N
-------------	-----------------

9.6. Energi

British Thermal Unit	1 Btu = 1055,06 J
Foot Pound force	1 ft lbf = 1,356 J
Therm	1 therm = $105,506 \times 10^6$ J

9.7. Ydelse

Horsepower	1 hp = 745,7 W
------------	----------------

9.8. Temperatur

Degree Fahrenheit	$1^{\circ}\text{F} = \left(\frac{5}{9}\right) \text{K}$
-------------------	---

10. CGS-ENHEDER

Størrelser, navne på enheder, symboler og værdier

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	Værdi
Kraft	dyn	dyn	1 dyn = 10^{-5} N
Energi	erg	erg	1 erg = 10^{-7} J
Dynamisk viskositet	poise	P	1 P = 10^{-1} Pa·s
Kinematisk viskositet	stokes	St	1 St = 10^{-4} m ² ·s ⁻¹
Tyngdeacceleration	gal	Gal	1 Gal = 10^{-2} m·s ⁻²

11. ANDRE ENHEDER

Størrelser, navne på enheder, symboler og værdier

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	Værdi
Bølgelængde, atomare afstande	ångström	Å	1 Å = 10^{-10} m
Virkningstværsnit	barn	b	1 b = 10^{-28} m ²
Masse	quintal* (a)		1 quintal = 10^2 kg
Tryk	normal atmosfære	atm	1 atm = 101 325 Pa
Blodtryk	millimeter kviksølv*	mmHg*	1 mmHg = 133,322 Pa
Volumen inden for skovbrug og træhandel	stere	st	1 st = 1 m ³

(a) Der findes inter internationalt symbol.

Anmærkning: Præfixerne og deres symboler under punkt 1.3 gælder også for enhederne og symbolerne under punkterne 10 og 11 med undtagelse af dobbeltcentner 1) (quintal).

KAPITEL D

MÅLEENHEDER, BETEGNELSER OG SYMBOLER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 4

12. »IMPERIAL« MÅLEENHEDER*

Størrelse, navne på enheder, symboler og værdier

12.1. Længde

Inch	1 in = $2,54 \times 10^{-2}$ m
Foot	1 ft = 0,3048 m
Fathom ⁽¹⁾	1 fm = 1,829 m
Mile	1 mile = 1609 m

12.2 Overflade

Square foot	1 sq ft = $0,929 \times 10^{-1}$ m ²
Acre	1 ac = 4047 m ²

12.3 Volumen

Fluid ounce	1 fl oz = $28,41 \times 10^{-6}$ m ³
Gill	1 gill = $0,1421 \times 10^{-3}$ m ³
Pint	1 pt = $0,5683 \times 10^{-3}$ m ³
Quart	1 qt = $1,137 \times 10^{-3}$ m ³
Gallon	1 gal = $4,546 \times 10^{-3}$ m ³

12.4 Masse

Ounce (avoirdupois)	1 oz = $28,35 \times 10^{-3}$ kg
Troy ounce	1 oz tr = $31,10 \times 10^{-3}$ kg
Pound	1 lb = 0,4536 kg

⁽¹⁾ Anvendes udelukkende i skibsfarten.

13. ANDRE ENHEDER

Størrelser, navne på enheder, symboler og værdier

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	Værdi
En radioaktiv strålingskildes aktivitet	curie	Ci	1 Ci = $3,7 \times 10^{10}$ Bq
Planvinkel		g* ⁽¹⁾	1 g = $\frac{\pi}{200}$ rad
Energiedosis	rad	rd ⁽²⁾	1 rd = 10^{-2} Gy
Ækvivalentdosis	rem*	rem*	1 rem = 1 rad
Strålingsdosis	röntgen	R	1 R = $2,58 \times 10^{-4}$ C·kg ⁻¹

⁽¹⁾ Symbol for grad.⁽²⁾ Det af BIPM angivne symbol er rad.

Anmærkning: Præfixerne og symbolerne under punkt 1.3 gælder også for enheder og symboler under punkt 13, undtagen for symbolet »g«.

14. SAMMENSATTE ENHEDER (ANVENDES MIDLERTIDIGT)

Enhederne i kapitel B, C og D kan kombineres indbyrdes eller med de i kapitel A nævnte til dannelse af sammensatte enheder indtil den i artikel 1 anførte dato.